Antwerps Liedboek
(Een schoon liedekens Boeck)

editie Dirk Geirnaert, Hermine Joldersma, Johan Oosterman en Dieuwke van der Poel

bron

Een schoon liedekens. Boeck inden welcken ghy in vinden sult. Veelderhande liedekens [etc.]. Ian Roulans, Antwerpen [1544].

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/_ant001antw01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

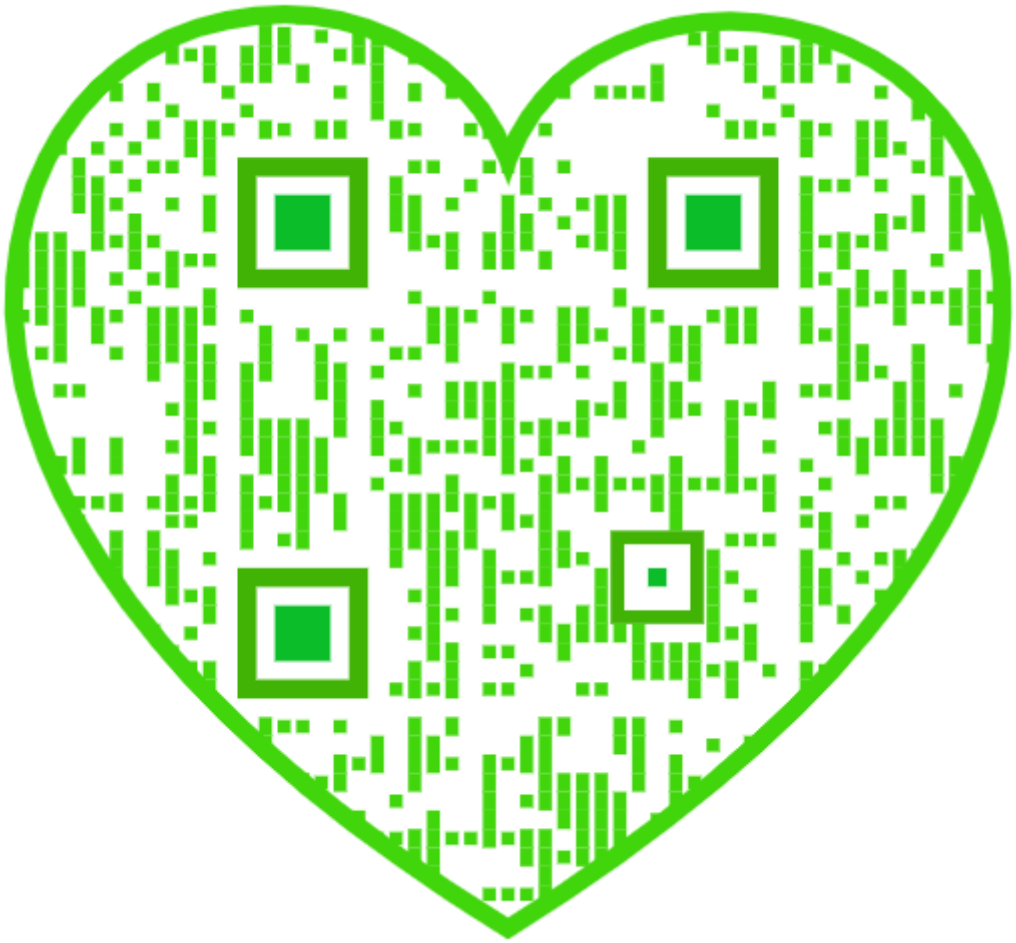

Een schoon lie=
dekens. Boeck inden welcken ghy in vin=
den sult. Veelderhande liedekens. Oude
en nyeuwe Om droefheyt en melancolie
te verdrijuen. Item hier sijn noch toe ghe=
daen Meer dan Veertichderhande nyeu=
we liedekens die in ghee ander liedekens
boecken en staen. Hier achter
aen veruolghende

Een schoon liedekens. Boeck

inden welcken ghy in vinden sult. Veelderhande liedekens. Oude en*de* nyeuwe Om droefheyt en*de* melancolie te verdrijuen. Item hier sijn noch toeghedaen Meer dan Veertichderhande nyeuwe liedekens die in ghee*n* ander liedekens boecken en staen. Hier achter aen veruolghende

Dese liedekens boecke*n* vintme*n* te Coope Tantwerpe*n* ouder Onser lieuervrouwen toren tot. Ian Roulans

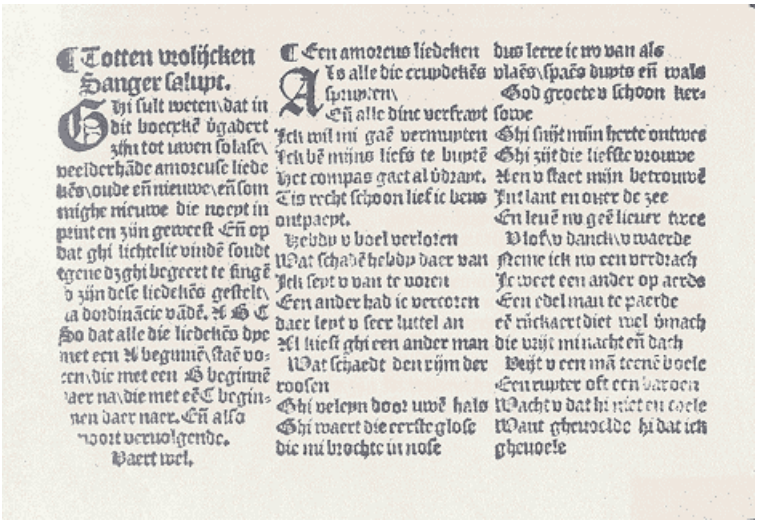

folio 1v

Totten vrolijcken Sanger saluyt.

GHi sult weten dat in dit boecxke*n* v*er*gadert zijn tot uwen solase veelderha*n*de amoreuse liedeke*n*s oude en*de* nieuwe en*de* sommighe nieuwe die noeyt in print en ziin geweest En*de* op dat ghi lichtelic vinde*n* soudt tgene d*at* ghi begeert te singe*n* so zijn dese liedeke*n*s gestelt na dordina*n*cie va*n*de*n*. A B C So dat alle die liedeke*n*s dye met een A beginne*n* stae*n* voren die met een B beginne*n* daer na die met ee*n* C beginnen daer naer. En*de* also voort veruolgende. Vaert wel. |

1 Een amoreus liedeken

1
ALs alle die cruydeke*n*s spruyten
En*de* alle dinc verfrayt
Ick wil mi gae*n* vermuyten
Ick be*n* mijns liefs te buyte*n*
Het compas gaet al v*er*drayt.
Tis recht schoon lief ic bens ontpaeyt.

2
Hebdy v boel verloren
Wat schade*n* hebdy daer van
Ick seyt v van te voren
Een ander had ic vercoren
daer leyt v seer luttel an
Al kiest ghi een ander man

3
Wat schaedt den rijm der roosen
Ghi veleyn door uwe*n* hals
Ghi waert die eerste glose
die mi brochte in nose |
dus leere ic nv van als

vlae*m*s spae*n*s duyts en*de* wals

4
God groete v schoon kersowe
Ghi snijt mijn herte ontwee
Ghi zijt die liefste vrouwe
Aen v staet mijn betrouwe*n*
Int lant en ouer de zee
En leue*n* nv gee*n* lieuer twee

5
V lof v danck v waerde
Neme ick nv een verdrach
Ic weet een ander op aerde
Een edel man te paerde
ee*n* rijckaert diet wel v*er*mach
die vrijt mi nacht en*de* dach

6
Vrijt v een ma*n* teene*n* boele
Een ruyter oft een baroen
Wacht v dat hi niet en coele
Want gheuoelde hi dat ick gheuoele

Hi en sou niet gaen aendoe*n*
Een and*er*s ma*n*s oude scoen.

7
Adieu wel vuyl clergersse
Tis meer dan scheydens tijt
Al ist dat ick nv messe
Ick leerde v die eerste lesse
Trouwen ick kent ick lijdt
Bouen alle die werelt wijt

2 Een nyeu liedeke*n*.

1
AEnmerct doch mij*n* geclach.
Ghi ruyters fraey va*n* sinne*n*
Ick truere nacht ende dach
Ende roepe o wy o wach
Dwelc ic wel claghe*n* mach.
Wa*n*t om ee*n* die ic eens sach
therte is doorstraelt va*n* mi*n*ne*n*

2
Mer lace*n* hoort hier naer
al heeftse mi gheleken
Een ander sach ick daer |
Staen spreken teghen haer
dat schouwe*n* viel mi swaer
Ende ick ghinck van daer
dat herte dat docht mi breke*n*

3
Beroert was al mijn bloet
Ic en co*n*st mi niet bedwinge*n*
dat dede vrou venus bloet
die alle herten voet
al metter minnen gloet
al mijn bloet na*m* sine*n* vloet
Tmost ter nosen wtspringe*n*

4
Den nacht viel mi te lanc
Ic en co*n*de niet la*n*ger duere*n*
Ic was in haer bedwanck
die minne ginck haren ganc
die swaer gepeysen stranck.
Haer en weet icx gee*n* onda*n*c
Mocht si mi noch gebuere*n*

5
Och mocht ee*n*s and*er*s gaen
Wilde den tijt verkeeren |
Al ben ick gheuaen
Bedruct met menige*n* traen
al om dat minnelijck graen

alle druck soude ic v*er*smaen
En*de* altijt vruecht vermeeren.

6
Elck die dit liedeken singt
Mint vrolijc tot allen tijden.
die wter schalen drinct
Mer die vrou Venus schinct
Mijn lijden ouerdinct
ist d*at* ghi int beecxken sprinct
Certeyn ghi moet wat lijden

3 Een nyeu liedeken

1
ALle mijn gepeys doet mi so wee
Wien so sal ick claghen mijn verdriet
die liefste en acht op mi niet meer
Eylacen wat is mi geschiet

Ic mach wel segghen tis al om niet
dat ick aldus labuere
Dies wil ic singhen een vrolick liet
Verlanghen ghi doet mi trueren

2
Moet ic nv deruen die liefste mijn
So moet ic trueren tot inder doot
Haer eerbaer wesen haer claer aenschijn
dat brengt mi nv in lijden groot
Helpt mi schoon lief wt deser noot
En wilt mi daer niet in laten
Wat ic vermach schoon roose root
dat coemt v al te baten

3
Die goede ghestadige minne draecht
En*de* daer hi dan wort bedroghen
Voor Gode moet dat zijn gheclaecht
Met twee beweenden ooghen
Men mach wel segghen tis grote pijn
diet minnen niet en can ghelaten
Nochtans coemt hem al inden armen zijn
Sijn lief tot zijnder baten |

4
Gaef si mi nv een troostelijck woort
So waer mijn trueren al ghedaen
Mer lacen neen si noch gheen confoort
En can ic van die alderliefste ontfaen
Dat sal mi costen menighen traen
Mach ic gheene*n* troost va*n* haer verweru*en*.
Schoon lief wilt mi in staden staen.
Van rou so moet ic anders steruen

5
Dat goede ghestadige minnaers zijn
Wacht v va*n* quade tonge*n*
Si zijn veel arger dan fenijn.
Dan quade slange*n* ionge*n*
Want daer dese nijders zijn versaemt
Si en connens niet ghedogen
Al en doetmen anders nyet dant wel betaemt
Si aensient met valschen oghen

6
Dese nijders zijn argher dan fenijn
Dese quade valsche clappaerts tonghen
Als si vruecht aensien dat doet hem pijn
Si hebbent haest ghesonghen
Ic mach wel segghen droeuen schijn

En*de* claghen bouen maten
Daer om so truert dat herte mijn
der nijders valsche daden

7
Dit is ghedaen om drucx verslaen
Met cleynder conste so ist begonnen
Ia dit vermaen wilt wel verstaen
dit wil ick die minnaers ionnen
Planteyt van ghelt in zijn gewelt
Sijn lief tot zijnder eruen
Vry onghequelt mijn vruechde smelt
die liefste moet ick deruen

4 Een nyeu liedeken

1
ALs alle die werelt in vruechden is
So draghe ick int herte rouwe
Ick bidde maria die moeder gods
Ick bidde maria wel schoone ioncfrouwe
Op v so staet mijn trouwen
V beueel ick beyde siele en*de* lijf
Ick hoope ten sal mi niet berouwen
Want ghi spant die croone int paradijs |

2
Blancke berghe wel duyster koye
Waerom valdy mi so fel
V duysterheyt maect mi confuys
Dat mercke ick aen mi seluen wel
Hier langhe te blijuen en is gheen spel
Wi zijn al ghildekens gheldeloos
Als wi in tsheeren handen zijn
Wi en vinden gheen vrienden altoos

3
This gheleden seuenthien wecken
Tgheuiel op onser vrouwen dach
Mijn heere die Baelyou wilde mi spreke*n*
Op een kerckhof dat ick lach
Mijn ooghen en sagen noyt blijder dach.
Ic waende wel thuyswaert hebbe*n* gegaen
Si leyden mi daer op tsgrauen casteel
Si deden mi daer int yser slaen

4
Si leyden mi daer op die pijn banck
si deden mi aen die pijne was groot
si wouden weten wat ic haer seyde
Alsmen mi die coude borne in goot

Och wouter va*n* Cleue*n* ghi nee*m*t mi tleuen
Nochtans en heb ick niet misdaen
die goede heere god wilt v vergheuen
dat ghi mijn hooft doet af slaen

5
Al bi den sauel daer ic op kniele
Daer ick sal storten mijn roode bloet
Ick woude ick waer bi minen lieue
Nochtans heeft si eenen huebschen moet
Haer biwesen is so soet
Hier en*de* elders en*de* ouer al
Ick biddende maria die moeder gods
Ic duchte dat swaerdekin snijden sal

6
Nv stelt dat mesken op zijn snede
En*de* latet vromelijck innewaert gaen
Ic bidde maria die suyuer beelde
Dat si mijn siele wilt ontfaen
Nochtans en heb ick haer niet misdaen
Anders dan ick haer mijn herteken boot
Dat ic om een schoo*n* vrouwe moet sterue*n*
Ten quam noyt ruyter in meerder noot |

5 Een nyeu liedeken

1
AYlaes ic mach wel weene*n* en*de* druckelijck claghen
Dat ic voor mi noyt sulcke*n* houwelijck na*m*
Ic liep o*m* hebbe*n* ee*n* wijf bi nachte*n* bi daghe*n*
Mer lace*n* mi du*n*ct dat ic tijts genoech qua*m*
Si roept met moede gram
Ghi zijt een achterlam verblijf
Dus dunct mi euen stijf
Aen elck oore hanget een wijf

2

Dat wijf.
Eylaes ic mach wel o*m* mij*n* houwelijc weene*n*
Mijn ma*n* hout mi deerlick int gequel
Ick en hebber niet te veel meer dan eenen
Die is mi so verdrietelijcken en*de* so fel
Och wilde hem yemant el
So soude ick scheyden snel daer van
Want so ick ghemecken can
Aen elck oore hanget een man

3

Die man.

Mijn wijf is vermaert voor een clappeye
Commeren volghe*n* haer een groot getal.
Eens ter weecken lotert haer de keye
Men vinter meer mer ic en kense niet al
dan maectse sulcken gheschal
Het schijnt dat si trecken sal een knijf
door sulcken corosijf
Aen elck oore hanget een wijf

4

Dat wijf.
Mij*n* man is ledich selde*n* werct hi geerne
He*m* grouwelt dat hi mi bi he*m* siet of hoort
Hi loopt met zij*n* dro*n*ckaerts inde taueerne
den leste*n* penninc moet daer springe*n* voort
dan coemt hi so versmoort
Tot miwaert seer verstoort hi dan
mi dunct door sulck gespan
Aen elck oore hanget een man

5

Die man.
Ongehout had ic wel moghen blijuen
Hadde ick gedae*n* na mijnder vriende*n* raet |
Als ick schelde so wil si vechten en kiuen
Va*n* hier tot Roome*n* en isser ghee*n* so quaet.
Ick bense so versaet
Dat ick als een versmaet katijf
Mi dunct door haer bedrijf
Aen elck oore hanget een wijf

6

Dat wijf.
Mijn ma*n* doet ons goet ter merct voeren
dwelck dmeeste deel al is vercocht
dan gaet hi tuysschen den elleboghe roere*n*
daer io*n*cker clucht een baexcke*n* sidt en poyt
Hi maect mi so beroeyt
Mi deert dat ic hem oeyt ghewan
Want so ic eerst began
Aen elck oore hanget een man

7

Die man.
Mijn wijf soude so geerne zij*n* een caelgie
En*de* draghe*n* alle daghe een nyeu fatsoen
Een riem koers keerl en*de* ee*n* saeye*n* faelgie
dan gebreke*n* haer noch coussen en*de* schoen

Can ict niet al voldoen
So heb ick een sermoen op dlijf
Mi dunct door sulck ghekijf
Aen elck oore hanget een wijf

8

Dat wijf.
Adieu hier mede so wille*n* wi oorlof neme*n*.
God gheef den vrouwen een vrolijc iaer
die sonder mans genoechlijck bremen
die mogen sorgeloos wa*n*dele*n* hier en*de* daer
Mer ick blijue int misbaer
Mi volchde lieuer naer den ban
Dan mi fortuyne gan
Aen elck oore hanget een man

6 Een liedeke*n* vanden slach va*n* Blangijs.

1
ALsmen duysent vierhondert schreef.
En*de* neghen en tseuentich iaer
Wat schoonder victorie doe*n* becleef
den vlaminghen dat was waer
Te Blangijs al op dat velt
daer heeft den Leeu zijn clauwen ontdaen |
met machte en*de* met ghewelt
met foortsen door dronghen
Si riepen alle Flander de leeu
met vlaemschen tonghen

2
Als die Lupaert sach zijn vianden
hi en sorchde voor gheen ghequel
hi thoonde zijn clauwe*n* en*de* ooc zijn tanden
zijn briesschen en*de* dat was fel
Sijn ooghen blaecten al waert een vier
doen riepen alle die capiteynen
God hoede ons in dit bestier
Beyde oude metten ionghen
si riepen alle Flander de leeu
met vlaemschen tonghen

3
Die Franchoysen quamen an
seer cloeck en*de* onuersaecht
ons Prince sprack elck si een man
Het moet hier vromelijck zijn gewacht
Elck si gemoet ghelijck een Lupaert
doen sprack die graue van Romont

edel vlamingen thoont uwen aert
die pijckeniers doordronghen
Si riepen alle Flander de leeu
met vlaemschen tonghen

4
Ons edel prynce Maximiliaen
hy beete he*m* ned*er* te voet.
En*de* hi viel ouer zijn knien
biddende Gode met ootmoet
Kinderen dus wil ick dat ghi allen doet
En*de* ghi heeren van hooger weerde
met dien maecte hi een cruyce voor hem
Hi custe die aerde
die tranen hem ontspronghen
si riepen alle Flander de leeu
met vlaemschen tonghen

5
Mij*n* here va*n* Beuer en*de* menich lantshere
Baenrootsen van machte groot
behaelden daer prijs en*de* eere
This recht want het was wel noodt
midts hulpe vanden pijckeniers
daer bleuender wel thien duysent doot |
Van tsconincx van Vranckerijc hersiers
Hoe vrolijck dat si songen
Si riepen alle Flander de leeu
met vlaemschen tonghen

6
In Oestmaent den seuensten dach
So is den slach geschiet
Ick bidde maria daer God in lach
En*de* hem die alle dinck versoet
Bi zijnder godlijcker cracht
Wi willen hem om victorie bidden
hi heues also wel die macht
met handen ghedronghen
Si riepen alle Flander de leeu
met vlaemschen tonghen

7 Een nyeu liedeken.

1
ADieu schoon bloemke*n* reyn akeleye
Adieu wel rieckende eglentier
Adieu die liefste blijfde ghi
Adieu schoon lieueken ick moet van hier
Adieu ick moet v laten schier

Al is dat mijnder herte*n* een groot gepijn.
Adieu schoon soete lief weest altoos blije
Adieu ic en mach altijs niet bi v zijn

2
Adieu ter werelt die liefste vrouwe
Adieu die schoonste die ic oyt sach
Adieu ic bliue lief inden rouwe
Adieu tis mijnder herte*n* ee*n* groot geclach
Adieu schoon lieueken alst wesen mach
Ic sal aenschouwen v blijde aenschijn
Adieu schoon soete lief zijt mi getrouwe
Want ic en mach niet altijts bi v zijn.

3
Adieu ic moet van hier varen
Adieu tot dat ic weder keeren sal
Adieu God wil v lief wel bewaren
Voor druck verdriet oft eenich ongeual
Adieu schoon lief wacht v voor al
Van quade tonghen si stroeyen fenijn
Adieu schoon lief schout sulck verswaren
Want ick en mach niet altijts bi v zijn

4
Oorlof neme ic aen v princersse |
Adieu segghe ic v lief tot deser stont
Adieu mijn sinnekens voechdersse
Adieu bruyn oghen en*de* roode mont
Adieu sneeu witte borstkens ront
Ic en sie ter werelt gheen lieuer dan ghi
Adieu schoon soete lief als ic v messe
Dan sal altoos lief druck bi mi zijn

8 Een nyeu liedeken.

1
AY lacen rijck God Heere
Wat sal ic nv aengaen
Ic soude so geerne mij*n* liefke*n* spreke*n*.
Eylacen mer ick en can
Ist dat ic slape wake ete oft drincke
Tis quaet wat ic beghinne
Altoos staet si in minnen sinne
In minnen soeten sinne
Altoos staet si in minnen sinne
Int herteken van binnen

2
Mijn lief hadde mi ontboden
Si seyde si soude mi trouwen

en*de* daer en is si niet bleue*n* bi
die alder schoonste vrouwe.
Hadde si ghehouwen
So waer mijn hert ghesont
Adieu schoon lief mijn rode mont.
Adieu schoon lief mijn roode mont.
Adieu schoon lief mij*n* roode mont
Ende blijft altoos ghesont

3
Ic sach mijn ald*er*liefste lief
So vrolic aende*n* danse gaen
Si was fraey gheciert
Scaerlake*n* had si aengedae*n*.
Ic badt haer vriendelijcken
Al om haer beste cleet
God gheue die nijders alle mijn leyt
God geue quaey tonge*n*. etc*etera*.
God geue quaey tonge*n*. etc*etera*.
die quaet van mijn lief seyt.|

4
Och had ick eene*n* wensche
Mer die*n* ic we*n*schen souwe
Ic sou mi selue*n* gae*n* wensche*n*
Bi een so schoonen vrouwe
Haer vriendelic aengesichte
Beuruecht dat herte mijn
Van haer te scheyden doet mi pijn
Het doet mijnder herte*n* pijn
Haer vriendelijck aenschijn
Verfraeyt dat herte mijn

5
Beneden aen mijn herte
daer staet so diepen hol
dat is den druc mijn leuens
Des lijdens ben ick vol
Dat daer dat daer dat daer
Dat daer gee*n* blijschap in en mach.
Hebt ghi schoon lief goeden dach
Hebt ghi scoon lief. etc*etera*.
Hebt ghi. etc*etera*. |
Alst and*er*s niet zijn en mach

9 Een amoreus liedeke*n*.

1
ADieu reyn bloemke*n*s rosiere.
die mi bi uwer duecht
V wesen en*de* v maniere
Mi dicwils heeft v*er*huecht
Peyst o*m* mi als ghi moecht
Als ick trecke wten lande
Mijn hert laet ic v te pande

Adieu solaes en*de* vruecht

2
Adieu ghi doet mi smerte
Adieu noyt meerder grief
Adieu mij*n* iongedom herte
Berooft mi als een dief
Adieu mijn liefste lief
Als ick ben wter stede
Ic bidde v om een bede
Leest daghelijcx desen brief

3
Alstu de*n* brief hebt gelesen

Ghi doet mi liefs genoech.
wilt doch gedachtich wesen
die eens tot v minne droech
ic en sal v spade noch vroech
Schoo*n* lief ooc niet v*er*geten.
Mer herteke*n* ic laet v wete*n*
dat noyt pacxke*n* also swaer en woech

4
Wilt v doch eerlic dragh*e*n
En*de* peyst doch om de*n* endt.
Want nv en tallen daghen.
Blijft ghi in mi geprent
This god die therte kendt.
scoo*n* lief wilt daer op de*n*cke*n*
Mij*n* bloet sal ic v schencke*n*
Mij*n* hert voor ee*n* testament

5
Dat wi nv moete*n* scheyden
This mi een swaer pijn.
Christus wil v gheleyden
Tmoet al ghescheyden zijn. |
Mer ic hope in corte termij*n*
Spijt alle dese nijders treke*n*
wi sulle*n* malca*nder* noch spreke*n*
En*de* drincken de*n* coelen wijn

6
Adieu princesse gepresen
This al om v ghedaen
Wilt doch gedachtich wesen
Want ic moet van v gaen
God die wil v bistaen
Schoon lief coe*m*t mi te bate*n*.
Dat ic v nv moet laten
dat cost mi so menige*n* traen.

10 Een nyeu liedeke*n*.

1
ARghe winter ghy zijt cout.
Verga*n*ge*n* is o*n*s tgroene wout.
Verga*n*ge*n* zij*n* o*n*s die louerke*n*s ae*n*der heide*n*

2
Die loouerkens die aender heyden staen
daer op singt die nachtegale |
Van minnen singhet ons Die fiere nachtegale

3
Tsauonts als ick slape*n* gae
Vinde ic mij*n* bed alleine stae*n*
daer op so rust die fiere nachtegale

4
Tsmorge*n*s als ick op stae.
En*de* ick mi wel gheciert hae
So coemt mijn lief En*de* biedt mi goede*n* morghe*n*

5
Goede morghe*n* so wil ick wel voorwaer
Ic seg vrou maecht bint op v hayr
Met roode gout En*de* met groene side

6
Si ginc voor ic volchde na
si brochte my daer ee*n* schaecbert na
In elcke hant Twee dobbelsteenen

7
Si ley tsaecbert op tvelt

dye dobbele*n* wil die brenget gelt
Anders mach hi Tsoheyme wel blijuen

11 Een amorues liedeken.

1
AL om die liefste boele mijn
wil ic vrolic zijn
ic en mach altijt bi haer niet zijn.
Die nijders zijn so fel
Ic wil mi gaen vermeyden
Gelijc die vogel doet
Als hi de*n* wilde*n* valc siet vlieghe*n*.
so verandert hem zijn bloet

2
In alle die werelt hoe lancx hoe meer
In mij*n* hert is si ee*n* paradijs
hoe gaern ic bi mij*n* lief waer
Wel schoon gebloeyt rijs
O schoone balsem gaerde.
Ic wensche v menige groet
de muts is mi swaer o*m* drage*n* |
Want si mi versuchte*n* doet.

3
Veel goeden daghen veel goede nachten
Wensch ic der alde*r*liefste mij*n*
Ic beuele haer alle gods enghelen crachten
En*de* god wil haer behoede*r* zij*n*
dat ic mi dus moet ve*r*saghe*n*.
Mine*n* edele*n* huebsche*n* moet
de muts is mi swaerte drage*n*
Want icse nv sleepen moet

4
Den tijt die ick bi mij*n* lief mach zijn
En valt mi niet so lanck
Hoe gaerne ic bi mijn lieueken ware
si hout mijn herte in haer bedwanck
God troost de*n* ongemoede*n*
En*de* spaer mijn lief ghesont. |
Mi is te bat dat icse noeme
Want si hout mijn herteke*n*. doorwont.

12 Een oudt liedeke*n*

1
ADieu Antwerpe*n* ghenoechlijc pleyn.
Van v so moet ick scheyden
Ic laet daer in tliefste greyn
God wil mijn boel geleyde*n*

2
Als ic wte*n* la*n*de vare*n* moet
Al binnen den eerste*n* iaer.
Hoe dic v*er*wandelt mij*n* bloet
Ic sterue een martelaer

3
Als ick vaer ouer die zee.
Van rouwe wil ic steruen
dat doet mijn io*n*c herte wee.
Ick sal te male bederuen

4
Och venus vrouwe voeret mijnen schilt
Aen v roepe ick ghenade

Helpt mi dat ick mijn boel ghewin
En*de* staet mi nv te stade

5
Dat iaer is lanck mijn loon is cranck
Mijn hope heb ic verloren
Had ic mijn boel bid*er* ha*n*t
Gee*n* goet en core ic daer vore*n*

6
Och lacen si en acht niet meer op mi
des lijdt mij*n* herte rouwe
Si heeft ee*n* and*er* lieuer da*n* mi
Si was mi noyt ghetrouwe

7
Die dit liedeken heeft ghedicht
Hi heuet wel ghesonge*n*
Ter eere*n* va*n* zijn soete lief
God sceyn der nijders tonghe*n*

13 Een oudt liedeken

1
BIstu een crijgher oft bistu een boer
Hoe siedy wt uwer cappen so soer
Wildy een crijschman zijn
So neemt vijfhondert gulde*n* met v
den crijch sal ic v leeren

2
Hanske*n* swoer eene*n* diere*n* eet
Al waert mijn vad*er* en*de* moede*r* leet
De*n* crijch en sal ic n*iet* late*n*
Ic wil gae*n* ruyte*n* roue*n* stichte*n* bra*n*t. |*
Al op des heeren straten

3
Hanske*n* dede zijns selfs raet
Hi vercocht caf en*de* haueraet
Hi woude al na den crijghe
Corte cleyderen dede hi aen
Al na die ruytersche ghijse

4
Hi clopte voor een schipmans dore
Bistu daer binne*n* so coemter vore
En*de* voert mi ouer twater
Ic be*n* een rijck boermans sone
De*n* crijch en can ic niet gelate*n*

5
Die schipper was een goet gesel
Hy voerde he*m* ouer twater snel
Dat water was ongeduere

Rijck god waer ic tsoheyme gebleuen
In mijns vaders schuere

6
Doen hansken quam ter haluer zee
Sijn hooft dede hem so wee
den coop was hem berouwen
Rijck god waer ick tsoheyme ghebleuen
Mijn vaders acker woude ick bouwen

7
Doen Hansken ouer dat water quam
Een scram in sine*n* beck dat hi vernam

Doen wast hem seer berouwen
Hadde ick den ploechsteert metter hant
Mijns vaders acker soude ick wel bouwe*n*

14 Een nyeu liedeken.

1
COnfoort confoort sonder verdrach.
Mijn liefste boel verborghen
Ic segge vry ten is noch gheen dach.
Ten is noch gheenen morghen

2
Die wachter singhet zijn daghelijcx liet
Hi can zijn tonghe wel bedwinghen
Coemt in huys mijn soete lief
Wi twee wi sulle*n* noch genoechte beginne*n*

3
Si leyde hem op haer borstkens ront
daer op so ghinck hi ligghen rusten
Si seyde schoon lief mijn waerde mont
Wat dinghe mach v lusten

4
Si leyde hem in haer armkens vry
Van vruechde*n* began therte ontspringhen
Bedect mijn eere dat bidde ick dy
Bedect mijn eere lief boue*n* alle dinghen |

5
Dat bidde ick v o liefste mijn
die alderliefste suldi blijuen
daer twee goede lieuekens vergadert zijn
Hoe noode laten si hem verdrijuen

6
Waer mi Virgilius conste cont
den lichten dach soude ic vertrecken
En*de* mijns liefs witte borstkens ront
daer mede sal ick vruecht verwecken

7
Ay lacen neen ick niet
den dach die coemt ick moet vertrecken
Lief van mi vliet lief van mi vliet
dat ons die nijders niet en beghecken

8
Die ons dit liedeken eerstwerf sanck
Vrou venus liefde hem seer quelde
Hi was geerne op vruechden banck
daer hi hem wel toe stelde

15 Een nyeu liedeken van Claes molenaer

1
CLaes molenaer en zijn minneken
Si saten te samen al inden wijn
Van minnen wast dat si spraken

2
Och heyle wel lieue heyle mijn
die valsche tonghen die wroeghen mi
Ick sorghe si sullen mi dooden

3
Een corte wijle en was daer niet lanck
daer werde*n* bode*n* o*m* claes molenaer gesant
Dat hi voor die heeren soude comen

4
Als claes molenaer voor die here*n* quam
Die heeren ghinghen in rade staen
Hoe wee was hem te moede

5
Claes molenaer ee*n* sake die wi v vraghe*n*
Die bonte cleederen die ghi draghet
Moechdijse wel draghen met eeren.

6
Dese bonte cleyderen die ick draghe
die gaf mi een so schoonen maghet
Si salder mi wel gheuen meere

7
Si gauen hem penninghen in zijn hant
Claes molenaer ghi moet gaen rume*n* tla*n*t
Bruynswijck moet ghi nv laten

8
Adieu Bruynswijck adieu mijn lant
Adieu mijns herten een vergulden pant |
Ick come daer noch tauont slapen

9
Die valsche tonghe verhoorden dat
si volchde*n* claes molenaer tot op sine*n* stap
En*de* brochten hem tsauonts geuangen.

10
Als hi te Bruynswijck binnen quam
hoe weende*n* die vrouwe*n* hoe loege*n* de ma*n*s
Hoe wee was hem te moede

11
Mer weet ghi wat claes molenaer sprac
als hi daer voor die heeren tradt
Met sinen lachenden monde

12
Heer schoutert ghi hebt drie dochterkijn
Ghi meynt datse alle drie maechden zijn
Mer lacen si en zijn gheen van allen

13

Die eene dat is mijn minnekin
die ander draecht van mi een kindekijn
En*de* bi die derde hebbe ic geslapen

14
Heer schoutert en treckes v niet an
Hi spreect als een verwesen man
Hi en weet niet wat hi clappet

15
Mer weet ghi wat claes molenaer sprac

Als hi al op die leeder tradt
Met sinen verbonden ooghen.

16
In alle Bruyninge*n* en staet niet ee*n* huys
Daer en gaet ee*n* io*n*ge Claes molenaer wt
Oft een vrou molenarinne

17
Claes molenaer nv laet v clappen staen.
En dede v clappen ghi wares ontgaen
Mer nv moet ghi ymmers hangen.

16 Van cort Rozijn.

1
CORt Rozijn wel lieue neue
Ghi zijt seer stout en*de* onuersaecht
Ghi sult rijden van stede tot stede
Van Vlaenderen make ick v ruwaert.

2
Graue van vlaender des doe ick noode
Ick sie so noode mijn ongeuoech
Ick leue so noode bi quaden ase
Want selue hebbe ick goets genoech

3
Cort Rozijn v spitighe woorden
En sullen v niet te goede vergaen
Al voor dat huys van Repremonde. |
Sal ick v doen v hooft af slaen

4
Graue va*n* Vlae*n*der ghi hebt een dochter.
Si thoont mi so fieren ghelaet
Daer sal ick noch eenen nacht bi slapen
Al soudt mi naemaels wesen quaet.

5
Die heer va*n* Vlaender keerde he*m* omme.
Hi was toornich en*de* onghemoet
Cort Rozijn ick salt v loonen
Desen toorne die ghi mi doet

6
Heere van Vlaender ick bidde ghenade.
Den doot en hebbe ick niet verdient
This gheleden een corte wijle.
Dat ick was v beste vrient

7
Cort Rozijn staet achterwaert
Als die maeltijt is ghedaen
Al voor dat huys van Repremonde.

Daer salmen v dat hooft af slaen

8
Graue van Vlaender ick bidde genade
Voor mijn wijf en*de* voor mijn kint
Voor mijn vrienden en*de* voor mijn maghen

En*de* voor mijn schoon ionghe lijf

9
Doen die maeltijt was ghedaen.
Cort Rozijn was daer bereyt
Men ghinc daer zijn hooft af houwen
Het coste hem alle zijn suyuerheyt

10
Fier ghelaet van schoonen vrouwen
Heeft menighen man in dolen ghebrocht
Dat machme*n* aen cort Rozijn ae*n*schouwen
Het heeft hem sinen hals ghecost

11
Graue van Vlaender ghi zijt een heer
Gaet ghi nv cort Rozijn dooden
Het sal noch haestelijc wederkeeren
Dat ghi dat sout doen seer noode

12
Het geschiede op sinte Laureys dach
Des morghens vroech bi tijde*n*
Dat die coninc van Enghelant
Op Vlaenderlant wilde strijden

13
Alsser den dach ten auont quam
Haer en was niet badt te moet.
Dan oft Vlaender ware mijn |
En*de* Brugghe laghe in coude coelen

14
Wi willen gaen bidden god den heere
ende maria die gods moeder was
Voor Cort Rozijn den schoonen man.
Want hi den doot ontschuldich was

17 Een out liedeken.

1
COppeIt aen een den nacht is lanck
Ey god danck.
Wel gheneren druc ontberen
Ghelt verteren en mach niet deren.
Dus moghen wi dansen vry en*de* vranck
ey god danck

2
Die heeren en doen ons ghee*n* bedwanc
ey god danck
Gheen bedrachte teghen beclachte
Hout voorwachte het is bi nachte.
Mi dunct wi zijn in een ontsanck.
Ey god danck.

3
God lons he*m* die ons vordeel schanck.
ey god danck.

Wi zijn van Dixmuyden slecht en*de* ruyden
Leelicke luyden swert van huyeden
Wi hebben ghesien den ommeganck
ey god danck.

4
Al zijn wi van fortuynen cranck
Ey god danck.
Wi sullen noch smoren dats verloren
Vruecht oorboren sonder toren
ende dat sal dueren ons leefdaghe lanck
ey god danck.

5
Een weerdinne vry en*de* vranck
ey god danck.
Dat is ons leuen sonder sneuen
Die niet en hebbe*n* te geue*n* die make*n* screue*n*
Dat hout ons vrolijck anden dranck
ey god danck.

6
Wi hebben ghedroncke*n* root en*de* blanck
Ey god danck.
Brenghen halen volle schalen
Thooft van malen salt al betalen |
Mijn daghe ic noyt betere*n* dranc en dranc
ey god danck.

7
Noch weet ic een meijske*n* swanck
Ey god danck.
Veel sinnen vruecht in bringhen
Die heymelick minnen die gaen binnen
Al sijn si gesmoort si en gaen niet manck
ey god danck.

8
Si moeten al hanghen inden hanck
Ey god danck.
Die niet en singhen oft niet en springhen
Haest v gheringen ick wilt v bringhen
Mi dunct ghi beyt mi veel te lanck
ey god danck.

9
Och die dit liedeken eerstwerf sanc
ey god danck.
Het was een ghilde si loopt int wilde
Twaer veel beter dat si haer a*n*ders hielde.
Mer die ioncheyt moet hebbe*n* hare*n* ganc.
Ey god danck.

18 Een amoreus liedeken.

1
DAt ick om een schoon beelde soet
dus langhe moet vertrueren
daer noeyt en was dan liefde goet
Noch en heeft geweest mij*n*s leuens duere*n*
door nijders cueren is mi ghesciet
Voor een cleyn vruecht so menich verdriet

2
Haer aenschijn claer gheeft mi confoort
Als ic aensie die schoonste figure
daer is een ander veel badt ghelooft
Si sluyt mi buyten der dueren
Si gheeft mi cuere als si mi siet
Voor een cleyn vruecht so menich verdriet

3
O Venus v claghe ick mijnen noot
dat ic mijn soete liefken moet deruen
Een cusken aen haer mondeken root
een troostelijc woort laet mi verweruen.
dat ick moet steruen mijnen druck aensiet
Voor een cleyn vruecht so menich verdriet

4
Nv rade ick elcken amoreus |
dat hi zijn lieueken nyet en vergramme.
Haer wesen is so coragius
Spreect een woort doecht schoo*n* lief wat di misquame.
Wacht v va*n* blame quade nijd*er*s to*n*ge*n* vliet
Voor een cleyn vruecht so menich verdriet

19 Een nyeu liedeken.

1
DEn dach en wil niet verborghe*n* zijn
Het is schoon dach dat duncket mi
Mer wie verborghe*n* heeft zijn lief
Hoe noode ist dat si scheyden

2
Wachter nv laet v schimpen zijn
En*de* laet hi slapen die alder liefste mijn
een vingerlinck root sal ic v schincken.
Wildy den dach niet melden

3
Och melt hem niet rampsalich wijf
Het gaet den iongelinck aen zijn lijf
Hebdy den schilt ick hebbe die speyr
daer mede maect v van heyr.

4
Die ionghelinck sliep en*de* hi ontspranck.

Die liefste hi in zijn armen nam
En latet v niet so na ter herten gaen
Ick come noch tauont weder

5
Die ionghelinck op zijn vale ros tradt
Die vrouwe op hooger sinnen lach.
Si sach so verre noortuwaert inne
Den dach door die wolcken op dringhen

6
Had ick den slotel vanden daghe
Ic weerpen in gheender wilder masen
Oft vander masen tot inden rijn
Al en soude hi nemmeer vonden zijn

20 Een liedeken van sint Iacob.

1
DAts wildi vand*er* waerh*eyt* hore*n* singe*n*
Rijc heer god so latet mi volbringe*n*
Die waerheyt die ic v singhen sal.
Van vader en*de* van sone
Een wonderlijck gheual

2
Die vader sprack tot sinen sone met liste.
Een so goeden beuaert dat hi wiste
Al op den wech sint Iacobs waert |
hi wilde wel versoecken
Den milden onghespaert.

3
Mer doen si aende*n* wege quame*n* gaende
Eens waerts huis dat si daer vo*n*de*n* staen*d*e
Die vader totten sone sprack
Wi willen ons ghelt verteeren
En*de* houden ons ghemack

4
Die weert sprack tot alle sine gasten
Ick hebbe ons bereyt al vanden besten
Eet drinct en*de* weset vro.
Wi willen genoechte hantieren
dat sprack die weert also.

5
Mer doe*n* die goede broed*er*s ware*n* geseten
die dochter vande*n* huyse quam ghestreken
Costelijck in dier ghewaet
den alder ioncsten broeder
Thoonde si een fier ghelaet.

6
Die dochter sprac tot hare*n* vader bouden

den alder ioncste*n* broeder wil ic behouden.
Want hi is edel en*de* fijn

Scheyt hi nv van henen.
So swijcket dat herte mijn

7
Die vader va*n* sine*n* sone dat verhoorde.
Hi antwoorde met so soeten woorde
Mijn sone met mi en*de* ick met hem
Wi willen sint Iacob besoecken
Als warachtich pelgrem

8
Tsauonts als die broeders slape*n* ginghe*n*
Die dochter peynsde o*m* haer valsce dingen
En*de* si nam eenen vergulde*n* nap
Met verradenissen
Stacken si in des vaders sack

9
Tsmorge*n*s als die broede*r*s wae*n*de*n* gange*n*
So qua*m* die valsche weert en dedese vange*n*
Die weert tot sinen rechter sprac
Dese heeft mi ghestolen
Mijnen vergulden nap

10
Die sone van sine*n* vader dat verhoorde
Hi antwoorde met so soeten worden
Ic wil voor mijnen vader staen |
Alle sine schulden
Wil ick op mi ontfaen

11
Die heeren daer toe in rade ghinghen
Den sone dat si voor den vader hinghen
Den oudtsten broeder lieten si gaen
Mer hoe dat spel ten eynde quam
Dat sult ghi verstaen

12
Mer doe*n* die vader tot sint Iacob quam
Hi sprac heer sint Iacob wat heb ic misdae*n*
Ick hebbe verloren mijnen sone
Buyten sine*n* schulden.
Helpt heere god wten throone.

13
Die vader offerde en*de* quite sijn beuaert
En*de* ginck wederom tsinen lande waert
Daer hi sinen sone quam bi
Och sone sprack hi sone
Dese beuaert schencke ick dy

14
Die sone tot sinen vader sprac wed*er*omme
Die beuaert is v ghewordе*n* suer om doene
Verblijt v nv en*de* weset vro

Sinte Iacob heeft mi geholpen
Maria wt alder noot

15
Die vader verhoorde dat so gheringhe.
Hi ghinck tot dier herberghe binnen
Daer laghen drie hoenderen biden vier
Doen sprack tot hem die valsche waert
Wat dinghe doet ghi hier

16
Ic be*n* die selue broed*er* die sint Iacobs ginc
Doemen mijnen sone aender galge*n* hinck
Mijn sone leeft noch hi en is niet doot
Sint Iacob heeft hem geholpen
Maria wt alder noot

17
Die valsche waert began te grimmen
Waerom liechdy met uwen schimmen
Tis also waer al ouerluyt
Als dese ghebraden hoederen
Vlieghen ter doren wt.

18
Mer eer die waert dat woort wtsprack
Deen hoe*n* na den andere*n* vande*n* speet brac
Si vloghen opter straten |
Si vloghen op sinte Dominicus huys.
Daer alle die broeders saten

19
Mer doen die heeren dat verhoorden
Si riepen alle met luyde woorden
Wel op pastoor en*de* cappellaen
Wi willen met processie
Onder dat gherechte gaen

20
Mer doen si onder dat gerechte quame*n*
Den ontschuldighen man dat si af namen
Den waert datmen voor hem hinck
Die dochter wert ghedoluen
Si haddet wel verdient

21
Dit liedeke*n* dat wi singhe*n* is seker waer.
Sinte Iacob dede groot miracel daer
Veel broederen tuyghent ooc met dien
Die met haren ooghen
Dit wonder hebbe*n* ghesien.

21 Een oudt liedeken

1

DIe voghelkens inder wilder heyde*n*
Si hebbent so wel ghesonghen.

Ick ben van mijnen soeten lieue
So ruyterlijcken gedrongen
Si meynt dat ick haer eyghen ben
En*de* is si dan niet slechte
Ick en mach niet meer ter molen gaen.
Hillen billen metten iongen knechten
sta*m*pt sta*m*perke*n* sta*m*pt sta*m*pt hoerekint sta*m*pt
Stampt stamperkin inde molen.

2
Ic en ca*n* mi voor dese io*n*ge gesell*en* niet gehoede*n*
En*de* dan so coemt dat oude wijf
Si wil daer omme verwoeden
Om dat si dat niet gemaken en can
Daer omme so wil si vechten
Ick en mach niet meer ter molen gaen
Hillen billen metten ionghen knechten
Stampt stamperken stampt stampt. etc*etera*.
Stampt stamperken inde molen.

3
Die een goede nieuwe molen heeft
Och hoe wel mach hijse malen.
Wanneer hijse wel ghemalen heeft |
So leyt si wel also stillen
Den oppersten steen die gaet of
Den ondersten blijft in zijn rechte*n*
Ick en mach niet meer ter molen gaen.
Hillen billen metten ionghen knechten
Stampt stamperke*n* stampt stampt. etc*etera*.
Stampt stamperken inde molen.

4
Hi nam dat meysken bider hant
Hi leydese aen die steene
Hi steldese op dat cuypen boort
Hi haddese daer alleene
Dat een been stelde hi op den sack
Dat ander been al op die lechte
Ick en mach niet meer ter molen gaen
Hillen billen metten ionghen knechten
Stampt stamperke*n* stampt stampt. etc*etera*.
Stampt stamperke*n* stampt inde molen.

22 Een nyeu liedeken.

1
DAer soude haer ee*n* maget v*er*meyde*n*
Vermeyden so woude si gaen

Roode roosken*n*s wou si pulcke*n*
Die aen der heyde*n* stae*n*

2
Wat vant si in hare*n* wege
Een wel gheboren man
Hi tooch haer wt haer cleed*er*
Die maget wert so gram

3
Nv gheuet mi mij*n* cleyder
Och wel gheboren man
Ick schaems my also seere
Dat ic hier naect sal staen.

4
Dats uwe bonte cleyder
En crijchdi waerlijc niet.
V eere suldy hier laten
Eer ghi van mi schiet

5
Sal ic mijn eere hier laten
Och wel gheboren man
Naect was ic gheboren.
Ic en had gee*n* cleydere*n* an.

6
Hi nam die schoone maget
Al bider witter hant |
Hi leydese onder die linde
Die hi so schoone vant

7
Doen die hubsche ridder
Sijn willecke*n* hadde gedae*n*.
Hi seyde staet op io*n*cfrouwe
Ghi moecht wel tuiswaert gae*n*

8
Waer sal ic hene*n* kere*n*
Waer sal ic henen gaen
Hadt ghi mi maecht gelate*n*
Ghi hadt veel badt gedaen

9
Hi streec van sine*n* handen
Van goude een vingherlijn
Hout dat schoo*n* io*n*cfrouwe.
Daer is die trouwe mijn

10
Wat gaf hy haer te loone
Tot haren nieuwen iaer.
Een kindeken inder wiege*n*
Met sinen gecrolden hayr

11
Ist dan een knechtken
Een goelijck knapelkijn |
Dat will*e*n wi leer*e*n schieten
Al na die cleyne vogelkijn

12
Ist dan een maechdekijn.
Een goelijc maechdelijn.
Dat will*e*n wi leeren breyd*e*n
Van peerlen een cranselijn.

13
Dye dit liet heeft ghedicht.
Dat was een ruyter fijn.
Hi heuet wel gesongen.
Al om die liefste zijn

23 Van vrou va*n* Lutsenborch

1
DIe mi te dri*n*cke*n* gaue
Ic songhe he*m* ee*n* nieuwe liet.
Al van mij*n* vrouwe va*n* Lutsenborch
Hoe si hare*n* lantsheere v*err*iet

2
Si dede een briefke*n* scrijue*n*
So veere in Gulcker landt
Tot Frederic haren boele
Dat hi soude come*n* int lant.

3
Hi sprac tat sinen knapen
Nv sadelt mi mijn paert.
Tot Lutsenborch wil ic rijde*n*
Het is mi wel rijdens waert

4
Als hi te Lutsenborch qua*m*
Al voor dat hooge huys
Daer lach de valsce vrouwe
Tot haerder tinnen wt

5
Hi sprac god groet v vrouwe
god geue v goede*n* dach
Waer is mij*n* here va*n* Lutsenborch
Die*n* ic te diene*n* plach.

6
Ic en derfs v n*iet* wel segge*n*
Ic en wil v niet verraen.
Hi is hede*n* morghen
Met sine*n* honde*n* wt iaghe*n* ghegae*n*

7
Hi reedt heden morghen
Al in dat soete dal
En daer suldi hem vinden
Met sine*n* hondekens al |

8
Hi sprack tot sinen knape
Nv sadelt mi mijn paert
Te*n* dale waerts wil ic rijde*n*.
het is mi wel ridens waert

9
Als hi bider iachten quam
Al in dat soete dal
Daer lach die edel heere
Met sinen hondekens al

10
Hi sprac god groet v heere
God gheue v goeden dach
Ghi en sult niet langer leue*n*
Dan desen haluen dach

11
Sal ick niet langher leuen
Dan heden desen dach
So mach ict wel beclaghen
Dat ic oyt mij*n* vrou aensach

12
Hi sprac tot sinen knape

Spant uwen boghe goet
en*de* schiet mij*n* here va*n* Lutsenborch
In zijns herte*n* bloet |

13
Waerom soude ic he*m* scieten
Waerom soude ick he*m* slaen
Ick hebbe wel seuen iaer
Tot zijnder tafele*n* ghegaen

14
Hebdy wel seuen iaren
Tot zijnder tafele*n* ghegaen.
So en dorfdi he*m* niet schiete*n*
Noch niet ter doot slaen

15
Hi tooch wt zijnd*er* scheyde*n*
een mes van stale goet
Hi stac mijn here va*n* Lutsenborch
In zijns herten bloet

16
Hi sprac tot sinen knape.
Nv sadelt mi mijn paert
Tot Lutsenborch wil ic ride*n*
het is mi wel rijdens waert

17
Als hi te Lutsenborch qua*m*
Al voor dat hooghe huys.
Daer qua*m* de valsce vrouwe
Van haerder tinnen wt

18
Vrou god seghe*n* v vrouwe
God gheue v goeden dach.
Vwen wille is bedreuen
V verraderie is volbracht

19
Is mijnen wille bedreuen
Hebdi mijnen sin volbracht
So doet mi sulcken teyken
Dat ic daer ae*n* gelouen mach

20
Hi troc wt sijnder scheyde*n*.
Een swaert van bloede root
siet daer ghi valsce vrouwe
Ws edel lantsheeren doot

21
Si trock van haren halse
Van peerlen een cranselijn
Hout daer mij*n* liefste boele
Daer is die trouwe va*n* mijn

22
Vwe trouwe en wil ic niet
Ic en wille niet ontfaen
Ghi mocht mi ooc verraen
Ghelijc ghi uwen lantshere | hebt ghedaen

23
Hi troc wt zijnder mouwe*n*
Een siden snoerken fijn.
hout daer ghi valse vrouwe
Ghi sulter bi bedrogen zijn

24
Te Lutze*n*borch op de muere*n*
Daer loopt een water claer
Daer sit vrou va*n* Lutze*n*borch
int heymelic en*de* int ope*n*baer

24 Een nyeu liedeke*n*

1
DEn Mey moet wech na tsomers saysoen.
Den winter is voor ooghe*n*.
Ghi minnaers coemt helpe*n* en*de* bistant doen
Eer si brandich verdrooghe*n*
Door des winters virtuyt
Gheen cruydeke*n* en spruyt.
Voor bloe*m*ke*n*s groeye*n* biesen
Het doet knyedick sneeuwe*n* | ende vriesen

2

Van sanghe so zijn dye voghelkens ghespent
En*de* seer truerlijc ghedoken
Den vorst der velde*n* iuecht doot en*de* schent
Die sonne staet int beloken
Voor tcoel dauwich rosier
Prijst men da*n* een goet vier
Den heyrt die valt te cleene
Die velden staen alleene

3
Dye bonte craeyen zijn alleen int lant
Als si wel moghen souden
Dee*n* blaest dand*er* clippertan*t*
En*de* si zijn blaeu van couden
Ghi liefke*n*s twee en twee.
Moecht door de coude snee
Te velde nemen v ganghen
En*de* daer snotuincke*n* vange*n*.

4
Amoreuselijck zijnde vergadert dan
Tmoet alle vruecht passer*en*
Met nyet meer volckx dan wijf en*de* man
Moecht ghi dan maioleren
En*de* na des winters aert
Maerts bier of wagebaert
Met ee*n* poeyerke*n* bestroeye*n*
verfraeyt siel en*de* lijf int poye*n*

5
Een eycken rozijnken dat hooge laeyt
Tgeeft een natuerlijc luesen
Al ist dat buyten haghelt reghent oft waeyt
dat doet de kaecke*n*s blosen
Al is die winter stranck
Haer nachten die zijn lanck
Om vrolijc te zijn ter tijcke.
Het is een heymelijc rijcke |

6
Princelijcke vroukens seer aerdich geplucht
Coemt met v lief ter bane
Die sterrekens stae*n* en quicken aen die lucht
Seer claer so blict die mane
Sinct clinct ioct en*de* speelt
In dien dat v verueelt
Comdy v niet verwermen
Vliecht in ws liefke*n*s arme*n*.

25 Een out liedeken.

1
DEn winter is een onweert gast
merck ick aende*n* dage
ic had ee*n* boelke*n* en*de* dat was waer
Int openbaer
Si en was mi n*iet* getrouwe
Des lijt mij*n* herteke*n* rouwe

2
Het ghaet ten vastelauont waert
Nv le*n*ge*n* o*n*s de dage*n* |
Mijn lief boot mi ee*n* cra*n*selij*n*
Van peerlen fijn
Oft ic soude willen dragh*en*
totten daghe

3
Daer na coemt ons die lieuen tijt
So spruyte*n* o*n*s die bloe*m*kens
Si spri*n*ge*n* wt so menigerley
Coel is den mey.
Ic hoore den nachtegael singhen
van minnen

4
Wat achte ic op den vogelen sanck
Oft op quade nijders to*n*ge*n*.
Mijn lief boot mi haer armkens blanc.
Ic weets haer danc.
Ic en salts mi niet berome*n*
Mach ic daer in come*n*

5
Ghi zijt mijn lief weet dat voorwaer.

Ick vare na Oostenrijck
Schoonder wijf en sach ic nye
als ickse aensie.
Waer vi*n*tme*n* haers gelijcke*n*
haers gelijcke*n*

6
Oorlof schoon lief van aerdenborch
Wi twee wi moete*n* scheyden
ick eedt mijn corenken groene
Ick hebs van doene
Maria wil ons gheleyde*n*
als wi scheyde*n*

26

1
DEn winter comt aen de*n* mey is wt
die bloemkens en staen niet meer Int groene
die nachte*n* zij*n* lanc door des wi*n*ters vertuyt
Nv lust mi wel wat nieus te doene
Mijn ionghe iuecht is nv in saysoene
Mijn man en is niet wel mijn vrient
ey out grisaert al sliept ghi totter noene
Ghi en hebt niet dat mi dient

2
Het was mi van te voren gheseyt
Dat ghi waert van slutsaerts bende |
V spel mi oock niet en ghereyt
int beghinsel noch int eynde
Waer ick mi keere oft wende
Mijn man en is niet wel mijn vrient
ey out grijsaert dat ic v oeyt kende
Want ghi en hebt niet dat mi dient.

3
Vermaledijt so moeten si zijn
die dat houwelijc van hem voortbrochte
Het schoon coluer de*n* reyne*n* maechdo*m* mijn
dat die griecke aen mi verlochte
Mi en rocx hoe ick van hem gerochte
Mijn man en is niet wel mijn vrient
ey out grysaert dat vlees ic te dier cochte
Want ghi en hebt niet dat mi dient

4
en weent niet meer mijn soete lief
Ick hebbe genoech voor v behagen
Siluer en*de* gout van als v gherief
daer toe bereyt v leue daghen
Van mi en hebdy dan niet te claghen.
Ghi segt ic en ben niet wel v vrient

ey out grisaert dat bee*n*ke*n* moetty knagen.
Want ghi en hebt niet dat mi dient

5
Had ic pampier schoon parkement
Penne en*de* inct ick schreue daer inne
Aen die liefste prince bekent
Dat hi soude comen tot zijn vriendinne
Dien ic met goeder herten beminne
Want mijn ma*n* en is niet wel mijn vrient.
ey out grisaert al soudi daer om ontsinne*n*.
Ic heb een ander liefken die mi dient.

27 Een nyeu liedeken.

1
DEn lustelijcke*n* Mey is nv inde*n* tijt
Met sinen groenen bladen
Int lieuelijc aenscouwe*n* ghi die venus dienaers zijt
Men mach v niet versaden
Want bi des meys virtuyt
So menich cleyn voghelken ruyt
Sijnen sanck is soet om hooren
Dies willen wi vruecht orbooren

2
Bedrijft solaes genoechte en*de* vruecht |
Die blomkens staen ontploken
Coemt met v lieueke*n* buite*n* in des veldeke*n*s iuecht
Die cruyden staen seer soet van roken
Si staen net ende reyn
In dat soete lustelijcke pleyn
Daer siet mense iuechdelijck bloeyen
Door des soeten meysche*n* daus bepoeyen.

3
Die nachtegael singhet nacht en*de* dach
Met menich dierken cleyne
Want ghi die Venus doet gewach.
Wendt v ten veldekens reyne
ende wilt ons comen bi
V weerste lieueken ic ende ghi
en acht gheen nijders bespringhen
ende helpt ons den mey in bringhen

4
O Venus had ich mijn lieueken alleyn
Het soude mijnder herten lusten
ende wi tsame*n* laghe*n* op een beddeke*n* cleyn
Daer ick bi haer mocht rusten
ende wi daer speelden moedernaect

Alsome*n* die beruoetekinderke*n*s maect
So soude ic mijn lieueke*n* ghebruycken
En*de* in mijn armkens luycken

5
Amoreuse lieuekens zhn hier vergadert
This elcke*n* ee*n* melodie
Als deen gesichte dander v*er*claert.
Scout alle mela*n*colie
Haer caecxken zij*n* va*n* coluere root
En*de* hoe menich versuchten groot
geeft elc zij*n* liefke*n* int wesen
Een soenken van v schoon lief salt genesen

6
Oorlof princelijc lief seer amoreus
Nv bidde ic v om een bede
Neemt desen mey in dancke seer coragieus.
En*de* bewaert he*m* na reynder sede |
Thoont ons v ghetrouwige ioncste fier.
Al ond*er* desen soete*n* egle*n*tier
Wilt wt de*n* slape o*n*tspringe*n*.
En*de* helpt ons vrolijc singhe*n*

28 Een nyeu liedeke*n*

1
DIe vogelke*n*s ind*er* mute*n*
Si singe*n* hare*n* tijt
Waer sal icx mi onthouden
Ic ben mijns liefkens quijt.
Waer sal icx mi onthouden
En*de* ic haer so gaerne aensie
Al spreec ic v liefke*n* so selde*n*
Ic scenc v mij*n* herteke*n* is fier

2
Ic ginc noch gister auont.
So heymelijc eenen ganck.
Al voor mij*n*s liefkens dore.
Si wist mi cleynen danck
Staet op mijn alder llefste
Staet op en*de* laet mi in |
ic swere v op al mij*n* trouwe
Ic en had noit lieuer dan dy

3
Scoo*n* lief laet v gedencke*n*
Dat ic eens die liefste was
En*de* lac in uwen armen
Nv ben ic geworden een onwaert gast
Al hebdi mi nv begheuen
Noch drage ic eene*n* huebsce*n* moet
Die liefte bloeyt winter en somer
Dat de coele mey n*iet* en doet

4
Hi tooch van sine*n* handen
Van goude een vingherlijn
hout daer mijn alder liefste
Daer is die trouwe va*n* mij*n*.
Mer oft yemant vraghet
Wie v dat vingherlinck gaf
a*n*twoort he*m* m*et* huebsce woorde*n*
die ee*n*s die ald*er* liefste was

5
Ic hoorde ghister auont
So lustelijck eenen sanck.
Mijn liefken die gaet houwen
Ick en weets haer gheenen ondanck
Al heeft si mi nv begheuen
Noch draghe ick eenen huebschen moet
Die liefde bloyet winter en somer
Dat die coele mey niet en doet

6
Die dit liedeken heeft ghesonghen.
Dat was een ruyter fijn
Sijn herteken ghinck int lichte
Met schoone vroukens fijn
Dit liet heeft hi ghesonghen
Ter eeren der liefste zijn.
In spijt der nijders tonghen
Sijnen naem is Ionghen stijn.

29 Een nyeu liedeken.

1
DEs hadde ee*n* swaue een dochterlijn
Si en woude niet langher dienen.
Rock en*de* mantel woude si haen |
Twee schoenen met smale riemen
Ia schoon isser mijn Elsselijn

2
Des wildy rock en*de* mantel haen
Twee schoenen met smale riemen
So gaet Tausborch in die stadt
En*de* groote heeren dienen
Ia schoon isser mijn Elsselijn

3
Doen si Tausborch binnen quam.
Al op die enghe straten
Si vraechden na den besten wijn
Daer ruyters en*de* lantsknechten saten
Ia schoon isser mijn Elsselijn

4
Doen si inder stouen quam
Men brochte haer eens te drincken
Si liet haer ooghen omme gaen
Den beker liet si sincken
Ia schoon isser mijn Elsselijn

5
Si namen die terlinghen inde hant.
Si begonnen daer te spelen.
Die daer die meeste ooghen worp

die sliep bider schoonder vrouwen
Ia schoon isser mijn Elsselijn.

6
Hi nam schoo*n* Elsselijn bider hant
Bi haer snee witte handen
Hi leyse daer hi een beddeken vant
dat groene wout ten eynde
Ia schoon isser mijn Elsselijn

7
Hi sette haer neder op die banc
Si en dede niet dan weenen
Noch hebbe ic stoute broeders drie
eenen rijcken vader tsoheyme
Ia schoon isser mijn Elsselijn

8
Dats hebdy stoute broeders drie
eenen rijcken vader tsoheymen
So moechdy dit iaer een huerlinc zijn
eenen rijcken vader tsoheyme
Ia schoon isser mijn Elsselijn

9
Mer doen si opter gassen tradt
Haer bekende hare broeder
Och suster sprac hi suster mijn |
Hoe is die reyse verganghen.
dat den roc vore corter is
ende achter veel te langhe
Ia schoon isser mijn Elsselijn

10
Och broeder sprac si broeder mijn
du riedeste mi aen mijn eere
Hadde mi dat een ander ghedaen
Hi soudes mi wederomme keeren.
Ia schoon isser mijn Elsselijn

11
Die dit liedeken eerstwerf sanc
Hi heuet geerne ghesonghen
Een vroom lantsknecht is hi genaemt.
Tausboorch binnen der stede
Ia schoon isser mijn Elsselijn.

30 Een nyeu liedeken

1
DIe mint die vint een heimelic lijde*n*
hi ducht hi sucht in allen daghen.
En*de* he*m* den troost da*n* moet v*er*mijde*n*.
Sijn cleyn voorspoet mach hi wel claghen
Ick weet die sulcke moet verdraghen

En*de* lijden een swaer verdriet
Lijf en*de* goet soude hi wel waghen
Om haer nochtans en acht zijs niet

2
Si en achtes niet wat baet geclaecht
Nochtans weet si wel ongheloghen
Dat ic en minne gheen schonder maecht
Si doet mi dicwils droefheyt tooghen
Weenen en*de* suchten voor haer ooghen
En*de* lijden een swaer verdriet
Ey lacen dit moet ic al ghedooghen
Om haer nochtans en acht zijs niet

3
Mocht ic eens troost aen haer v*er*werue*n*.
So slote ick trueren buyter fille
Mer neen ic ick salt besteruen
Want si en heues gheenen wille
Ic mach wel claghen luyde en*de* stille
Int strick van minnen lijde ick verdriet
Int herte hebbe ick so grooten geschille
Om haer nochtans en acht zijs niet

4
Haer blijde ghelaet heeft mi bedroghen |
En*de* ooc ghebrocht in lijdens eruen
Haer schoon opslach van haren ooghen.
Doet mi duysentich dooden steruen
Iuecht en*de* vruecht moet al bederuen
In mi dies lijde ick verdriet
Mijn herteke*n* soude ic wel laten scherme*n*
Om haer nochtans en acht zijs niet

5
O venus ghi moordadighe vrouwe
Ghi schieter veele met uwen strale
Dat machmen wel aen mi beschouwen
Ghi worpet mi buyten vruechden pale
O venus ghi zijt die princepale
Die mi dicwils doet verdriet
Adieu ick blijue in droefheyts sale
Om haer nochtans en achts zijs niet

31 Een nyeu liedeken

1
DAt meysken opter laden lach
Si weende also seere
Hadde ick nv eenen knaep
Die mi dat luytken sloech

ende ic een kindeken van hem droech

2
Dat verhoorde een ionghe knaep
een knaep die was stout
Hi dede een veelken maken
Van siluer en*de* van roode gout
Ay mi lieue meyske*n* ghi valt mi seer bout

3
Doen dat veelken ghemaket was
Hi ghinck voor zijns liefs dore
Shoon lief zijt ghi daer binnen
daer binnen so coemt hier vore
Ay mi lieue meysken hoe beual ic dy.

4
Ghi beual mi wter maten wel
Met dy vaer ick van hen
Ouer die groene heyde
Vader en*de* moeder te leyde
Ay mi lieue lantsknecht ick ben bereyt

5
Als si op der heyden quam
die heyde was lanck ende groot
Had ick nv ros en*de* waghen
die mi weynich droech |
Ay mi lieue lantsknecht ick ben so moede

6
Ros en*de* waghen en heb ic niet
Maer eenen bedelaers sack
Mach ick v daer mede helpen
Ick hanghen v aenden hack.
Ay my lieue meysken hoe beualt v dat

7
Ick en ben gheen bedelersse
Noch oock gheen bedelaers kint
Ick ben eens coopmans dochter
Te Couelens op den rijn
Ay lieue lantsknecht ic vaer van dy

8
Sidy eens borghers dochter
Te Couelens al op den rijn
So ben ick eens visschers sone
Te Walckenborch al op die merct
Ay mi lieue meysken ho beual ic dy

9
Die ons dit goede liedeken sanc
En*de* wel ghesonghen had
Hi heuet wel gesonghen
God gheue hem een goet iaer

Een schoon vrou had hi met hem gaen.

32 Een nyeu liedeken

1
DIe mey is so genoechlijcken tijt
Het spruyte*n* gelu bloe*m*ke*n*s aende*r* heide*n*
Ic hebbe verlore*n* alle mij*n* iolijt
Mijn gepeys is so menigherleyde
Ic en was nije va*n* goede*r* herte*n* vro vro vro
Van goeder herten also vro
Mi en waer leedt misquaem v yet

2
Sal ic langhe in druck moeten leuen
Schoon waerde lieueken ic en*de* ghy
Mi dunct dat mi alle adere*n* beuen
En*de* mijn leden begeuen my
Ic en was nije va*n* goede*r* herten vro. etc*etera*.
Van goeder herten also vro
Mi en waer leedt misquaem v yet

3
Siet op mi trousalich wijf
Suldijs mi nv ter noot af gaen
Herte moet sin en*de* daer toe lijf.
Sullen tot uwer ghenaden staen |
Ic en was nije van goeder herten vro. etc*etera*.
Van goeder herten also vro
Mi en waer leedt misquaem v yet

4
Staet mi in staden schoon lief
Om uwen wil draghe ick graeu en*de* grijs
Siet op mi en kendy my niet
Siet op mi so moechdijs worden wijs
Ic en was nije van goeder. etc*etera*.
Van goeder herten also vro
Mi en waer leedt misquaem v yet

5
Seuen iaer heb ick geploghen
Om te vercrijghen een ghestadich lief
Ick hebbe gheleghen in swaren tormenten
En suldy mijns ontfermen niet.
Ic en was nije van goeder herten. etc*etera*.
Van goeder herten also vro
Mi en waer leedt misquaem v yet

6
Ic siese hier gaen voor mijn ooghen
Och op mi en achtse niet
Och leyder qualijck can ict ghedooghen.

Dat een ander heeft mijn lief
Ic en was nije. etc*etera*.
Van goeder. etc*etera*.
Mi en waer leet misquaem v yet

33 Een amoreus liedeken

1
DIn eyge*n* certeyn reyn vroulic saet
Blijf ic ghi zijt die gene daer al ae*n* staet
Hert sin moet v aencleuen
Ghi hebt int herte den hoochsten graet
Ghi zijt die fonteyne diet al af dwaet
Ghepeyns mijn suchten en*de* beuen
Ghi zijt bouen alle bloemkens soet
Bouen roosen root
Dus blijue ick dijn eyghe*n* tot in mijn doot

2
Medea Iason noyt so seer en versinde
Paris Helenam noyt so seer en beminde
Bouen alle sidy ghepresen
Ic moet verdwijne*n* als stof voor de*n* winde
Ist dat ic gheen troost aen v en vinde
Reyn bloeme wtghelesen
Noyt Venus geschut mi so seer doorscoot |
Ick segt v bloot.
dus blijue ic dijn eyghen tot in mijn doot

3
Naest v in swerelts begrijpen gheen
die therte beswaert dan ghi alleen
Schoon vrolijcke figuere.
en weest doch niet ghelijck den steen
Mer helpt mi lief wt droefheyts ween
Mijn herte wt allen getruere
So mach ic leuen in vruechden groot
Sonder wederstoot
Dus blijue ic dijn eyghen tot in mijn doot

4
Al hebbe ick geheel o lieflijc bloet
Mijn herte ghestelt in v behoet
Laet mi gheen druck verwinnen
V minlijc aensicht v woordekens soet
Die brenghen mi inder minnen gloet
Si doen mi dit beginnen
Ghi zijt mijn voetsel ter wterster noot
Bouen wijn en*de* broot
Dus blijue ick dijn eyghe*n* tot in mijn doot

34 Een oudt liedeken

En*de* den eersten reghel singhet altoos tweewerf.

1
DAt ruyterken inder schueren lach
die schuer was cout de*n* ruyter was nat

2
Och lieue heer waert decket mi
die schuer is cout seer vrieset mi

3
Die waert sprac zijnd*er* dienstmaecht toe
Gaet decket den ruyter met hauer stroe

4
Dat meysken en dorstet laten niet
Si dede dat haer haer meester hiet.

5
Si nam den ruyter in haren arm
Al was hi cout si maecte hem warm

6
Doe*n* die ruyter zijn willeke*n* had gedaen
Sprac hi scoo*n* meiske*n* ghi moecht wel gae*n*.

7
Waer soude ic rijden waer soude ic gae*n*
Ic ben met uwen kinde beuaen

8
Sidy met mijnen kinde beuaen
So sult ghi rijden en*de* ick sal gaen

9
Hi settese voor hem op zijn paert |
Hi voerdese tzijnder moeder waert

10
Och lieue moeder hier is mijn wijf
Ick hebse lieuer dan alle v lijf

11
Die moeder sette haer eenen stoel
die dochter worp daer een cussen toe

12
Die moeder leyde een ey int vier
die dochter twee dat waren drie

35 Een oudt liedeken.

1
EEn boerman hadde eene*n* do*m*me*n* sin.
daer op so schafte hi zijn ghewin
Het voer een boerman wt meyen
Hi brocht sinen heere een voeder houts
Sijnder vrouwen den coelen mey

2
Die boer al op den houe tradt
die vrouwe op hoogher tinnen lach
Si lach op hoogher salen
Mocht ick een corte wijle bi v zijn
Ick gaue daer om mijn ros mijn wagen

3
Die vrouwe die reden so haest vernam
Si liet den boerman comen an

So heymelijc al stille
Al in een duyster camerken
Daer deden si twee haren wille

4
Doen hi zijn willeken hadde ghedaen
die boer moste vander tinne gaen
En*de* hi bestont te claghen
Ic segghe v dat het deen is ghelijc dander
Mi rout mijn ros mijn waghen

5
Die heere quam wter iaechte ghereden
Hi hoorde den boerman seere claghen
Hi hoorde den boerman claghen
Ghi segt dat het een is als dander is
die waerheyt suldy mi saghen

6
Die boer had schier een loeghe*n* bedacht
Ick hadde een voederken houts gebracht
En*de* daer was een crom hout onder
Ick seg v dat het deen als dander brant
Als si biden viere comen

7
Hierom was v vrou so gram
dat si mijn ros mijn waghen nam |
Om sulcken cleynen schulde
Ic bidde v lieue heere mijn
Verwerft mijnder vrouwen hulde

8
Die here ginc voor zijnder vrouwe*n* stae*n*
Wat heeft desen armen boer misdaen
Schaemt ghi v der sonden niet
Gheeft hem zijn ros zijn waghen weder
Laet hem varen tot sinen kinder

9
Vaert hene*n* vaert hene*n* goet boere mijn.
dat eerste sal v vergheuen zijn
Vaert henen dijnre straten
Och coemt ooc weder als ghi moecht
Brengt ons dat crom hout vake

36 Een amoreus liedeken.

1
EEn Venus dierken heb ic wtuercore*n*
Ghee*n* schoond*er* en weet ic nv terstont
Om haer so wil ic vruecht oorboren
Int aensien van haren lachende mont
Haer keelken wit haer borstkens ront.
Maken mi vrolijc van sinne

Schoo*n*der en was noyt va*n* moed*er* geboren
This recht dat icse beminne

2
Ghelijc gout is haer hayr van coluere
Twee oochskens ter amoreusheyt snel
Twee borstkens root soet van natuere.
So is mijn lieueken dat weet ic wel
Sedich van gheest en*de* niet rebel
Si is mijnder herten keyserinne
Ic en weet ter werelt gee*n* lieuer creatuere
This recht dat icse beminne

3
Noch heeft si een hoochmoedige coragie
ende daer toe eenen fieren ganc.
Int triumpheren bedrijft si ragie
Ic en hoorde mijn dage noeyt soeter sanc.
Dan si bedrijft met haren voys gheclanc.
Het dunct mi puer een godinne
Ghefaetsoeneert is si als een ymagie.
This recht dat icse beminne.

4
Ic en can vergete*n* mijns liefs manieren
Haer vriendelijc wesen haer fier ghelaet. |
Crijghe ic geen troost door haer bestieren
So wert mijn herte heel desperaet.
mocht ic m*et* haer mij*n* troost mij*n* toeuerlaet
So waer ick blijde van sinne
Vruecht en*de* solaes soude ic hantieren
Tis recht dat icse beminne

5
Princesse gent die mij*n* vruecht doet breeden
Al mocht ic hebbe*n* van goude swaer
Thewichte va*n* v ic en sal va*n* v niet scheede*n*
Ghi blijft mijn liefste wederpaer
Want aen v lief en weet ic gheene*n* maer
Dan alle vruecht aen ghewinne
haer wesen reyn en mach mi niet verleede*n*
This recht dat icse beminne

37 Een nyeu liedeken

1
EEn oude man sprack ee*n* meysken an
Schoo*n* lief wildi betere*n* mij*n* verdriet
Neen ic seydese lieue Ian
Van uwen biere en dorst mi niet.
Tis beter dat ghi van mi vliet

Ghi doet doch al verloren pijn
Mijn boelken moet een ionck man zijn

2
Schoon lief ick soude mi geerne paren
Waert v beliefte nv ter tijt
Spreect een oude quene va*n* tseue*n*tich iare*n*.
Oudt en*de* verrompelt also ghi zijt
Aen v en is doch gheen profijt
Ghi en tapt niet dan verschaelden wijn
Mijn boelken moet een ionck man zijn

3
O Waerde suuer iuecht
Herte en*de* sin hanget al aen dy
Stelt v te vreden oft ghi moecht
Wi en dienen niet te samen ick en*de* ghy
Oudt en*de* versleten dunct ghy my
Wat soudt ghi schrijuen in mijn francijn
Mijn boelken moet een ionck man zijn

4
Shoon lief wilt doch doen mijn auijs
So sal ic v maken van goede rijc
Een ionc man staet badt in mijnen prijs
Ghelijc soect altijt zijn ghelijck |
Wat soudt ghi doeghen op eenen tijt
Dan droncken drincken als een swijn
Mijn boelken moet een ionck man zijn

5
Ic mach wel claghen mijn verdriet
Ic minne en*de* en worde niet ghemint
Nv swijghet seyt si luerefaes
Vrijdt elders daer ghi troost ghewint
Ic hebbe bemint een ionghelinck
Mijn herte verblijt in zijn aenschijn
Mijn boelken moet een ionck man zijn

38 Een nyeu liedeken.

1
EEn goet nyeu liet heb ick gedicht
Met also droeuen sinne.
Die liefste heeft mi daer toe gesticht
Met haerder looser minne
Ic en sal haer nemmermeer af gaen
Bi daghe noch bi nachte
Si cost mijn herteken so menighen traen
Al heeftse mi nv ontrou ghedaen
Noch staetse in mijn gedachte.

2
Noyt roose soet van soeter rueck
En heeft mijn herteken so seer beuangen.
Al hebbe ick somtijts quaet gheluck
Naer haer staet mijn verlanghen
Rijc god mocht noch eens anders gaen
En mochte den tijt noch keeren
Dat ic mocht troost van haer ontfaen
So soude ic allen druck verslaen
En*de* altoos vruecht vermeeren

3
Met een die alder liefste mijn
So ghinck ic vermeyden
Ick en mach altoos bi v niet zijn
Wi twee wi moeten scheyden
Si hout mijn herteken so seer doorwont
Hoe soude ick vrolijck wesen
Dat heeft ghedaen haren rooden mont
Mocht ick dien cussen ic waer ghesont
So waer mijn herteken ghenesen

4
Altijt staet si in mijn vermaen
Ende al wt goeder duechden |
Mocht ic noch troost van haer ontfaen
So waer mijn herte in vruechden
Mer neen ick niet ic blijue alleyn
En*de* si heeft mi begheuen
Si is nochtans dat liefste greyn
Kiese ick dit iaer noch twee voor eyn
So mach ick vrolijck leuen

5
Oorlof schoon lief alst wesen moet
En*de* ick wil henen varen
Ick bidde maria maghet soet
Dat si ons wil bewaren
Mijn sinnekens hadde ick op v ghestelt
Schoon lief ist al verloren
Ick minde v bouen goet oft ghelt
Mi dunct dat v mijn vrientschap smelt
Adieu mijn wtuercorren

6
Mer die dit liedeken eerstwerf sanck
Dat was een ruyters gheselle
Hi weets hem allen goeden danck
Die duecht va*n* he*m* en*de* va*n* zijn boel vertellen

Met schoone vrouken*n*s sidt hi op die banck
Te biere oft te wijne
Al is zijn borsse dicwils cranck
Laghe hy in zijns boels armkens blanck.
Het waer zijnder herten een medecijne

39 Een nyeu liedeken.

1
EEn ionck meysken reyn van seden
Hadde mi tot haren bedde gedaecht
En*de* des was ick so wel te vreden
Het dochte mi zijn een suyuer maecht
Dies was ick van herten bouwe
Si seyde zijt wellecom lief seer weert
Na v so heeft mijn herteken begheert
Dat neme ick op mijn trouwe

2
Als wij te samen opt beddeken waren.
Met vruechden dat wi songhen
Wij lieten clincken der vruechden snaren.
In spijt der nijders tonghen
Wi waren al te samen so wel te pas
Dat dede die schoone suyuer iuecht |
Des so was mijn herteken soo verhuecht
Mi docht dat ick daer rooskens las

3
Daer laghen wi twee al totten dach
Van vruechden also droncken
Als ick die schoone bloeme aensach
Mijn herte dat wilde ontfoncken
Dat dede dat vrouken schoone
Si was so vriendelijc van aenschijne
Al in mijn herteken spant si die croone

4
Als lief bi lief te samen rust
En*de* in die armkens luyken
Si boeten der natueren lust
Met vruechden die si ghebruycken
Sulck ist natuerlijck wesen
Een amoreus ist int beghinnen
Alsmen zijn liefken mach ghewinnen
Het is een vruecht ghepresen

5
Als twee ghelieuekens te samen zijn
Ghenoechte dat si hantieren
Si vergheten alle druck en*de* pijn

Als si te samen roseren
dat doet die amoreusheyt groot
Die menighe is van dier natuere
die nacht en dunct hem niet een vre
Als hi mach rusten in zijns liefs schoot

6
Ick bidde v minnaers en*de* rosiers
Die metter minne zijt beladet
Si maken som so veel bestiers
dat si const versmaden
dies so heeft die menighe toren
Ick segt v oock te sulcker tijt
die onconstighe heeft sulcken nijt
daer bi so gaet die conste verloren

7
Dese nijders zijn argher dan fenijn
En*de* van sulcker natueren
Als si vruecht sien dat dunct hem pijn
Al waert van haer ghebueren
Si en waren noyt gaerne beuonden
een clappaert is van sulcker sede
Hi maect onurede ter menigher stede |
Waer dat hi can vermonden

8
Die dit liedeken heeft ghemaect
Hi custese aen haer wanghen
Bi zijn liefken lach hi moedernaect.
Met vruechden was hi beuanghen
Van Dermonde is hi geboren
Hi sidt so gaerne op die banck
Als hi mach drincken goeden dranck
Schoon vroukens heeft hi nv wtuercoren

40 Een amoreus liedeken.

1
EEn ionghe maecht heeft mi gedacht
Te comen in haer camerkijn
Stout onuersaecht heb ict gewaecht
Ick was bespiet van nijders fenijn
Sal ick noch moeten in drucke zijn.
Want si mi liefde heeft bewesen
mocht si gebuere*n* mi mocht si gebuere*n* mi.
en so waer ick vrij
Van alle mijnen druck ghenesen

2
Haer aenschijn claer heeft mi voorwaer

Mijn oochskens alte seer verblent
Dat ic haer in drucke en*de* vaer
Dat is den hoochsten heere bekent
Had ic mijn lieueken hier present
So waer mijn vruecht verresen.
Mocht si gebuere*n* mi mocht si gebuere*n* mi
Ende so waer ic vrij.
Van alle minen druck ghenesen

3
En al om mijn lief lijde ic miskiet.
Want icse selden spreken mach
Mer als een dief lijde ic miskief
Mocht icse versoecken nacht en*de* dach
Dat wildi hooren mijn geclach.
Van mijnen lieueken ghepresen
mocht si gebuere*n* mi mocht si gebuere*n* mi
Ende so waer ic vrij
Van alle minen druc ghenesen

4
Princersselijc aensien moet ic haer bien
Bouen al die leuen int aertsche dal
Al moet ic va*n* haer vlie*n* door nijd*er*s bespie*n* |
Ic hoopt niet langhe duere*n* en sal
Want God die heere is bouen al
So wil ic swijghen met desen
mocht si gebuere*n* mi mocht si gebuere*n* mi
Ende so waer ic vrij
Van alle minen druc ghenesen
Mint daer ghi trouwe vint

41 Een amoreus liedeken

1
Een lodderlijc vrouken seer amoreus
Si was va*n* wesen so huebsch en*de* fijn.
Met een gheselleken seer coragieus
Ghinc si te biere en*de* inden wijn
Si schoncke*n* si droncke*n* si maecten iolijt.
Al lache*n*de wert de ruyter zij*n* geldeke*n* quijt

2
Si zijn in liefden wel also vast
Si en conne*n* van malcandere*n* niet gesche*en*
Wanner hise aen haer borstkens tast
Ten mach dat vrouken niet verleen
Si songhen si spronghe*n* si maecten iolijt.
Al lache*n*de wert den ruyter zijn. etc*etera*.

3
Dus zijnse met he*n* beyde*n* slape*n* ghegaen
Si speelden te samen een soet accoort
En*de* ghinghen in Venus fonteynen dwaen
Ghelijck sulcke ghelieuekens toebehoort
Vrou Venus spel en wert daer niet benijt.
Al lachende wert den ruyter. etc*etera*.

4
Tsmorghens vroech alst was schoo*n* dach
Hoe vriendelijc dat hi op dat vrouke*n* loech
Met lodderlike*n* ooghe*n* dat si hem aensach
Si sleepten te samen vrou Venus ploech.
Si schoncken si droncken si maecte*n* iolijt.
Al lachende wert den ruyter. etc*etera*.

5
Dat vrouken docht eenen loosen toer
Wanneer zijn gheldeke*n* was al verschoyt
en si was dubbelder dan een snoer
Het was verteert en*de* al verpoyt
Met singhe*n* met springe*n* met groot iolijt
Make*n* si menich ruyter zijn geldeke*n* quijt

6
Princersse lief hoe come ic in dit v*er*waet.
Mer dat ick van v dus scheyden moet |
Ic worde verworpen wt minen staet
daer wi plegen te sitten in vruechden soet
ende schoncke*n* en*de* droncke*n* en*de* maecten iolijt
Al lachende wert den ruyter. etc*etera*

42 Een oudt liedeken

1
EEn ionck herteken goet van prijse
Ghinck voor een ioncfrouwe staen.
Hi seyde ioncfrouwe met goeden auijse
Mochte icin uwen boomgaert gaen
Ick soude vanden bladerkens plucken
ende die rooskens laten staen
Si seyde ionck heere dat is wel verstaen
Mer ten sal also niet zijn
daer en is maer een alleyn
die van mijnen boomken reyn
Plucken sal een bladekijn

2
Hi seyde wel ouer schoone ioncfrouwe
Laet mi in uwen boomgaert gaen
ende ic sal van die rooskens plucken
En*de* die bladerkens laten staen.

Si seyde ionck here dat waer wel gedaen
Mer ten mach also niet zijn
Want daer een is mer een alleyn

3
Hi seyde wel ouer schoone ioncfrouwe
En verrantwoordet niet so fel
Ick hebbe veel berghen sien hoogher dale*n*
Dan dat torreken datter neder daelt
Si seyde ionck heere ick ghelooues wel
Mer ten sal also niet zijn
Daer en is mer een alleyn

4
Hi seyde wel ouer schoone ioncfrouwe
Ick legghe mijn hooft in uwen schoot
Moechdy mi nv gheen troost gheuen
So blijue ic van trouwe doot
Si seyde ionc heere ghi en hebt ghee*n* noot
Ghi verliest uwen tijt
Daer en is mer een alleyn

43 Een nyeu liedeken

1
EEn nyeu liet wil ic beghinnen.
En*de* al met gansscher duecht|
Om die liefste die ick beminne.
Want si mijn ionck herte verhuecht
Si heeft mijn herte beuanghen
In also corter stont
Al valtese mi so stranghe
Na haer staet mijn verlanghen
Want si mijn ionc herte doorwont.

2
O suyuer bloemken reyne
Laet uwen troost gheschien
Want ghi zijt die ick meyne
En*de* ick v mijn ioncste bie
Om v ligghe ick in trueren
Des nachts en*de* daer toe dach
Moechdy mi niet ghebueren
So dunct mijn herte schueren
Dat ic v noyt en sach

3
Vrou venus die goddinne
Die en is oock niet so schoon
Als mijn lief die ick minne
Si spant int herte die croene

Mocht ic mi gae*n* v*er*meyden.
Al met dat vroulic graen
Nv moet ic va*n* haer scheyde*n*
Maria wil haer geleyden
Si cost mi so menighe*n* traen

4
Adieu reyn eglentier
Adieu reyn balsomeye
Adieu reyn violier
Adieu reyn acoleye
Adieu mijn wtuercoren
Tot op een ander termijn
Ic en geefs niet al verloren.
wi sulle*n* noch vruecht orbore*n*
ende met genoechte*n* zijn.

5
Hi nam dat vrouke*n* schoon
Al bider witser hant
Wat gaf hi haer te loone
een kindeken so playsant
Ic wilt met haer gae*n* wage*n*
en*de* drincken den coelen wijn |
Ondanck mij*n*n vrienden en*de* maghen
Ick sal v een kindeke*n* drage*n*
Ghi sulter die vader af zijn

6
Shoon lief hoort mi ghewaghen
Wel edel ioncfrouwe fijn.
Ist dat ghi nv sult draghen.
So cleynen kindekijn
So en sal ick v niet laten
al ware*n* mijn vrienden also quaet
Ic bid v wt caritate*n*
Schoo*n* lief coe*m*t mi te baten
Wa*n*t ghi zijt mij*n* toeuerlaet.

7
Al die dit liedeke*n* dichte
dat was een ruyter fijn
Hi maectet also slechte
Ter eeren die liefste zijn
Hi heuet so wel ghesongen.
Hi singet mer lancx so meer |
God sceynde quade nijders tonghen
Si hebbe*n* he*m* la*n*ge bedwo*n*ghe*n*
God v*er*leen he*m* pays en eer.

44 Een nieu liedeken.

1
EEn aerdich vrouke*n* heuet mi bedroghen
Daer ick was op verghect

Haer smeeke*n*de woorde*n* zijn al ghelogen
Dat vinde ick nv perfect
Si is mi te doortrect
Te dubbel ooc van gronde
Dus keer ick mi van haer
Si payter so vele met haren valschen monde.
Ic en achtse niet een haer

2
Ghesellekens wilt v sinnekens keeren
Va*n* sulc ee*n* schoon samblant.

Want si soude*n* v plucken en*de* minne*n* leren.
Ja hebdijt wel in die hant
daer af heb ic tvuerstant
Gaet vlaender gheheel int ronde
Gheen wijf so wanckelbaer
Si paeyter so vele met haren valschen. etc*etera*.

3
Nv laet ic een ander zijn goet v*er*quisten
Van sinnen ionck en*de* mal
Want met hare subtijle listen
Si v wel plucken sal.
En*de* vallen eenen val
dat is daghelicx beuonden
Met v hier ende daer
Si paeiter so vele met hare*n* valsche*n* mo*n*de

4
Wat heb ic met v altijts versleten
Ic en spaerde gelt noch goet
Nv ben vanden back ghebeten
Ic en weet niet wiet mi doet
des ic mi bedwingen moet
Het aen horen van haer faconde |
dat segghe ic v voorwaer
Si paeiter so vele met hare*n* valsche*n* mo*n*de.

5
Joncfrou ghi laet nv voor v knielen
Ghi zijt daer voor bekent.
In een osbaer met drie wielen
Suldy nemen v endt
Ick triumphere gent
Als ghi tot allen stonden
Sult sitten int liden swaer
Si paeiter so vele met hare*n* valsche*n* mo*n*de.

6
Adieu ghi waert eens mijn princesse
Met uwen soeten rel
Adieu ghi paeyter viue oft sesse
Toeft Hanneken en*de* Wuyten wel
Adieu mijn dubbel vel
doen ic met met haer triumpheerde
En vraechde ic niewers na

45 Een oudt liedeken.

1
EEn ridder en*de* een meysken ionck
Op een riuierken dat si satten

Hoe stille dat dat water stont
Als si van goeder minnen spraken

2
Och segt mi stout ridder goet
Ick soude gaerne weten
Waer om dat dat water stille stoet
Als wi van goeder minnen spreken

3
Dat dat water stille staet.
dat en gheeft mi gheen vreemde
Ick hebbe so menighe ionghe maecht
Ghebrocht in groot allende

4
Hebdy so menighe maecht
Ghebrocht in swaer allende
Wacht v stout ruyter goet
dat v God niet en scheynde.

5
Ick weet noch een so hooghen berch
Boouen alle berghen is hi hooghe
die sal ick noch in dale brenghen
daer om ist dat ick pooghe

6
Suldy mijns vaders hooghen berch
Tot eenen dale brenghen |
Ick sage v lieuer stout ridder goet
Bi uwer keelen hanghen

7
Ick hadde noch veel lieuer
dat v die sonne bescheene
Al onder thol van uwen voeten
den bast al om v kele

8
Dat meysk*en* was ionc en*de* daer toe dom
Si en wist niet wat si seyde
doen si in haers liefs armen lach
doen was den berch ter neder.

9
Och segt mi meysken ionck.
Is nv mijn kele gehanghen
Nv is dijns vaders hooghen berch.
In eenen dale gheuallen

10
Och doen dat meysken ghewaer wert
dat si een kindeken bleef draghen
Si ghinck al voor den ridder staen
Si badt hem om ghenade

11
Ghenade stout ridder fijn
Ghenade van mijnen lijue

Ic was een goet maechdekijn
Nv moet ic met uwen kinde blijuen

12
Wat ghenade soude ic v doen
Ghi en zijt gheen keyserinne
Ick mocht v mijnen schiltknecht gheue*n*
Cost ic hem daer toe ghebringhen

13
Vwen schiltknecht en wil ic niet
Hi is mi veel te snode
Al is mijnen hooghen berch ter neder
Ic hope ghi sult hem noch wel hoghen

14
Dat meysken hadde eene*n* broeder stout
Hi was haer goet en*de* ghetrouwe
Als hi haer dede wel int aenschijn
Hi beweest haer al metter trouwen

15
Och doen die broeder gheware wert
Dat si een kindeken bleef draghen
Hi ghinc al voor den ridder staen.
Hi badt hem mede te graue

16
God groet v seyt hi stout ridder vrij.
Stout ridder vrij van waerden |
Och die met uwen kinde was beuaen
Die leyt hier doot opter aerden

17
Och is si doot dat schoone wijf
Die ouerschoone die ick beminne
So en sal ic nv noch nemmermeer
Mijn grauwe ros berijden

18
Haelt mijn spere en*de* ooc mijn schilde
Mijn swaert al aen mijn side
Ic wil gaen rijden seluer daer
Men vint der valscher boden so vele

19
Och doen hi op der heyden quam
Hi hoorde die clocken clincken.
Hi hoorde wel aen der clocken clanck
Dat si inder aerden moeste sincken

20
Hi nam sinen bruynen schilt
Hi worp hem op der aerden
Ligget daer ligget daer goet bruyne schilt
Van mi en suldi niet ghedragen werden

21
Heft op uwen bruynen schilt
Hanghet hem onder v side

Al waer v vader en*de* moeder doot
Den rouwe moet ghi lijden

22
Al waer mijn vader en*de* moeder doot
En*de* mijn broeders alle vijue
So en waer den rouwe niet also groot
Als hi is van desen schoonen wijue

23
Doen hi op dat kerchof quam
Hi hoorde die papen singhen
Hi hoorde wel aen der papen sanck
Dat si vigelie songhen

24
Doen hi inder kercken tradt
Hi sach zijn liefken staen in bare
Ghedect met een baren cleede
Recht oft si nv oock doot ware

25
Hi hief op dat baren cleet
Hi sach haer cleyn vingerken roeren
Och doen so loech haer roode monde
Doen si den ridder voelde

26
Staet op staet op mijn soete lief.
Wel ouer schoone ioncfrouwe |
Ic en sal v nv noch nemmermeer
Doen so groten ontrouwe.

27
Wel op wel op mijn soete lief
Mijn ouerschoone ioncfrouwe
Al waert mijn vader en*de* moeder leet
So sal ick v tot eenen wijue trouwen

28
Al waert mijn vader en*de* moeder leet
En*de* mijn broeders alle vijue
So sal ick v houden voor mijn bruyt
En*de* trouwen v tot eenen wijue

46 Een nyeu liedeken.

1
FORtuyne wilt v keeren
En valt mi niet so suer
En*de* ick blijue al int verseeren
In lijden swaer doleur
Mijns liefs regeur
Dat valt mi nv so snel
Verdraghen moet ick leeren

Door dese nijders opstel

2
Rijck god wie sal ick claghen

Meer dan die liefste mijn
Nv ende tot allen daghen
Sal ick v ghetrouwe zijn
Stout ende fijn
Spijt die nijders ouer al
Sal ic v goede ionste drage*n*.
Tot dat ick steru*e**n* sal

3
Wa*n*neer ic op haer dincke
So v*er*andert alle mijn bloet
Ick soude gaerne schincken
Mijn lijf en*de* alle mijn goet
In v behoet.
Wilt danckelijc ontfaen
Laet in v herte dencken
Ick en sal v niet ontgaen

4
Adieu schoo*n* roose bloeme
Scheyden dat moet nv zijn
Totdat ick weder come
Die alder liefste mijn
Tot dat ick weder keere. |
Adieu lief gracieus
Adieu mijn lief mijn eere
Die waertste coragieus

5
Schoon lief zijt mi getrouwe.
Ick en gheere anders nyet
Troost mi of ick verflouwe
Als ghi mi in lijden siet
Hoort na mijn bediet.
Als ic v niet spreke*n* en mach
Doet dat ick v aenschouwe
Tot op een ander dach

47 Een nyeu liedeken.

1
FORtuyne heeft mi v*er*beten
In lijden dus gheschent
Als mijn lief mach weten
Si hout mi in torment.
wa*n*trouwe ghi doet mi quelen
Daer ic mi toe verliet. |
Met mi hout si haer spelen
Op mi en achtse niet
Haer aenschijn claer
Tscheyden gaet mi so swaer
Ay lacen lief ay my.
Scheyden moet ick van dy

2

Dat ick van haer nv moet scheyden
Ic blijue in drucke v*er*smacht.
Schoon lief wilt my troost gheuen.
Het is wel in v macht
O Cupido god va*n* minnen
Laet ghi mi int verdriet
Ick duchte ick sal ontsinnen
So ghi voor ooghen siet
Haer aenschijn claer. etc*etera*.

3
Mocht icse noch ae*n*scouwe*n*
Haer schoon bruyn oochskens claer.

Die bloeme bouen alle vrouwen
Haer wesen is eerbaer
Men costse mi niet ontprijsen
Nv noch tot gheender stont
Mochte haer minne noch rijsen
So waer ick al ghesont
Haer aenschijn claer. etc*etera*.

4
Mer lacen si slaet mi nv swijcke
Die suyuer maghet reyn
Ick en ben niet haers ghelijcke
Dat sie ick wel certeyn
O radt van auontueren
Gaet altoos uwen ganck
Mach mi gheenen troost ghebueren
Dat lijden wert mi veel te stranck
Haer aenschijn claer. etc*etera*.

5
Fortuyne sal noch faelgieren
En*de* dat in corten termijn
Ick sal noch vruecht hantieren
In spijt van alle dese nijders fenijn |
Al ligghe ick onder die voeten
Ick sal noch rijsen wel
En*de* mijnen druck noch boeten
Ondanc alle die nijders fel
Haer aenschijn claer. etc*etera*.

6
Princersse reyn ghepresen
Oorlof als nv ter tijt
Als ick bi v alleyne mach wesen
So ben ick al verblijt
Dat ic van v nv moet scheyden
In also corten termijn
Oorlof tusschen ons beyden
Adieu die liefste mijn
Haer aenschijn claer.
Het scheyden gaet mi so naer
Ay lacen lief ay my
Scheyden moet ic van dy

48 Een nyeu liedeken.

1
FORtuyne wat hebdy ghebrouwen
Ick en weet mi gheenen raet

Waer sal ick mi onthouwen
Mijn herte wert geheel desperaet
Dat ick nv Brugghe moet laten
Die schone stede soet
Rijck god coemt mi te baten
Mijn herte verbrant al inden gloet
O lieffelijck lief
door v schoon aenschijn soet
Dat mach ick wel beclaghen
dat ick v nv laten moet.

2
Wat sullen wi nv gaen beghinnen
Wi ghildekens al ghemeyn
Si woont te Brugghe binnen
dat alder waertste greyn
Si heeft mi nv begheuen
Ende ghelaten inden noot
Och bouen alle die ter werelt leuen
So sterue ick ia die doot.
O lieffelijck lief. etc*etera*.

3
Dat ick oyt was gheboren |
Van moeder lijf ontfinck.
daer om so moet ick tueren
Het is mi een droeuich dinck
Vrou Venus wat condi maken
Ick en weets mi gheenen raet
Het zijn vreemde saken
die ghi nv aen gaet
O lieffelijc lief.
Door v schoon aenschij*n*. etc*etera*.

4
Dit liedeken is eerst ghesongen
Te Brugghe al op die steen
In spijte van alle nijders tonghen.
Ter eeren van vroukens reyn
Een Mechelaer heuet geschreuen
daer hi lach in der noot.
Nv moet hi haer begheuen
dat sal hem doen den doot
O lieffelick lief.
door v schoon aenschijn soet
Dat mach ick wel beclaghen
dat ick v nv laten moet.

49 Een nyeu liedeken.

1
GHepeys ghepeys vol van enuijen.
dwelc oorspro*n*c is d*at* menich truert
Hoe queldi mi nv met fantasijen
Mi dunct dat mi mijn herte schuert
God gheue haer vruech wient ghebuert.
Al doetse mi dese quale
Haer wesen fier heeft mi becuert.
Midts tcoluer van corale
Rast v ghi nachtegale
Vliecht wt dat wilde wout
Gaet segt haer dit altemael
En*de* groetse mi menich fout.

2
Ick peynse om Veuus discipline
die mi so late sandt dese sucht
Hoe stadigher liefde hoe merder pijne
Hoe vuylder wonde hoe erger ducht
Een tijtlick fruyt neemt saen de vlucht
Ghepluct ten greonen dale.
Men prijst best een volwassen vrucht |
Ghelijc een cuyssche smale.
Rast v. etc

3
Beloften veel is si mi schuldich
Mer onder al een excellent
daer na verlanghet mi menichfuldich
Wat is tis haer bekent
Wat ick bedrijue in mijn conuent
dit altoos ic verhale
Vonde ic mi leech als si is absent
Van haer ic niet en fale

4
Ghepeyns hoe soudy niet gehingen.
Ic moet eylaes tis groote noot
dat doen thien duysent vreemde dinghen.
Ons beyden ghebuert si weet al bloot
Wi drincken vruechten droefheyt groot
Beyde wt fortuynen schale
door tswaer ghepeyns van dit exploot
Therte sterft al waert van stale.
Rast v. etc

5
Mochtmen met cruyde oft medecijne
Ghenesen mijnder liefden brant
Ic waer ghenesen vander pijne

Mer neent hulpt sulck onderstant
Dus gatet eylaes aen minen cant
Door tlast der minnen strale
Ic vloecke den af god die mi bant
Met Venus biter dwale
Rast.

6
Princesse ic swijghe veel om beter
Als ic peynse om ons oude spel.
Ic en vant ter werelt noeyt secreter
Dies vreese ic twint dese nijders fel
Vrou Venus dect haer kinderkens wel
Draghen zijs huesche tale
Tsal al wel zijn door mijn beuel
Schoon lief dat is tprincepale
Rast v. etc

50 Een nyeu liedeken.

1
GHesellekens van herten coene
Weest vrolijck nv ter tijt
Die somer coemt in saysoene
Wi moghen wel zijn verblijt.
Die boomen beghinnen te bloeyen.
Die sonne climt so hooge |
Die sotten beghinnen te groeyen
die weghen worden drooghe

2
Ghesellekens en laet v niet bedwingen.
Noch ionghe meyskens mede
Loopt vry danssen en*de* springen
Oft gaet wandelen buyten der stede
Wilt goede chiere maken.
En*de* maken een blijde abuys
Condt ghi aen v boel gheraken
Brenghet den meelbuydel vry thuys

3
Daer isser so vele bestouen
Metten meelbuydel ghequelt
Ridders ionckers wten houen
Die ioncfrouwen zijnder mede ontstelt
Nonnen ende prelaten.
Si neme*n* den meelbuydel in de hant
Doorwaerders ende aduocaten
Wi hebbender af tverstant

4
Trompers pijpers en*de* tamboeren
Die metten meelbuydel bestouen zijn

die gaerne den elleboghe roeren
Si drincken so geerne den wijn
Wilt sinte reynwts waert varen
Tschip leyt buyten der stadt.
Al soudt wijf en kinderen ontsparen
Iaghet vry door v gadt

5
Dan comen wi thuys ghelopen
Om tghelt te crijghen alsmen mach
Al soude*n* wi tgare*n* va*n*de*n* haspel vercoopen
Om te betalen ons gelach.
Al soudet ghi cleederen hueren
daer ghi mede ter feesten gaet
Willet vrolijck auontueren.
Niemant en weet van uwen staet.

6
Latet sotteken vry wt kijcken
Wter mouwen en hebbet gheenen vaer
Wilt v metten meelbuydel bestrijcken
En*de* slaept metten molenaer
Ghi meyskens wilt dit onthouden
die ick niet ghenomen en can |
Ghi loopt so gaerne om trouwen
En*de* hadt gaerne eenen man

7
Si zijn so gaerne bestouen
Metten meelbuydel so grooten hoop
Van onder al tot bouen
Hout selue de*n* quaetste*n* coop.
Wilt met die lendenen wercken
Oudt ionck sterck ende cranck
So moechdy die werelt verstercken
En*de* die molenaer die weets v danck

51 Een oudt liedeken

1
GHeldeloos ghi doet mi pijn.
Al mijn vruecht doet ghi v*er*droogen
Ick soude so gaerne vrolijc zijn
Woudt mijnen buydel ghedooghen

2
Het was mi van te voren gheseyt.
Ick en wouder niet na hooren
Hadde ick een pennincxken wech gheleyt.
Dat mochte ick nv oorboren

3
Ick plach te sitten op die bierbanck
Waer is den tijt gheuaren

Al buyten sweechs leyt mijnen ganc
Niet hebben doet veel sparen

4
Doen ic goet geldeken had in mijn tas
Doen ghinc ic metten goey ghesellen
Mer nv mijn ghelt is al verteert
Nv moet ic boomkens tellen

5
Wanneer ic in die tauerne come
Ter tafelen ben ic haest geseten
Dan make ic mi van achter wt
Dat die goey ghesellekens niet en weten.

6
Pot en*de* kanne het is al verteert
Waer sal icx meer gaen halen
Die vrouwe die mi te borghen plach
die moet ic nv wel betalen

7
Eten en*de* drincken is mijn motijf.
Te sitten metten vollen balghe
Als ict ghebrenghen can int lijf
Voor die dore en staet gheen galghe

8
Het was mi van te voren gheseyt
Ic salder noch langhe op dincken |
Als ic mijn buycxken hebbe gheuult
So gae ic te Walem duncken

52 Een nyeu liedeken.

1
GHi ruyters gesellen van auontuere*n*
die gaerne sitten op den wijnbanc
Wi ligghen ghesloten tusschen mueren
Van fortuynen zijn wij so cranc
Een verrader ons daer toe dwanc
Met schoone woorde*n* hebbe*n* si ons geuae*n*
Den tijt sal keeren eer yet lanc
dat wi te Brugghe op strate sullen gaen

2
Quade tonghen soudent gaerne keeren
dat wi souden laten Vlaenderen soet
Men sal altoos goede ghildekens eeren
En*de* maken altijt eenen moet
Mer die besmet is van Iudas bloet
Die schieten altijt haer fenijn
Elc wachter hem voor siet wat hi doet
This so quaet gheuanghen te zijn

3
Al ligghen wi nv in dit perket

Wi sullender noch eens wt raken
Wi zijn gheuanghe*n* al teghen die wet
Dat deden ons des heeren knapen
Vijf wolue*n* quame*n* daer om twee schapen.
Si en hadden daer op niet gedacht
Si souden haren broeder ontschaken
Al om te betalen haer pacht

4
Nv bidde ick alle ruyters fijn
Dat si hem willen wachten
Voor quade tonghen gheen argher fenijn
Si schiete*n* bi daghe en*de* ooc bi nachte
Si hebben so menigherhande gedachte
Eer si strijcken haren staert.
Ghi ruyters ghesellen hoort mijn clachte.
Want si is wel hoorens waert

5
Die dit liedeke*n* heef gestelt
Van Mechelen is hi gheboren
In sinen buydel en hout hi gheen ghelt
Hi gheuet gaerne al te voren
Schoone vrouwe*n* heeft hi wtuercoren |
Die staen so vaste int herte claer
Schenct den wijn en laet niet trueren
Het coemt alleleens ouer hondert iaer

53 Een amoreus liedeken

1
GHestadighe minne draghe ic altijt
Dies lijde mijn herte pijn
Mocht ic noch zijn van haer v*er*blijt
Hoe vrolijc soude ick zijn
Tot haer soude ick mi keeren
Gheen ander lief begheeren
Want si is die alder liefste mijn

2
Ist niet een druckelijc leuen
Te deruen die ick minne
Ick hadder mi toe begheuen
Ic en was niet dan een kint
Ic dedet in corter vren
dat ick langhe moet besueren
Eylaes ick was so seer verblint

3
Doen ick laeste met ooghen aensach
die mijn herteken heeft beuaen

Doe*n* was ic vrolijc nacht en*de* dach
En*de* nv ist al ghedaen
Van haer ben ic gescheyden
Alle druck moet ic v*er*beyden
Ick mach wel truerich gaen

4
Mijn schip is mi ontdreue*n*
Mine*n* ancker en leit n*iet* vast
Mijn lief heeft mi begeuen
Recht als een onwaert gast
Eylaes this buyten minen. schulden.
Nochta*n*s moet ic mi v*er*dulde*n*
Al in mij*n* hert lijde ic v*er*driet

5
Die dit liet heeft ghestelt
Dat was ee*n* ruyter va*n* droefheyt
Sijn lief is he*m* onthelt
This haest genoech gheseyt
eylaes va*n* haer is hi gesceide*n*
Alle*n* druck moet hi v*er*beyde*n*.
Is hi niet genoech ghequelt |

54 Vande*n* boonkens.

1
GHi sotte*n* en*de* sottinneke*n*s
Ghi meyske*n*s also net.
Al sidy sot van sinnekens.
Ghi hoort doch altemet.
En waddinghe dat v let
ghi clappaerts en*de* clappeye*n*.
Die haren clepel breyen
En die den sotten man leye*n*
In weelden met ons reyen.
Ghesellekens wacht v ghy.
Als die boonen bloeyen
Ghi coemt hem veel te by.

2
Ghi iongers va*n* quade*n* lucke
V selue*n* qualijc besteet
Ghi hebt al vanden rucke
Veel meer wel da*n* ghi weet
In v is een deel ghespeet
Al sidy van poueren dijcke.
Ghi maect v seluen rijcke |
Al en hebdy bed noch tijcke
Ghi en kent nau ws gelike
Nv hoort alte samen vrij.
Als die boonen bloeyen. etc

3
Aechtken en*de* nelleken

Die met den koers beroct
Besoecken aent cappelleke*n*
Al daermen kermesse hot.
En*de* so paeyen si den sot
Hanneken en*de* lijsken
Si singhe*n* gelijck een cijsken
Si volghen met een rijsken
Dan gaen si met een wijfke*n*
En spelen ghinghen si.
Als die boonen bloeyen. etc

4
Dan zijnder dese schoonen. ioncfroukens.
So magher als een vloo
Si terde*n* met hare*n* voetkens
Te*n* twee*n* wel ouer een stroo

En*de* si scheren den sot also
Siedy op haer stipkens
Si douwe*n* toe haer lipkens
Men sietse maeye*n* vitseke*n*s
Oft si vercope*n* haer trouweke*n*s
och kind*er*s hoe flau sidi
Als die boonen bloyen. etc.

5
Dan isser menich polleke*n*.
So aerdich op den tre
Si dragh*e**n* een siluer dolleke*n*
Een meske*n* fraey van sne
En*de* een bonten calierke*n* me
Dan trouwe*n* si een motteke*n*
Oft een ghebroke*n* potteken
Si torten so lief int rotteke*n*.
Me*n* vint so menich sotteke*n*.
Al segghen die lieden tfy
Als die boonen bloeyen. etc

6
Ghi sotten stijf inde kake*n*
Die roeren haren duym. |
Me*n* sal haer twee ore*n* make*n*
haer kaken zijn ruym.
En ghi zijt so vrijen sluym
Ghi trect te stijf die schuyte
Die blaser dye is seer lanck
V keel is wijt v voet is ma*n*c
Wanneer dye clepel heuet sinen swanck
Hoe ruyterlijc fluyten si by
Als die boonen bloeyen. etc

7
Mans met witte cransen
Si trouwen een ionck wijf
Die op twee cruycke*n* dansen
Is dat niet een sot bedrijf
En*de* haer leden zijn also stijf
Si hebbe*n* haer cans v*er*keken
Tfledercijn dat zij*n* de treken
haer nose haer ooghe*n* leken
Si en conne*n* die vrouwe*n* gebreke*n*
Niet meer gepaie*n* vri |
Als die boonen bloeyen. etc

8
Een lammen doue poppe
Een out verompelt vel
En*de* die haer speten oppe
Om eenen ionghe*n* ghesel
En ghi ketelt v d*at* ghi lacht
V lippen en*de* v toten
Sijn v te seer ontschoten
V rompen en*de* v toten

V fronsen zijn gestote*n*
Och pittekes hoort na mi.
Als. etc

9
Ghi monike*n* met grote hope*n*
Die sot va*n* weelde*n* wert
Baghinnen wt gheloopen
Bogaerden wit en*de* swaert
En al om ee*n* commeermert
Si doen int coren hinder
So dat die bastaert kinder
Loopen hier en*de* ghinder
Ghi broeder ian de minder

Bagutte wie dat si.
Als die boone*n*. etc.

10
Ghi Veeuwen die altijt moeten.
Hebben eenen man
Si seyt dat si haer voeten
Ooc niet verwarmen en can
Hout al aen dat selfs krakeel
Coemt met die sotten int prieel
Wacht v van de boefkens heel
Ghi hebt al wat die meesten deel
Het sie ooc wie dat si
Als die boone*n* bloeyen
Ghi coemt. etc

55 Vanden Leeraer opter tinnen

1
HOe luyde sanc die leeraer opter tinne*n*
So wie met sonden is beswaert
God laet hem wil verwinnen
En*de* keere zijn herte tot gode waert
Eer hem die doot den wech ondergaet
Si zijn wijs diet connen versinnen

2
Och edel me*n*sce de*n*ct dat ghi moet sterue*n*
En maect ghi v niet van sonden quijt |
Gods rijcke moet ghi deruen
Ghi hebt dicwijls versuymt den tijt
Ten si door gods genadicheyt
Die helle moet v eruen

3
En*de* dat v*er*hoorde ee*n* io*n*gelinc ionc va*n* iare*n*.
Leeraer seyt hi doet mi gewach
Hoe moechdy dus gheberen
Ick sal noch leuen menighen dach
En*de* hebben blijschap als ick plach
Daer na met gode varen

4
Die Leeraer sprac dat is seer hooge vermeten
Waer zijn v ghesellen nv
Die bi v waren gheseten
Si hadden der iaren so veel als ghi
Waer zijn si nv berechtes mi
Die wormen hebbense gheten

5
Die iongelinc sprac mi en ca*n* mi niet ontbringhe*n*
Ic wil gebruycke*n* dat leue*n* mijn
Met dansen en*de* springhen
Si moete*n* steruen die veyghe zijn

Laet ons gaen drincken den coelen wijn
God sal ons wel ghehingen

6
Die Leeraer sprac dit leue*n* en mach niet duere*n*
Mer het verkeert so menichsins
In also corter vren
Waerdy vanden sinne mijn.
Als ghi mi dunct vol sonden zijn
Ghi en soudt niet doen dan trueren

7
Die io*n*gelinc sprac me*n* ca*n* mi niet ontrade*n*
Dat ic dese werelt soude scheyden van.
En*de* leuen in versmaden
Ic sal mi beteren als ic can.
der werelt vruecht en*de* haer gespan.
En can ic niet versaden.

8
Die leeraer sprac ghi du*n*ct mi buyte*n* keere
dat ghi der werelt vruechden kiest.
Voor dat leuen van onsen heere
Siet dat ghi so niet en riest
dat ghi dat rijcke goods verliest
Dat dueren sal ymmermeere |

9
Die io*n*gelinc sprac sal ic gods rijcke derue*n*
So claech ic mijnd*er* armer siele*n* misual
dat ic sal moeten steruen
Ic hebbe gemist den rechten pat
Wat sal ic doen berecht mi dat
Dat ic schouwe der hellen eruen

10
Die leeraer sprac wildi in duechden risen
den rechten wech te gode waert
Wil ic v so gheenre wisen
daer nemmermeer en is verdriet
doet altoos wel en twifelt niet
God sal v siele spijsen

11
Die ionghelinc sprac sal ic zijn verloren
So mach mi wel rouwen dat leuen mijn.
dat ic oeyt was gheboren
Ic wil schouwen der hellen pijn
So dat mijn arm siele mach zijn.
Hier na met gode vercoren

12
Die leeraer sprack wildi v sonde*n* gae*n* bedincke*n*
En*de* leuen op gods genadicheyt

Sijn rijck sal hi v schincken
Siet dat ghi v daer toe bereyt
Oft ghi moet voorwaer gheseyt
In die eewige allende sincken.

13
Die io*n*gelinc sprac die werelt wil ic late*n*
Ick wil gode dienen altijt
In minnen en*de* in charitaten
En*de* draghen eenen grauwen rock
Al waer ic alder werelt iock
Ic hope het sal mi baten

14
Die leeraer sprac ghi segt alte wale
Doet der werelt sonden af
Het brenget v in die sale
Daer gods enghelen singhen lof
Doet altoos wel quijt v belof
En*de* schouwet der hellen quale

15
Die io*n*gelinc sprac die quale moet ic scouwen
Ic wil gode dienen altijt
Die werelt wil ic verdouwen
En*de* maken mi van sonden quijt |
Dat ic van gode niet en hoore verwijt
Ick duchte het soude mi rouwen

16
Die leeraer sprac ouerde*n*cke*n* wi o*n*se sonden
En*de* diene*n* den here met herte*n* deuoot
Die doorsiet alle gronden
En*de* beteren ons met haesten groot
Eer ons coemt aen die bitter doot
Wi worden salich vonden

56 Op die selue wijse.

1
HOe luyde riep die siel tot god va*n* binne*n*
Och here almachtich vad*er* goet
Wat sal ick gaen beghinnen
Dat lichaem beswaert dat herte mijn
Och heere wilt mijns genadich zijn
Dat vlees wilt mi verwinnen

2
Als dlichaem die siel dus hoorde clagen
So sprackt o edel siele mijn
Waerom wildi v versaghen
Schouwet des boosen viants raet
En*de* laet die valsche werelt quaet

Ghi sult gode wel behaghen

3
Die siele sprac ic sout gaerne volbrenge*n*
Mer ghi o valsche lichaem mijn
En willes niet gehengen
Natuere en*de* ghi ghi doet mi pijn
Nochtans so moet gestreden zijn
Ick en can v niet bedwinghen

4
Dat lichae*m* sprac o siele die heere der heeren
Heeft v ghegeuen sin en*de* list
Om dat ghi mi soudt leeren
God heeft v ghegeuen reden en*de* sin.
Om mi die tot sonden geneghen ben
Dat ghi mi soudt regeren

5
Die siele sprac mocht mi dat ghebueren
dat ic mocht steruen ghelijck als ghi
So soude ic leuen sonder trueren
Mer als ic voor doordeel gods sal staen.
En*de* na wercken loon ontfaen
So moet ict al besueren

6
Dlichae*m* sprac als ghi dat weet te voren. |
So wie hem seluen al willens wont
Oft tredt in eenen doren
Wie sal hem beclaghen dat vraghe ic dy
Ghi moet oock sorghen voor mi
Oft wi blijuen beyde verloren

7
Die siele sprac lichae*m* ghi moet wel sorge*n*
Want als coemt die bitter doot
Wie sal ons dan verborghen
Dus moet ghi gaen sorghen het is noot
Dat ghi niet en verliest die blischap groot
Ghi en hebt doch gheenen morghen.

8
Dlichae*m* sprac moet ic ooc steruen leeren
En*de* ic en weet doch gheene*n* tijt
Waer toe sal ic mi keeren
Die werelt thoont mi vrolicheyt
Natuere die is daer toe bereyt
Hoe sal icse moghen verheeren.

9
Die siele sprac o lichae*m* snoo va*n* weerden
Waer op so verlaet ghi v
Wat wildy hier aenueerden.

Hoe dorfdy bedrijuen eenich solaes
Arm stinckende vleesch der wormen aes
Ghi moet doch inder aerden

10
Dlichae*m* sprack moet ic inder aerde*n* tijde*n*
Och here god van hemelrijc.
Hoe mach ick mi verblijden
Dat ick ben inder sonde*n* staet.
Mi rout so seere mijn leue*n* quaet
Ic wil mi leeren lijden.

11
Die siele sprac wildi v tot duechde*n* geue*n*
So sullen wi dan ick en*de* ghi
Bi Iesum zijn verheuen
daer blijschap sal wesen ymmermeer
En*de* zijn verlost wt den eewighen seer
daermen eewelijc sal blijuen

12
Dlichae*m* sprac ontfermt god onser beyden
Mi en*de* die edel siele mijn
En*de* wilt ons doch geleyden
Wilt doch bewaren die edel siele van my.
Maect dat ons leuen v behaechlijck si.
Wanneer wi moeten scheyden

57 Vanden regulier moninck.

1
Hier beghinnen wi nv an.
Een nyeuwe liet te singhen
En*de* singhen van eenen regulier moninck.
Ende van eender naeyerinne

2
Die regulier in een waerts huys quam
Hi vraechde wat hebdy te eten
Ick soude tot eender naeyerssen gaen
Het was mi bi na vergheten

3
Doen hi totter naeyerssen quam
Hi wert seer wel ontfanghen
Si nam hem in haren witten arm
En*de* si aten met malcander

4
Doent was aender middernacht
Si hoorden dat clocxken clincken.
Staet op staet op goet regulier moninck.
die metten moet ghi singhen.

5

Doen dat clocxken gheluyt was
Hi soude gaen inder metten
Och wiste dit mijn heere den abt

Hi soude mi seluer wecken

6
Doe*n* die moninc inde*n* ommeganck qua*m*
die abt die quam hem teghen
Bona dies bona dies ghi regulier moninc
Waer hebdy te nacht gheleghen

7
Daer ick te nacht gheleghen hebbe
daer was ic seer wel ontfanghen
Men schencte mi daer den coelen wijn
Ic lach in mijns liefs armen

8
Die abt al tot den moninck sprack
Met also soeten worden
Nv segt mi goet regulier moninck
Houden dat onse oorden

9
Doen die moninc inder kercken quam
die broederen liepen te samen
Die een moninc al tot den anderen sprack
desen moninck willen wi verbannen

10
En dat verhoorde de regulier moninck
Hi liet zijn capken vallen
Soude mi die nayersse niet lieuer zijn. |
Mer dan mijn broeders allen

11
Die ons dit liedeken heeft ghemaect
Hi heuet seer wel ghesonghen
dat heeft ghedaen een regulier moninck
Wt der cappen is hi ontspronghen

58 Een out liedeken.

1
HEt quame*n* drie ruyters geloopen.
So verre int duytsche lant
Met netten en*de* met knoope*n* ia knoopen.
Het waren die beste diemen vant

2
Si quame*n* voor ee*n*der waerdinne*n* huys
Al daermen tapte den wijn
Waerdinne wi droncke*n* so gaerne ia gaerne.
Wi en hebben gheen gheldekijn

3
Waer op soude ick v borghen
Ghi coemt wt vreemde landen

V cleederkens die zijn dinne ia dinne
Ghi en hebbet ghelt noch panden

4
Doen sprack dat ionckwijf vande*n* huys
Nv tappet den ruyters den wijn

Al dat si verteeren ia teeren
daer sal ick v boorghe voor zijn

5
Doen sprac die vrouwe vanden huys
En spreket niet so bout
Si souden v helpen verteeren ia teeren
V siluer en*de* oock v gout

6
Doen sprac dat ionck wijf vande*n* huys
Ic woude die ioncste ruyter waere mijn
En*de* icker mede soude gae*n* wandele*n* ia wa*n*delen
Van Straesborch tot op den rijn

7
Die ioncste ruyter tooch wt zijn net
En*de* worpt inder maghet schoot
daer stont die edel ruyter ia ruyter.
In een wambeys van goude root

59 Van Thijsken vanden schilde

1
HEt is goet vrede in alle duytsce la*n*de*n*
Sonder Thijske*n* vande*n* schilde
Hi leyt te Delder gheuanghen
Hi leyt gheuange*n* so swaerlijck op zijn lijf

2
Die vrou al vande*n* scilde si lach op hoo|ger tinnen.
Si sach die heeren die borghers comen binnen.
Si en sach daer Thijsken haer liefste boele niet
Si en sach daer. etc

3
Ghi ruyters ghi rouers ghi heere*n* va*n*der straten
Waer hebdi Thiske*n* vander schilde ghelaten
Waer hebdi gelate*n* die liefste boele mijn
Waer hebdi. etc.

4
Och vrouken vanden schilde
Nv en laet v niet verlanghen.
Dat Thijske*n* vande*n* schilde te Delder leyt gheuanghen.
Hi leyt. etc.

5
Dat vrouken vande*n* schilde en woudes nie gheloouen.
Si dede haer paerdeke*n* sadelen en*de* toomen.
Si reedt te Delder al voor dat hooghe huys
Si reedt. etc

6
Och Thijsken vande*n* schilde dats bistu nv hier binnen.

So steect v hoofdeke*n* al wt der hoogher tinnen
Laet mi aenschouwe*n* v fiere ionghe lijf
Laet mi. etc.

7
Thijsken vanden schilde en liets he*m* niet v*er*drieten
Hi liet zijn hoofdeke*n* ter hooger tinnen wt schieten.
Hi liet haer ae*n*schouwen zijn fiere ionghe lijf.
Hi liet. etc

8
Thijsken vanden schilde ghi en wout my niet gheloouen
Dat ghi bi daghe by nachte soudt laten v ruyten v roouen
Dat ghi soudt late*n* v roouen ter haluer middernacht
Dat ghi. etc.

9
Ia vrouke*n* vanden schilde dat quam by uwe*n* sculde*n*
Dat ghi wout dragh*en* dat siluer en*de* root gulden
Dat ghi wout draghen dat roode beslaghen gout
Dat ghi. etc.

10
Och Thijsken vande*n* schilde haddy dat woort ghesweghen
Met siluer en*de* roode gout had ick v op doen weghen
Dat v nv sal costen dijn fiere ionghe lijf
dat v nv sal costen. etc.

11
Och vrouken vanden schilde en soude v dat niet verdrieten. |
dat mi die rauen die voghelen soude*n* eten
Dat mi soude*n* eten so menic clein vogelke*n*
dat mi souden eten. etc.

12
Och Thijsken vanden schilde en laet v niet verlanghen
Ick sal v radeken met rooskens ombehanghen
Daer op sal rusten dijn fiere ionge lijf
Daer op etc.

60 Een oudt liedeken.

1
HEt worp ee*n* knaep so heimelike dinge*n*
als voor ee*n*s borgers camerlijn
Sijn boel was daer binnen
Het was eens borgers dochter goet.
daer op so schafte die knape sinen moet.
Na haer staet zijn verlanghen

2
Hoe luyde singet die wachter opter tinne*n*
Als twee schoo*n* liefkens te same*n* zijn.
Si moghen hem wel versinnen
Het is geluck en*de* een goet iaer
Ic schencke mijn lief vijf duysent iaer.
Mijn boel eenen goeden morghen.

3
Dat maechdeke*n* sprac mach mi de*n* knaep niet werden.
In een duyster camerken
Van rouwe moet ick steruen
Och sterue ick nv so ben ic doot
So graeft mi onder die rooskens root
So verre aen gheen groen heyde

4
Hi nam dat maechdeken bider hant
Hi leydese door dat groene wout
Dat groene wout ten eynde
Hi leydese al onder een linde staet breyt
Daer vonden si twee een bedde bereyt
Si laghe*n* daer bi malcandere*n*

5
Si laghe*n* daer den lange*n* nacht verborge*n*
Al in een duyster camerken
Tot dat quam den lichten morghen
Tsmorghens vroech alst was schoo*n* dach
Dat maechdeke*n* dede den ruyter geclach
Si haddet so geerne verborghen

6
Die dit liedeke*n* eerstwerf heeft gesonghe*n*.
Het was een ruyter wt Brabant |
Wt nederlant is hi gecomen
Hi voerde een spijse op zijnder hant
Met pijpen met tromme*n* trect door tlant
Sijn sinnen staen na den crijghe

61 Een nyeu liedeken

1
HEt voer een maechdelijn ouer rijn
Tsauonts al inder manen schijn
Met haer snee witte handen
Die winter tot haerder schanden

2
Met dien quam daer een ridder gereden
Hi groette die maget tot dier stede
Hi seyde god groet v reyne
Waer om staet ghi hier alleyne

3
Om dat ic hier alleyne stae
Dat doet dat ic gheenen boel en hae
Die ick met herten meyne
Daerom sta ic hier alleyne ia alleyne

4
Och machdelijn woudy met mi gaen
Ic soude v leyen daer rooskens staen.

So verre aen gheender groender heyden

Daer schaepen en*de* lammeren weyden

5
Crijschman ghi zijt te hooch geboren
Ic ontsie so seere mijns vaders toren
Ic wilt mijnder moeder vraghen
Oft ic metten lantsknecht mach waghen

6
Och moeder seyt si moeder mijn
Nv wecket mi inder mane schijn
Laet mi die lammeren weyden
So verre aen gheender groender heyden

7
Och dochter ghi zijt noch wel te cleyne
Ghi slaept noch wel een iaer alleyn.
Tsoheyme so sult ghi blijuen
En*de* spinnen die groene side

8
Dat ic tsoheyme blijuen moet
dat doet mijnder herte*n* groote wed*er*spoet
Die lantsknecht mach mi werden
desghelijcx en was noyt opter aerden

9
Die moeder sloot haer dore toe
dat maechdelijn spranck ter veynster wt
Si wilde den lantsknecht hauen |
Haer leuen woude si wagen

10
Die dit liedeken eerstwerf sanck
Een vroom lantsknecht is hi ghenaemt
Hi heuet wel ghesonghen
Van die alder liefste is hi gedronghen.

62 Een nyeu liedeken

1
HEt was ee*n* meysk*e**n* vroech opghestae*n*
des morgh*e**n*s door den dou ghegaen
Om haer schoon lief te spreken

2
Met dien quam daer haer soete lief
Ic hebbe v van also goeder herten lief
Ia mocht ic bi v slapen

3
Dat meysken sprac met moede vry.
Men vinter knapen meer dan ghi
Gheef mi v trouwe te pande

4
Hi trock een vingherlinck van zijn hant.
Hout daer schoon lief gheeft mi v hant
Mijn trouwe gheue ic v te pande

5
Si stack den vingherlinc aen haer hant
Si seyde lief reyst wten lande

Mer coemt noch tauont slapen

6
En*de* dat v*er*hoorde eens molenaer knecht
Hi nam die woordekens al op zijn recht.
die woorden wil ic verbeyden

7
Hi tooch aen een harnas blanck
Hi clopte so lijselijck aen den rinck
Hi worde daer in gelaten

8
Tsnachts ontrent der middernacht
doen dat minnespel op zijn beste was
Haer lief quam cloppen al voor die dore

9
Hi clopte so lijselic aen den rinck
Staet op schoon lief en*de* laet mi in
Mijn trouwe hebt ghi te pande

10
Ic en stae niet op ic en laet niet in
Ic ligghe hier bi die alder liefste mijn
Gaet riden uwer straten

11
Tsmorgens vroech alst was schoo*n* dach
En si den molenaer wel besach
Si en was gheen maecht ghebleuen

12
Dat meysk*en* maecte so groot*en* misbaer. |
Si wranck haer hand*en* si tooch haer hayr
Heere god wien hebbe ic in ghelaten

13
En weent niet meer mijn soete lief
daer en weten gheen knapen meer af
dan ghi en*de* ick alleyne

14
Tsmorghens als die sonne op ghinc
Haer lief quam om sinen rinck
die liefde was hem vergangen

15
Gheeft mi mine*n* rinc met haesten snel.
Ic sie aen v bruyn oochskens wel
Ghi en zijt gheen maecht ghebleuen

16
Ghi ionghe meyskens doch voor v siet.
En gheloof die ionghe molenaers niet
Si souden v haest bedrieghen

63 Een oudt liedeken

1
HEt was een rijck boermans sone
En*de* hi voer spelen opter straten
daer vant hi so huebschen maechdeken
Hi badt haer om eens bi te slapen

2
Hi badt haer om een slapen bi

Te rusten op haer sponde
Ic en sal van al die lieue langhe nacht
Mijn handeken bi v niet steken onder

3
Bidt ghi mi om een slapen bi
Dat gheeft mi ia groot wonder
Nv doet wt v hosen en*de* v schoen
En*de* coemt hier bi mi onder

4
Doen hi bi dat meysken onder quam.
die ruyter viel in vake
Al had die nacht een iaer lanck gheweest
Hi hadde hem altemael doorslapen

5
Tsnachts ontrent der middernacht
Dat meysken keerde haer omme
dat dede si al om haer soete lief
Oft hi daer af yet hadde ontspronghen

6
Tsmorghens vroech doent was schoondach
Dat meysken lach in waken
Wel op seyt si wel lieue kinckelboer
Hier is te lanck gheslapen

7
Tsmorgens vroech alst was schoo*n* dach |
Die boer woude thuyswaert ganghen
Dat meysken maecte he*m* eene*n* haueren bry
In eene verroeste panne

8
Tsmorgens vroech alst was schoo*n* dach
En*de* hi thuys quam gheganghen
Nv segt mi segt mi lieue sone mijn
En hoe is v den strijt verganghen

9
Och moeder seyt hi moeder mijn
This mi so leyde verganghen
Dat meysken maecte mi eene*n* haueren bry
In een verroeste panne

10
Sone seyde si sone mijn.
Dat is v alte groote schande.
Ghi moecht wel alle dese somer lanck
Gaen wachte*n* alle die gansen vande*n* la*n*de

11
Och moeder sprac hi moeder mijn
dat waer mi alte grooten schande
Ic hadde veel lieuer dat hubsche meisken fijn

Dan alle die gansen vanden lande

64 Een amoreus liedeken.

1
HOe coe*m*t d*at* bi scoo*n* lief laet mi d*at* weten.
Dat ghi nv mi vol drucx laet o*n*gemeten
Ghi wist dat wi wisten ven*us* secreten.
Noch meer weet ghi hoe moechdijt v*er*geten.
Seer opstinaet sidy van uwen sinne.
Oft quaden raet is v ghegeuen inne.
Dus sterue ick wt liefden door v minne.

2
Goddinne fier vol gauen oueruloedich
V dienaer hier bidt met tranen bloedich.
In wat quartier ghi triu*m*pheert voorspoedich
Och coe*m*t doch schier aensiet mijnen dienst ootmoedich
Ic en beghere gheen verdrach bi siecken noch gesonden.
Mer nacht en dach v dienaer tallen stonden.
So coe*m*t schoon lief en*de* salft mijn doloreuse wonden

3
Bloeme minioet oorlof tot allen tijden.
Snoots nopen groot coe*m*t mi fellic bestrijen
Venus co*n*root waer door ic come in lijden
Sal na mij*n* doot een ander meer v*er*bliden.
Mij*n* lichae*m* weert gedoot met ven*us* brande |
Dootuerwich en bleec nee*m*t voor een offerhande
dus stel ic lief mij*n* lijf en*de* siel te pande.

4
O ma*n*nelic greyn mi deert v lamentere*n*
Mij*n* liefde reyn moet ic bedwo*n*gen regeren.
Menighen vileyn fenijnich int hanteeren.
Soude certeyn o*n*ser beyd*er* liefde blameren
Dat waer v leet v vuecht die geeft orco*n*de
Ic weet besceet al wt mijns herten gronde.
Streft niet schoon lief om mi ghi zijt mijnder herten ghesonde.

5
Schoon lief v spoet is mi een bitter brine
ic soude v mij*n* bloet scencken voor medecine
sidy desen o*n*uroet so sterue ic door die pine
door dwesen soet van uwen claren ae*n*schijne.
V dienst eerbaer vast in mij*n* hert ic houwe
Mer tvalt mi swaer dat ghi zijt o*n*getrouwe
Sterft niet schoon lief om my ick blijue v eyghen vrouwe

6
O swaer torme*n*t dat ic moet beruen
V ae*n*schij*n* claer yent och mocht ic met v sterue*n*.

V lichaem excellent sal ic tot eender erue*n*.
Tot mine*n* iare*n* vole*n*t bewene*n* menichweru*en*
v groot miskief be*n* ic certein o*n*sculdich
Dus weest schoon lief in v lijde*n* v*er*duldich.
En*de* bidt voor mi voor daenschij*n* gods drieuuldich

65 Van mijn here va*n* Lelidam

1
HEt was op eenen dijsendach
Al inde sinxendaghen
Dat graue Philips va*n* Vlae*n*derla*n*t
Op hollant wilde varen

2
Hollant dat en meende hi niet
Het was Brugghe die edel stede reyne.
Mijn heeren blijt mi alle gader bi
En*de* ghi ruyters groot en*de* cleyne

3
Doen si bi der stede quamen
Een mijle buyten der vesten
Die Mechelaers trocke*n* besiden af
Si en wilden op Brugghe niet vechten

4
Mer doen si quamen by sinte Andries
Al in die velden groene |
Mijn heeren blijft mi alle gader bi
Ghi ruyters stout en*de* coene.

5
Si ontwonden banieren en*de* standaert
Al voor sinte Magdaleene
Elck man si vier mannen waert
Dit is hollont dat ick meene

6
Doen sprac mijn heere van Lelidam
Heere wat wilt ghi maken
daer gaet so menich frisch edel man.
Te Brugghe al op die straten!

7
Och edel heere van Lelidam
Hoe coemt ghi nv dus bloode
doen ghi Parijs drieweruen wont
Ghi en dedes niet so noode

8
Doen ick Parijs drieweruen wan
dat dede ick in vroomen strije
Mer ghi wilt die edel stadt van Brugghe
Winnen met verraderije.

9
Doen si binnen die poorte quamen
Processie quam hem te ghemoete

dat cruyce spranc in vier quartieren
Al voor des princen voeten

10
Och edel heere van Vlaenderlant
hebt doch gode voor ooghen
dat ghi Brugghe wilt paelgieren
God en salts niet ghedooghen

11
Och edel heere van Lelidam
Hoe coemt ghi nv dus bloode
Doen ghi Parijs drie weruen wont
Ghi en dedes niet so noode

12
Doen ic Parijs drie weruen wan.
En was ic in gheenen noode
Mer voorwaer so ben ick nv
Die Brugghelingen sullen mi dooden

13
Men hale mi broot en*de* wijn
En*de* wilt mi drincken gheuen
het sal mijn laetste maeltijt zijn
Te Brugghe worde ick versleghen

14
Doen dranck mijn heere van Lelidam
Hi beual hem seluen te gode |
Mer eer den dach ten auont quam
Was hi in grooten noode

15
Doen si bi die vrydaechs merct quamen
Si moesten hem doen ghenieten
Die pijckaerts spanden haer boghe snel
En*de* ghinghen so seer schieten

16
Die Brugghelinge*n* brochte*n* haer bussen voort
En*de* ghinghen doe seer schieten
die pijckaerts spanden haer boghen snel
dat hem wel mochte verdrieten

17
Men ghinck daer houwen en*de* slaen
So seer bouen maten
Si en constens ontrijden noch ontgaen
Si moesten daer haer leuen laten

18
Lelidam riep ransoen ransoen.
Laet mi mijn lijf behouden
Ick sal mi in een schale weghen doen
En*de* al van fijnen goude.

19
Dijn siluer noch dijn roode gout
En mach v al hier niet baten

Lelidam al waert ghi noch so stout.
Ghi sulter hier v leuen laten

20
Daer bleef die edel heere doot
Verslegen al op die strate
Noyt en quam hi in meerder noot
God gheue zijn arme siele bate

21
Sinte Donaes in die kercke
daer leyt hi begrauen
Die edel heere van Lelidam
God wil zijn siele lauen.

66 Vanden ruyter wt Bosschayen.

1
HEt qua*m* een ruyterke*n* wt Bosscaye*n*
Ghister auont inden wijn
Ou segt ou en salme*n* hier niet naie*n*
Ick hebbe geschuert mijn hemdekijn
Noch hebbe ick eenen gulden fijn
Die sal ic v meysken gaerne gheuen
Wildy tauont mijn boelschap zijn
So sal ick met v vrolijck zijn

2
Teghen den den wint come ick gheseylt |
Als een dye scheeps hem niet en verstaet.
Ghi en hebt ghee*n* sinneke*n*s aen mi geleyt.
Mi dunct ghi hebt mijns lieuer verlaet
Na dat nv aldus met mi gaet
So wil ick maken een goet verdrach
Een ander te kiesen is mijnen raet
Adieu dien ick te minnen plach

3
Schutterkens die den boghe hantieren
Coopen twee pesen tot haren boghe
Breken si deen na tspeels manieren
Si stellen een ander ten seluen toghe
desghelijcx wil ick te doene poghen
Want vrouwen sinnekens zijn als stof.
Ghelijc den wint quae*m*dy mi aengheulog*e*n
Hier mede schoon lief neme ic oorlof

4
Och lieue ghesellen ick moet v claghen
Ghi moet mi gheuen goeden raet
Ick ben ghecomen in Venus plaghen
Ic en weet wat mi te doene staet
Mijn hope mijn troost mijn toeuerlaet

Heeft mi begheuen en*de* seer onwaert
Dies is mijn herteken so seer beswaert
Mer tsop en is der koolen niet waert

5
Hi stelt zijn herteken in swaerder sorghe*n*
Die zijn sinnekens aen vroukens lecht
Want hi hanget altijt sonder worghen
Als een die strijt en*de* niet vecht
Wient ick claghe ic hebbe onrecht
Altijt so gaet si haren padt
Si en heeft ghee*n* sinnekens aen mi gheleyt
Al blijue ick in drucke wat acht si dat

6
Die dit liedeken eerst heeft ghesongen
Dat was een ruyterken van ghelde bloot
En hadde*n* ghedae*n* quade nijders tonghen.
Hi lagghe zijn liefken in haren schoot
Daer hi toe droech zijn liefde groot
Die en mach he*m* gebuere*n* tot gheender tijt
Hi had he*m* geholpen wt zijnder noot
Mer quade niders tonge*n* geeft hi die wijt

67 Van fier Margrietken |

1
HEt soude een fier Margrietelijn
Ghister auont spade
Met hare*n* canneken gaen om wijn
Si was daer toe verraden

2
Wat vantse in haren weghe staen
Eenen ruyter stille
Nv segt mi fier margrietelijn
doet nv mijnen wille ia wille

3
Vweu wille en doen ic niet
Mijn moerken soude mi schelden
Storte ic dan mijnen coelen wijn
Alleyne soude ic hem ghelden

4
En sorghet niet voor den coelen wijn
Mer sorghet voor v seluen.
Die waert is onser beyder vrient
Hi sal ons noch wel borghen

5
Hi namse in sinen witten armen
Heymelick al stille
Al in een duyster camerken
Daer schafte hi doe sinnen wille

6
Smorgens ontrent der middernacht
Si ghinc haer kanneken soecken
Daer lach die moeyaert en*de* hi loech
Het staet daer teynden mijn voeten

7
Mer dat daer teynden v voeten staet
Dat sal v noch lange berouwen
Ic hebbe noch drie ghebroeders stout
Si sullen v dat hooft af houwen

8
Alle v ghebroeders stout
Die sette ick in mijn deeren
Ick sal alle dese somer lanck
Met Grietken houden mijn scheeren

9
En*de* hi nam eenen snee witten bal
Hi stackse al in haer kele
Hi schootse tot eenderen veynsteren
Hi schootse al in die dijle

10
Teghen stroom quam si gedreuen wt
Aen sint Ians cappelle
Dat sach so menich fijn edel man
So menich ionc gheselle ia gheselle |

68 Een neyu liedeken.

1
HEt voer een lantsknecht spaceren
So verre aen ghenen rijn
Wat vant hi aen gheender heyden
Een maechdeken met witte cleyden
Hi groetese seer vriendelijck

2
Hi badt haer also seere
Al om een slapen bi.
Si sprac van herten geerne
Du bist mijn morghen sterre
Och lief slaept desen nacht bi mi

3
Den dach quam ten eynde
Ontrent der vespertijt
Die lantsknecht quam daer ghegangen
Met sinen rooden wanghen
Si hiet hem gods willecom zijn

4
Hi spreyde sinen mantel

Al in dat groene gras.
Si speelden een spel van goeden
Die dochter die weckte haer moeder
Och lieue dochter hoe wect ghi mi.

5
En*de* soude ic v niet wecken
Ghi en slaept noch niet so vast
Mijn decksels zijn mi ontuallen
Ick moetse weder om langhen
Och lieue moeder nv slaept bi mi

6
die dechsels die v ontuallen zijn
Dat is den goet wille dijn
Ghi hebt hem in ghelaten
Den lantsknecht al vander straten
Och den alder liefste dijn

7
Dat ic hem in ghelaten heb
den alder liefste mijn
Dat moet ic nv misghelden
Met vloecken en*de* met schelden
Ick arm bruyn maechdelijn

8
Die ons dit nyeuwe liedeken sanck
Heuet so wel ghesonghen
Hi is van dier natueren
Hi slaept so gaerne bi vrouwen luyden
Och men vint der lantsknechten so veel. |

69 Een oudt liedeken

1
HEt wayt ee*n* windeke*n* coel wte*n* ooste*n*.
Hoe lustelijc staet dat groene wout
Die vogelkens singe*n* wie sal mi troosten.
Vrouwen ghepeyns is menichfout

2
Ic wil mi seluen eens gaen vermeyden
Al daer die liefste te woonen plach
En*de* dencken om den tijt voorleden
God gheue die liefste goeden dach

3
Ic was een clercxken ic lach ter scholen.
Den rechten wech hebbe ic ghemist
Schoon ionghe vrouwen doen mi dolen.
Weder te keeren dat dunct mi best

4
Dit heffe ic op dat wil ic vaten
Al om een die alder liefste mijn
Drincke ic mi droncke*n* drinct ghi bi maten
dat v misquame dat waer mi leedt.

5

Noch weet ick een liefken wtuercoren.
daer waer ic also gaerne bi.
Wat icse minne tis al verloren

Crancken troost so gheeft si mi

6
Al op den hoeck van deser straten.
daer woont so properen meysken fijn
Daer sal ick noch eene*n* nacht bi slapen
Oft craey en salder gheen vogehel zijn

7
Rijck god mach ic de*n* dach noch leuen
dat si mi minde en*de* ic haer niet.
So soude mijn herteke*n* in vruechde*n* leuen
Dat nv leyt in swaer verdriet

8
Nv is dit lot op mi gheuallen
Daer ick een cansse af wachten moet
Ay lacen ic en heb gheene*n* troost met alle*n*.
Niet dan altijt druc en*de* teghenspoet

70 Een oudt liedeken.

1
HEt gheuiel op eenen donderdach.
Ontrent der haluer weken
doen quam mijn heer die cappelae*n*
Die Borchstrate in ghestreken

2
Doen hi al door dat doorken quam
die vrouwe sadt biden viere |
Lieue vrouwe waer is v man
Laet ons goede chiere maken

3
Mijn man is van huys ghegaen
Gheuaren metten schepe
Ic duchte hi weder comen sal
den hals die moet hi breken

4
Den dach die quam ten auont waert
die man quam thuys gheganghen
Ons heere god vanden hemel weet
Hoe hi daer was ontfanghen

5
Hi nam dat rincxke*n* in zijn hant
Hi clopte al met sinne
Staet op Lisken mijn getrouwe wijf
Staet op en*de* laet mi inne

6
Doen hi al inder cameren quam
dat bedde was daer ghebroken

Die eyerkens stonden daer ghedoopt
die doeierkens waren wt ghesopen.

7
Hi nam dat broexken in zijn hant.
Hi taste al na die clincke

Daer vant hi Willeken zijn broeder zijn
Och Willeken wi hier alleyne zijn

8
Lieue man wat hebdy ghemaect
Wat hebt ghi nv ghebrouwen
Ghi hebt die arme pape beschaemt
Het sal v langhe berouwen

9
Die man die soude te bedde gaen
dat wijf en wouts niet ghedooghen
Si stiet hem vanden trappen af
Daer viel hi twee blau ooghen

10
Hi nam daer eenen groenen stock
Hi smeet haren rugghe ontstucken
Nv segghet mijn heere den cappelaen
dat hi v dat af lecke

11
Die dit liedeken eerstweef sanck.
dat was een ruyters gheselle
Hi drinct veel lieuer den rijnschen wijn
Dan twater wter schelde

71 Vanden visscher.

1
HEt voer een visscher visschen |
So verre aen ghenen rijn
Hi en vant daer niet te visschen
Dan een huebsch maechdelijn

2
Och visscher seyde si visscher
Waer toe dracht ghi uwen moet
Al totter huebscher deerne
Dat dunct mi wesen goet

3
Och visscher seyt si visscher
Dat visch hebt ghi gheuaen
So verre aen geen groen heyde
Daer ist goet visschen gaen

4
Aen gheender groender heyde.
Daer leyt dien couden snee
Daer vriesen mi handen en*de* voeten
Mijn hooft doet mi so wee

5
Vriesen v handen en*de* voeten

Doet v hooft so wee
So gaet al inder stouen
daer en vrieset nemmermeer.

6
Mer doen die loose visscher

Al inder stouen quam
Doe*n* bestо*n*t hi haer te vrage*n*
Na hare*n* getroude*n* man

7
Wat hebt ghi mi te vrage*n*.
Na mijnen getroude*n* man
Mijn ma*n* is al inder kercke*n*
Hi bidt gods heylighen an.

8
Is v man al inder kercke*n*.
Oft inden coelen wijn
So laet ons eten en*de* drincke*n*
En*de* laet ons vrolijck zijn

9
Mer doen si saten en*de* aten
Doen quam haer eyge*n* man
Doe*n* docht die loose visscher
hoe come ick nv van dan.

10
Dat vrouke*n* was behe*n*dich
Si goot haer vischsop wt
doen spra*n*c die loose visscher
Ter hoochster veynstere*n* wt

72 Een oudt liedeken. |

1
HEt viel ee*n* coele*n* douwe
Tot eend*er* veynster in
Tot eend*er* huebscer vrouwe*n*.
Gheuangen int herte mijn.
O lieffelijc ombeuanghen
Staet op en*de* laet mi in
Na v staet mijn verlanghen
By dy so wil ick zijn

2
Dat meyske*n* was beheynde
Si liet den knape in
So heymelijc op een eynde.
Al in een camerkijn
daer laghe*n* si twee bide*n* and*er*.
die wile en was haer n*iet* la*n*c.
de wachter opter tinne*n* lach
hi hief op een liet hi sanck.

3
Swyghet wachter stille
Ick wil v gheuen loon
Mi dunct ee*n* vroulic beelde
Des ick gheen rou en hae |

Si leyt in mijnder herten
Si breket mijnen sin.
Bi haer so wil ick blijuen
Si is die liefste mijn

4
Bi haer so wil ick blijuen
Bi haer so ben ick gaerne
Si heeft twee valcken oogen
Si is mijn morghen sterre
Si heef twee witte wanghen
Ende eenen rooden mont
ons heer god wilse behoeden
In alder duecht ghesont

5
Al voor mijns vaders houe
Daer staen twee boomkens fijn
die een draecht noten mischaten
Die ander goede nagelkijns.
die noten die sijn soet
Die naghelen zijn goet
die wil ic die liefste draghen
Tot eenen frisschen vrijen moet

73 Een oudt liedeken.

1
HEt daghet inden oost*e*n
Het lichtet oueral
Hoe luttel weet mijn liefke*n*.
Och waer ick henen sal
Hoe luttel weet mij*n* liefke*n*

2
Och ware*n*t al mijn vrie*n*de*n*
dat mijn vianden zijn
Ick voerde v wten lande.
Mijn lief mijn minnekijn
Ick voerde v wten lande

3
Dats waer soudi mi voere*n*
Stout ridder wel gemeyt
ic ligge in mij*n*s liefs armke*n*s
Met grooter waerdicheyt.
ic ligge in mij*n*s liefs armke*n*s

4
Ligdy in ws liefs armen
Bilo ghi en segt niet waer.
Gaet hene*n* ter linde groene
Versleghen so leyt hi daer |
Gaet hene*n* ter linde groene

5
Tmeyske*n* nam hare*n* ma*n*tel
En*de* si ghinc eenen ganck
Al totter linde groene
daer si den dooden vant
Al totter linde groene

6
Och ligdy hier verslaghen
Versmoort al in v bloet
dat heeft gedaen v roemen
En*de* uwen hooghen moet
dat heeft gedaen v roemen.

7
Och lichdy hier verslaghe*n*.
die mi te troosten plach
Wat hebdy mi ghelaten
So menighen droeuen dach
Wat hebdi mi ghelaten.

8
Tmeyske*n* na*m* hare*n* mantel.
En*de* si ghinck eenen ganck.
Al voor haers vad*er*s poorte
die si ontsloten vant |

Al voor haers vad*er*s poorte

9
Och is hier eenich heere
Oft eenich edel man
die mi mijnen dooden
Begrauen helpen can
die mi mijnen dooden

10
Die heeren sweghen stille.
Si en maecten ghee*n* geluyt.
d*at* meysk*e**n* keerde haer o*m*me
Si ghinc al weenende wt.
En*de* si ghinc wederomme

11
Si nam he*m* in haren armen
Si custe he*m* voor den mont.
In eender corter wijlen
Tot also mengher stont
In eender corter wile

12
Met sine*n* blancke*n* swaerde
dat si die aerde op groef
Met haer snee witten arme*n*
Te*n* graue dat si hem droech.

Met haer snee witte armen

13
Nv wil ic mi gaeu begeue*n*
In een cleyn cloosterkijn
En*de* draghen swarte wijlen.
En*de* worden een nonnekijn.
En*de* draghen swarte wijlen.

14
Met haer claer stemme
Die misse dat si sanck
Met haer snee witte*n* hande*n*
dat si dat belleken clanck
Met haer snee witte hande*n*.

74 Een oudt liedeken

1
HEt viel eens hemels douwe
Voor mijns liefs vensterkijn
Ick en weet geen schoond*er* vrouwe
si staet int herte mijn
si hout mij*n* herte beuangen.
Twelck is so seer doorwont
Mocht ic troost ontfanghe*n* |
so waer ic gansch ghesont.

2
Die winter is verganghen
Ic sie des meys virtuyt
Ic sie die loouerke*n*s hangen
die bloeme*n* spruyte*n* int cruyt
In gheenen groenen dale.
daer ist genoechlijc zijn
daer singhet die nachtegale
En*de* so menich voghelkijn

3
Ic wil de*n* mey gae*n* houwe*n*
voor mij*n*s liefs veynsterkijn
En*de* scencke*n* mij*n* lief trouwe
die alder liefste mijn.
En*de* segghen lief wilt come*n*
voor v cleyn vensterken stae*n*
ontfaet de*n* mey met bloeme*n*
Hi is so schoone ghedaen

4
Tmeyske*n* si was beraden.
si liet haer lief in
Heymelic al stille
In ee*n* cleyn camerke*n* |
daer lage*n* si twee v*er*borghen
Een corte wijle en*de* niet lanc

die wachter opter mueren.
Hief op een liet hi sanck

5
Och isser yemant inne
die schaf he*m* balde van daen.
Ic sie den dach op dringhen
Al in dat oosten op gaen
Nv schaft v balde va*n* henen
Tot op een ander tijt
den tijt sal noch wel keeren
Dat ghi sult zijn verblijt

6
Swighet wachter stille
En*de* laet v singhen staen
daer is so schoone*n* vrouwe.
In mijnen armen beuaen
Si heeft mijn herte genesen
Twelc was so seer doorwo*n*t
Och wachter goet gepresen
En makes niemant condt.

7
Ic sie de*n* dach op dringhen.
Tscheyde*n* moet ymmer zijn
Ic moet mijn dageliet singe*n*
Wacht v edel ruyter fijn.
En*de* maect v rasch van hene*n*.
Tot op een ander tijt.
den tijt sal noch wel comen.
dat ghi sult zijn verblijt.

75 Een nieu liedeken.

1
HEt daget inde*n* ooste*n*
Het lichtet ouer al
Wie v*er*hole*n* wilt vrie*n*
die en slapet niet te lanc

2
Wie verholen wil vrien
Op goede gestadicheyt
Hout twachterke*n* te vriende
so en schiet he*m* ia gheen leyt.

3
Daer lach ee*n* waerde vrouwe.
Al op haer camer en sliep.
Si was so seer v*er*saget |
si en consten gherusten niet.

4
En v*er*saecht v niet so seere
Mijn alder soetste lief
Ic be*n* en iongelinc schoone
Ic heb v van herten lief

5
Sidy ee*n* iongelinc schoone
Och wiste ic dat voorwaer.
Ic sou mij*n* io*n*c herte dwinge*n*
Mijn truere*n* waer al gedae*n*

6
Hi namse in sinen armen.
Hi swanckse al in dat gras.
daer laghen si twee v*er*borge*n*
Tot dat schee*n* de*n* lichte*n* dach.

7
Wi twee wi moete*n* sceyde*n*.
Het moet gescheyden zijn
die wachter blaest sine*n* hore*n*
Ick sie den dach int scijn

8

Ic en weet va*n* gheene*n* dage
Noch va*n* geene*n* mane*n* schijn
Ghi zijt die morghen sterre |
Ghi v*er*huecht dat herte mijn

9
Och die dit liedeke*n* dichte.
Dat was een ruyter fijn
Hi heuet ghesonge*n* so lichte
Te Campen al inden wijn

76 Een nyeu liedeken.

1
HIer zij*n* drie lichte geladen
Wi brenghen v den mey
Den mey met sinen bladen
Neemt da*n*ckelic ons intrey.
Ter eere*n* va*n* scoone vrouwe*n*.
Bre*n*ge*n* wi des meys engien
so lustelijck gehouwen
Int dal van melodien
Wech nijders prien
Ghi en moecht ghesien
Gheen duecht geschien.
Wilt van ons vlien
Quade tonge*n* die ons benie*n*

2
Op een schoon fonteyne
Quamen wi huyde*n* vroech
Cypresse maioleyne.
En*de* ander cruyts genoech
Om hooren wi neder saten
der voghelen soeten sanck.
Met diens dat wi vergaten
dat ons die winter dwanc.
Reyn armkens blanck.
Naer uwen danck
Is ons verlanck.
Dat bischop stranck
Brocht ons in desen ganck

3
Daer liepe*n* veel wilde diere*n*
Al in die groene vrucht
die vogels veel va*n* maniere*n*
Die songhen vander lucht
Mochte*n* wi daer nv gecrige*n*
die ons so wel aenstaet
Wi souden stille swijghen |
In duechden sonder quaet
Reyn vroulijck saet
doet onsen raet
Met liefden gaet
Die hem wel waet
In hem en is geen misdaet

4
Al hadde*n* wi v daer buyte*n*
Al in dat groene wout
daer alle die vogels ruyten
Ghi waert in ons behoet.
Wi soude*n* veel lieuer sterue*n*
dan v doen eenich leet
Laet o*n*s eens troost v*er*werue*n*
Ons trouwe is v bereet
Noeyt liefde en sneet
In ons so heet
Also god wel weet
Ons naeste cleet
Blijf in v in ons secreet

5
God hoede ons va*n* schade |
Door wien datmen dit doet
Maria vol ghenaden
die suyuer bloeme soet
die wil o*n*s Kaerle bewar*e*n.
Dat princelijc ghenoot
En*de* noch in duechde*n* sparen
Sijn vriende*n* cleyn en*de* groot
Delft minyoot
In haren schoot

Voor wederstoot
dat het volck deuoot
Mach winnen salich broot.

6
Ter eeren van deser stede.
Heeren en*de* wet eerbaer.
En*de* al het ghemeynte mede
So doen wi dit voorwaer
rosiers en*de* vruechdeners coene
Ghi io*n*gers va*n* herte*n* fij*n*.
Trect o*m* den mey int groene
Vertoont v blijde aenschijn

Ons werck is dijn
Sonder fenijn
In dit termijn
Schenct in den wijn
En*de* laet ons vrolijc sijn

77 Een amoreus liedeken.

1
HEt vlooch ee*n* so cleynen wilt vogelken
Tot mij*n*s liefs ve*n*ster in
Staet op mij*n* alder liefste
Staet op en*de* laet mi in
Ic hebbe te nacht geuloghe*n*
Al door die wille dijn

2
Hebdi te nacht gheulogen.
Al door die wille van mi
So coemt ter haluer midd*er*nacht
Ic wil v laten in
Ic wil v decken warme
Met mijne*n* snee witte*n* arme

3
En*de* dat verhoorde een | wachter goet
Op hooger tinnen lach
ic wae*n* ghi waert ee*n* huebsce
Een huebsce machdelijn
En*de* si had in ghelaten
die la*n*tsknecht va*n*der strate*n*.

4
Och willet wachter swige*n*
Laet dat verholen zijn
So wil ic v schincken
Van goude*n* een vingherlijn
daer toe ee*n* schoo*n* cra*n*selijn.
Och here god vande*n* hemel
Hoe is den dach so lanck

5
De*n* dach en is so lange niet
Het wert wel wedero*m* nacht
mi heeft so huebsce*n* maechdelijn
Ee*n* bislape*n* toegesacht
Och mocht ic bi haer slapen
Mijn trueren soude ic laten
En*de* hebbe*n* eene*n* vrijen moet. |
Om alle lantsknechte*n* wille
Verteere ic mij*n* gelt mij*n* goet

6
Mer dat ghi by mi slapen sout
dat is die wille va*n* mi

Och willet la*n*sknecht swige*n*
Ghi sult die liefste zijn
daer op een so huebsce*n* moet
Om alle la*n*tsknechte*n* wille.
Verteer ic mijn gelt en*de* goet

7
Die ons dit liedeken eerst werf sanck
So wel gesongen heeft
dat heeft ghedae*n* een vrome lantsknecht
God geue he*m* een vrolic iaer
Hi heuet so wel ghesongen.
God sceynde alle nid*er*s to*n*ge*n*
Hi heuet eene*n* vrijen moet
Om alle lantsknechte*n* wille
Verteer ic mijn gelt en*de* goet

78 Een nyeu liedeken

1
HEt quam een man va*n* schelde.
Geheten was Robijn
hi bracht ee*n* tessce met gelde
die schoone vroukens fijn
Si seide*n* coemt an dan man.
Hier zijn scoon vroukens in tgespan.

2
Robijn met sinen baerde
Quam daer in huys gegae*n*
die vrouke*n*s licht van aerde.
Si hebbe*n* hem wel ontfaen.
Si seyden hi di ghi
Wi willen gaen dansen va*n* herten bly

3
Die alder leepste dille
Si sette hem eenen stoel
Nv doet hier uwen wille
Ghi zijt mijn liefste boel |
Si seyden heyr deyr beyr
wi wille*n* gae*n* spele*n* leer o*m* leer

4
Daer ware*n* leepe gheesen.
Schelu manck en*de* vuyl
Si droncken sonder vreesen
Si vaechden haren muyl
Si leechden dat nat vat
Si droncke*n* al datme*n* he*m* mat

5
Si maecte*n* daer goei ciere.
Tot dat Robijn ontsliep
Me*n* screef al thie*n* voor viere
Het ginc ter borssen diep
si seyde*n* stelt gelt en*de* telt
Betalet gelach en*de* gaet int velt

6
Ghi moetet al betalen
Robij*n* wel lieue bloet
Daer en mach een mijtke*n* niet fale*n*
Wat ghi daer teghen doet.
Al valt ghi rebel fel snel
ghi sult betale*n* en*de* niema*n*t el. |

7
Men schreef daer dubbel schreuen.
dat dochte Robijn al vry
Hi seyde wie sal dit gheuen.
Si seyden niemant dan ghi.
Hoe hi creet smeet beet

Hi mostet geue*n* al wast he*m* leet.

8
Me*n* screef daer twee ponde*n*
Robijn was heel confuys
Sij*n* borse wert he*m* ontbonde*n*
doen en hielt hi niet ee*n* cruis
Si seyde*n* ruyt guyt druyt.
En pact v ter dueren wt.

9
Doen ginc hi thuyswaert. sweermen
Met platter borssen bloot
hi craude zij*n* hooft och arme*n*
so veel beraus geboot
Leeck prince siet wiet riet
Coe*m*t ae*n*sulcke vrouwe niet

79 Een nyeu liedeken.

1
HEt reghende seer en*de* ick worde nat
Bi mijnen boel sliep ick te nacht
Bi mijnen boel alleyne.
Rijc god mocht ick die liefste zijn.

2
Hi clopte voor haer cleyn veynsterkijn.
Staet op mijn lief en*de* laet mi in
Ic heb hier so langhe ghestanden
Mi dunct dat ick verurosen ben.

3
Dat meysken schoot aen een hemdeken. wit
Si liet in den ruyter fijn
In haren blancken armen
Hiet si den ruyter wellecoem zijn

4
Mer snachts ontrent der middernacht.
Doen gaf die bedsponde eenen crack
En*de* si weende seere.
Si weende also seere haer docht dat si bedroghen was

5
En weent niet mijn soete lief |
Ick sal v schrijuen eenen brief.
En trouwen dy
Tot eenen wijue ghi sulter certeyn die liefste zijn.

6
Ghi ghelooft mi veel ghi hout mi cleyn
Ghi en biedt mi daer toe groot noch cleyn
En*de* ick draghe een kint
Een kindekin also cleyne ick en weet certeyn den vader niet

7
Draecht ghi een kint so cleynen kint
so siet dat ghi den vader vint
Oft gheuet mi
Mi oft mijnen gheselle dat kint dat moet ghehouden zijn

8
Dat meysken swoer al bi sint Ian
Bi mi en sliep noyt ander man.
Niet meer dan ghi
Dan ghi valsche bedrieger ghi staet so vaste in mijnen sin.

9
Die dit liedeken eerstwerf sanck.

Dat was een ruyter al vander banck.
En*de* hi sanghet so fijn
Hi heuet wel ghesonghen by die liefste en mocht hi niet zijn

80 Een nyeu liedeken

1
HEt ghinghe*n* drie gespeelkens goet
Spaceeren in dat wout
Si waren alle drie beruoet
den haghel en*de* snee was cout

2
Die een die weende seere
die ander hadde huebschen moet
die derde begonste te vraghen.
Wat heymelijck boelschap doet

3
Wat hebt ghi mi te vraghen
Wat heymelijck boelschap doet
Het hebben drie ruytersche knechten
Gheslaghen mijn lief ter doot

4
Hebben drie ruytersche knechten.
Gheslaghen v lief ter doot
Een ander boel sult ghi kiesen
En*de* draghen huebschen moet |

5
Soude ick een ander boel kiesen
Dat doet mijnder herten so wee.
Adieu mijn vader en*de* moeder
Ghi en siet mi nemmermeer

6
Adieu mijn vader en*de* moeder
En*de* mijn ioncste susterkijn
Ick wil gaen ter linden groene
daer leyt die alder liefste mijn

7
Die dit liedeken dichte
Dat was een ruyter fijn
Sine*n* buydel was seer lichte
daer om drinct hi selden wijn

81 Van Brandenborch

1
HEt is gheleden iaer en*de* dach
dat Brandenborch geuange*n* lach

Gheworpen in eenen toren
Van steenen waren die mueren

2
Daer lach hi meer dan seuen iaer
Sijn hayr was wit zijn baert was grau
Sinen rooden mont verbleecken
Vander liefste was hi gheweken

3
Si leyden hem op eenen disch
Si sneden hem wt zijn herte frisch
Si gauent der liefste teten
Tot eene morghen onbijten.

4
Nv hebbe ick gheten dat herte zijn
Daer op wil ghedroncken zijn
Nv schenct mi eens te drincken
Mijn herte wil mi ontsincken

5
Den eersten dranc mer die si dranck
haer herte in duysent stucken spranck.
Nv helpt maria maghet reyn
Met uwen kindeken cleyne

6
Mer die dit liedeken eerstwerf sanc
Een vry sluymer was hi ghenaemt
hi heuet so wel ghesonghen
Vander liefster is hi ghedrongen

82 Een oudt liedeken

1
HEt voer een knaep wt liefde*n* sterck
Na eender schoonder vrouwen
Soo langhe dat si haer verberch |
Men mochse niet aenschouwen
God behoede mijn lief en*de* daer toe mi
Waer mij*n* lief gaet schijnt de*n* lichte*n* morge*n*

2
Den dach al door die wolcken dranc
die nacht en woude hem niet wijcken
Wt sinnen edelen glase ontspranck
Al ouer allen aertrijcken
Wt orienten ons ghesant
Ouer alle tlant den arme*n* als den rijcken

3
Die vaert die ic op trouwe doe
Leyt hier yemant verborgen
Die schieden op ick maect hem vroet
So en coemt ghi niet in sorghen
Nv ligghe ick hier op deser vaert
Tlichtet so schoon de*n* clare*n* dach de*n* morge*n*

4
Die knape sprack ick hadde vernomen
Die wachter is in wake
Ick ducht dat den dach sal comen
Hi en laet ons niet meer slapen

dus scheyde*n* wi twee eer morghe*n* vroech.

Eerment v*er*neemt op geenre breed*er* straten

5
Smorge*n*s als die wachter die poorte onsloot
Te scheyden van sinnen ghenoot
Den meysken dattet seer verdroot
Dat si haer lief moeste laten
In haren armen dat si hem beuinck
Si custe he*m* en*de* seynde hem zijnder straten.

6
Die cnape sprack hoe wee mi doet
dat ic van di moet scheyden.
Scheyden dat is mi een bitter doot
Mi en schiede noyt dinck so leyt.
Och huden meer dan morghen vroech.
Ten leeft gee*n* ma*n* die mine*n* boel sal o*n*tleide*n*

83 Vanden ouden Hillebrant.

1
ICck wil te lande rijde
Sprack meester Hillebrant
Die mi den wech wil wijsen
Te Barnen in dat lant
Si zijn mi onbekent gheweest
So menighen langhen dach |
In driendertich iaren
Vrou Goedele ick niet en sach

2
Wildy te lande rijden
Sprack hertooch Abeloen
Ghi vinter op der mercken
Den ionghen helt is coen
Ghi vinter op der mercken
Den ionghen Hillebrant
Al quaemdi onder twaelfuen
Van hem wort ghi aengherandt

3
Soude hi mi int aenranden
Met eenen euelen moet
Ic doorhouwe hem sinen schilt
Ten doet hem nemmermeer goet
Ick doorslae hem sinen schilt
Met eenen schermen slach
Dat hijt zijn vrou moeder
Een iaer wel claghen mach

4
Dat en suldy niet doen
Sprac ioncheer Diederick.

Ic heb de*n* iongen Hillebrant.
Met goeder herte*n* lief
Ghi sult hem seere groeten
Al door den wille mijn
En*de* dat hi v laet rijden
So lief als ic he*m* mach zijn

5
Al metten seluen woorde*n*
hi die groene gaerde op ran
Tot in des mercken pleyne
Hillebrant die oude man
Tot in des mercken pleyne
daer hi den ionghen vant
Wat doet desen oude*n* grijse
hier in mijns vad*er*s la*n*t.

6
Ghi voert ee*n* harnas louter
Al waerdi ee*n*s conincx kint.
Ghi maecte mij*n* ionge herte
Met sienden ooghen blint
Ghi sout tsoheime blijuen.
En*de* houden v ghemack |
Met eene*n* huebsce*n* geluyde.
Die oude loech en*de* sprack

7
Soude ic tsoheime blijuen
En*de* houden mijn ghemack
Van strijden en*de* van vechte*n*.
Daer is mi af gesacht.
Van strijden en*de* van vechten
Al op mijn henen vaert
Dat seg ic v wel iongen helt.
daer wert af grijs mij*n* baert

8
Den baert sal ic v af rucke*n*
En*de* daer toe seere slaen
So dat v roode bloet
Ouer v wanghen sal gaen.
V harnas en*de* uwen schilt
Moet ghi mi geuende zijn
En*de* blijuen mijn geuangen
Behoet dat leuen mijn

9
Mijn harnas en*de* schilt
Daer heb ic mi met geneert |
Ic en was noyet mijn bage.
Van eenen man verueert
Si lieten daer haer woorde*n*.
Si ginge*n* daer met swaerde*n* slae*n*
Wat si daer bedreuen
dat suldi wel verstaen

10
Die io*n*ge brocht den ouden.
Een so swaren slach
Mer dat hi van al zijn dage*n*
Nie so seer veruaert en was
Zijn paert spranc te rugge.
Wel twintich vademe*n* wijt.
De*n* slach die ghi daer sloecht
heeft v geleert een wijf.

11
Soude ic va*n* vrouwe*n* leere*n*
dat waer mi groote scha*n*de.
Ic heb noch ridd*er*s en*de* heeren
Binne*n* mijns vaders lande.
Ic heb noch ridd*er*s en*de* knechten
Al in mijns vaders hof

Wes ic niet gheleert en heb
Daer ouer leere ic noch.

12
Het qua*m* so dat den ouden
Liet neder sincken sine*n* schilt
So dat hi de*n* io*n*ge*n* Hillebra*n*t
Sijn swaert al onder ginck.
Hi nam he*m* in zijn middele.
Al daer hi smaelste was
Hi worp he*m* neder te rugghe
Al in dat groene gras

13
So wie hem selue*n* aen den ketelt wrijft.
Hi heef gaerne vande*n* roet.
So hebt ghi gedaen ghi ionghe helt
Hier teghe*n* dine*n* wederspoet
Spreect nv v biechte
V biechtuader wil ic zijn
dats bistu vanden woluen
Ghenesen moecht ghi zijn. |

14
Woluen dat zijn woluen
Si loopen door dat wout
Ic ben een ionghe deghen
Gheboren wt griecke*n* stout
mij*n* moede*r* hiet vrou goedele
Een hertoginne fijn.
En*de* den ouden Hillebrant
dat is die vader mijn

15
Hiet v moede*r* vrou goedele
Een hertoginne fijn
Was Hillebrant dijn vader
So bistu die sone mijn
Hi schoot op sinen helme
Hi custe he*m* aen sinen mont
Nv danc ic god den heere
dat ic v sie gesont

16
Och vader lieue vader
die wonde*n* die ic v heb geslage*n*
Wil ic al mijn leue*n* lanc
In mijnder herten draghen. |
Nv swijghet sone stille.
der wonde*n* weet ic wel raet.
Wi wille*n* van hier scheyden
God sterc ons op die vaert

17
Nv neemt mi gheuanghe*n*.
Alsme*n* eene*n* geuanghe*n* doet.

Vraghen v die lieden
Wat ma*n* dat ghi daer voert
So suldi hen dan segghen.
This een die quaetste man
die oeyt op deser werelt
Van moeder lijf ghewan

18
Het viel op eene*n* saterdach.
Ontrent der vespertijt
dat die ionghe Hillebrant
Die groene gaerde op reedt
Hi voerde op sine*n* helme
Van goude een craselijn.
En*de* neuen zijnder siden
den liefsten vader zijn

19
Hi voerde hem geuanghen.
Al sonder arghelist
Hi sette he*m* bi zijnder moed*er*
Bouen haer aen har*en* disch.
Sone wel lieue sone
dat gheeft mi al te vry
Waero*m* ghi desen geuange*n*.
hier settet bouen mi.

20
Moeder seyt hi moeder
die waerheit sal ic v saghen.
Aen geender groend*er* heide*n*.
Had hi mi bi na verslaghen
Het is Hillebrant die oude.
die liefste vader mijn
Nv neemt he*m* in uwe*n* armen
En*de* heet hem willecom zijn

21
Si nam he*m* in haren armen
Si custe hem aen sine*n* mont
Nv dancke ic god den heere
dat ick v sie ghesont |
Wi wille*n* van hier scheyden
En*de* varen in ons lant
Te barnen binnen der stede*n*
daer zijn wi wel becant

84 Een nyeu liedeken.

1
IC rede ee*n* mael in een bossche dal
Ic va*n*t gescreuen oueral.
Hoe dat een schoon maechdeken waer.
Te Bruynswijck staet een hooghe huys
daer ic so gaerne waer

2
Te Bruynswijck staet een hooge huys.
Daer siet ee*n* fijn maecht ter veynster wt
Met haer bruyn ooge*n* claer
de selfde maecht wil ic hebbe*n*.
Tcost mi wat het wil

3
Si sach mi ouerde oxel an.
Si seyt ic waer gee*n* edel ma*n* |
Ic en waer niet haer gelike
Si wil hebbe*n* een edel man.
Een schoo*n* en*de* ooc een rijcke

4
Joncfrouke*n* laet mi onbeghect

Ic ben mijns goets ee*n* arm knecht
Ic waer wel ws gelijcke
Een rijc coopma*n* wort wel arm
Ee*n* arm lantsknecht wort wel rijcke

5
Adieu ioncfrouwe ic vaert daer heer
Ic sette v al in mijn deer
door eenen roosen gaerde
Daer sal ick v wachten een cleyne wijl
daer sal ick v verwachten

6
Die dit liedeken eerstwerf sanck
Een vroom lantsknecht is hi ghenaemt.
Hi heuet wel ghesonghen

Hi drinct veel lieuer den coelen wijn
Dan twater wter donnen

85 Een oudt liedeken.

1
ICk quam tot eenen dansse
Daer menich ioncfrouken was
En*de* daer vant icse alleyne
die seer bedroeuet was.
Ick boot haer vriendelike
Mijn groete si loondes mi.
Haer soete woorden beuielen mi

2
Mijn moerken is ghestoruen
Die mi ten besten riet.
Een ander hebbe ic verworuen
des lijdt mijn herteken verdriet
Si gaue*n* mi eene*n* oude*n* man.
Al om dat goeykens wille.
Ginc ic dat houwelic an.

3
So coemt hi voor mijn bedde.
Al voor mijn beddeke*n* staen.
Sijn coussen en*de* ooc zij*n* schoen.
Heeft hi al wt ghedaen.
Hi heeft so veel masselen aen zijn beyn.
En*de* dan moet ic hem gaen verwermen |
Den leelicken ouden man

4
Dan sidt hi aen den dissche
Hi heeft va*n* als genoech.
Va*n* wiltbraet en*de* ooc va*n* vissche.
Veel meer da*n* hijs behoeft
Hi sidt en babbelt al waert een gans
Hi en heeft in alle sinen mont
Och niet meer dan eenen tant

5
Die claghe ic v lieue ghespele
Och lieue ghespeelken goet
Dat ic mij*n* io*n*ge leue*n*.
Aldus v*er*slieten moet.
En*de* al met eenen ouden man
Dan moet icker bi te bedde gaen
Die genuechte noch vruecht en can

6
Die oude man is ghestoruen
Den oude*n* en die is doot
Eene*n* ionghen heb ic verworuen
Hi geeft mi slaghen so groot

Dan dencke ic op den oude*n* man
Och vonde ick weder zijns ghelijck
Nemmermeer en scheyde icker van

86 Een amoreus liedeken.

1
IC had een alde*r* liefste
Die ic met oge*n* ae*n*sach
om haer qua*m* ic gereden
Vande*n* auont al totte*n* dach.
Om haer quam ic gereden.
Vande*n* auont al totter tijt
Och woude si mi in laten
dat reyn trou salich wijf.

2
Hi clopte also lijselijck
Met sinen hamere
Dat al die plancxke*n*s sprongen
van der camere
Staet op mij*n* alderliefste.
Staet op en*de* laet mi in
Ic swere v bi mijnd*er* trouwe*n*
Ick waer so geerne bi di

3
Dat meyske*n* schoot aen ee*n*. hemdeken wit
Ter dueren dat si ghinck
In haren blancken armen. |
dat si haer liefken omuinck
Nv weset wellecom
Mijn lief mijns herte*n* bruyt
Wi wille*n* genoechte ha*n*tere*n*.
En*de* maken gheen gheluyt

4
Dat v*er*hoorde die wachter.
Op hoogher tinnen
Hier is een schoon frisch io*n* io*n*gelinc
gecome*n* inne
Wat sal hi mi gheuen
twee hooskens en*de* een paer schoe*n*
Oft ic sal van hem clappen
Wat si opter cameren doen

5
Och swiget wachter stille.
Laet dat verholen zijn
Ick sal v laten maken
Van goude een vingherlijn
Met eene*n* side*n* snoer.
Dat meyske*n* haer hayr op bant
Haer ma*n*telken liet si glijde*n* |
haer eere en duerde niet la*n*c

6
Hi dede eene*n* bode seynden
daer hi den wachter vant
Wat gaf hi hem te loone
Een vingerlijnc aen zij*n* hant
dat meysken hief op een liedeken

en*de* si sanck
Rijc god here vande*n* hemel
Waer de*n* nacht noch eens so lanc

7
Die dit liedeke*n* dichte
dat was een ruyter fijn
Hi heuet so wel ghesongen
Tamsterdam al inden wijn
Hi heuet so wel ghesonghe*n*.
Ter eeren die liefste zijn
God sceyn dees nijd*er*s to*n*ge*n*
Bi schoo*n* vrouwe*n* ist goet zij*n*

87 Een oudt liedeke*n*.

1
IC sto*n*t op hooge*n* berge*n*
Ic sach ter zee waert in

Ic sach een scheepke*n* drijuen
Daer ware*n* drie ruyters in
den eeue*n* stont in minen sin.

2
Den alder ioncsten ruyter
die in dat scheepken was.
die scanc mi eens te drincke*n*.
Den wijn wt een glas
God loons he*m* die dat was

3
Ick brenghet v cleyn haueloos meysken.
Ghi zijt van hauen bloot
Om dat ghy een cleyn haueloos meysken zijt.
daer om ick v laten moet
Ghi en hebter ia ghee*n* goet

4
Ben ick een cleyn haueloose meysken
Ick en bens alleyne niet
In ee*n* cloosterke*n* wil ic rijde*n*
God loons hem diet mi riet |
dat ic wt alle genoechte*n* sciet

5
Och io*n*cfrou no*n*ne als ghy te clooster gaet
En*de* als ghi wijnge ontfaet
Hoe geerne soude ick weten
Hoe v die no*n*ne cleyder stae*n*
als ghi i*n* ee*n* clooster wilt gae*n*

6
Mer doe*n* si in dat clooster qua*m*
haer vad*er* die was doot
Me*n* va*n*t in al mij*n*s here*n* lant
gee*n* rijcker ki*n*t en*de* was groot
En*de* niet van hauen bloot

7
Den ruyter had so haest vernomen.
Hi sprac sadelt mi mij*n* paert.
dat si int clooster is gecome*n*
Dat mij*n*d*er* herte*n* so sere deert
Het is mi wel rijdens waert

8
Mer doe*n* hi voor clooster qua*m*
Hi clopte aen den rinc. |
Waer is dat io*n*cste nonneke*n*
Dat hier lest wijnge ontfinc
Het is so schoonen kint

9
Dat ald*er* ioncste nonneken
En mach niet come*n* wt.

Si sidt al hier besloten
En*de* si is Iesus bruyt.
Si looft hem ouerluyt

10
Dat alder ioncste nonneke*n*
Ghinc voor den ruyter stae*n*
Haer hayrke*n* was afgescore*n*
Die minne was al ghedaen
No*n*ne cleederen had si aen

11
Ghi moecht wel thuyswaret rijde*n*.
Stout ruyter ghi moecht wel gaen.
Ghi moecht een ander verkiesen
Mijn minnen is al ghedae*n*.
Ick hebbe een ander leuen aenghegaen.

12
Doe*n* ic ee*n* cleyn haueloos meysk*e**n* was.
doen stiet hi mi mette*n* voet
Om dat ic io*n*c en*de* arm was
Ic en hadde doe*n* ghee*n* spoet.
Stelt nv te vreden uwen moet.

88 Een oudt liedeken.

1
IN mijnen sin hadde ick vercoren
Een maechdeken ionck van daghen
Schoonder wijf en was noyt geboren
Ter werelt wijt na mijn behaghen
Om haren wille so wil ick waghen
Beyde lijf en*de* daer toe goet
Mocht ic noch troost aen haer beiaghen.
So waer ick vro daer ic nv trueren moet

2
Haer minne doet mi mijn herteke*n* quelen
Ick ducht dat ick dat besteruen sal
Nochtans soude si mi niet veruelen
Mocht ic noch troost van haer v*er*weruen.
Die nijders tonghen willen my bederuen
des ben ick gheworden vroet
Woude si mi in haer herteken eruen |
So waer ick vro daer ic nv trueren moet.

3
Ick en derfe haer niet voor ooge*n* leggen.
Aldus moet ick blijuen in die quale
Noch van mijnen weghe doen segghen
Aldus ist voor mi niet altemaele
Nochtans is si die principale
Die mi dicwils versuchten doet
Mocht si dat wete*n* die cuyssche smale
So waer ick vro. etc*etera*

4
Och oft si dat wiste die suyuer iuecht
Tghequel dat ick om haer moet lijden
Si soude mi loonen bi haerder duecht
En*de* beteren in corten tijden
Mer lacen dat staet daer besiden
Nemmermeer so en crijghe ick boet
Mocht ick noch eens met haer verblijden
So waer ick vro. etc*etera.*

5
Dat gepeys van huer doet mi v*er*hooghen
Hoe wilde ick mi blijde ghelaten
In spijt van alle nijders die mi ooghen

En*de* al die mi haten
Och woude si mijn lijden vaten
Dat reyne wijflijck bloet.
Woudt si mi noch come*n* te baten
So etc*etera*

89 Een oudt liedeken.

1
ICk draghe naest mijnder herten
Een verborghen mutsken fijn
Stont ick in haren sinne
Als si doet inde mijn.
En*de* ic die waerheit wiste
So waer mijn trueren ghedaen.
Nv weet ick van te voren wel.
dat die liefde is vergaen.

2
Ick quam aen eenen verdoolden wech.
En*de* daer vant ick een lindeken staen
Ick ghinck mi sitten rusten.
Ic was seer moede ghegaen
Ick ontspande mijnen boghe
Ick ruste mi in dat gras
Daer peynsde ick om die liefste mijn
Waer dat si veruaren was

3
Ick rade allen ghesellen ionck
En*de* alle meyskens wel.
Dat si he*m* wach | ten vander muts.
Ten is ghee*n* kinderspel
Si was mi aengedronge*n*.
Gegespt gelijc een schoe
Ick wilse gaen laten varen
En*de* spreken den wijsen man toe

4
Mer die dit liedeken dichte
dat was een meysken fijn
Si hadde die muts van neghen maenden.
Si en constese niet voorby.
Si hadse neghe*n* maende*n* lanck
In also grooter noot
Al vander muts is si ghestoruen
God gheue haer siele blijschap groot

90 Een oudt liedeken.

1
ICk hebbe ghedraghen wel seuen iaer
Een pacxken van minnen tvalt mi te swaer

Ick ben bedroghen.
Ic waende den wilde*n* valc hebbe*n* geuange*n*
Hi is mi ontuloghen.

2
Joncheer wildi daer loon af hebben
So coemt noch tauent tot mijnen bedde.
Sijt seker dies.

Mijn man die is van | huys ghereden
Tis zijn verlies.

3
Joncfrouwe ghi hebt so fellen honden.
Oft si mi beten diepe wonden
Waer v dat lief.
Op v mans bedde en come ic niet
Wat mijns geschiet

4
Joncheere mijn honde*n* sal ic doen binden
Aen ghee*n* groen heyde daer staet een linde
In eene*n* boomgaert
Daer sulle*n* wi twee genoechlijck wesen
Stout onueruaert.

5
In gheenen boomgaert dat hi quam
In sinen armen dat hijse nam
Si riep aymi
Dat ic v oeyt so lief gecrege.
Seer rouwet dat mi.

6
Joncfrouken en roept niet so seere
Ghi sult een goede vrouwe wedero*m* keere*n*
Tot uwen man
En*de* segt dat ghi waert roosen lesen
Int soete dal

7
Rooskens te lesen is bi manieren
In ghenen velden so menighertieren
Des seker zijt
Al soude mijn man zijn | ooghen wt crijten
Hi is mijns quijt.

91 Een oudt liedeken.

1
IC weet een vrouken wel bereyt.
Si heeft mijn herteken beuaen
Met haerder gansscher minlicheyt.
Ick en cans haer niet ontgaen
Haer ionste moet ic dragen
Haer wesen is so wel ghedaen.
Si staet in mijn behaghen

2
Schoonder wijf en sach ic nije
Dies wil ic mi vermeten
This recht dat ic haer vrienschap bije
Want si doet mi mijn druck vergheten
So reyn zijn alle haer sinnen

Mi is te badt dat icse aensie
die alder liefste die ic beminne

3
Haer mondeken haer oochskens claer.
Si blincke*n* als cristal
Mocht icse spreken oft come*n* naer.
Dat waer mijn begher*en* al
Mer lacen neen ic niet
dat doen die quade clappaerts tonghen

Och si brenghen ons int verdriet

4
Dat vrouken is mi te hooghe gheboren
dies ic wel mach beschreyen
Al heb icse in mijn herte vercoren
Het is al in eerbaerheyden
Och lacen si acht mijns cleyn.
Ic wil noch al in hope*n* leuen.
En*de* draghen mijnen druyck alleyn

5
Die liefste en can ic niet begheuen.
Si staet so vast in mi
Bouen al die daer leuen.
Het is recht dat segge ic dy
Och woude si dat verstaen
dat ic haer ghetrouwe boel soude zijn
So waer alle mijn trueren ghedaen

6
Och Venus vrouwe siet aen mijne*n* staet
door alle ioncfrouwe*n* eere
Ghi zijt mijn troost mijn toeuerlaet.
Ic bids v minnelic op eere
Ghi zijt mijn liefken dies wel weert
Dat ic v diene mijn leuen lanck
Schoon liefken als ghijt op mi begheert.

7
Die dit liedeken heeft ghemaect |
Het quam wt rechter minnen.
Al en heeft hijt niet te recht gheraecht
Men salt in beste versinnen
Het was so huebschen knecht
Ter eeren van schoonen vrouwen
Heeft hi dit liet gedicht

92 Vant Vriesken.

1
ICk sie die morghen sterre breyt.
Wel op Vriesken wel ghemeyt
Si verlicht ons tot inden throone
So wie een gestadich boelken heeft
Hoe noode scheyt hi van dane.

2
Och vriese hoe waerdi so versaecht
doen ghi vast in ws boels arme*n* laecht
Rijck god noch weet ick raet
Ic hebbe noch vrouwen cleyderen
die suldi vriesken doen an

3

Dat vrouken socht eenen nauwen list
Si trock die cleederen wt haer kist.
daer op sette hi den hoet.

Ic sweere v op mijn trouwe
dat Vriesken hadde eenen vrien moet

4
Hi sloech zijn harnas op zijn schouderen.
Wijf doet op die poorte this meer dan tijt
Ick moet wt wasschen gaen
Mijn moeder beschelt mi seere
Om dat ick mi verslapen haen

5
Doen hi buyten der porten quam
Op zijn grauwers dat hi spranck.
Al onder een lindeken groene
daer op so sanc die nachtegale
Ter eeren van dat Vriesken schoone

6
Tvriesken reedt den seluen padt
Al daer die heere te rijden plach
die heere die quam hem teghen
Vriesken seyde hi vriesken fijn
Waer is die reyse gheleghen.

7
Die cleederen die ghi ane draecht
Hebbe ick noch wel meer ghesien.
Nv seghet mi Vriesken onuersaecht |
En wat mach dit bedien
dat ghi dese cleederen aen draecht

8
Die cleederkens die ic draghe an.
die gaf mi een diet mi wel gan
Si salder noch wel meer gheuen
God gheue haer frisschen morghen
Bi haer hebbe ic te nacht gheleghen

9
Och Vriese zijt ghi een eerbaer man
So trect mannen clederen an
En*de* verweert v ionghe lijf
Op dat niemant ghesegghen en can.
daer leyt verslaghen een wijf

10
Si lieten daer beyde haer woorden stae*n*.
Met scherpe swaerde*n* ginge*n* si daer slaen.
dat Vriesken dat bleef daer doot
Ic sweere v op mijn trouwe fijn
Hi en was noeyt in meerder noot

11
Die heere reedt den seluen padt
Al daer die Vriese te rijden plach
Al voor zijn eyghen dore

Staet op mijn alder liefste lief.
Die Vriese die is daer vore

12
Dat vrouken die dat haest vernam
Een snee wit hemdeken tooch si an.
Den grendel schoot si daer van
Si meynde dat Vriesken in te laten
Het was haren getrouden man

13
Vrouken waer zijn v ghewaden
die ghi daghelijcx pleecht te draghen
Berechtes mi ic wilt sien.
Vertoeuet hier tot morghen
Het sal v wel geschien

14
Joncfrouken daer zijn v ghewaden
die ghi daghelijcx pleecht te draghen
Die Vriese is ghebleuen doot
Ick sweer v op mijn trouwe
Hi en was noeyt in meerder noot

15
Och heeft die Vriese verloren dlijf
So ben ic een allendich wijf.
En*de* met hem so wil ic steruen
En*de* bidden maria die maghet reyn |
Dat si ons te samen wil eruen

16
Joncfrouken ic had v also lief
Nv ben ic op v gheworden gram
so ben ic heere weder op v
Wie heeft die meeste schade dan
Sprack dat wijf tot haren man

17
Die ons dit liedeken eerstwerf sanck
Een clerck van lueuen was hi ghenaemt.
Hi leerdet in Venus scholen
Die schoone vroukens die heeft hi lief.
daerom so moet hi dolen

93 Een oudt liedeken

1
ICk arm schaepken aender heyden.
Waer sal ic henen gaen
Mijn lief wil van mi scheyden
dat cost mi menighen traen
Waer sal icx mi onthouden.
Die ic laetst coos is troosteloos
Dus bliue ic inde*n* rouwe

2
O radt van auontueren.
Wildi niet omme slaen

Dat mi mocht | troost ghebuere*n*.
Alsoot voormaels heeft ghedaen
Dus moet ick daer om trueren.
den bitter doot besueren
Och lief wilt dit wel verstaen

3
Ghi ionghers int hanteren
die nv ten spele gaen.
Met vrou venus camenieren
Ghi moecht int wilde slaen
Wildy altijt gheloouen
Peynst om dat eynde eer ghi beghint
So en wort ghi niet bedroghen

4
Ghelijc Sampson die stercke.
En verloos hi niet zij*n* cracht
Al door der vrouwe*n* wercke*n*.
En*de* salmo*n* wijs bedacht
Moest oock den doot besueren
die een yeghelijck can tsij wijf oft man
Brenghen in swaer doloueren.

94 Een nyeu liedeken.

1
ICk ghinck noch ghister auont
so heymelijcke*n* eenen ganck.
Al voor mijns liefkens dore |
Die ic ghesloten vant
Ic clopte so lijsselijc aende*n* rinck
Staet op mijn alderliefste lief
Staet op en latet mi in

2
Ick en sal v niet in laten
Ic en laet v ia niet in
Gaet thuyswaert en gaet slapen
Daer is een ander in
si lieten mi daer alleyne staen.
Ick salt haer noch wel loonen.
Mach ick noch leuen een cort half iaer

3
O Venus thoont v cueren.
Want ick v dienaer si.
Mach si mi nyet ghebueren.
Den doot ben ick seer by.
Ick en hadt betrout in gheender stont
Al moet ick van haer scheyden.
Si hout mijn herteken doorwont

4
This waer datmen ghemeynlick seyt

Dies ben ic bedruct tot inden gront
die sulcke zijn sinnen aen vrouwen leyt
Hi vint hem seluen ter doot ghewont
Want si hebben eenen loosen gront.

Ic vinde mi nv bedroghen
Si costen mi so menich pont

5
Na dat bi nijders tonghen
Mijn lief is mi ontureemt
So wort van mi ghesonghen
Dit liedeken in dancke neemt
Van die alder liefste mijn
God wil haer wel bewaren
Ick en mach bi haer niet zijn

6
Ic quam noch ghister auont
In eenen boomgaert ghegaen
Daer vant ic twee schoone ioncfroukens.
So seere bedruct staen.
Die een was die liefste mijn
Die ander hadde doorschoten
Dat ionghe herteken mijn

7
Ick boodt haer een minnelijcke groete.
Ick sprac haer so minnelijck an
Mach si mi niet ghebueren
So ben ick een alleyndich man
Ic waensche des nijders tonghen leyt
Si hebben mi ghestolen. |
Mijn ghenoechte mijn vrolicheyt

8
Dese nijders gaen hier achter straten.
Si stroeyen haer fenijn
Mijn lief en wil ick niet laten
Ick wilder noch tauont bi zijn.
Ic salse so minnelijc spreken
Al heb ic een verloren
Een ander ic kiesen sal

95 Een nyeu liedeken.

1
INt soetste vande*n* meye
Al daer ic qua*m* gegaen
So diep in een valleye
daer schoon bloemkens staen

2
Die mey stont int saysoene.
Verchiert aen elcke*n* cant
Ic hadde genoech te doene
Want ick mijn lief daer vant

3
Ic vantse daer alleyne

Si bant haer gheluwe hayr
Bi een claer fonteyne
dus quam ick al neuen haer

4
Als si mi wert gheware
So seere dat si verschoot
Doen quam int openbaer
Haer liefde die si mi boot

5
Ic groetse vriendelijcke
Ic boot haer goede*n* dach.
Doe*n* dede si mi des gelijcke.
die mi troost gheuen mach

6
Schoon lief om een bede
dwelc reyn liefde prijst
Dat ghi ghee*n* dorperhede
Mijn lichaem en bewijst

7
En wilter niet af spreken
Want v sal niet misschien
ter doot toe soude ict wreke*n*
Saghe ick v onghelijc bien.

8
Schoo*n* lief tot uwer scade*n*.
Hebdy mi geuonden hier
Wi twee wi zijn verraden
Ons vianden comen hier

9
Al wt mijns vaders houe
Dat vol verraders staet
Maria tot uwen loue
Wilt ons nv gheuen raet |

10
Den raet die ic sal vinden
En is te mael niet goet
Ic moet mijn leuen eynden
En*de* storte*n* mijn roode bloet.

11
Schoo*n* lief om uwe*n* wille.
So wil ick steruen den doot
die verraders swijghe*n* stile
Si zijn mijn ouerhoot

12
Ick wilse gaen bestormen
En*de* maken groot geschal
Mij*n* lichae*m* hoort de*n* wormen
Dwelc ic he*m* gheuen sal.

13
Me*n* gincker stormen en*de* strie*n*
haer lief die bleef daer doot
Waer sal ic nv gae*n* oft rijen
Noyt vrou in meerder noot

14
Si was va*n* rou ghestoruen

Wanneer si sach zijn bloet.
Die strenge doot verworue*n*
Door grooten teghenspoet |

15
Die dit liedeken dichte
Is dicwils sonder ghelt
dat doet hem een zijn nichte
Die hem te voren telt.

96 Een oudt liedeken

1
IC sie die morge*n* sterre
Mijns lieueke*n*s claer aenschijn
Men salse wecke*n* met sange
die alder liefste mijn

2
Wie ist die daer singhet
En*de* mi niet slapen en laet
Hi sal zijn singhen laten
Voorwaer segge ic hem dat

3
Dat ben ic ridder coene
Een ridder wel ghemeyt
Wanneer suldijs mi loone*n*
Alle mijn sanghes arbeyt

4
Coe*m*t noch tauo*n*t spade.
Al voor mijns vaders hof.

Al daer sal icx v loonen
En segt daer niemant af

5
Den dach die na*m* een eynde
die ionghelinc quam al daer
Met sinen blancken armen
Woude hijse ombeuaen

6
Nv staet ioncheer stille
En rijdt mi niet te na
Ick moet noch eerste weten
Wat loon ic soude ontfaen.

7
Berge*n* en*de* lant schoo*n* ioncfrouwe
Sal v vrij eyge*n* zij*n*.
En*de* bouen alle die daer leue*n*
Saldi die alderliefste zijn

8
Sal ic boue*n* alle ioncfrouwen
Dijn alder liefste zijn
So suldy ridder coene
Mijns lijfs geweldich zijn

9
Si name*n* daer malca*n*der.
si ghinghen eenen ganck. |
Al ond*er* een lindeke*n* groene.
die nachtegael daer op sanc

10
Hi liet zijn mantel glijden
Beneden in dat gras
Om dat zijn vergulde spore*n*
Vanden douwe niet en souden werden nat

11
Daer lage*n* si twee v*er*borgen
die lieue langhe nacht.
Vande*n* auont totte*n* morghe*n*
Tot dat schee*n* de*n* lichte*n* dach.

97 Een nyeu liedeken.

1
IN oostlant wil ic vare*n*.
Mijn bliuen en is hier niet lanck
Met eend*er* schoond*er* vrouwe*n*
Si heeft mij*n* herteke*n* beuae*n*.

2
Hi nam dat maechdeken bijder hant.

Al bider witter hant. |
Hi leydese op een eynde
daer hi een beddeken vant

3
daer lage*n* si twee v*er*borgen
den lieuen langhen nacht
Van tsauonts totte*n* morghe*n*
Tot dat schee*n* de*n* lichte*n* dach.

4
Wel op ridder coene
Sprack si dat meyske*n* fijn
Keert v herwaerts omme
Mi wect ee*n* wilt vogelken.

5
Hoe soude ic mi omkeren
Mijn hooft doet mi so wee
En waer dat niet geschiet.
Ten schiede nemmermeer

6
Had ic nv drie wenschen
Drie wenschen also eel
So soude ic nv gae*n* wenschen
Drie roosen op eenen steel.

7
Die een soude ick plucken
die ander laten staen

die derde soude ic schencken
der liefster die ic haen.

8
Aen ghene groene heyde.
Daer stae*n* twe boo*m*kens fijn
die een draecht note*n* muscate*n*
die and*er* draecht nagelkijns.

9
Die naghelen die zijn soete
die noten die zijn ront
Wanneer so sal ic cussen
Mijns liefs rooden mont.

10
Die ons dit liedeken sanck
So wel ghesonghen hae.
dat heeft gedae*n* ee*n* la*n*sknecht
God geue he*m* een goet iaer.

98 Een nyeu liedeken

1
IC hadde ee*n* gestadich minneken.
Gee*n* scoo*n*der die daer leeft
Vercoren in mijn sinneken.
Van rouwe mijn herte beeft |
Want si mi nv begheeft
daerom mach ic wel scriuen
Wantrouwe va*n* alle wijue*n*.
Want si een ander heeft

2
Twee bruyn oge*n* so draget si
So vriendelic int gesicht.
daer mede so veriaget si
druck lijden int gewicht.
Tis lange te vore*n* gedicht
Tis lange te vore*n* geschreue*n*
Dat si mi soude begheuen
Want vrouwen woorde*n* die zijn lichte.

3
Soete weerde lieueken
Peyst somtijts eens om mi
doet vry al v gherieueken
Al sonder fantasi
Seer selden ben ic bly
Weder ic ete oft drincke
Om v ist dat ic dincke |
Al wijsdi mi voor by

4
Hoe soude ic haer vergete*n*.

Ic ligghe in swaer verdriet.
Van drincken noch va*n* eten.
Can ic gheuoeden niet
Ick weet wel hoe si hiet
Die mij*n* herteke*n* heeft beua*n*ghen.
Naer haer staet alle mijn verlanghen
Ic leue in swaer verdriet

5
O venus soete vrouwe
Is dat v dienaers loon
Int eynde van v trouwe
So ist beghinsel schoon
Dies sterf ic duysentich doo*n*
dat haer ee*n* and*er* sal trouwe*n*.
Die bloe*m* van alle vrouwen
Al onder des hemels troon

6
Adieu mach ic wel scriuen
Adieu is mijn aduijs

Bedroghen moet ic blijuen
Als Salomon die wijs
Die schole van Parijs
Absalon die schoone
Schoone vrouwe*n* spannen die croone
die geue ic de*n* hoochste*n* prijs

7
O bitterlijcke scheyden
Waer toe sidy ghemaect
Die doot wil mi verbeyden
die also bitter smaect
het moet ghescheyden zijn
Schoo*n* lief staet mi te sprake*n*
Ick valle in desperaten
Ic bliue al in die pijn

99 Een nyeu liedeken

1
IC weet ee*n* wtuercore*n*.
Si staet vaste in mine*n* moet
Na mi en wil si niet hooren |
Groot lide*n* ist dat si mi doet
Ae*n* haer weet ic groot lette*n*.
Si doet mi aen groot leyt
In alle steden van wette*n*
doet si mi so cleyn bescheyt

2
Daer ic ee*n*s was willecom
hieten si mi nv elders gaen.
die blinden oft die stommen
die en hebbe*n*s mi niet gedae*n*
This al bi haren schulden
dat si mi geeft oorlof nv
ee*n* and*er* al waer si root gulde*n*
En kore ic liefke*n* niet voor v

3
Noch weet ick een dye wt gaet vrijen.
Tis misselijc wat hi brout
seer amoreus is hi bi tijden.
Als hi de ald*er*liefste ae*n*scout.
die liefste waer icse heffe oft legghe.
Der minnen last | valt mi te groot
hi en ca*n*s haer niet geseggen.
hi is bicans va*n* minne*n* doot.

4
Die poorte*n* en*de* die mueren
die doe*n* mi dicwil groote pij*n*
Nv moet ic altoos trueren.
Al om der liefste mijn
als ee*n* and*er* gaet da*n*sen en*de* spele*n*

En*de* bedrijue*n* haer iolijt
dan sidt ic thuys en truere.
En*de* peynsde schoon lieueke*n*. waer dat ghi zijt

5
Schoo*n* lief v schoo*n* visagie
doet mi dicwils na v staen.
Ic heb so menighe passagie.
Om uwen wille ghegaen.
Te water en*de* te la*n*de
Talle*n* tijde*n* vander nacht.
Mijn schoenke*n*s geuult met sande
en*de* die bleue*n* lace*n* inde*n* gracht

6
Hier mede wille*n* wi sluyte*n*
Scoo*n* lief onser beyder sanc
Ic hope ic sal ghebruycken.
Noch eens uwe*n* arme blanc
dan is minen wil volcomen
In al dat mij*n* herte begeert.
De liefste en wil ic n*iet* nome*n*
wa*n*t si is mi .m. gulde*n* weert

100 Een nyeu liedeken.

1
ICk seg adieu.
Wy twee wi moete*n* sceide*n*
Tot op een nyeu
So wil ic troost verbeyden
Ic late bi v dat herte mijn
wa*n*t waer ghi zijt daer sal ic zijn
Tsi vruecht oft pijn
Altoos sal ic v vry eyge*n* zijn

2
Mijns sins ghequel
dat doet mi dicwils trueren
Haer liefde rebel |
Die doet mi therte schueren
tsceide*n* va*n* v doet mi de*n* noot
ic blijf gewo*n*t ic segt v bloot
Schoon bloeme minioot
v eyge*n* bliue ic tot inde*n* doot

3
Ic dancke v lief
Reyn minnelic lief gepresen
Voor alle grief
So wilt mi doch ghenesen.
dese nid*er*s fel met haer fenijn
Si hebbe*n* belet o*n*s blide aenschijn
Op dit termijn.
altoos sal ic v vry eyge*n* zijn.

4
Mijn hop mijn troost
Fortuyne sal noch keeren
Lief op mi gloost
So sal mij*n* vruecht v*er*meere*n*.
al moet ic deruе*n* mij*n* co*n*root
En*de* blijue*n* in dit lijde*n* groot.
Swaerder dan loot |
V eyge*n* blijf ic tot inde doot

5
Adieu van mi
So zijt ghi nv gescheyden

Een ander met dy
sal hem nv gaen vermeyden
Coragieus gelijc deuerswij*n*
Een amoreus cranselijn
Puer ist van dijn
Altijt sal ic v vrij eygh*en* zijn

6
Adieu schoon stadt
Adieu prieel vol vruechden
Reyn maechdelijck vat
Daer wi tsam*en* v*er*huechden
Gedenct den troost die ghy mi boet
Ghi zijt mij*n* lief die ic noeyt en vloot
Ic segt v bloot
v eyge*n* bliue ic tot inde doot

101 Een nyeu liedeken

1
ICk wil mi gae*n* v*er*huege*n*

Verblijden mijnen moet
En*de* doen na mijn v*er*moegen
Al valtet mi teghenspoet
Vrou venus bloet
Dat is van dier natueren.
Ist quaet ist goet
die mint die moet besueren.

2
Die fiere nachtegale
Singt een so huebsce*n* sanck.
mocht ic mijn lief betalen
Al in haer armkens blanck
Sonder bedwanck
So soude ic met vruechde*n* leue*n*.
Alle mijn leuen lanck
Waer alle mij*n* druc genesen

3
Reyn lelijcken wt ghelesen
doet v ootmoedicheyt
Laet mi v dienaer wesen
Aensiet mijn bitterheyt
Weest wel bereyt. |
Wilt mi wt minne*n* ontfanghen
Doet mi bescheyt
daer na staet mij*n* verlangen

3
Schoo*n*der rose va*n* minne*n*.
En heb ic noeyt ghesie*n*
Si staet int herte va*n* binnen
Die schoone van melodien.
Wilt tot mi vlien
wilt mi wt minne*n* v*er*wachte*n*
doet mi bescheyt
Om v dole ick bi nachten

4
O radt van auontueren
Wildy niet omme slaen
mach mi gee*n* troost gebuere*n*
Dat cost mi menighe*n* traen
Laet mi ontfaen
Reyn bloeme ghepresen
Een troostelijc woort
So waer ic gans ghenesen.

5
Nv hoort ghi io*n*ge gesselle*n* |
Eer ghi dat minnen begint
Vrou venus sal v quellen
Met woorde*n* gelijc de*n* wint
Eer ghi beghint
So hoort na mijn prologen
Aensiet dat eynt.

So en wordy niet bedroge*n*.

6
Die dit liedeken dichte
Oft eerstwerf heeft gestelt.
Vrou venus was zij*n* nichte.
Met haer was hi ghequelt
Sijn vruecht versmelt
Hi leeft in grooten trueren
Daer om hi queelt
Si en mach he*m* niet gebuere*n*

102 Een nyeu liedeken.

1
IC heb om ee*n*der vrouwen wille
Ghereded*n* so menighe*n* dach
nv segt mi scoo*n* vroudelinge

Hoe sidy nv bedacht
Och wildi bi mi bliuen
En*de* dat segt mi nv ter tijt
Want ick moet van hier
Ia schoon is mijn lief
Mi en lust ghee*n* ander wijf

2
Lust v gheen and*er* wijflijn
So dracht v herte tot mi
So segghen al die lieden
dat ick die liefste si
die eere wil ick behouwen
Tot die alderliefste mijn
En*de* slape*n* bi scoone vrouwe*n*
Ia schoon is mijn lief
Daer slaept een ander bi

3
Hi nam die suyuerlijcke
Al bider witter hant
Hi leydese also verre
Al ouer die smale padt
al voor haer camer veinster |
daer lach de maecht en sliep
die wachter op hoger tinne*n*
Ia schoon is mijn lief
Hoe luyde mer dat hy blies

4
Is daer yema*n*t v*er*boorghen
Dat segt nv ter tijt
dat he*m* die nid*er*s niet en v*er*spieden
Die bi der liefster zijt
Ic sie die morghen sterre
en*de* de*n* dach die spruit daer by
Ic hoor die vogelke*n*s singe*n*.
Ia schoon is mijn lief
daer toe die nachtegale

5
Laet singhe*n* wat si willen.
Ten is noch gheen dach
So moetse god bewaren
Daer ic te nacht bi lach
Si heeft twee valcke*n* ooge*n*.
daer toe eene*n* huebsce*n* crans
So moet ic va*n* haer scheyde*n*. |
Ia schoon is mijn lief
God spaerse lange ghesont

6
Hier mede heb ic ghecosen
Het is mi van herten leet
Ick hebbe om uwen wille.
Ghereden so menige*n* dach.

Schoo*n* lief laet v gedenge*n*.
En*de* die trouwe die ic v gaf.
En*de* laet v twee bruyn ooghe*n*. op mi wencken
Ia schoon is mijn lief
Adieu ic scheyde van hier

103 Een oudt liedeken.

1
IC hads mi ond*er*wonde*n*
Van eend*er* ioncfrou fij*n*
Si snijt mi diepe wonden.
Al in dat ionghe herte mijn
och hoe mochtic haer diene*n*
Haer gestadich dienaer zijn
Al heeft si mi gheuanghen.

Haer vrij eyghe*n* wil ic zijn

2
Het is der minnen seden
Dat si ongestadich zijn
Si spreke*n* schoone woorden
int herte en meyne*n* zijs niet.
Vanden eene*n* totte*n* anderen.
Gheen trou daer en si.
Hi sprac met valscher herten
Och ghi zijt die liefste mijn

3
Des en ben ic niet alleyne
dat achte ic waerlijck cleyne
Twee honde*n* ae*n* eene*n* beyne.
Si drage*n* selde*n* wel ouereen
Met grimme*n* en*de* met morre*n*
Ten mach niet anders zijn
Hi moet wt mijnder herten
Een ander weder daer in

4
Mijn lief die wil wa*n*delen
daer slae den hencker toe
Vande*n* eene*n* totten anderen |
Die hi veel lieuer hae
En*de* hi mi niet en meende
Die ick so wel vermach
So wil ic hem laten varen
En*de* hebbe*n* veel goed*er* nacht

104 Een nyeu liedeken

1
ICk weet een vrouken amoreus.
die ic met herte*n* minne
Haer wesen is so gracieus
Si staet in mijnen sinne
Gestadich is si in ald*er* stont.
Men vinter niet seer vele.
wa*n*t si heeft eene*n* roode*n* mo*n*t
Twee borstkens ront
En*de* een snee witte kele

2
Alle vrouke*n*s heb ic lief.
Om eender vrouwen wille
Om haer lijt mij*n* herte grief
Heymelijc alstille |
Niet da*n* reyne eerbaerhede.
En wil ic haer betooghen
wa*n*t si heeft ee*n* geluwe hayr
Een aenschijn claer
En*de* daer op twee bruyn oge*n*

3
Ae*n* haer weet ic gee*n* misset
Des wil ic vruecht orboren
Haer tandekens zij*n* also wit
Al warent fijn yuoren
haer lippe*n* bloeye*n* als corael
En*de* wt gedaelt van kinne
waert gee*n* zo*n*de int generael
dit ist principael.
Ic hielse voor een goddinne

4
Moedich en*de* fier is die ga*n*c
Mer selde*n* coemt si buyten.
Haer vingherke*n*s spele*n* snaren clanck
Op harpe*n* en*de* op luyten.

Haer tonge waer ic vruecht | bi gewan
Spreect woorde*n* va*n* Retorijcke
Aerdigher en sach ick noyt an
die vruecht ghewan
Haer stemme singhet wel goede musijcke

5
Van leden is si wel ghemaect
Het schijnt een albasteren beelde
Moecht icse noch aenschouwe*n* moede*r*naect
dat waer mijn herteken een weelde
Gondese mi dan haer ghebruyck
Het mochte haer luttel deeren
Want op hare*n* witten buyc
Eene*n* swaerte*n* struyc
Dat waer al mijn begheeren

6
Dit singhe ic wt ionsten reyn
Ter eeren van alle schoone vrouwen
Want om mijn lief in swerelts pleyn.
Op v staet alle mijn betrouwen
Mocht mi ghebueren een cussen vrij
Van haer bloeyende wanghen
Waer ghi zijt lief peyst o*m* mi
Als ic o*m* dy
Daer na staet mijn verlanghen |

7
Princersse mijnder herten fijn
Oorlof neme ic met desen.
Want v complexie is sanguijn
Laet mi v dienaer wesen
Schoon lief al hoort ghi wat
Quade tonghen die liefde scheeden
Al hoor ic van v in die stadt
Nv dit nv dat
Ghi en moecht mi niet verleeden

105 Een nyeu liedeken

1
IC had mijn sinnekens wtgheleyt
Aen een so schoonen beelde
Si hadde mi wat troosts toe geseyt.
Mijn herteken stont in weelde.
mer hare*n* loosen sin
Die had wat and*er*s in
dat vernam ick in so corter stonde
Me*n* payter so vele met eene*n* lache*n*de mo*n*de

2
Ic plach te zijn haer alder liefste greyn
Mijn herteken hielt si bedwonghen
Mer lacen nv isser gecomen eyn

Die mi heeft wtghedrongen
Mer lacen ic arm man

Dat ic niet ghebeteren en can
Niet achtende dat icse beminne
This wonder dat ic niet en ontsinne

3
Al heeft si mi dus wtgherecht
Ick en sals te droeuer niet wesen
So waer ic wel van sinnen also slecht
Bedroefde ic mi in desen
Al heeft si my begheuen
Een ander sal ic aencleuen
Al sonder druck oft thoren
Een verloren ses ander vercoren

4
Hi is sot die hem ouer gheeft
met herte siele en*de* lijue
Dat hi so lange in raserie leeft
Ter eere*n* va*n* eene wijue
Al lope ick na haer sot
met mi hout si haer spot.
Niet achtende al soude ic daer om steruen
Tfi liefde daermen vruecht moet deruen

5
Adieu mijn vruecht adieu solaes
Adieu mijn lief blijft in eeren
Al ben ick thuwaerts gheworden dwaes |
Ick hope den tijt sal noch keeren
Al moetet aldus zijn
Dat ghi stroeyt v fenijn
Ten is ghee*n* trouwe van trouwen
Het mochte v noch wel berouwen

6
Nv rade ick allen amoreusen wel
Die venus chijs willen verpachten
Eer hem fortuyne brenghet int ghequel
dat zijs hem leeren wachten
Sulck is so schoon voor ooghen
Si can wel vrientschap tooghen
Al waer een werelt fijn van goude
Si en woude niet dat haer droomen soude

106 Een nyeu liedeken.

1
Ic qua*m* mer gister auo*n*t also mi dochte
Daer moete mi ee*n* meysk*en* ee*n* meysk*en* dat was fier
Ick boot haer goede*n* auo*n*t met woordekens sochte
Oft ic een vreken met haer mocht mak*en* chier
Si seyde lief coemt schier / en beyt niet lanck
Ic sal gae*n* boete*n* tvier coemt door die ga*n*c

Op dat wt o*n*s v*er*blij*e**n* en lat*e**n* alle fantasi*e**n*.
En*de* melancolij*e**n* nv en*de* tot allen tijen

2
Ic qua*m* met haest*e**n* spoede si sach al o*m*me
Om en*de* om al na die nijders quaet
Si sprac met snelle woorde*n* ic heet v willecome
si too*n*de mi daer ee*n* also fiere*n* gelaet
Si seyde liefke*n* gaet en*de* weest bedect
Mijn herteke*n* v*er*fraeyt bi dit bancket
Op dat wi ons verblijen. etc*etera*.

3
Si hief op en si sanck met also soete*n* tale
Alsulcke*n* voeyske*n* en had ic nije ghehoort.
Haer stemmeke*n* dat clanck ghelijcke*n* dye nachtegale.
Met minne so worde mijn hertken so doorboort
Si seyde gaet ongestoort ick blijf v by
Ten worter niet gehoort doet v willeken. met mi
Op dat wi ons verblijen. etc*etera*.

4
Ick lach te nacht bi haer wi ware*n* alleyne
Gebruycke*n*de daer o*n*s beid*er* sherte*n* lust
Hi seyde lief weest gedachtich die woorde|kens reyne
Die wi te samen in minnen hebben gheblust
Si seyde liefken rust in die armkens van mijn
Op dattet si ghesust voor die nijd*er*s fenijn
Op dat wi ons verblijen. etc*etera*.

5
Daer laghen wi twee wi twee wi mosten scheyden
Het scheyden dat dede ons beyder herte verdriet
Haer oochskens op hem loeghe*n* haer ha*n*dekens die si spreyde
Ic bid v mijn alderliefste en segtet immers niet
Wi willen noch te samen al in dat riet
Wi willen iolijt bedrijuen spijt al dees nijders diet
Op dat wi o*n*s v*er*blij*e**n* en*de* late*n* alle fantasi*e**n*
En*de* melancolijen nv en*de* tot allen tijden

107 Vanden Keyser

1
LOf toeuerlaet maria sonder sneuen
Dies moge*n* wi wel loue*n* sond*er* respijt
De*n* keyserliken hoet die is o*n*s coninc bleue*n*

Dies moghe*n* wi wel make*n* groot iolijt
In desen tijt. En*de* al met he*m* verblijden
En*de* late*n* truere*n* lijden
Van graue Ian de*n* vierden man
So is hi da*n* segt so wie can
Aloncius prophecie.

2
De*n* Are*n*t coen quam eerst wt Ooste*n*rijck
Met een leewinne was hi eerst ghepaert
Een stout baroe*n* men va*n*t niet zijns gelijc
der leeuwen dieren heeft hi wel bewaert
Sijn vol geschaert stelde hi in ordina*n*cien
met wapenen ende lancien
Hi en vant noeyt lien die werc bien
Si en moste*n* vlien Voor het wijse engien
Ghemoet waren alle zijn cansen

3
De*n* Are*n*t snel heeft ons geweest o*n*tsprongen
Mer de*n* heyligen geest heeft o*n*s so wel v*er*sien
En*de* niemant el met ee*n* van sine*n* ionghen
Groote victorie sal he*m* geschien
Some*n* mach sie*n* In boecke*n* diet wel weten
Gheschreuen van propheten |
Int aertsche dal heeft hi gheual
En*de* tvocl int stal heere bouen al
Mach hi hem wel vermeten

4
Der leeuwe*n* stoc is nv seer hert om biten
Want den edele*n* Arent is ons comen bi
In zijn belock tot onser alder profijten
Wi hope*n* vlaendere*n* wort va*n* oorloghe*n* vry
Verstaet wel mi Mi heeft gedocht in droome
Den edelen Keyser van roome
Den grooten Kan des heydens soudaen
Sal hi verslaen en*de* voortwaert gaen
Al totten drooghen boome

5
O princelic grae*n* ghi zijt souuent idone
Wa*n*t de*n* oppersten coni*n*c heeft v so wel versint
ghi sult ontfae*n* die keiserlicke crone.
En acht dese nijders tonghe*n* niet en twint
Ghi zijt gemint Wil v noch yema*n*t deren
Wi sullent helpen weren
Met lijf en*de* ghelt als ghi op velt
v tenten stelt Der leeuwen moet swelt

met schilden ende met speren

108 Een nyeu liedeken

1
LUStige gheestkens amoreus
Auentuerieus int werck va*n* minnen
Ic bidde v met herten coragieus
dat ic vlus troost mach ghewinnen
Mijn sinnen zijn mi so vast gheleyt
Aen een die mi so wel ghereyt
Steruen sal ic moet ic niet
Triumpheren bancketere*n* met mijn boel houere*n*
Want si lust alle mijn verdriet
Als si eens vriendelick op mi siet

2
Al had ic alder werelt goet
In mijn behoet en*de* ic moet steruen
dat bi zijn van minen lieue soet
Sonder moet so soude ic deruen
Verwermen sal ic als ic mach
mijns liefs troost al sonder verdrach
Steruen sal ic moet ic niet. etc*etera*.

3
Die aerdighe brieuen die si mi sandt |
In mijn hant en*de* die amoreuse tale
Si hout mijn herte in haer bedwanck
Ghewont ben ic met Venus strale.
Ick en salts haer niet af gaen
Altijt tot haren dienste staen
Steruen sal ic moet ic niet. etc*etera*.

4
Ick sal alle mijn leuen lanck
der liefden dranck sonder versaden
drincken al souden mijn sinnen cranck
In liefs bedwanc bliuen versmaden
In staden sal ic altoos staen
die mi met minnen heeft beuaen
Steruen sal ic moet ic niet. etc*etera*.

5
Sulck in venus booeken toeyet
Hem vernoeyt lustich hanteren
Als ic daer mede ben ghemoeyt
Therte doorgroeyt ic en cans bestieren
Roseren sal ic in alder tijt
Na liefs danck der nijders spijt
Steruen sal ic moet ic niet. etc*etera*.

6
O Venus met uwen strale fel
Gheeft beuel mijnen lieue alteenen
Dat si mi minne en*de* nyemant el
Met herten snel al sonder vereenen
Verleenen willet mi gestadich
En*de* tot mi also genadich.
Steru*en* moet. etc*etera*.

7
Princelijck lief vol alder duecht
Als ghi moecht wilt mi bi blijuen
Want bi v mijn sin verhuecht
In ghelijcke vruecht doet ghi mi bedriu*en*
Schriuen sal ic met bloede root
V eyghen te zijne tot in mijn doot
Steruen sal ic moet ic niet. etc*etera*.

109 Een oudt liedeken.

1
MEt luste willen wi singhen
Schoo*n* lief al bider hant
Van drie lantsheeru*en* dinge*n*
Gebore*n* wt nederlant.
Cleue Hoorne en*de* Batenborch
Haer namen zijn wel becant
Met sanghe willen wijse prijsen |
Gaen wandelen al door dat lant

2
Die heeren zijn wt ghetogen
Al in dat gulden iaer
Si en wouden niet weder keere*n*
Si en ware*n* ridder geslaghen
Te Venegien dat si quamen
Si maecten een verdrach
Si en wouden niet weder keeren
Si en besochten dat heylighe graf

3
Si namen daer malcander
Al bider witser hant
Wi rijden nv te samen
Al door dat gulden lant
Si saghen int suytwesten
Al dat vergulden iaer
Mer si waren vreemde gasten
Te Ierusalem was haer begaer

4
Die een heere sprack den stierman toe
Hout uwen ancker al vast
Bewaert v schip met staden
Siet wel tot uwe*n* mast

Ghi hebt drie heeren gheladen
Het en is om gheen ghelt te doen

Bewaer v schip van schaden
Dat ons gheen ghebrec en coem

5
Schip roer en*de* prouanden
Alle dinck is wel ghestelt
Nv stieret van den landen
Al in des gods gewelt
Voor wint ende ooc voor waghe
dat meyr is onghewelt
Wi willen vrolijck waghen
Het ghelt ons euen dier

6
Si seylden voor den wint
En*de* ooc al voor die waghen
Te Ierusale*m* aen dat lant
Salomo*n*s te*m*pel dat si saghen
Si traden te Ierusalem
Al op dat heylich lant
Si traden op dat heylich graf
Daer maria so innich op lach

7
Ghi heeren sidy daer om comen
dat ghi ridders wilt gheslaghen zijn
Hout uwe schare*n* baren
En*de* laet den coopma*n* varen
En*de* voert dat sweert met recht
En*de* beschermt weduwen en*de* weesen
So voert ghi een goet recht |
Nv hebt ghi edelheyt ghecreghen.

110 Een amoreus liedeken

1
MOet mi lace*n* dijn vriendelijc schijn
Dus pijnlijc zijn Ghi liefste mijn
In v ooghen gelijc dat euerswijn
Dangerues is vol int bescheyden
Al hadde ic den moet als peerlen fijn
En claer robijn Stort dat herte mijn
Vol griefs als water inden rijn
Ick lijdt van allen siden
Hebt met mi doch medelijden

2
Och mijn liefste lieueken snel
Alle mijn ghequel Mach niemant el
Dan ghi mineren also wel
dat is midts dijns wijs beraden
Wiens troost ic noch een cranck ghestel.
Hoe dat herte snel Doet v beuel
Int storten van uwen soeten rel
die mi niet en can versaden

Neemt mi doch in ghenaden.

3
Mijn reynste lief vol eeren benijdt
Ghi selue zijt Ick kendt ick lijdt
Beware v god gebenedijt
dijn sien is so vol weelden
Wiens wesen so reyn so eerbaer zijt
Ter werelt wijt Met dij verblijt
Ick beminne v als ws leuens tijt
Wat batet dat ict hele
Ghi en moecht mi niet veruelen

4
Kendt mi doch die v ionste biet
Voor nijders vliet Mer vrij aensiet.
dat v is swaer is mijn verdriet
Ghestadich van motiue
Och edel lief in duechden dooruliet
die mi den spriet Van minnen schiet
En weet ic en sal v laten niet
En twijfelt niet V eygen sal ic bliuen

5
Iuno Venus en*de* Pallas stranck
Ghi hout mi in v beduanck Vry en*de* vranc.
Want v gelaet wint al den danck |
So vriendelijck is v ae*n*schouwen
Tis recht dat v mijn ionste inspranck
Wie*n*s dicht oft sanc Mi maect geclanck
Want inder werelt ommeganc
Noyt vriendeliker van aenschouwe
Ick blijue v goet en*de* getrouwe

6
Neerstich ist mi dat ghi mi ontslaet
En*de* al mishaecht Wat liefde maecht
Wiens sinnen ghi hebt nv ontschaect
En*de* laet vruecht vermincken
Mer waert dat ghi mi wat trooste
Daer nv na snaect Mijn siele waect
Och lief wilt mijns gedincken
En*de* laet troost aen mi sincken

111 Een nyeu liedeken.

1
MIin herte is mij*n* in tween geclooft
Wie sal mi heelen de*n*se wonde
daer en is gee*n* meester toe gelooft
die ick dat derf oorconden.
dan een daer ic om hebbe gesonden

Om medecijne van haer te ontfaen
Troost si mi niet in corter stonden
Eylacen van drucke sal ic vergaen

2
Daer en is gheen cruyt so goet so fijn.
Noch goet suycker noch noten muscaten.
Noch spise noch dranc noch bier noch wij*n*
die mijnder siecten connen gheuen bate.
Dan liefkens troost gaet bouen maten
Och mochte ick troost van haer ontfaen.
Troost si mi niet het is te laet
Eylacen van druc sal ic vergaen

3
Schoone woorde*n* en zijn die cruyde*n* niet
Ten is gheen rechte medecijn.
die troost met goeder herten biet
Verdrijft den druc wt dat herte mijn
Eens siaers plach ic die liefste te zijn
Ick en weet niet wat ick hebbe misdaen
Laet si mi langher in desen schijn
Eylacen van drucke sal ic vergaen

4
Had ic misdaen het waer mi leedt |
Dat mi vrou Venus wrake dede
Ick hebbe so lange geweest haer knecht
Ghetrouwe en*de* ooc gestadich mede
En*de* haer gedient na venus sede*n*
En*de* altijt wel te passe gedae*n*
Troost si mi niet het is onreden
Eylace*n* va*n* drucke sal ic vergaen

5
Wee uwer bedroefder herten zijn
Ic hadde v gaerne troost ghegeuen
Te kiesen voor verlies ghewin.
Hadt ghi na mi willen cleuen
Mer neen ghi niet des moet ghi sneue*n*
En*de* altijts grooten druc ontfaen
En*de* en wildi mi dan gheen troost gheuen.
Eylacen van drucke sal ick vergaen

112 Een amoreus liedeken

1
MIin hertelic lief wel schoo*n* io*n*cfrouwe
ghi zijt certeyn mij*n* lief alleyn
moet ic v deruen so lijde ic rouwe
Ghi zijt mijn lief mijns herten greyn.

2
Als ic dan peynse om dijn figuere

Reyn bloeme yent seer excellent
Door amoreusheyt schoon creatuere
mijn herteken laet ick bi v ontrent

3
Ghi zijt die liefste ghi sultse blijuen
Spijt diet benijt het moet ymmers zijn
Het is mi solaes bi v te wesen
Als liefde met liefde geloont mach zijn

4
Ghi zijt die liefste int herte gepresen
Bouen siluer gout oft peerlen fijn
Ick hope ick sal noch bi v slapen
Oft craey en sal gheen voghel zijn

5
Vrou venus pacxken heb ic gheladen
Ic ben die ghene diet draghen moet
Al in mijn herteken ligdy begrauen
Ghi zijt die ghene diet mi doet

6
Reyn lieflijck beelde v minlijck wesen
Verdrijft den rouwe van dat herte mijn
Als ick mach comen al sonder vreesen
Ghi zijt mijn troost mijn medecijn

7
Ic hebt gheleert ick salt onthouwen |
Hebbe ict anders wel verstaen
Dat heete liefde wel mach vercouwen
Mer reyne liefde en mach niet vergaen

8
Adieu schriue ick met droeuen sinne
Lief peynst om mi als ick om dy.
Met quade tonghen draecht reyne minne
mijn herteken laet ick v altoos bi.

113 Van mijn here van Mallegem

1
MIin here va*n* mallege*m* die qua*m* gereden
Buyte*n* brugge daer staet een lindeke*n* breyt
Daer va*n*t hi ee*n* herderke*n* was cleyne
Hi moeste vertollen al wast hem leyt

2
Och herderke*n* ic soude v gaerne vraghe*n*.
mocht ic onbegrepen van v wesen
Waen coemt v die lustelijcken horen
Desghelijcx en hebbe ic niet ghesien

3

O Here Mallege*m* rijdt wech uwer straten
Want daer leyt v so luttel an
Stake ick op mijnen horen
mijn lammerkens souden werden gram

4
Dat herderke*n* dede dat he*m* die here*n* bade*n*
Hi sette den horen aen sinen mont
Die la*m*merke*n*s quame*n* daer wt gesprunge*n*
Ghelijc die hase loopt voor den hont

5
Och heere va*n* Mallegem zijt willecom.
Willecoom so moet ghi zijn
Ons gelach moet ghi betalen
Wi drincken so gaerne den coelen wijn

6
Mij*n* heere va*n* Mallege*m* ginc in zij*n* buydel
Hi langde daer die penninghe*n* ware*n* root.
Hout daer lieue ghesellen dats v gelach te bate*n*
Want v geselschap is mi te groot

7
Si namen alle zijn ridders ghesmeyt
En*de* alle zijn sware goet
Si lieten hem weder te Mallegem rijden
dat deden si om zijn edel bloet

8
Och wie wil hooren va*n* lammerkens
Wi sullen den sanck verkeeren moeten
Vercken hebben so wilden swijnen
Si hebben hande*n* en*de* si gaen op voeten |

9
Die menige souse al te noode ghemoete*n*
Haer borstelkens dat zijn yseren
In haghen in bosschen si wroeten
Al onder groene rijseren

10
Dan brenctme*n*se daer ter mert gedreue*n*.
Seer verstoort en*de* so schou
Gheen vleyschouwer en wilse coopen
Om dat haer borstelkens zijn rou

12
Dan gaetmense daer besiden drijuen
Besiden aen haer ghesellekens dans
Twaer mi leedt dat icker af songhe
Want voorwaer si zijn ongans

114 Een nyeu liedeken.

1
MIin sinnekens zijn mi doortoghe*n*
Van een schoon ioncfrou fijn
si doet mi pijne dooghen
Si is die alder liefste mijn

Om haer so wil ic waghe*n*
mijn lijf en*de* al mij*n* goet
Mijn lijf en*de* al mij*n* goet
En*de* laten vrienden*n* en*de* maghen
En*de* schencken haer mijns herten bloet

2
Die liefste mach ick wel schriuen
door v vrouwelijcke beelde schoon
Want bouen alle wijuen
Spant si int herte der minnen croon
Si staet in mijn behagen
Op haer rust mijne*n* moet
Op haer rust mijne*n* moet.
dus wil ic haer liefde draghen
En*de* schencke*n* haer mijns herten bloet

3
Twijfel gheeft mi veel nopen
Anxt en*de* suchten is mi bi
Naer haer staet alle mijn hopen
dies ic moet zijn van herten bly
Mijn sinnekens na haer iaghen
die mi dick suchte*n* doet
Die mi dick suchte*n* doet
Al soude mi druc noch plage*n*
Ic moet haer schencke*n* mijns herte*n* bloet

4
Venus strael van minnen
Heeft mijn herte seer doorwont
Ick blijue ghequetst van binnen
doort deru*e**n* van mijns liefs roode mont |
Nv en*de* tot allen daghen
Wort si van mi ghegroet
Wort si van mi ghegroet
Om haer moet ic nv claghe*n*
En*de* schencken haer mijns herten bloet

5
Princersse melodieuse.
Schenct uwen dienaer medecijn
Bouen alle schoone amoreuse
Suldi int herte die liefste zijn
Al legghe*n* die niders laghen
Hout mi in v behoet
Hout mi in v behoet
En*de* wilt mi niet veriaghen
Ick sal v schencken mijns herten bloet.

115 Van Keyser Maximiliaen

1
MEt luste willen wi singhen
En*de* louen dat roomsche rijck
Van coninck Maximiliaen
Gheboren wt Oostenrijck
die edel coninck den edelen staet
Hoe dat hi zijnder vrouwen
Wt Britanien beschreuen hae

2
Die brieuen heeft hi vernomen
die edel ioncfrou saert
Die met mi wil rijden
Die maket hem op die vaert
Ic moet rijden na dat duytsche lant
Tot mine*n* edele*n* heere
Hi is mi onbekant

3
die bruyt sadt op met eeren
Si reedt na dat duytsche lant
Met suchten en*de* met beuen
Groot ia*m*mer qua*m* daer van
Dat dede die coninc va*n* vrancrijck
door zijn lant moeste si rijden
Die ioncfrou was duechdelijc

4
Doen reedt si een weynich voort
die coninc quam haer teghen ghegaen
Van tranen werde*n* haer ooghen nat
Si wert seer ongedae*n*
Hi seyde god groete v ioncfrou teer
V eere wil ic behouden
den roomschen coninck te lee

5
Si sprack dat en wil god nemmermeer
Ghi hebt een ander wijf
Ic hebbe eenen coninc tot ee*n* heere
Gheboren wt Oosten|rijck
Hi is edel en*de* daer toe fijn
Ter eeren van hem willic draghen
Van goude een cranselijn

6
Mijn wijf en was niet oudt genoech
Si en heeft maer neghen iaren
Si was mi teghen minen wil gegheuen
dat segge ic v voorwaer
Het was ee*n* ioncfrou op desen dach
Si was mi toe gheschreuen
Doen si inder wieghen lach

7
Die paeus nam dat ghelt van mi
Hi scheyde mi va*n* mine*n* wiue.
Hi scheyde o*n*s beyde te same*n*
Twee siele*n* en*de* eene*n* lijue
Mer dat sal costen so menighen man
die daerom sullen steruen
Luttel schulden hebben si daer van

8
Si schreyde nacht en*de* dach

Si screyde al o*m* haer eer
Va*n* trane*n* so werden haer ooge*n* nat.
Si v*er*suchte so lancx so meer
Si sprac dat en wil god ne*m*mermeer
Ic sal mijn eere behouden

Den Roomschen coninck ter eer

9
Die dit liedeken eerstwerf sanck
Dat waren drie ruyters fijn
Si hebbent so lichte gesongen.
Te Cuelen op den rijn
Si trocken al door des conincx lant
Om buyt so souden si gangen
Si en hadde*n* ghelt noch pant

116 Een nyeu liedeken.

1
MEt Venus geschut be*n* ic doorscote*n*
Van een die ald*er*liefste mijn
Haer claer ae*n*schijn dat heeft doorwo*n*t.
Mijns herten gront schoon roode mont
Tot alder stont so lijde ic pijn

2
O Cupido god vander minnen
Wilt ghi mi noch in staden staen
Ic be*n* geuae*n* in Venus net
So vast geset
Ic en cans ontrijden noch ontgaen

3
Ic bemin so seer dat alder liefste greyn
Haer ha*n*deke*n*s teer haer vingerke*n*s cleyn.
In venus pleyn spant si die croon |
Dat vrouken schoon vijf duysent doon
Crijghe ick te loon van haer certeyn

4
Princersse troost mi mijnd*er* herte*n* kersouwe
So waer mij*n* ionc herteke*n* ghesont
Tot alder stont oock verhuecht
Met uwer duecht troost mi ghi muecht
Met uwer duecht v vrientschap iont

5
Prince ghi zijt mij*n* alderliefste princesse.
Als mi van v troost ghebueren mach
Nacht en*de* dach ben ic verblijt.
Tot alder tijt verduldich lijdt
Al werden wi benijt maect ghee*n* geclach.

117 Een nyeu liedeken.

1
MEt eenen droeuen sanghe
st dat ic v claghen moet

Dat ic dus bi bedwa*n*ge
Moet late*n* dat liefste goet
Haer wesen is so soet
Van haer die mi trueren doet
Na haer moet ick verlanghen
Verteerende mijns herten bloet

2
Schoon lief wt charitaten
Ontsluyt dat herte dijn
En*de* wilt compassie vaten
Des bitteren lijden mijn
V amoreus aenschijn
Verblijt dat herte mijn
Al hebt ghi mi ghelaten
V dienaer wil ic zijn

3
Ick be*n* so dom van sinnen.
dat ic v met al mijnd*er* macht
Moet eeren en*de* minnen
V en*de* al v gheslacht
Al ben ic ongeacht
Van v reyn vroulijc dracht
Daer ionste is van binnen.
die wortel hout haer cracht

4
Laet ons niet v*er*scheyden.
Scoo*n* lief waer ghi beuaert
Wi en houde*n* tussce*n* o*n*s beyden
Den amoruesen aert. |
Want dicwils openbaer
ghi segt mi waer ghi beuaert
Dies wil v god geleyde*n*.
die alle dinc bewaert

5
Wat dinge mach mi gebreken
Wat heb ic v misdaen
dat ick dus ben versteken.
Van v reyn vroulijc graen
Rijck god waer sal ic gaen.
Oft hoe salt met mi staen.
Al wt mijn ooghen leke*n*
So menighen heeten traen

6
Adieu suyuer princesse
Adieu reyn violier
Adieu reyn acoleye
Adieu reyn eglentier
Adieu bemint rosier
Adieu reyn balsemier
Dit is mijn bien alleye
Adieu ic moet van hier |

7
Int slot va*n* mijne*n* gedichte
So rade ick elken person
dat hi zij*n* minne niet en stichte
Ghetroulijc sond*er* loon
Want venus kinder doen

Die come*n* gaerne int groen
Och lacen also lichte
Diende ick sonder loon

118 Op die selue wijse

1
MEt eene*n* nyeue*n* sange.
Verhuecht dat herteken fier
Ghi die zijt in bedwa*n*ge
Ontstek*en* in venus vier.
Aensiet dan eglentier
Die bloeyt schone en*de* plaeysant
In venus eerste schier
Si staet so triumphant

2
Den mey lustich en*de* groene
Die schoon gebloeyt staet
Hi is nv in saysoene

Hi riect so delicaet
Spaceert reyn vroulic saet.
Om te hore*n* der vogele*n* sanc
Reyn ionste niet en baet
Aenhoort der kele*n* geclanck

3
Ghi minnaers cloeck van moede.
Spaceert int groene gras.
met haer doet als de vroede
Als Thisbe die bloe*m*ke*n*s las
Schout vileynich ghebras
Oft dorperheyt een paer
Ist so oft gheuet pas
Bedrijft solaes met haer

4
Metter liefste kersouwe
Spaceert int groene wout.
Si wort v so ghetrouwe
Op haer en valt n*iet* te stout.
Die voghelen ionc en*de* oudt
verhuege*n* elc herteke*n* reyn |
Met ander so menichfout.
Int spijt der nijders deyn.

5
Cypres en*de* maioleyne
Elc herte nv verhuecht
den rosemareyn te*n* pleyne
Versoec die zijn onthuecht.
Alsmen aensiet die iuecht.
met eene*n* lachende*n* mo*n*t
Elc minnaer maect da*n* vruecht.
Hi is genesen die is gewont

6
Ist niet een melodie
Te wesen inder vogele*n* sanc
Met zijn liefste amye
Bi dattet is ind*er* rotte*n* geia*n*c
Alsme*n* mach vrij en*de* vranck.
met haer zijn in solaes
me*n* mach haer wel wete*n* da*n*c
Door ee*n* amoreus relaes

7
Princersselijcke beelde.
Gaet pluct de*n* groene*n* mey. |
Ghi vi*n*ter ws herte*n* weelde.
Gaet aen hoort der vogele*n*. gescrey
Int bidde*n* en zijt n*iet* te ley.
Voor de*n* Keyser bidt dach en*de* nacht
Dat hi come*n* macht tot sine*n* grey
Voor v*er*raderie moet zijn gewacht

119 Een nyeu liedeken

1
MArgrietke*n* ghy zijt so huebschen dier.
Ghi hebter twee bruyn oochke*n*s die ic gaern ae*n*sie
reyn vrouwelijc dier
Sout ghi niet willen scheyden eer lanck
Inden crijch sal ic v leyden.
schoo*n* lief ist uwe*n* danck

2
Al inde*n* crijch daer wil ick zij*n*.
Me*n* schencter de vrome la*n*tsknechte*n* de*n* wijn.
Reyn vrouwelijck fijn
al ond*er* die | blauwe lendauwe

Voorwaer daer is gebrec va*n* vrouwen
Schoo*n* lief had ic v daer

3
Mer grietken woudy met mi gaen
Ick soude v leyden al voor Terwaen
Reyn vrouwelijc graen
daer sulle*n* die lantsknechten neue*n* v staen
Si en sulle*n* v scoo*n* lief tot gee*n*d*er* noot af gae*n*

4
Al voor Terwaen daer is groot noot
Men slater die vrome la*n*tsknechte*n* al doot
Cleyn en*de* groot
te voet en oock te paerde
Gaet me schoon lief rijdt uwer vaerde
Laet mi met vreen

5
Mer grietken wout ghi met mi
Ic wou met dy
veel voorder soude ic met v gaen
Begheerdijs op my
So gaet hem af en*de* blijft mi bi
Tis al verlore*n* wat ic doe schoon lief om di

6
Margrietken woudt ghi so wel als ick.
Ghetrouwe bleef ic tot in de*n* laetsten stric
Ic en sach mij*n* dage*n* noyt fraeyder quick. |
Soudt ghi niet dorre*n* auontuere*n* schoo*n* lief
Also wel als ick

7
Mer die dit liedeke*n* heeft gedicht
Sijn herteke*n* dat truerde licht
Vrij n*iet* en sucht.
Quade nijders die houden hem in die pijn
Daer o*m* dat hise deruen moet dat vrouke*n* fij*n*

8
Mer die dit liedeke*n* eerstmael sanck
Dat was ee*n* ruyterke*n* wt westla*n*t.
Vrij en*de* vranc
Sijn leue*n* dat viel he*m* veel te lanck
daero*m* dat hise deruen moet tege*n* sine*n* danck

120 Een nyeu liedeken.

1
O Tresoor mijnder herten melodien
In wiens opsien ic verhuege*n* moet
Wilt doch uwen dienaerr verblie*n*
dat bidde ic v mijn liefste beelde soet
En*de* neemt desen mey in v behoet

Die lustelijc staet in desen sien
Al waer mijn alder werelt goet
Mijn herte moet in v aensien altijt v*er*blien

2
Hoe coemt lief dat ghi mi niet en troost

Daer ghi mi siet in desen allende
den mey te planten hebbe ick ghegloost
God wils mi gonnen tot goeden eynde.
Desen mey ick ionstelijck tuwert seynde
Wt liefden so minne toebehoort
O Venus wildi mi met allen scheynden
So blijf mijn herte in drucke versmoort

3
O Rosier mijnder herten ghetrouwe
Neemt doch in dancke mij*n* minlic saluyt
V eyghen blijue ick tot uwen behoeue
Mijnder herten sidy een conduyt
Ontfaet den mey die lustich spruyt
Ic wil hem v schencken tot uwer eeren
O Venus hadde ic mijns liefs ghebruyck.
Alle vruecht soude in mi vermeeren

4
O bloemke*n*s die spruyte*n* int groene dal.
daer menich amoreus herte verkeert
En*de* menich minnaer brenghet misual
Bi nijders die therte verteert
Al staet den mey in vruechden vermeert. |
Een droef herte en mach niet verblijden.
Ten doet Venus die alle duechden leert
Door zijns liefs aensien tot allen tijden

5
O roose bloeme prieel van waerden
Engien mijnder herten confoort
Ontfaet van mi desen mey in duechden
En*de* geeft mij*n* herteke*n* ee*n* troostelijc woort.
alle droefheyt worp ic ouerboort.
En*de* in v wil ic mi seluen veriuechden
Al waer mijn herte in druck versmoort
Als ic v sie so moet ick verhuechden

6
O lieflijcke tijt schoon en*de* lustich
Wie soude zijn hi en soude he*m* verhuechde*n*.
Als twee minnaers moghe*n* come*n* rustich
Den mey te planten altijt in duechden
Elcx herte dunct mi in duysent vruechden
Als si malcandere*n* haer oochskens tooge*n*.
O venus wat doet ghi door v vermoghen
Door v is so menich goet herte bedroghen

121 Een oudt liedeken.

1
OCh hoe mach he*m* zijns leuens luste*n*
Die zijn lieueke*n* verlore*n* heeft
Sijn sinneke*n*s zijn he*m* in swaer onrusten
Want dat herteke*n* gheene*n* troost en heeft

2
Twas mijnder herte*n* wel een medecijn
Doen ick hem laetst met ooghen aensach
Eylacen nv is dat trueren mijn
Want ic hem sien noch spreken en mach.

3
Dat lot is nv op mi geuallen
Dat ic dat suer opsuypen moet
En*de* ic en weet gheenen troost met allen.
dan wat ic doe het is teghenspoet

4
Mijn liefken hadde mi wtuercoren
Eer hi mi laetstweruen verliet
Hi en leyde mi niet dan duecht te voren
En*de* nv laet hi mi int swaer verdriet

5
Och moechte ic den tijt gheleuen
Dat hi mi minde en*de* ic hem niet
Ic soude mijn herteken in ruste stellen
En laten he*m* oock int swaer verdriet |

6
Die ons dit liedeken so lustich stelde
Het was een gheselleken ionc en*de* fijn
Vrou venus liefde die he*m* daer toe quelde
Het is so quaet bi nijders te zijn
Een valsche tonghe gheen argher fenijn.

122 Een oudt liedeken.

1
O Venus bant o vierich brant.
Hoe heeft dat vrouke*n* so playsant.
Mijn herteken onbedwonghen
Dat doet haer troostelijc onderstant
Twele mi hout inder vruechden bant
Gheswongen ondanck der nijders tonge*n*

2
Reyn lieflijck beelt reyn suyuer iuecht
En*de* wel ghedaen vol alder duecht
Aen v staen alle mijn sinnen
Als ic v sie mijn herteken verhuecht
Ghi zijt die mi troost gheuen moecht
alleyne och wout ghi dat bekenne reyne.

3
In trouwen vry waer dat ick si
Hebbe ic bereyt mijn herte tot dy

Nochtans moet ic v deruen
Gheen meerder pijn noch lijden in mi
dan dat ic v niet en mach wesen bi
Mer steruen dat sal ick noch verweruen.

4
Dat blijde woort is mijn confoort
dat heeft nv strijt in mi ghestoort
Mijn herte en mach verweruen
Och heere hout mi van moede accoort
Ghi zijt die alle mijn cracht doorboort
Alleene lief wilt mi troost verleenen

5
V fier gelaet v soete aenschijn
Belieft so wel dat herte mijn
Och wout ghi mi troost gheuen
Ontfanghet mi doch in dat herte dijn
So sal ick die alderliefste zijn
Sonder sneue*n* boue*n* al die ter werelt leue*n*.

6
V woordeken soet mijn truere*n* boet
Si leyden mijn herte ter minen vloet
Al reyn va*n* alle smerte*n*
Hout v gestadich wat ghi doet
Tot v seynde ic alle mijn | groet
Op aerde*n* tot uwer ga*n*ser waerden

7
Och vrouwen raet is dicwils quaet
Mer dat si mint en*de* na versmaet
En zijn gee*n* abel seden
Dies hope ic daer alle mij*n* troost ae*n*staet
Si is int woort als in die daet
Besneded*n* dies be*n* ic badt te vreden

8
Aen v so staet mijn leuen al
Ghi zijt mijns herten lief ghetal
Ten can mi niet vergheten
Mijn herte gheen lieuer kiesen en sal
door eenich druck oft ongheual
door weten dies wil ick mi vermeten

9
Ick ben haer raet en*de* niet so waert
Haer minlike woorde*n* mij*n* herte doorgaet.
V alde*r*liefste wil ic wachte*n*
Door v so lijde ic menich leet
Aen v allee*n* mij*n* hope steet
Mer crachten dus wil ic op v wachten

10
Die swane singt wanneer haer dwingt
die doot diet al te niet bringt

dus volghe ick haer natuere

Ic proeue vroech also mi dinct
dat si voor mi een ander winct
Ter duere mijn edel schoon creatuere

11
Van v en scheyde ic nemmermeer
Ghi zijt mijn troost en*de* mijn begeer
Gheeft mi nv troost en*de* hulpt te mate
die liefde quelt mi also seer
Wilt mi doch gheuen troost noch meer.
En*de* bate daer ic mi toe verlate

12
Die duyue puer hout haer natuer
Dat suyuer is al haer gheduer
Als haer gaey laet zijn leuen
Hier in so neme ic een figuer
Bedroeft blijue ic in venus vier
Mijn leuen och woudi mi troost gheuen

13
Och minlic aert schoone roose graet
O soete lief dat is venus aert
Blijf nv in mijn gedachte
O reynste mijn in wiens vruecht
Peynst arbeyt is doch loons waert
Tgedachte noyt stercker min en wrachte |

14
Ick blijue v dienaer altijt cleyn
Tot uwe*n* die*n*ste be*n* ic gemeyn
Ghi sijt nv des ooc wel weert
Ontdoet mi op v gonsten reyn
Ghi zijt mijn ald*er*liefste greyn
Van waerden gheen lieuer lief op aerde*n*.

15
Mijns herten saet die ick nv meyn
Want si is vanden fluyten reyn
Die mi nv heeft beuanghen
Want ghi die ghene zijt alleyn
Al in mijn herte dat hoochste greyn
Met sanghen daer na staet mijn v*er*lange*n*.

16
Oorlof mijn lief des ben ick riet
Ick en meyn den wtersten oorlof niet
Mer altijt troost begheeren
Mer dat ghi lieuer een ander siet
Dat doet mi druck en*de* oock verdriet
Al teenen alst past het sal noch keeren

17
Mocht ic een woort van v ontfaen
So soude ick trueren laten staen
Int spijt der nijders tonghen

Tot uwer eeren is dit ghedaen
En*de* willet van mi in dancke ontfaen
Reyn ionghen dat ick hebbe ghesongen

18
Och waerdijs vroet dat ick lijde*n* moet
Wa*n*neer ic vinde wed*er*spoet
Aen haer die*n*. ic betrouwe
Wa*n*neer si sulcken teeke*n* doet
Tbeginsel waer wel ghelaten goet
In vrouwen die dicwil leyt in rouwen

123 Van proper Ianneken.

1
OM een die liefste die ic beminne
Moet ic daechs voor haer duere stae*n*
Si is so amoreus va*n* sinne
Het sal mi aen mijn leue*n* gaen.
Si cost mij*n* herte so menige*n* traen
Adieu schoo*n* Ianneke*n* tot op een wed*er*keere*n*
Adieu ic vare na troomsce lant

2
Schoon soete lief waert v bequame
Dat ghi mi gaeft een troostelijc woort
Ic en soude certeyn gee*n* and*er* boelke*n* kiesen
Al sout mi oock aen mijn leven gaen
Helpt mi maria minen druc verslaen |
Ick hebbe verloren mijn beste pant
Adieu schoo*n* Ianneke*n* tot op ee*n* wed*er*keere*n*
Adieu ic vare na troomsche lant

3
Dese nijders tonge*n* gae*n* voor mijn ooghe*n*
En*de* achter minnen rugghe stroye*n* si quaet
Si doe*n* mijn ionghe iuecht verdrooghen
Dat sal ooc aen mijn leuen gaen
Het cost mijn herteke*n* so menighen traen.
Hier en*de* elders aen elcken cant
Adieu schoo*n* Ianneke*n* tot op ee*n* wed*er*keere*n*
Adieu ic vare na troemsche lant

4
Princersselijc lief hoe moechdi mi v*er*gheten
En*de* ic was altijt so ghereet
En*de* dat ghi mi dus wilt versteken
Dat valt mijn herteken al te wreet
Mijn lijf mijn goet was voor v bereet
Want ic noeyt schoonder lief en vant
Adieu schoo*n* Ianneke*n* tot op ee*n* wed*er*keere*n*.
Adieu ick vare na troomsche lant

124 Een nyeu liedeken.

1
O Quade fortuyn wat doet ghi mi
Wat hout ghi mi dat herte beuanghen
Nacht en*de* dach so lijde ic pijn
Naer anders te wesen staet mijn v*er*langen.
Al moet ick nv in drucke zijn
Ic hope aen god den tijt sal keeren
Swijcht en*de* denct in elck termijn
Dit liedeken mach ick nv wel leeren

2
Die trou des werelts is al ghedaen
Welc ick beclaghe tot allen stonden
Niemant en ghelooft this mijn vermaen.
So en wordi namaels niet verwonden
Draghet int herte laet claghen staen
En*de* weest te vreden in v lijden
Swijcht en*de* denct daer mede ghedaen
So sult ghi namaels noch verblijden

3
Veel te betrouwen en is niet goet
Want menich isser door bedroghen
Het doet verdwinen herte en*de* bloet
En*de* menige heeftet neder ghetoghen |
Twist en*de* discoort al sonder spoet
Daer om verdraecht ick segt den desen
Swijcht en*de* denct wel wat ghi doet
Van drucke sult ghi noch ghenesen

4
Ghi ionghe herten in swerelts pleyn
Spieghelt v aen mi ick bids v wt minnen.
Schout alle druck en*de* groot gheweyn
En*de* wilt dat eynde altijt versinnen
Verlaet quade tonghen tsi groot oft cleyn
Want menich werter door bedroghen
Swijcht en*de* denct van herten reyn
So en wordy namaels niet beloghen

5
So wie dit liedeken eerstwerf sanck
God gheue hem gracie tot allen stonden.
Sijn herte leyt hem in groot bedwanck
Mer tsal eens keeren na mijn vermonden
Den tijt sal comen al vallet hem lanck
Te Loeuen int stadt is hi gheboren
Swijcht en*de* denct neemt dit in danck
Op hope te leuen heeft hi vercoren

125 Van die coninghinne va*n* Denemercken

1
O Radt van auontueren
Hoe wonderlijck draeyt v spille

Den eenen moet ongeluc gebuere*n*
Die ander heeft so wel sinen wille
Van die coninghinne van Denemercke
Ysabeele dat vrouwelijc graen
Die clachte die si dede
God v*er*leene haer die eewige vrede
Dat suldi hier na verstaen

2
O coninck van Denemercken
Mijn man mijn here reyn.
God wil v in duechde*n* stercken
En*de* alle mijn kind*er*kens cleyn
Nv moet ic van v scheyden
En*de* laten v in eenen soberen staet
God willet hem vergheuen
Die ons dus hebben verdreuen
Oft daer toe gaf den eersten raet

3
Mijn broeders zijn verheuen
En*de* mijn susters in staten groot
Eylaes wi zijn v*er*dreuen
En*de* ligge*n* hier in | groote noot
O heeren en*de* Prelaten
Diemen hier al met ooghen aensiet
Coemt doch alle mijn kinderkens te bate*n*
dat icse nv moet laten
dat is mi een groot verdriet

4
Die Coninc sprac met weenenden ooghe*n*
Och edel vrouwe en zijt niet versaecht
Hoe salt mijn herte ghedoghen
dat ghi dus deerlijc claecht.
die kinderen sullen wel op gheraken
Den Keyser wort haer onderstant
Ic hope ick salt so maken
Gods gracie sal met mi waken
dat ick sal comen in mijn lant

5
Adieu vrou Ianne lieue moeder
God behoede v voor teghenspoet
En*de* v Kaerle lieue broeder
Dat edel Keyserlijc bloet
Hadde ic tege*n* u moghe*n* spreke*n*
Mer ic moet steruen die doot
En*de* claghen v mijnen ghebreken

Dat mijn kinder*e*n niet en worden v*er*steken
So en ware mi gheen steruens noot

6
Adieu hertoghe van Oostenrijcke
Donfernandus broeder goet
En*de* Leonora dier ghelijcke
God behoede v voor teghenspoet
En*de* Katherijne suster reyne
Die ic noyt en hebbe gesi*e*n
Adieu mij*n* kind*er*kens cleine
Adieu mijn vrienden alle ghemeyne
Adieu mijn man coninclijck engyen

7
Dit heeft die coninghinne ghesproken
Te Swijnaerde alst is bekent
Daer haer herte is ghebroken
Den Coninck daer zijnde present
den .xix. Ianuario tghewaghen
CCCCC.XXV. beleuen
Hi machse wel beclaghen
En*de* in zijn herte draghen
Also langhe als hi mach leuen

126 Van vrou Marie *van* Bourgoe*n*gi*e*n

1
O Felle fortuyne wat hebdy gewracht. |
Wat hebt ghi nv bedreuen
Aen een lansvrou van grooter macht
Te Brugghe liet si haer leuen
Cranck auontuer schent menighen man
Goods gracie wil haer bistaen nochtan
God wil haer zijn rijcke gheuen

2
Och edel prince Maximiliaen
mijn man mijn edel heere
Hier moet een scheyden zijn ghedaen
mijn herte doet mi seere
En*de* mijnen natuere wort mi so cranck
O god almachtich lof en*de* danck
Van deser werelt ick mi nv keere

3
Oorlof van Ghelre neue reyn
Oorlof mijn heeren alte samen
Eylaces het moet gescheyden zijn
God behoede v allen van blamen
Adieu Philips van Rauensteyn
Adieu van Beueren neue reyn
En*de* Simpol hooch van namen

4

Oorlof mijn lieue nichte soet
Va*n* Ghelre hertoginne
Oorlof mijn reyn Keyserlijck bloet
Dien ic so seer beminne
Tscheyden van v doet mi so wee
Ghi en siet mi leuende nemmermeer
Oorlof alle mijn ghesinne

5
Adieu Margrite edel bloeme reyn
Mijn liefste dochter bidt voor mi
Mijn herte is in grooten weyn
Eylaes die doot is mi so bi
Het moet doch eens ghestoruen zijn
Adieu Philips lieue sone mijn
Ick scheyde noch veel te vroech van dijn.

6
Adieu mijn vrienden altemale
Ghi hebt mi redelijc wel ghedient
Nv bidde ick v met corter tale
Weest doch mijn kinderkens vrient
En*de* mijnen man wilt doet bistaat
En*de* z*ijt* eendrachtich in v lant
Ic hope het wert v noch wel versien |

7
Oorlof lieue man mijn heere
God verleene v paeys en*de* vrede.
Ick ben so moede ick en mach niet meere.
die doot beroert mi alle mijn lede
Adieu Brugghe schoon stede soet
God wil v nemen in zijn behoet
Daer toe elck lant en*de* stede.

127 Vanden reghenboghe

1
OCh regenboge waer op stelt die io*n*ghe helt zijn sinnen
Ic heb verteert mijn ionghe iuecht
Mijn goet en*de* al dat ic can ghewinnen
Die eerste ioncfrouwe die was claer
Dats maria die hoochgeloofde coni*n*ginne

2
Staet op sondaer hier is te la*n*ge geslape*n*
Ons heer god die verleene mi eenen man
Die mi sal helpen waken
Ons heer god die verleene mi eenen man
die mi mijn helm mijn wape*n* op sal binden

3
Noch weet ick drie vorste*n* hooch geseten

Dat zijn drie heylige daghes lichten
Daer so wert bi gheleken
God vader god sone god heylighe gheest
Die roepen wi aen in allen onsen nooden

4
Die iongelinc sprac o doot mach ic met v niet verdinghen
Ic wil v gheuen wat ic hae
En*de* wat ic can ghewinnen.
Ic wil v gheuen siluer en*de* root gout
Dat ghi mi laet leue*n* met mijnd*er* vrouwe*n*.

5
Die doot sprac met mi en is gee*n* v*er*dinge*n*
die aerde en wil v niet langer draghen.
die lucht wil v verslinden
Maect v bereyt ghi iongelinck
die doot coe*m*t met crachte aenghedronghen

6
Die ionghelinck sprack o doot en mach ic met v niet verdinghen.
So sette ict op gods ghenade
En*de* op maria die hooch gebore*n* coni*n*ginne

7
Die doot sprac ic heb gedie*n*t der werelt. so lange
Om eens so rijcker heeren sout |
Wat gaf hi mi te loone
Mer een lijnen cleet en*de* clocke*n* gheclanck
Als ick van deser werelt moeste scheyden

8
Die ionghlinck sprack och doot en sedt mi niet op een eynde
Ghelijck men die verloren kinderen.
Gheschiede mi dat so waer mijn vruecht gans ten eynde

128 Een nyeu liedeken.

1
O Lustelike mey ghi zijt nv in saisoene
Schoon en*de* groene
die vogelke*n*s singe*n* nacht en*de* dach.
Dies ic wel mach Sonder verdrach
aensie*n* reyn ooge opslach Va*n* mij*n* lief coene
Haer liefde macht mi veel te doene

2
Int velt staet menichte van bloemen
Wie soudese sommen
Hoe lustelic dat gersseke*n* wter aerde*n* spruit
Loof en*de* cruyt Gheeft nv virtuyt
O mijnd*er* herte*n* iuyt Verblijt den dommen
Een troostelic woort laet lief va*n* v comme*n*

3
Schoon lief ghi zijt die liefste creatuere.
Mijns leuens duere
Blijue ic gestadich tot in mijn doot
Reyn lief minioot Troost mi tis noot
die mijn herte doorschoot. Reyn maget puere
Om uwe*n* troost ist dat ic labuere

4
Schoon lief ghi acht mijn woordekens cleene
Dies ic in weene
Blijue ic met drucke so seer doorwont
Ghi zijt diet doet Schoon beelde soet
Verhuecht sin en*de* moet. Met uwe*n* troost reene
Worde ic verblijt door v alleene

5
Princersselic greyn wie*n* ick geerne aenschouwe
Blust mijnen rouwe
Laet mi arm dienaer troost ontfaen.
Reyn vrouwelijc graen Hoort mij*n* v*er*mae*n*
Laet mi in v gracie staen. So sal ic met trouwe
V dienen lustelijcke vrouwe

129 Vanden Lantsknecht.

1
OCh moeder seyde si moeder |
Nv geeft mi goeden raet
mi vrijdt een lantsknecht seere
Hi volcht mi altijt na.

2
Vrijdt v een lantsknecht seere
Volcht hi v altijt na
So slaet v ooghen nedere
En*de* laet hem henen gaen

3
Och moeder seyde si moeder
Dien raet en ben ic niet vroet
Ick hebbe die lantsknecht lieuer
Dan alle mijns vaders goet

4
Hebdy den lantsknecht lieuer
dan alle ws vaders goet
Och des moet god ontfermen
Dat ic v oeyt gedroech

5
Hi namse al biden handen
Bi haer snee witte hant.
Hi leydese also verre
Al daer hijt schoone vant

6
Wat gaf hi haer te loone
Tot hare*n* nieuwen iaer
Een kindeke*n* in de wieghen
Met sinnen ghecrulde*n* haer

7
En gheeft ons god een knape

So cleynen knapelkijn.
So wille*n* wi he*m* leeren sciete*n*
die wilde cleyn vogelkijn.

8
Ee*n* geeft o*n*s god ee*n* maget
So cleynen maechdelijn.
Wi wille*n* haer leere*n* breyde*n*
Van siden een huyuelijn

9
Van siden was die huyue
Va*n* goude so was die snoer.
daer sal die vrome la*n*sknecht
Sijn gheluwe hayr in doen.

10
Ten eynde va*n* mijns liefs hoofde
Daer stae*n* drie boo*m*kens fijn
die een draecht note*n* muscate*n*
die ander draecht nagelkijn

11
Den derde*n* draecht fiolen.
den liefste boele mijn
Het soude wel bliue*n* v*er*holen
en dede dat cleyne kindekij*n*. |

12
Teynde*n* ae*n* mij*n*s liefs voete*n*
Staet een cofferkijn
En*de* daer leyt inne ghesloten
dat ionghe herte mijn.

13
Die dit liedeken dichte
dat was een lansknecht fijn
Hi heuet so wel ghesongen.
Tantwerpen al inden wijn.

130 Een nyeu liedeken

1
O Waerde mont.
Ghi maect ghesont
Mijns herte*n* gront
Tot alder stont
Als ick bi v mach wesen.
So ben ick al genesen

2
Mer tscheyden quaet
Van tfier gelaet
maect mi disperaet
Ten baet gheenen raet

Wilt si mi nv begheuen |
Va*n* vruechde*n* moet ic sneuen

3
Haer schoon ghelu hayr.
Haer oochskens claer
Breghen mi in vaer
Nv hier nv daer
dat icse soude verliesen
Oft si een and*er* soude kiesen

4
Haer lippekens root
Haer borstkens bloot
Al sonder ghenoot
Maken mi vroecht groot
Als ic bi haer mach rusten
Boete ic mijns herten luste*n*

5
Schoon lief doet wel
En*de* kiest niemant el.
In narst in spel
Doet mijn beuel
En*de* hout gelofte in trouwe*n*
Het en sal v niet berouwen

131 Een oudt liedeken

1
O Lace*n* hoe macht weze*n*
d*at* ic so truerich be*n*
Ic had een wtgelesen
Si staet so vast in mijne*n* sin.
Ic drage dat lijde*n* v*er*borghen
Int ionghe herte mijn
Van tsauonts totte*n* morge*n*.
Het en mach niet anders zij*n*

2
Ic heb die alderliefste
dats eenen brief ghesant
Hi hielt va*n* trouwer liefden
Hi is mi wel becant
Den brief heeft si ghereten.
Ick scriuer haer ne*m*mermeer geen
Adieu mij*n* alderliefste
Ic en sie v nemmermeer

3
Den brief heef si gereten
die stricken heeft si ontdaen
Si heef mij*n* herte beuanghe*n*
Ic en can haer niet o*n*tgaen. |
Ic sal haer duecht bewijsen
Waer dat ic can oft mach
Ic gonne die alderliefste
Veel duysent goeder nacht.

4
Gheselle laet v gedencke*n*
Valt v een vrouwe so hert
menich hase wert gewe*n*cket
Die noyt geuange*n* en wert.
En condise niet achterlope*n*
So volcht haestelijc na
Door haghe*n* en*de* door strate*n*.
die liefde die is onderdaen.

5
Gheselle wel lieue geselle
leeft voort op goede*n* troost.
Hi leyt dicwils geuanghen
die namaels wort verlost.
Ic wil mi gaen verhueghen
Vaert wech mijnd*er* herte*n* pij*n*
Het is in haer vermoghen.
Het mach noch anders zijn |

6
Adieu mach ic wel scriuen
Adieu is mijn deuijs.
Ic hope noch troost te crige*n*
Mijn lief gheue ic den prijs
Ic sal haer soetelic volghen

Si en mach mi niet ontgae*n*
Adieu mijn alderliefste lief.
Ghi hout mij*n* herte geuaen

132 Een *liedeken* vande*n* mey

1
OCh ligdy nv en slaept.
Mijn wtuercore*n* bloeme
Och ligdi nv en slaept.
In uwen eersten droome
Ontwect v soete lief
wilt door v veynster comen
Staet op lief wilt ontfaen
Den mey met sine*n* bloemen

2
Wat ruysschet daer ae*n* die muer
Dat mi mij*n* ruste berouet

Die mi tsceyde*n* maect | suer.
Die leit hier op gedooghe
In mine*n* arm so vast
Wi en co*n*nens niet o*n*tsluyte*n*
Mij*n* beddeke*n* heeft sine*n* last
plant uwe*n* mey daer buyten

3
O suyuerlijcke iuecht
Wilt nv v rusten laten
Doet op dijn veynsterkijn
En*de* coemt v lief ter spraken
Al om te vinden troost
So be*n* ic hier tot v gecomen
Staet op lief wilt ontfaen.
Den mey met sinen bloeme*n*

4
Al stondy daer tot morge*n*
Ic en sal v niet in laten
Mijn boel leyt hier v*er*borge*n*
Ghi en co*n*dt mi niet v*er*make*n*
Mij*n* herteke*n* op v n*iet* en past
Noch op ghee*n* spel va*n* luyte*n*
Mijn beddeken heeft sinen | volle*n* last
Plant uwe*n* mey daer buyten

5
Ic sie den lichten dach
Al door die wolcke*n* dringen
Ic sie die bloe*m*kens schoone
Al wt der aerden springhe*n*.
Ic sie die sterren claer
Die verlichte*n* inde*n* throone
Staet op lief en*de* wilt ontfae*n*
Den mey met sinen bloeme*n*

6
Waent ghi dat ic nv slape
Het is anders dat ic dachte
Die mey hout my in wake
daer na mij*n* herteke*n* wachte
Niet als inder aerde*n* wast
Roosen bloeme*n* oft and*er* virtuyten
Mij*n* beddeke*n* heeft sinen vollen last
Pla*n*t uwe*n* mey daer buyten

133 Een nyeu liedeken.

1
OP een morgen stonde.
Om den mei soo ist beghinnen
Daer hoorde ick eenen rooden mont
Si sanck so wel va*n* minnen.

2
Haer voys die gaf mi co*n*foort
Beter da*n* ee*n* nachtegale
Desghelijcx en hebbe ic noeyt gehoort
Van een so cuysschen smale

3
Natuere heeft mi geleert
Mijn sinne*n* zijn daer toe bedwonghen
Om te trecken in een prieel
Daer alle die vogele*n* songe*n*

4
Al op der vogele*n* sanc
En acht ic niet seer vele
Veel soeter is dat geclanc
Van mijns liefs claerd*er* kele

5
Ic quam al daer ic vant

Een schoon maghet reyn
Ghinder sitte*n* op eenen cant
Bi een claer fonteyne

6
Als mi die maghet sach.
Haren sanck heeft si ghelaten
Si riep so luyde o wi o wach
Mijn eere bouen maten

7
Ay seyde si wel vuyl cockijn
Wilt ghi mijn vruecht versmaden
Ic meende hier alleyne te zijn
Mi dunct ic ben verraden

8
Hi seyde mijn wtuercoren iuecht
Mijn ald*er* weerste vrouwe
Ic en beghere ooc n*iet* da*n* duecht
Dat neme ic op mijn trouwe

9
Si seyde gaet wech vuyl serpent
V tonge heeft seer ghelogen
Het fenij*n* is in v present
Mi dunct ic ben bedroghen

10
Die dit liedeken eerstwerf sanck
Wat loo*n* sal he*m* god geuen
Sij*n* soete lief al bider hant
Daer na dat eewich leuen

134 Een nyeu liedeken.

1
O Venus wilt mi nv bistaen |
Hoort mij*n* vermaen
Wilt mi van druck ontslaen
So dat ic mach ontfaen
Troost va*n* die liefste mijn
So mach ic vrolijc zijn
Mij*n* sinneke*n*s heeftse mi ontstole*n*
Haer claer aenschij*n* heeft mi mij*n* hert dooruloghen
O Cupido met uwen staet
Ic ben v*er*waet
Helpt mi door uwe*n* raedt
Want mi mijn troost ontgaet
En*de* ick ben bedroghen

2
Sin en*de* moet mijn geest verblijt
In druc af snijt
In deser werelt wijt

Tot ald*er* nijders spijt
Sal icxse beminnen
Want si mijn sinnen
Met venus vierken heeft ontsteken
Haer blinde min sal my mijn hert doorbreken
Wat ick veel truer ten baet mi niet
Ick ben bespiet
Twas venus diet my riet
Ic woude wel dat zijt liet
Want icse moet smeeken

3
Ic bidde v soete lief expaert
dat ghijt mi v*er*claert

Wa*n*t ghi mijn hert | beswaert
Tot v neem ick mijn vaert
Want ghi mi truere*n* doet
Dus bid ic door ootmoet
Dat ghijt in danc wilt ontfange*n*
Inder minne*n* spoet lide ic so swaer v*er*lange*n*
Want niet dan druck is mi present
Ic blijf geschent
Bleef ic al daer gescent
Want ghi mijn hert doorprent
Sot inder droefheyt stranghen

4
O princelijcke prince schoon
door uwen thoon
Spant ghi int hert die croon
Onder des hemels throon
En weet ick gheen lieuer lief
Aldus doet doch mijn gerief
Mijn sinneken hebt ghi mi ontstolen
door v miskief bre*n*gt ghi mij*n* hert in dolen
Want ghi zijt soete lief certeyn.
Int hert cleyn.
mijn wtuercore*n* greyn
In deser werelt pleyn
En laet dat zijn verholen

135 Een nyeu liedeken

1
O Venus v ontrouwe
Brengt mi la|cen inde*n* rouwe
Dat heeft v wanckebaerheyt ghedaen
Als ic v lief aenschouwe
Mijn alder liefste vrouwe
So dunct mi mij*n*n herteke*n* va*n* drucke v*er*gae*n*
Ghi cost mi so menighen traen

2
O edel god der minnen
Wat sal ick nv beghinnen
Dat ic van die liefste dus ben versmaet
Mach ick gheenen troost gewinnen
Mi dunct ic sal ontsinnen
Ic bliue in lijden puer desperaet
dat heeft ghedaen v vroulijck saet

3
O suyuer bloeme reene
V dienaer hout ghi inden weene
Laet dalen uwen hooghen moet
Sidi gelijc de*n* steene
Verhert al totte*n* bene
Ghi doet mi veranderen lijf en*de* bloet
Ick bedde v lieueken den sin versoet.

4
O vrouwelike ymagie
Reyn edel personagie
Ick bidde v om een troostelijck woort
Soude v hooghe couragie

Schouwen sulcke villeragie
So doedy uwe*n* dienaer een groot co*n*foort.
die liefde va*n* v mijn ionck herte doorboort

5
Ten baet schat goet noch eruen
Wi moeten alle steruen
Hoe hooghe gheboren op dit termijn
dus laet mi nv ve*r*weruen
Troost mi of ic moet steruen
Ghi zijt die alde*r*liefste medecij*n*
Verblijt den bedructe*n* schoon claer Robijn

6
Princersselijcke beelde
Die mi noyt en ve*r*ueelde
Wilt doch dit liedeken in dancke ontfaen
Ghi waert bi mi een veelde
Bi v ic noyt en queelde
Al hebbe*n* ons dese nijders leyt beraen
Oorlof schoon lief en*de* ick moet gaen

136 Een oudt liedeken.

1
OCh liefde hoe geerne waer ic bi dier
In sulcker begherten
Als mi yet wert op aerde*n*
Mij*n* hope*n* is ic sie di schier
Ick spreke va*n* dier.
Gheensins en mach | lieuer werden
Och laghe ic inden arm van dier
Alle vruecht doet mi gheleyden
So balde als ic v dan weder sie
So wordet vergheten alle mijn scheyden

2
Och lief en sal ic niet bi v moghen zijn
Dat herte mijn
splijt in duysent stucken
Hoe mocht ic lijden grooter pijn
mijns liefs aenschijn
Hoe sal ic dat ve*r*draghen
In sulcker acht wel duysentfout
Och vrouwe ghi zijt die waerde croon
Slape ic wake ick mijn herte is cranck
Schoon lief na v begheeren

3
Och lieuer ic niet en ghewan
Herte moet en*de* sin.
En laet van dijn liefde niet rouwen
Ghy weet dat ick dijn eyghen bin
Mijn keyserin
Ic make v mijnd*er* trouwen.

Ghi zijt dye gene mer die ic mene
Dier ic mijn trou hebbe gegeuen
Alleene en*de* and*er*s gheene
Ws ghelijc en leeft niet op aerden.

137 Een amoreus liedeken.

1
ROzijn hoe is dijn ghestelt.
Bi coninck Paris tijden
Doen hi den appel hadde in zijn ghewelt
Die alderliefste woude hijt gheuen
Voorwaer ghelooft.
Hadde Paris v schoonheyt aenghesien
Venus en waer niet begaeft daer mede
Den prijs waer v ghegeuen

2
Ick weet hadde Virgilius v ghekent
Eer hi bedachte te scriuen
Va*n* die schoone Helena yent
Al wt der griecken lande
Een croon bouen alle wijuen
Ghi hebt die schoonheyt veel meer dan si
Haer scoonheyt toegemeten
Daero*m* so is mijn herte so vast met haer liefde beseten.

3
Ick weet had Pontus bi zijnder tijt
Ghesien een dier ghelijcken
Sydona die hadde breedt en*de* wijdt
Met haer schoonheyt moeten wijcken |
En*de* ander veel meer daer ick deer
Lief hebbe*n* v in trouwe*n* saert ioncfrou fijn
V dienaer so wil ic zijn
So la*n*ghe als ic leue opter aerde*n*.

138 Een amoreus liedeken.

1
RIick god hoe is mij*n* boelke*n* dus wilt
So menich alsmen inde*n* weghe vint.
Wee mi die grote elle*n*de
Doe*n* mij*n* boel die liefste was
Doe*n* moeste ic va*n* haer scheiden

2
Dat wout is breedt die liefde is groot.
dat ic dit homoet lijde*n* moet.
Des wil mijn ionge herte breke*n*
Die minnen boel ghestolen heeft
Dat wil ic noch eens wreken

3
Mi rout so seer haer ghelu ghecrult hayr
En*de* dat haer god in duechden spaer
Si is so wel gestallet
Ic en weet in alle den lande geen
Die mi so wel beuallet.

4
Nv ghi schoon lief wilt tot mi keeren
En*de* wilt ghi mi v vrientschap gheuen
Een troostelick woort toespreken
Vwen oorlof is mi so bitteren cruyt

Des wil mijn herteken breken

5
Mijn boel is alder eeren waert
Si heeft al dat haer herteken begeert
Dat wil ic haer wel go*n*nen
Al heeft si mij*n* hert so seer beswaert
Ic hope ic salt verwinne*n*

6
Die ons dit liedeken eerstwerf sanck
Een vroom lantsknecht was sinen naem.
Hi heuet so wel ghesonghen
Hi heuet van sinen schoone*n* boel ghedicht
God scheynde der nijders tonghen

139 Een nyeu liedeken.

1
RIick god wie sal ick claghen
Dat heymelijck lijden mijn.
Dat ic alleene moet drage*n*.
Dat doet mij*n*der herte*n* pijn
Ick vinde mi bedroghen
Dat clage ic mine*n* ooge*n*
In lijde*n* so moet ic dooghen
En*de* blijue*n* in swaer verdriet.

2
O radt van auontueren
Wildy niet omme slaen
Dat mi mach troost ghebueren.
Soot voortijts heeft ghedaen |
Mach ic gheenen troost verweruen
So bliue ic inde*n* druck
Moet ic die liefste deruen
Van rouwe so moet ic steruen
Het waer mi so grooten ongheluck

3
O Cupido god vander minnen
Helpt mi wt deser noot.
Vrou Juno troosterinne.
Ick bid v met herten deuoot.
En laet mi niet verloren
Staet mi bi oft wesen mach
Die ic hadde wtuercoren
Laet mi in drucke versmoren
Dwelc ick v claghe nacht en*de* dach

4
Ghi amoreuse gheesten
Die gaerne genoechte hanteert
In dansen en*de* in feesten.
dat ghi v so niet en regeert

Ghelijck Samson die stercke
Hem was benomen alle zijn macht.
Al door der vrouwen wercke*n*
En*de* thooft va*n* alle clercke*n*
Salomo*n* seer wijs bedacht

5
Al die dit liedeken dichte
Fortuyne die was hem ontgaen.

Al vallet wat int slichte
Hi heeft zijn beste ghedaen
Al hadde hi zijn liefken verloren.
Hi is nv also bedacht
Al hebbens die nijders thoren
Een ander heeft hi wtuercoren
Dies hi nv alle vruecht verpacht

140 Een oudt liedeken.

1
RIick god verleent auontuere ons
Sprack daer ee*n* frisch ionghelinck.
Dat ic mach come*n* binne*n* der muere.
Daer woont die alder liefste mijn
Rijck god gheeft raet
Die wachter en is mijn vriendeke*n* niet
Dat dunct mi quaet

2
Die ioncfrou niet so vaste en sliep
Si hadde verhoort den ionghelinck
Seer haestelijck si ter veynster liep
Si bant een coordeken aende*n* rinc.
Daer na niet lanck
Doen si dat coordeke*n* dale liet
Den rinck die clanck

3
Die wachter niet so vast en sliep |
hi hadde verhoort des rincxs gheluyt
Seer haestelijck hi ter tinnen liep
hi stack zijn hooft ter veynster wt.
hi sprac wie is daer.
Die iongelinc neder ter aerden viel
Van grooter vaer

4
Die ioncfrou sprack met sinne*n* verstoort
Wat isser wachter dat v deert
Het zijn mijn veynsteren die ghi hoort
die herren zijn drooghe en*de* onghesmeert
Maect mi niet gram
Ic sie al na de*n* lichten dach
Al oft hi yet quam

5
Hi sprack ioncfrou en belghet v niet
Ick doe als een wachterkijn
Den lichten dach daer ghi na siet
Dat is die ald*er*liefste dijn
Stille heymelijck swijcht
Want quae*m* int claer wi ware*n* voorwaer
Ons leuens quijt

6
Die ionghelinc sprac och wachter goet
Wilt ons niet melden door v doecht
daer mocht of comen groot onmoet

Wat schadet dat wi twee zijn verhuecht
Hi sprac ic sal
Nv gaet al daert die liefste begheert
Maect gheen gheschal

7
Al inden rinck sette hi sinen voet
Ghelijck hi dicwils hadde ghedaen
Si haelde hem op al metter spoet
Seer vriendelijck was hi daer ontfaen
In corter stont
Si custe hem meer dan duysent weruen
Aen sinen mont

8
Och willecome seyt si soete lief
Mi en quam mijn dage*n* noeyt lieuer gast
Nv laet ons met genoechte zijn
Wi willen gaen drincken den coelen wijn
Wi worden gewacht.
Die wachter sal sinen horen blasen.
Als coemt den dach

9
Een corte wijle was daer niet lanck
Die wachter sanck zijn dagheliet
In sinen armen dat hijse nam
Het scheyden was hem een groot verdriet
Och leyder dach
Ghi doet mi vander | liefster scheyden
Die ic oeyt sach

141 Een oudt liedeken

1
RIick god hoe mach dat wesen
Dat ic dus droeuich be*n*
Ic hadde ee*n* wtgelesen
So vast in mijnen sin
Ic en can haer niet vergheten
Hoe seere dat icx mi pijn
Wat wil ic mi vermete*n*
Druck moet mijn eyghen zijn

2
Schoon lief ick sou v vraghen
Woudijt in duechde*n* v*er*stae*n*.
Sal ic noch langer iagen
Eer ic v sal conne*n* gheuaen
Ic hebbe v wtuercoren
Al in dat herte mijn
Segt mi salt zijn verloren
Druck moet mijn eyghen zijn

3

Gheselle wel lieue gheselle
Segt mi tot deser tijt
Hoe dorst ghi mi vertellen
Dat ghi in drucke zijt
Al hebdy mi wtuercoren
Wat weet ick uwe*n* gront.
Mach v wat goets gebueren
weest huesch in uwen mont

4
Schoo*n* lief conste ic v*er*crige*n*
Van v een troostelijc woort
mijn kniekens sou ic buyge*n*
Voor v alst wel behoort
Seer stille soude ict dragh*e*n.
Al in dat herte mijn
Wat baet dat ic veel claghe
Druc moet mijn eygen zijn.

5
Geselle ghi zijt seer schoone van woorden
Bedroch is v gheleert
Gelijc de*n* wint va*n* noorden
Sidy van mi ghekeert
men mach v niet betrouwe*n*.
Dat segghe ic v goet ront
Begheerdy wil va*n* vrouwe*n*
Sijt huesch in uwen mont

6
Schoo*n* lief wilt goelijc wesen
antwoort mi niet te fel
Ic heb dicwils hooren lesen |
Dat twee liefke*n*s namaels maken spel
Ic hope den tijt sal keeren
Al schiet ghi v fenijn
Nochtans wil ic v eeren
Al soude druc mij*n* eyge*n* zijn

7
Geselle ghi sout v scamen
dat ghi mi dus dic vermae*n*t
Ghi gaet al door die brame*n*
den wech is onghebaent
die ghi beghint te treden
Och wiste ick uwen gront
Ic waer noch badt te vreden
waerdi huesch in uwe*n* mont

8
Schoo*n* lief laet ws gedincken
so menige*n* ware*n* sucht.
die ic v plach te schincken
En*de* al wt goeder duecht
Ter straten en*de* ter kercken.
Als ic sach v blide aenschijn |
Hebdijs niet wille*n* mercken
So moet druc mij*n* eyge*n* zijn.

9
Gheselle v soete woorden
Die gaen int herte mijn
mer oft also ghebuerde
dat water worde wijn
En*de* ghi mij*n* minne cost crige*n*

waer v dat niet een vont
Soudy wel conne*n* swijghen
En*de* huesch zijn in uwe*n* mo*n*t.

10
Och ia ic reyn vrouwelijc wesen
Va*n* v heb ict geleert
so waer mine*n* druck genesen
wes ghi op mi begeert
och mocht mi dat volcome*n*.
V lieflijc blijde aenschijn
En derf ic mi nyet berome*n*
Druck moet mijn eyge*n* zijn

11
Geselle laet v niet v*er*lange*n*
Leeft voort op goede*n* troost

men leyt so menige*n* geua*n*ge*n*
die namaels wert verlost
Weest huesch tot alle tijde*n*.
En maect dat niema*n*t condt
Trou suldi aen mi vinden.
Sijt huesch in uwen mont.

12
Ic dancke v venus minne
Van uwer duechde*n* groot.
god laet mi trou ae*n* v vinde*n*
Helpt mi wt deser noot
V vriendelijc aenschouwen.
doet mijnder herten pijn
o reyn natuere va*n* vrouwen
Laet vruecht mijn eyge*n* zijn

13
Geselle wilt vruechde bedrijue*n*
Als nv tot deser tijt
Ic wil v vruecht toescrijuen
Mijn herte hebdy verblijt.
Al met vrou venus strale
hebdi mijn herte doorwont |
V eyghen ben ic altemale.
Weest huesch in uwe*n* mont

14
Vrouwe*n* eere mach ic wel scriue*n*
Wes mach mi ae*n* gae*n*
Ee*n* bloeme boue*n* alle wijue*n*
die heeft mi troost ghedaen
Mij*n* trouwe is mi geloont.
Vaert wech mijnd*er* herte*n* pij*n*
Mij*n* druc derf mi n*iet* rouwe*n*
Vruecht sal mijn eyghe*n* zijn

15
Ter eere*n* va*n* alle vrouwen
So is dit het ghemaect
me*n* loont so die met trouwe*n*
Daerom ist dat wel betale*n*.
Me*n* mach wel eere bewisen
schoo*n* vrouwe*n* op elc termij*n*
cost ic troost va*n* haer v*er*crige*n*
druck soude vergheten zijn

142 Een oudt liedeken

1
RIic god wie sal ic clage*n* |
dat heymelijc lijden mijn
Mijn boel is mi veriaghet
Scheyde*n* is mi geworde*n* pij*n*
Mijn boel is mi veriaget

Sceyde*n* is mi geworde*n* cont
dus draue ic ouer gee*n* heyde
mij*n* herte is mi seer gewont

2
Hi badt mi so minlijcke
Met witten armen blanck
dat ic bi he*m* woude bliuen
Die somer en is niet lanck
Ic en mach bi v niet bliuen.
Ick en mach bi v niet zijn
Ick wil ouer gee*n* groe*n* heide
Tot die alder liefste mijn

3
Moet ic nv va*n* haer sceyde*n*
dat doet mijnd*er* herte*n* so wee
dus vaertse ouer ghee*n* heide*n*
Tot dat icse wedero*m*me sie
Adieu mijn alderliefste

mijn herte blijft mi doorwont
Ick en mach altijt bi v niet wesen
Blijft ghi nv doch altijt ghesont

4
Ee*n* bitter cruyt is scheyde*n*
Dat proeue ic wel nv ter tijt
Wie noyt van zijn liefken en scheyde
Hi en weet van gheender pijn
Mijn liefke*n* vaert ouer gheen heyde
Ic en mach bi haer niet zijn
Adieu mijn alderliefste
Het moet nv gescheyden zijn.

143 Een nyeu liedeken.

1
SChoon lief hoe moechdi mi v*er*gete*n*
In also corter stont
Wat mach v aen mi ghebreken
Ic bidde v liefken maect mi des condt
Noch bid ic v ter eere*n*
Va*n* uwe*n* roode*n* mo*n*t
die ic v gan Als getrouwich man
dat roode bloet wt mijnder herten
dat schencke ick v reyn wijflijc saet
Mijn toeuerlaet daert al aen staet
Ghi doet mijn herte groote smerte |

2
Int smerten lijde ic groot verdriet
Mer si en acht mi niet een twint
Nochtans is si mijn weerste lief
Al en heeft zijt niet versint
O mindese mi die bloeme reyn
So waer gheblust alle mijn miskief
Want si is certeyn Mijn weerste greyn
Voor al dat leeft draghe ic haer gonste
haer minlijc wesen maect mi so mat
In venus bat ick segt v plat
Wanen ghemint te sine en is gheen conste

3
Conde haer herte op mi ontsteken.
In tijts van vierigher minnen
Alle mijnen druc soude mi breken
Mocht ic troost aen haer ghewinnen
Ic bid v lief hier ob gloost
Wa*n*t mij*n* propoost
Is v te crijghen in mijn geuoech
En laet mi niet steruen in dit verdriet
Mijnen druc aensiet reyn wijflijc diet
Eens lief om meer is mi genoech.

4
Princersse vrou bouen alle amoreuse
Een kersouwe onder Venus gracieuse
Licht onder des hemels throone.
O lief van mijnen druc ontlast
Ic hebbe v vast In mijn herte ghetast
dus laet v gracie op mi douwen
Want langhe te quelen maket seer
Mijn leden teer ic en singe v niet meer
Aen v staet alle mijn betrouwen

144 Van Symonet

1
SYmonet stont voor die poorte
Sinen meester die hi comen sach
Die groote necker met met zijnder soorte
die geue v also quade*n* dach
Wat segt ghi Lieue knape fijn
Meester ic hiete v wellecome
Moet ic niet een goet bode zijn
Meester ic ben Symonetkijn.
Die van uwer vrouwen camere
draecht het slodt en*de* het sluetelkijn
En ben ic niet een mannekijn. |
En*de* altoos ben ic smoorpot fijn

2
Symonet ouer tafel was gheseten
Sijn vrouwe brochte spijs en*de* dranc
Symonet ic laet v weten
Altijt staet ghy in mijn bedanc
Knaep en*de* meester suldy zijn
Och vrouwe dat sal ic betalen
Moet ic niet een goet bode zijn
Meester ic ben Symonetkijn
Die van uwer vrouwen camere. etc

3
Symonet maecte goede chiere
daer hi op die bedsponde sadt
Die meester maecte die maniere
door een cleyn spleetken dat hi sach
O wat maect ghi lieue knape mijn
Meester ic doe dat ghi behoort te doene.
Moet ic niet een goet bode zijn
Meester ic ben Symonetkijn
Die van uwer vrouwen camere. etc.

4
Symonet sinen meester diende
Seuen maenden meer noch min

Al hadde hi zijnder vrouwen te vriende
Sijn meester gaf hem zijn ghewin
Ghi en moecht niet meer goet bode zijn
die van mijnder vrouwen camere
Draecht het slot en*de* sluetelkijn
Meester ic ben Symonetkijn

145 Een oudt liedeken.

1
SOuuereyn van Vlaenderen
Laet sincke*n* uwe*n* moet
Wilt v gheuanghen gheuen.
Behouden lijf en*de* goet
Voor Nyeupoort willen wi maken spel
Nv swijghet verrader stille
V meninghe verstae ic wel

2
Soude ic mi gheuanghen gheuen
Ic en ben noch niet v*er*uaert
Ic rijde hier lancx die mueren
Ick sitte hie op mijn paert
Ic gheue de*n* ruyters gode*n* moet
Ick drincke den wijn wt schalen
Ghelijck menich stout ruyter doet

3
Herman die op der clocken sloech |
Hi sach int Fra*n*sche heyr
Wel op ghi borgers va*n* Nieupoort
Stelt v nv vromelick ter weyr
Wa*n*t ons en gaet gee*n* slape*n* aen
Ick sie die Fransche knechten
Blanck in haer harnas staen

4
Si quamen daer aengedrongen
Veel blancker da*n* een ijs
Op eene*n* morge*n*stonde
Si behaelden daer cleynen prijs
Creuecoor met alle zijnder macht
Nyeupoort hout v vast
Ghi en sult niet ghewonnen zijn

5
Die Zwitsers met haren cransen
si lage*n* daer al v*er*smoort.
Si en hadde*n* ghee*n* herte om dansen
Dies truerde creuecoor.
Dat hi was comen sonder auijs
Al voor dat stedeken van Nyeupoort
Hi behaelde daer cleynen prijs

6

Die dit liedeken dichte
Dat was een ruyter goet
Hi faelgeerde in zijn gesichte
Dies truerde hi in sinen moet

hy bidt maria die maghet soet
Dat si dat soete Vlaend*er*lant.
Wilt neme*n* in haer behoet.

146 Een nyeu liedeken.

1
TRueren ghi zijt mijn eyghen bleue*n*
Troosteloos ben ick vol fantasien
dat hebbe*n* dese nijders tonghe*n* ghedaen
Wa*n*t si solaes van lieften benijen

2
Hoe soude ick mi dan moghen verblijen
Want wat ick doe tis al verloren
dese pijn is mi seer swaer om lijen
die liefste en mach mi sien oft hooren

3
Deden die nijders diet soude*n* mercken.
Ick sprackse aen waer icxse aensaghe
En*de* segghen haer al van venus wercken
Hoe si mi quelt van daghe tot daghe.

4
Het moet wel zijn een ia*m*merlike plaghe
Van schaemte*n* en can ic mi niet verweere*n*.
dat ick mijn lijden haer soude claghen
dus en can ic niet come*n* tot mijn begeeren

5
Ay lacen nv ist altemael ghedaen |
Waer ick mi keere oft waer ick mi wende
Van troosten en hoor ick gheen vermaen
Si hout haer oft si mi niet en kende

6
Woude si mi troost*en* die waerde geminde
En*de* gheue*n* mi een vriendelijck opslach
So waer verdreuen alle mijn allende
En*de* al dat mijn herte deeren mach

7
Och lacen nv ist al om niet
dat ic haren wille hebbe ghedaen
Van mi vliet si als si mi siet
Mijn lijden en wil si niet verslaen

8
Och woude si mi in danck ontfaen
Ick soude haer noch te beminnen gheuen
Mer nee*n*se si sout noode va*n* monde slaen.
Twelck doet mi suchten en*de* beuen

9

Schoon lief ick en weets mi gheene*n* raet
Hoe ick mi selue*n* soude moghen vermake*n*.
Mijn sinnekens zijn seer disperaet
Mi en mach gheenen troost ghenaken

10
In hope*n* moetic mijn genoech te maken

En*de* dencken op haer wesen soet
En*de* studeren altijt in venus saken
Ick hope het sal noch werden goet

147 Een oudt liedeken.

1
TRueren moet ick nacht en*de* dach
En*de* lijden also groot verlanghen
Om een die liefste die ick oeyt sach
Si heeft mijn herteken beuanghen
Doorschoten heeft zijt also menichfout
Si heeft mijn herte in haer ghewout
Na haer staet mijn verlanghen

2
In wat plaetsen dat ick bin
Si staet in mijn gedachte
Daer en mach ghee*n* lieuer liefke*n* come*n* in
Bi daghe noch oock bi nachte
Dat heeft haer claer aenschijn ghedaen
Woude si mi in haer herteken ontfaen
So waer alle mijn lijden sachte

3
In alle deser werelt wijt
En weet ic gee*n* so lief
Als ic aensie haer claer aenschijn. |
Daer af neme ic alle mijn gherief
Mer lacen als ick van haer moet zijn
So is alle mijn blijschap pijn
Ick en doe niet dan suchten en*de* beuen

4
Helpt rijck god hoe wee is mi
Als ic van haer moet scheyden
Och mochte*n* wi wesen va*n* clappaerts vrij.
So waer mijn herte ghenesen
Si brenghe*n* die menighe in swaer verdriet
Schout quade tonghen waer gise siet
Si zijn so valsch ghepresen

5
Clappaerts moeten clappaerts zijn
Ic wilse gae*n* late*n* varen
En*de* schencken die ald*er*liefste mijn
Thie*n* duysent goed*er* iaren
Si is die liefste op al aertrijck
Ic wilse gaen dienen ghetrouwelijck
God wil mijn liefken beuaren

6
Help rijck god heere hoe wee is mi
Als ic van haer moet scheyden
Trueren ghi blijft mi altoos bi

God wil mijn liefke*n* gheleyden.
Al is mij*n* auontuere dus cranck
Ic hope het sal beteren eer eyt lanck
Den tijt moet ic v*er*beide*n*

148 Een oudt liedeken.

1
TIs al verkeert dat plach te zijn
genoecht solaes mij*n*s herte*n* vruecht
dat heeft ghedaen haer scheydens pijn
God wilse bewaren die suyuer iuecht
Herte en*de* sin is onuerhuecht
God heeft mijn liefste boel gehaelt
Al is den wijn claer int aenschijn
In mijn herte is hi verschaelt

2
Die nachtegale en*de* die leeuwercken
die bloemkens die aender heyden staen
Trompen luyten en*de* harpen
En moghen van mi ghee*n* vruecht ontfaen
dat scheyden heuet mi al ghedaen
Ick ben een haueloos ruyterken
In Venus prijsoen ben ic gheuaen
dus moet ic trueren al dleuen mijn |

3
Rijck god ick ben mijns leuens moe
Int herte lijde ick heymelijck dooghen
Eet ick drinck ic wat ic doe
dat is met twee beweende ooghen
Hoe soude ic connen vruecht betooghen.
God heeft benomen mijn liefste ghenoot
die liefste had icso diepe ghesooghen
Tis mi rouwe tot in mijn doot

4
Tvergaderen en was noeyt so soet
Het scheyden en is veel meerder pijn
die niet en weten mijnen noot
Hoe soude hi kennen dat herte mijn
Want hier te zijn is cort termijn
Al ligghen wi hier in blancken armen
Ten eynde moet al gescheyden zijn
God wil haer lieue siele ontfermen

5
Och rijck heer god en waert gee*n* sonde.
Ouer v riepe ic veel meer dan moort
Ghi hebt mijn liefste lief gheuonden
Weest doch haerder armer siele*n* confoort

Ghenadich god ick bidde v voort
Om haren wille mijn herte sneeft
Op rechter minne was ic gestoort
Ic bidde v dat ghijt mi vergheeft

6
Mi heeft ghedroomt so menighe*n* droom
dat niet en is dat mach noch zijn
Al in die stadt va*n* Room
Daer leyt begraue*n* die liefste mijn
Op gods acker alst is ae*n*schijn
daer droegense die ruyters vander banck.
Ic schencte hem lieden den coelen wijn
Si wistens mi also grooten danck

149 Een oudt liedeken

1
TAndernaken op den rijn
Daer va*n*t ic twee machdekens spelen gaen
die een dochte mi aen haer aenschij*n*
Haer ooghe*n* waren met tranen ombeuaen
Nv segt mi lieue ghespele goet
Hoe sweert v herte hoe truert uwen moet
waer om is dat woudijs mi make*n* vroet
Ic en ca*n*s v niet gesage*n*
Tis die moed*er* diet | mi doet
Si wil mij*n* boel veriage*n* veriage*n*

2
Och lieue ghespele daer en leyt niet an.
den mey die sal noch bloeyen
So wie zijn liefken niet spreken en can
die minne mach hem niet vermoeyen
Och lieue ghespeelken dats quaet sanck
den mey te verbeyden valt mi te lanc
Het soude mi make*n* van sinnen also cranc.
Ick soude van rouwe steruen
Ic en weets mijnder moeder gheene*n* danc.
Si wil mijn boel verderuen verderuen

3
Och lieue ghespele daer en leyt niet an.
Nv sedt nv schict v herteken al in vreden.
Mijn moeder plach te spinne*n* des en doet si niet
Den tijt en is niet lange gheleden
Nv schelt si mi hier nv vloect si mi daer
Mijn boelken en derf niet comen naer
Daer om is mijn herteken dus swaer
Ist wonder dat ick truere
En*de* ic en mach niet gaen van haer

ter veynster noch ter duere noch ter duere

4
Och lieue ghespele dat waer wel quaet
Wilt sulcker tale begheuen
Hadde ic ghedaen mijns moeders raet
Ic waer wel maecht ghebleuen
Nv hebbe ic sinen wille ghedaen
Mijn buycxke*n* is mi opgheresen
En*de* nv so is hi mi ontgaen
En*de* gaet elwaerts spelen
Des moet ic laten so menighen traen
Ic en cans v niet gehelen gehelen

5
Ghespele wel lieue ghespele goet
En sidy dan gheen maecht
Och neen ic lieue ghespele goet
En*de* dat si ons heer god gheclaecht
Mer datmer vint so veel god da*n*ck dat ick noch maget si.
Spiegelt v lieue gespeelke*n* aen mi.
En*de* wacht v oft ghi en zijt niet vrij
Ten sal v niet berouwen
Coe*m*t hem ne*m*mermeer niet na bi.
Oft ghi wort gheloont met trouwe*n* met trouwen |

6
Ghespele gespele hi seyt dat hi mi mint
Die minne plach mi te lieghen
En gelooft die clappaerts niet en twint.
Si staen al na bedrieghen
doen loech sinen grooten schach
dat was die maghet die op mi sach
Ic boodt haer minnelijck goeden dach
Ic groetese hoochlike
God geue dat icse vinde*n* mach
Bi mi in hemelrijcke in hemelrijcke

150 Een oudt liedeken.

1
TGhepeys leyt mi seer vast en quelt
Van mi en can icx niet gheweeren
Mijn sinnen zijn mi so seer ontstelt
Want troost van haer moet ic ontbeeren.
Ten coemt niet al na mijn begheeren
Want niet en baet wat ick labuere
Aldus moet ic mijn bloet verteeren
Ic ben daer in ick moet daer duere

2
Reyn gonste moet ick tot haer draghen
Die nv so dick verwandelt mijn bloet

Mocht ic haer noch eens mijn lijden clagen.
Mijn herte ontlasten dat waer mi goet
Nv moet ick deruen haer vrientschap soet
Gheen slodt en can ic geschieten daer vore
Dwelc mi bedroeft herte sin ende moet
Ic ben daer in ic moeter duere

3
Och lacen ic en weet niet waert mi ledt.
Dat si mi schout die waerde reyn
dat is een plaet dat mi besmet
Want ick gheen troost aen haer en vinde
Lijde ick verdriet ende groot alleynde
Ick en vinde nerghens gheen auontuere
Mer ic hope het sal noch beteren ten eynde
Ic ben daer in ick moet daer duere

4
Die nijders tongen hebbent gebrouwen
Dat ic van haer ben ghedreuen
Op haer stont alle mijn betrouwen
Mer si heeft mi altemael begheuen
Ic en derf niet meer op hope staen
Want si maect mi dat leuen te suere |
Ten baet nyet alle mijn suchten ende beuen
O lacen ick ben daer in ic moet daer duere

5
Ter eeren van alle schoone ioncfrouwen.
Die geerne in Venus armen ligghen
So hebbe ick nv dit liet ghesongen
Dat daer elck af mach smaken
Niemant en derf daer na seer haken
Dat soete verwandelt so dick int suere.
Elck wachte hem voor vrou Venus saken
Ick ben daer in ic moet daer duere.

151 Een oudt liedeken.

1
TE Bruynswijck staet een casteel
Daer woonen ghebroeders sesse
Die een die hadde een meysken lief
Hi en condese niet vergessen
Dat clage ic god
Hi en condese niet verghesse

2
Die ridder sprac sinen schiltknecht toe
Och hansken lieue gheselle
Nv sadelt mi mijn alder beste ros
Laet ruysschen ouer den velde

Dat clage ic god
Laet ruysschen. etc*etera*.

3
Doen hy dat groene woudt ouer quam
dat ros dat viel ter aerden
Helpt mi Maria schoone moeder gods
wat sal mijns nv ghewerden
dat clage ic god
Wat sal mijns. etc*etera*

4
En*de* hi hief op een liedeken hi sanck
Alle druc woude hi vergeten
So luyde dat opter sale*n* clanc
Daer zijn liefke*n* was gheseten
Dat claghe ic god
Daer. etc*etera*.

5
Si stack haer hooft ter tinnen wt
Met twee beweende ooghen
Helpt mi Maria schoone moeder gods
Men gaet mijn lief onthoofden
dat claghe ick god
Men gaet. etc*etera*.

6
Si nam dat hooft al in haer hant
Si wiesschet vanden bloede
Helpt mi Maria schoone moeder gods
Hoe wee is mi te moede
dat clage ick god
Hoe wee is. etc*etera*. |

7
Si nam dat swaert al metten knoop
Si setet op haer herte
Si litet so lijselijc innewaert gaen
Des hadde die ridd*er* smerte
Dat claghe ic god
Des had. etc*etera*.

8
Nv zijn daer twee ghelieuekens doot
die een om des anders wille
Waer vintmense nv in kerstenrijck
die draghen sulcke minne
dat claghe ick god
Die draghen. etc*etera*.

9
Nv zijn daer twee gheliefkens doot
Och waer salme*n*se graue*n*
Al onder eenen eglentier
Dat graf sal rooskens draghen

dat claghe ic god
Dat graf sal. etc*etera*.

152 Een oudt liedeken.

1
TE Gherbeken binnen
daer staet een steenen huys
daer rijdt alle dage
Een edel lantsvrouwe wt
Si rijdt wt alle daghe
Selue heeft si een so goede*n* getrouwe*n* man
die clerc die scrijuer stont in haeren sinne.

2
Die heere tot zijnder vrouwen sprack
Wel edel io*n*cfrouwe mijn
Seer wond*er*lijcke dinghen
Mi ter ooren ghecomen zijn
Mi is ter ooren ghecomen.
Hoe dat ghi mett*en* scrijuer gaet spacer*en* ind*en* wijn
En*de* te samen boeleren gaet inder stouen

3
Och heere seyde si heere
Wel edel heere mijn.
Van alle sulcke dinghen
Wil ick onschuldich zijn
Ic en quam noeyt inder stouen
Tis so menighe vrou soo menich eerbaer wijf
Si worden also dick beloghen

4
Tsmorghens vroech alst was schoo*n* dach
die heere reedt va*n* huys
Mer des auonts also spade
So qua*m* hi wederom na huys
Hi streeck op zijnder salen.
Daer vant hi sinen scrijuer bi zijnder ioncfrouw*en* staen.
Seer vriendelic dat si op malcander*en* sag*en*

5
Die vrouwe tot haren heere sprack
Wel edel heere mijn
Van alsulcke saken |
Moet ic nv schuldich zijn
Laet uw*en* moet doch sincken
Daer twee soete liefkens tsamen vergadert zijn
Den rincschen coelen wijn woudy hem gaerne schincken

6
Den rinsch*en* coel*en* wijn.
Die ick v schincke*n* sal
Daer sult ghi wel op dincken
Alle v leue*n* lanc
Ghi sult daero*m* wel dincken
Ic sal v beyde te gad*er* doe*n* steke*n* in eene*n* sac.
Al inder masen sal ic v doen verdrincken.

7
Hi namse daer beyde te gader
Hi stackse in eenen sack
Hi worpse al in der masen
Die mase die was nat.
Hi worpse al inder masen
Daer stont so menich heere so menich edel man
die dat met beweenende*n* ooghe*n* saghen an.

153 Een oudt liedeken.

1
TYRa*n*nich werc vol archs gedronghe*n*
mi en twifelt niet noeyt erger quaet
dat ic oyt was va*n* venus discipels ionghen
Dat maect mijn herte al desperaet.

Ick hebbe v verloren mijn toeuerlaet
Ic en weet niet hoet gaet
Alleen so blijue ic boelken inder noot
Want trouwe is nv ter werelt doot

2
Alle mijne*n* druck moet ic nv ontbinden
Hoe wel mi tvermaen is leedt
Gheene*n* troost en can ic aen v gheuinden
Elders te soecke*n* dat waer mi onghereedt
Noyt scherper snede mijn herte doorsneet
Och noeyt spere so wreet
Si heeft mijn herte heel dooruloghen
Ter eere*n* va*n* v schoo*n* lief so wil ict gedooge*n*

3
Ghee*n* dinc ter werelt en dunct mi so fel
dat mijn ionc herte also seere deert
Als dat si met een ander bedrijft haer spel
die mijn ionc herte also seer begeert
Het is mijnder herte*n* een snijdende sweert
Och ic bens onweert
dat ic die alderliefste moet wesen schou
des sterue ic thien duysentich doode*n* nv |

4
Wee mi dat ic oeyt was gheboren
Ter droeuer tijt ic die werelt aensach
Dat ic moet deruen die ic heb wtuercoren
dat is mijnder herten een swaer gelach
Ic mach wel roepe*n* o wy o wach
En*de* bedrijuen geclach
Coemt doot haelt mi wten verdwijne
Wa*n*t langer te leue*n* is mijnder herte*n* pijne

5
Schoo*n* lief als ic va*n* deser werelt sal sceiden
En*de* ghi met eenen anderen doet v geuoech
Segt doch eens god wil zij*n* siele geleyden
Hebbe ic also vele tis mi genoech
die noeyt dat pack van minne*n* en droech.
Oft en trock die ploech
der ialousien in swaer verdriet
Ic rade v voor tbeste sidyer niet en coemter niet.

154 Een nyeu liedeken

1 **T**Fij der valscher ialosien Ghi valt mi teghen in partien dat ic mijn lief met gherief

Moet deruen hoe soude icx mi verblijen Wel roepen ick mach met geclach Tsi nacht of dach dat ic oeyt sach Diet mi doet die gon ic goet Met woorden soet moet ic mi lien Tfy der valscher ialosien 2 Daer noyt wanck an en was geuonde*n* Ialoerscheyt doet mi anders gronden Tot alder tijt so maect ghi nijt door ialosie wort menich man verslonden Ialoertsheit snel ghi valt mi fel Laet v ghequel so vaer ic wel Het cost mijn bloet der minnen soet Ghi weet de*n* moet in vrien Tfy der. etc*etera*. 3 Die tortel duyf wil ic slachten Haer eerste gaey niet te verachten Helpt haer die gaey van herten fraey dat blust veel vreemde gedachten Want this somen siet een groot verdriet die mensch is crancker dan een riet | Staet hi vast hi wort verrast Tfaelt he*m* een last tontrien Tfy der. etc*etera*. 4 Noch gheef ick prijs eerbare vrouwen Die haer vercieren met vast betrouwen Met blij gelaet hoe dattet gaet dat is den raet wilt dat onthouden En maken haer yent tot een present Och thert verwent door liefden blent Schoon bloem weest niet so dom Rijt herwaerts om bi tien Tfy der. etc*etera*. 5 Prins wacht v der valscher ialosien Wilt niemant met een ander betien daer noeyt en was daer coemt wel ras. Veel vreemde fantasien Mijn hert verhuecht in die genoecht. mij*n* iuecht maect vruecht in die genoecht Sout niet so zijn dat cost mi pijn Schout dat fenijn en*de* latet glien Tfy. etc*etera*.

155 Een oudt liedeken.

1
UErblijt v ic sal v singhen voren

Den tijt heeft vruecht wtuercoren
Wi waren naect gheboren te voren
Al verteeren wi tgoet
Wi dien*en* den heere va*n* selde*n* vroet
Die al verdoet

2
Men moet den droeuen sin verblijden.
Om tgoet en sulle*n* ons vriende*n* niet strijde*n*
Wi sullent verteeren in tijden snijden
So diep int vet
Ons penninghe*n* blijuen altemet
Int cabaret

3
Ghewet is hier tot desen spele
Besmet zijn wi met roeyaerts mele
Wat batet dat ict hele seer vele
Om tvet van dien
Die sommighe souden vruecht implien
En deden die lien

4
Wilt vlien va*n* hier die met ons ghecke*n*
Wi sien genoechte in allen plecken
Ondanc der nijders becken wi wecken
Iolijt en*de* vruecht
Wie in zijn ioncheyt niet en verhuecht
Die is onduecht

5
Doet duecht als duecht is in saysoene |
Dijn iuecht hout altijt euen groene
Die sulcke en was noyt coene in doene
Daer vruecht aencleeft
Wie om dat aertsce goet in sorge*n* leeft
Voorwaer hi sneet

6
Begheeft en schout die nijders plaghe*n*
Wi heeft zijn goet voor hem gedraghen
Ons ouders oudt van daghe*n* wi saghen
Si scheiden daer van
Wel hem die tgoet oorboren can
Tsi wijf oft man.

7
God gan haer broot diet hopelijc eten
Dus dan is best die sorghe vergheten
Die sulck is hooch gheseten ghesmeten
Voort op een radt
Al vinde*n* wi o*n*s ghildebroeders achter nat
Wat achte*n* wi dat

8
Wel sadt werde*n* wi noch tauont vondt

In vat leyt eenen dronckaert ghebonden
Die hout in ghesonden al slonden
Wi ghelijc een troey
Tweerdinneke*n* borghet ons wte*n* doy
Dus woorde*n* wi moy

9
Poy poy wort tauont ons maniere

Schoy schoy laet ons genoechte hantiere*n*.
Wi willent van thiene*n* van viere*n* te bieren
Tis goet int lijf
Neemt al in danc ist man oft wijf
Ons sot bedrijf

156 Een nyeu liedeken.

1
UAn lieue te dichten wil ic beginne*n*
Al en ist ooc niet int openbaer
al wilde ict late*n* ic en soude niet co*n*nen
die minne van haer valt mi te swaer

2
Helpt god heere wie sal ict claghen
Mijn onghenoechte mijn swaer verdriet.
Ic gae te niet en van daghe tot daghen
Mer niemant en weet wat mijns geschiet

3
Ic hebbe ghemint ic en twijfel niet.
Een die mi noch bedriegen sal
Oorlof schoon lief wi moeten scheyden
Ten haluen ghekeert en doelt niet al

4
Ist quaden wille oft quaet insteken
dat ic so rasch vergheten moet zijn
V minne die doet mijn herte breken |
Si quelt mi ter doot dat dunct mi

5
Heer god mocht ic de*n* dach noch leuen
dat si mi minde en*de* ic haer niet
So soude mijn herteken in vruechden leue*n*
daer ic nv ben in swaer verdriet

6
Die dit liedeken eerstwerf sanck
dat was een ruyter van herten fijn
Mocht hi slapen in zijn liefs arme*n* blanck
Vol vruechden waer dat herte zijn

157 Een oudt liedeken

1
UErlange*n* ghi doet mijnd*er* herte*n* pijn
Al o*m* te wete*n* boelke*n* oft icx v bade
Om troost o*m* voetsel en medecijn
V liefde lieueken gaet mi te nade
Eylaes eylaes eylaes boelken ay mi.
Eylaes het moet gescheyden zijn

2
Ghelijck die roose wast op den doren
heb ick met vruechden mijnen tijt gheleyt.
daer ic voormaels was wtuercoren
Certeyn daer ist mi nv ontseit.

Eylaes eylaes eylaes mij*n* herte dat screyt
O doot coe*m*t voor rasch en niet en beyt.

3
Ic hadde mi haer seluen ouer ghegeuen.
Te doene daer haren sin toe droech.
Mer quade tonghe*n* die hebbent bedreuen
dat ic nv lijde dit ongeuoech
Eylaes eylaes eylaes ten is niet genoech.
Eylaes het scheyden coemt mi te vroech.

4
O lief die mijn herte doorknaecht
V minne doet mi so grooten pijn
Ic heb v so dicwils minen noot gheclaecht
Mer v driakel is moort en*de* fenijn
Eylaes eylaes eylaes adieu die liefste mij*n*
Eylaes het moet ghescheyden zijn

5
Mocht ick haer ter sprake comen
Als ic hier voormaels heb gedaen
Ic soudt haer loone*n* het soude haer vrome*n*
Nemmermeer en soude icx haer afgaen
eylaes eylaes ic mach wel mij*n* hande*n* slaen
Eylaes si heeft mi ontrou ghedaen |

6
Troost begheer ick noch aen dy
Och hertelijck lief mocht mi gheschien
Mi en roecx in wat manieren dat si
Mocht ic v voortstel noch eens aensien
eylaes eylaes eylaes wat sal mij*n*s geschie*n*.
O doot coemt rasch ic sal v mi bien

158 Een oudt liedeken

1
UAn liefden coemt groot lijden
Ende onder wijlen groot leyt
Het vrijde een hertoginne
Een ridder wel gemeyt
Hi mindese seere hi hadse lief
Si en consten van grooter liefden
Te samen ghecomen niet

2
Die ioncfrouwe die was edele
En*de* si ghinc eenen ganck
Al tot haers vaders poorte
Daer si dat wachterken vant
Och wachter mijns vaders wachterkijn.
Hoe rijck soude ic v maken
Woudt ghi gheloouen my.

3
Ick soude v wel gheloouen

Wel edel io*n*cfrouwelijn
Ontsage ic niet so seere
Den grooten heer vader dijn
Ick ontsie so seer dijns vaders thoren
Waert dat v yet misquame
Mijn leuen dat waer verloren

4
Mi en sal niet miscomen
Mijns vaders wachterkijn
Beyde ic v yet te langhe.
Singt op en*de* wachtet mi
En*de* wachtet mi voor der manen schijn
Singhet op een goet nyeu liedekijn
Singhet op en*de* wachtet mi

5
Die wachter ontsloot die poorte
die ioncfrou die was bereedt
Den sadel worp si op haer paert
Si reedt ten holen steene waert
Daer si haer soete liefken niet en vant
Daer sadt die fiere nachtegale
Van minnen so wel en sanck

6
Nv segghet mi seyde si nachtegale
Wel cleyn wilt vogelkijn
Woudt ghi mi die bootscap draghen |
Waer mijn schoon lief mach zijn
Hi nam die ioncfrou edele
Hi settese achter hem op zijn paert
Hi voerdese also verre tot zijnder moeder waert

7
Moeder hier is mijn soete lief
die ick vant ten holensteen
Vondise ten holensteen so voertse wed*er*om
daer af soude comen groot leyt
daer af sal comen grooten noot
Daer salder eer morghen noene
Noch drie om wesen doot

8
Hi nam die ioncfrou edele
Hi settese achter hem op zijn paert
Hi voerdese wederomme
Ten holensteen waert.
Daer lach haer lief van rouwe doot
Al in zijns selfs swaert vermoort
Was dat niet iammer groot

9
Si nam daer dat selue swaert
Si settet op haer herte
Mer eer dat swaert ten haluen quam

Haer herteke*n* dat haer brac.
daer lage*n* si beide va*n* rouwe doot.
de*n* ridd*er* en*de* zij*n* soete lief
was dat niet ia*m*mer groot.

10
Die nacht die was seer do*n*cker
Die mane en schee*n* niet claer
Scone weerde moed*er* gods.
Hoe salt met mi v*er*gae*n*
Hoordy ons wachterke*n* kermen niet
Ick duechte onser beyder dochter
Sal wesen in groot verdriet

11
Die heere die stont op
En*de* hi ontstack een licht
Hi ghinc va*n* bedde te bedde.
Hi en vant zijn dochter daer niet
En hoordy ons wachterken kermen niet
Ic ducht o*n*ser beyd*er* dochter
Sal wesen in groot verdriet |

12
Si namen daer dat goelijc wachterkijn
Si leydent op den disch
Si snedent in vieren
Ghelijc den salmen visch
Raet waerom deden si dat.
Om dat een ander wachterken
Soude wachte*n* te badt.

159 Een amoreus liedeken

1
UAert wech ghepeyns verdriet
Mi is so leyt gheschiet.
Ick worde altijt bespiet
Al voer ick ouer rijn
Tis heel met druc doorwiet
Soot blijct wel int ae*n*schijn
Ic derue die liefste mijn
al door die clappaerts fenijn
Hoe soude ic blijde ghezijn
Dus singe ic ee*n* droeflijc liet |
Mijn herte haer eere biet
Mijn vruecht die is al niet
Verlangh*en* ghi doet mi pijn

2
Och heer oft si mi waer
Al tot mijn wederpaer
So waer ic sonder vaer
Si is mijns herten greyn
Den nacht dunct mi ee*n* iaer

dus suchte ic dicwils swaer
Het soude wel wesen maer
Het gebreect ae*n* haer alleyn
Si is mijn lief certeyn
In spijt commer oft dyen
Haer wesen is so reyn
Mocht alle dinc zijn claer
dat ic mocht crijghen haer
daer boocht mijn herte naer
God weet wel wie ic meyn

3
Fortuyn nv keert v radt
Van droefheyt ben ick mat

Keert doch ae*n* ee*n* ander blat.
dwelc mi mach wesen goet.
Ic trede den seluen padt
Ic bade in trueren badt
Ic ben mijns leuens sadt
Ic verteer mijns herte*n* bloet
Om dat ic deruen moet
Haer aenschijn is so soet
Si en is niet diet mi doet
Ic en noeme v niema*n*t plat.
Die waer om is dat
Ic moet verbeyden wat
Na ebbe so coemt die vloet

4
Princersse die mi hout
Geuanghen so menichfout
Ten is niet al haer schout
Wa*n*t ghi mi vrientschap ga*n*t
V deruen mi seer rout
Ic beminne v bouen gout
Mer fortuine mi verdout
Al waer ic haer viant
dus blijue ic inden brant
Al om mijn liefke*n* playsant
Ic knaghe den droeue*n* cant.
therte is mi seer dicwil cout
Mer de*n* moet is noch stout
den geest ooc niet en flaut.
Soot blijct na mijn verstant

160 Van heer Danielken.

1
UIldy hooren een goet nieu liet
En dat sal ic o*n*s singe*n*
Wat heer danielke*n* is gesciet
Al met vrou ven*us* mi*n*ne

2
Oorlof sprac hi vrouwe waert
En*de* ic wil va*n* v sceyde*n*
Ic wil gae*n* trecke*n* te rome*n*
Al o*m* des paus geleide*n*

3
Heer daniel wilt ghi orlof o*n*tfae*n*
ic en wil v n*iet* begeue*n*.
Laet ons in die camer gaen |
die hoochste minne pleghen

4
dat en doe ic n*iet* vrouwe fier
mi du*n*ct in alle minne*n* sinne.
v oge*n* berne*n* al waert ee*n* vier

mi du*n*ct ghi zijt ee*n* duuelinne

5
Heer daniel wat ist dat ghi segt
Ghi en dort v n*iet* v*er*mete*n*
coe*m*t ghi uoch wed*er* i*n*de*n* berch
dat woort en sal ic n*iet* v*er*geten.

6
Trouwe neen ic ioncfrou stout
Nv noch te geene*n* sto*n*den
En peyse ic om dijnen rooden mont
Die en achte ic niet tot allen stonden

7
Daniel wilt ghi oorlof sae*n*
Neemt oorlof ae*n* die grijsen
werwaert d*at* ghi hene*n* keert
o*n*sen lof sult ghi altijt prisen

8
Hi na*m* ee*n* staf al in zijn hant
En*de* hi streec te rome*n* binne*n*.

Nv bidde ic maria die moeder gods
Dat ic den paus mach vinden

9
Doen quam hi voor den paus ghegaen
Voor onsen eertsche*n* vad*er*
Here ic soude mi biechte*n* geerne
En*de* roepe op god genade

10
Ic soude mi biechten seer beureest.
Met alle mijnen sinne
Ic heb seuen iaer inden berch gheweest
Met vrou Venus die duyuelinne

11
Hebdi seuen iaer inden berch gheweest
Met vrou venus die duyuelinne
So sult ghi berne*n* eewelijc
Al in die helsce pijne

12
Die paus nam eenen drooghen stock.
En*de* stack hem in die aerde beneuen
Wanneer desen stock roosen draecht
Dan zijn v sonden vergheuen

13
Vermaledijt moete*n* die pausen zijn
Die ons ter hellen drijuen
Si hebbe*n* gode so menighe siele ghenome*n*
Die wel behouden mochten blijuen |

14
Hi tooch te ronsen opt hooge huys
Om drie zijnder suster kinder
Die nam hi al metter hant
En*de* leydese bi Venus zijnder vriendinne

15
Al doen den derden dach omme quam
Dien droogen stock droech roosen
Men sant bode en*de* wederbode.
Om heer daniel te soecken

16
Doen hi voor den berch quam
Vrou venus die qua*m* he*m* teghen
Segt mi segt mi daniel fijn
Hoe is die reyse gelege*n*

17
Hoe nv die reyse is gelegen
Daer toe is mi so leyde
Die paus heeft mi sulcken troost gegeue*n*
Eewelic va*n* god te zijn ghescheyden

18
Si sette hem eenen stoel
Daer in so ghinck hi sitten
Si haelden hem eenen vergulden nap
En*de* wilde danielken schincken

19
Hi en wilde eten noch drincke*n*
Si wilde eene*n* raet v*er*sieren.

Hoe si in die camer sou*de comen
Met seuen camerieren

20
Mer doen si wter camer quam
Al lachende ende al spelende
Al had si eewelijck ghespeelt
Heer Daniel die hadde ghesweghen

21
Mer die dit liedeken eerstwerf sanck
Sijn herte lach hem in dolen
Hi was lieuer in venus bedwanck
Dan in helsche scholen

161 Een nyeu liedeken.

1
WAect op waect op du waerde gast
die valcke is opter stranghen
Hi keert hem seer na des daghes licht
daer na staet sijn verlanghen
daerom ic v in trouwen rade
die morghen sterre inden hemel staet
Siet dat v niet en worde te spade
Keert v schoon lief van danen

2
Neen wachter neen laet dat geschal
Wat dinghe helpt v dat schimpen |
Ghi brenget ons beyde in groot ongeual
Het can v luttel ghehelpen
Dat ghi verstoort den liefsten gast
Hi coemt hier lacen selden
Ten is noch niet so na den dach
Ghi sullet noch misghelden

3
Neen vrou neen weest niet so fel
Door ghene swerte wolcken
Mi dunct ic sie een sterre claer
Al door die wolcken comen stolcken
Oft ic daer in bedroghen ben
daer gheue ic mi in schuldich
den dach en is niet so na daer bi
Ghi slaept noch wel een vre oft dry
Laet mi in uwer hulpen

4
Die gast die gast die si vercoos
Haers herten een tabernakel
In heeter liefden haers herten begheert
Si brant recht als een fackel
Haer dunct een vre een iaer lanck dueren

Si en heues gheen verdrieten
Si speelde beyde haers herten begheeren.
Tot dat die lichte morghen sterre
Quam aenden hemel schieten

5
Dat vrouken in haer bedde lach
Met haer snee witte wanghen
Haer roode mo*n*t haer bruyn oge*n* opslach
Haer herte is so banghe
Voor die nijders tonghe*n* is si seer v*er*saecht.
Den dach coemt aen ghestreken
Hi spranck daer lustelijck door den clee
Dat scheyden doet hem beyden wee
En*de* strijdt bouen alle valcken

162 Een nyeu liedeken.

1
WIe wil hooren een goet nieu liet
En dat sal ic ons singhen
mer dat te wittenberch is geschiet
Van also vreemde dinghen

2
Daer ghingen twee gespeelken goet
So verre aen gheen groen heyde |
die een die voerde eenen huebsce*n* moet
die ander weende seere

3
Ghespele wel lieue ghespeelken goet
Waer om weende ghi so seere
Mer weent ghi om ws vaders goet
Oft weent ghi om v eere

4
Ic en ween niet om mijns vaders goet.
Ick en ween niet om mijn eere
Wi twee wi hebben eene*n* lantsknecht lief
Rijck god wie sal hem werden

5
Ghespele wel lieue ghespele goet
Laet mi den lantsknecht alleene
Ick sal v mijnen broeder gheuen
Mijns vaders goet een deele

6
Och dijnen broeder en wil ic niet
Noch dijns vaders goet een deele
Ic hebbe veel lieuer mijn soete lief
Dan siluer oft root gulden

7

En neme ick dan die rijcke
So truert die suyuerlijcke

die rijcke wil ic laten varen
En*de* nemen die suyuerlijcke

8
Een luttel goets is haest verteert
dan heeft die liefde een eynde
dan zijn wi twee noch ionc en*de* sterck
Meer goets mach ons ghewerden

9
Hi nam dat maechdeken bider hant
Bi haer snee witte handen
Hi voerdese door dat groene wout
dat groene wout ten eynde

10
Daer vonden si twee een bedde
Van peerlen ende van siden
Adieu adieu mijn soete lief
Het gaet sich aen een scheyden

11
Maer die dit liedeken eerstwerf sanck
Hi heuet wel ghesonghen
Hi heuet alle vroukens lief
God scheynde die verraders tonghen

163 Een oudt liedeken.

1
WIe wil hooren een goet nyeu liet |
En dat sal ick ons singhen
Al vander edelder minne
Van een ridder en*de* ioncfrouwe
Si droeghen verholen minne.

2
Die vrouwe op hoogher salen sach
Van also verre dat si sach
Si sach hem va*n* so verre
Si sach hem come*n* ghereden
Veel claerder dan een sterre

3
Hi stack zijn hant onder zijn cleet
Een vingherlinck was daer bereedt
Dat worp hi inden rijn
die vrouwe op haer sale lach
Seer noode wou zijt verloren laten blijue*n*.

4
En*de* si had een cleyn vondel hont
dat conste wel duycken tot inden gront
So diep in ghenen gronde
dat haelde haer dat vingherlijn

In also corter stonden

5
Doen si dat vingerlinc ontfange*n* hadde
En*de* si dat seer wel besach
So stont daer in gescreuen.

Och rijck heer god hoe salich | hi waer
Die lazarus mochte wesen

6
Si ghinc voor haren vader staen
Voor haren liefsten vader
Siet vader ick moet v claghen
Ic ben besmet met lazarie
Ic moet wt alle mijnen maghen

7
Och dochter sprac hi dochter mijn
Hoe soude dat moghe*n* ghezijn.
Wa*n*t ghi zijt also schoone
En*de* boue*n* alle lantsurouwen
So spant ghi die croone

8
Die vader al totter dochter sprac
Och dochter wel lieue dochter mijn
Hoe gaerne soude ic weten
Waer v die leelike lazarije
eerst wt sal breken

9
Dat meysken dat niet laten en dorst
Si nam een mes si cloofde haer borst
Siet vader ic sal v bethoonen
Si en condese daer na in seuen iaer
Ghesuyueren noch gheschoonen

10
Men ghinc haer daer een huysk*e*n mak*e*n
Besiden des weechs al vander straten |
Men huerde haer eenen gheselle
die haer al door die minne van god
Soude clincke*n* die lazarissche belle

11
Daer in so lach si seuen iaer
dat si noch sonne noch mane en sach
Niet meer dan tot eenen tijde
So liet si haer dore open staen
Si sach den ridder comen rijden

12
Si wiesch haer handen si waren schoon
Si leydese opte*n* sadel boom
Si lieter die sonne op schijnen
Doe*n* kende hi dat vinghelijn
Dat hi worp inden rijne

13
Hi settese voor hem op zijn paert
Hi voerdese tot sinen lande waert
Hi cleedese al met gouwe

Ten eynden vanden seuen iaer
So was s des ridders vrouwe
OPMERKING: 9,3 *salt*: de *t* is slecht leesbaar

164 Vanden Timmerman.

1
WIe wil hooren singhen
Van eenen Timmerman

Van eend*er* borchgrauinnen
Hoe si haer lief ghewan

2
Die heere*n* seyde*n* wellecome timmerman
Ghi zijt ons waerste gast
Ghy sult noch tauo*n*t hange*n*
Aen eene*n* boom staet vast.

3
Waer om so sal ic hangen
Ic en ben ia gheen dief.
dat herte va*n* minne*n* io*n*ge*n* liue
heeft ee*n* schoo*n* vrou seer lief.

4
Sal ic noch tauo*n*t hange*n*.
Aen eene*n* boom staet vast.
v*er*sincke*n* moete*n* die wortelen
Verbarne*n* moet den bast

5
Dat vernam een vrouwe.
Eens grote*n* lantshere*n* wijf.
si dede haer paerdeke*n* sadele*n*
Al om des timmerma*n*s lijf

6
Doen si haer paerdeken | ghesadelt had
Haer spore*n* had aenghedae*n*
So was den timmerman.
Ter leederen opghegaen

7
Nv hoort ghi heeren alle
Quaem die borchgrauinne voor v beddeken staen
Soudyse helsen en*de* cussen
Oft soudise laten gaen

8
Quae*m* mi die borchgraui*n*ne
Voor mij*n* beddeke*n* stae*n*
Ic soudese helsen en*de* cussen
En*de* vriendelijck ontfaen

9
Soudijse helsen en*de* cussen
En*de* vriendelijck ontfaen
so en heeft dese timmerma*n*.
Niet al te veel misdaen

10
Coemt af coemt af goet timmerman
V is verbeden v lijf |
dat heeft gedae*n* een vrouwe
Eens groote*n* lansher*en* wijf.

11
Heuet d*at* gedae*n* ee*n* vrouwe
Eens groot la*n*tsheeren wijf
God houdse in haerder eere*n*
En*de* mi mijn ionghe lijf

12
Hi wranck va*n* sine*n* handen
Een gouden vingherlijn
dat gaf hy haer teene*n* pande
Si hadde behoude*n* zijn lijf

165 Een oudt liedeken.

1
WIlt god ic sal beginne*n*
Vand*er* ald*er*liefste mijn
mij*n* hert wil ic bi haer eynde*n*
Rijc god waer machse zijn
Si wil mi nv begheuen
Si neemt mi lijf en*de* leuen
die alderliefste mijn

2
Mij*n* hert is mi doorschote*n*
Met eene vierighen pijl

dat heeft ghedae*n* ee*n* vrouken
Si staet int herte mijn
Si hout mij*n* herte beuanghe*n*
Na haer staet mij*n* verlange*n*.
Si staet int herte mijn

3
Mijn lieueken heeft twee borstkens ront
Veel witter dan die snee
Mach si mi niet ghewerden
dat doet mijn herte so wee
Gheen lieuer op aerden
Mach si mi niet ghewerden
dat doet mijn herte so wee

4
Schoo*n* lief ic sal v helpen
Wat v te helpen staet
Ic sal om uwen wille
Vader en*de* moeder af gaen
Schoo*n* lief laet v gebruycke*n*
En*de* wilt v herte ontsluyten.
Laet mi daer rusten in |

5
Schoon lieueken wi moeen scheyden
Is dat niet iammer groot
die maget besto*n*t te weynen
den ruyter in haren schoot
Wat gaf hi haer te loone
Een vrie*n*delijc cussen scoone
Aen haren rooden mont

6
Die dit liedeken dichte.
dat was een ruyter fijn.
Hi heuet wel ghesonghen
hi en mach bi zijn lief n*iet* zijn
Si singhet wel boue*n* maten
Mijn boel en sal ic niet late*n*
Ten eynde*n* vande*n* leue*n* mijn

166 Een oudt liedeken.

1
WAer sal ic mi hene*n* keren
ic arm broed*er*lijn
Wes sal ic mi gheneren
Mijn goet is veel te cleyn. |
Als ic een wesen haen
So moet ic balde van daen.
dat ic nv soude verteeren
dat heb ic te voren verdaen.

2

Ic be*n* te vroech gheboren
Al keer ic mi om en*de* om
Mij*n* geluc coe*m*t eerst morge*n*
Al had ick een keyserdom
daer toe de*n* tol vanden rijn
En*de* waer Venegien mijn
Het waer doch al verloren.
Het moeste versluymet zijn

3
So en wil ick da*n* niet spare*n*
En*de* wil dat ooc verteeren
Ic en wil daero*m* niet sorghe*n*
God besorghes mi morgen meer
Wat helpt my dat ic spaer
Billicx ick v*er*loort te gaer
Tsou mi ee*n* dief o*n*drage*n*
Het roude mi wel ee*n* iaer

4
Ic wil hem late*n* sorghen
die dat ter herten gaet
Mijn gelt wil ic verbrassen
Versluymen vroech en*de* spae
En*de* ic ben euen bly
Bi die menighe waer dat si
Het springet opter heyden.
God behoede zijn geschil

5
Ic sie op gheender heyde*n*
Menichte va*n* bloemen stae*n*
Si zijn so wel ghecleydet
Wat sorghen soude ic haen.
Als mijn goet ouer quam
Ic ben so frisch en*de* ionck
Sou mi die doot bedwinge*n*.
Ic en truerde daer niet om

6
Drie worpe*n* inder caerten
dat is die wapen mijn
ses huebsce vroulijns hertze*n*
Op elcke side drie |
Coe*m*t hier du schoonste wijf
Ghi verblijt dat herte mijn
Lief mocht ic bi v slapen
So waer mijn herte bly

7
Die voghele*n* laet ic sorgen
Al tegh*en* desen winter calt.
Wil mi de weert niet borge*n*
Mijn rock gheue ic he*m* balt.
mij*n* hueyckelijn ooc daer toe
ic en heb noch rast noch rou
des auonts en*de* des morge*n*s.
Beyde ict al verdoe

8
Gee*n* beter dinc op aerden
Wanneer ic goet leuen hae
En weet ic meer
dan sluyme*n* vroech en*de* spae.
Daer toe eenen vrijen moet
Ic en stae niet seer na tgoet
Als menich rijck borghere.
Na grooten woecker doet |

9
Hi wint zij*n* goet met slaue*n*
daer toe met sorghen groot
Wanneer hi rust sal hauen.
So leyt hi al waer hi doot
So ben ick frich en*de* ionck.

God geue mi veel terstont
God hoede mi io*n*ge knape.
dat mi ghee*n* homoet en coe*m*t

10
Heerweert steect aen het ghebraden
daer toe die hoendere*n* ionck
daer toe mach ons beraden
Eene*n* frisschen coele*n* dronck
Brengt hier de*n* coele*n* wijn
En*de* schenct ons dapper in
Mi i*n*s een buyt beraden
die moet versluymet zijn

11
Dat swaert op mijnd*er* side*n*
Ick make mi haest daer van
En heb ick niet rijden

Te voet so moet ick gaen
Het en wil niet zijn ghelijck
Ic en ben ooc niet so rijck
Ic moet den tijt verbeyden
en*de* v*er*wachte*n* dat goet arffelic

12
Die dit liedeke*n* schoone
Ghesonge*n* heeft voorwaer
dat heeft gedae*n* ee*n* sluymer
God geue hem ee*n* goet iaer
Al inde*n* coelen wijn
Hi wilde altijt vrolijc zijn
Sijn gelt heeft hi v*er*brasset
Met schoone vrouwen fijn

167 Vanden Coninck van Castilien

1
WIe wil hooren singhe*n*
ee*n* druckelijc nieu liet
Van die coninc va*n* Castilien
Hoe dat hi wte*n* lande schiet.

2
Trompetten en*de* claroenen |
dede hi so seere slaen
dat si alle souden comen
die met hem wilde*n* gaen.

3
Als si opt water quamen
daer geschiede*n* ia*m*mer groot
die scepe*n* vloge*n* va*n* malcand*er*
si ware*n* alle in grooter noot

4
Die coninc sprac Ioanna.
Wel edel vrouwe mijn
dit is bi uwen schulden
dat wi in desen noode zijn.

5
Die coninc totte*n* stierman sprac
wel edel stierma*n* fijn
Nv brenget mi wed*er* te la*n*de.
mi en roect n*iet* waer wij zijn

6
Die stierma*n* fij*n* totte*n* coninc sprac
Wel edel heere mijn
Ic en can v niet te lande gebrenghen
Ic en weet niet waer wi zij*n*. |

7

Die coninc viel ootmoedelijc
Op beyde zijn knien
Hi badt gode va*n* hemelrijck
dat he*m* gracie mocht geschie*n*

8
Die stierma*n* totte*n* coninck sprac
Wel edel here mijn
Mi dunct ic hoore die vogelen singhen
Ic hope het sal wel zijn

9
Doe*n* si in Engela*n*t quame*n*
Men hiet he*m* willecoe*m* zijn
Me*n* scanc he*m* daer te drincke*n*
den alder besten wijn

10
Van daer so ginge*n* si seyle*n*
Al na dat spaensche lant
Tot zijnd*er* edelder vrouwen
Al in behoudender hant.

168 Va*n*de*n* storm va*n* Munster

1
WIe was die ghene die die loouerkens brac.

En*de* diese inder narren cappen stack
Het wil hem openbaren
Wi riepen dat cruyce al vande*n* hemel an
Wi vrome lantsknechten alle

2
Het was op eenen maendach
datmen den storm voor Munster sach
Ontrent den seuen vren
daer bleeft so menich lantsknecht doot
Te Munster onder die mueren

3
Die storm die duerde een corte tijt
Tot dat die metten waren bereyt
die metten waren ghesonghen
doen schoten wi daer drie bussen los
Alarm so sloeghen die trommelen.

4
Wi vielen Munster dapperlijck an
Wi leden schade so menighen man
Men sach daer menich bloet verghieten
Men sach daer menige*n* vrome*n* la*n*tsknecht
Het bloet liep ouer haer voeten

5
Die lantsknechte*n* ware*n* in grooter noot |
daer bleeffer wel drie duysent doot
In onderhaluer vren
Was dat niet een groote schare van volc
Noch en sal geen lantsknecht trueren

6
Wi weecken in een wilde velt
In die scanssen hebbe*n* wi geuuert ons gelt
Eenen raet souden si ons gheuen
Wi riepen Maria gods moeder aen
Beschermt ons lijf en*de* leuen

7
Knipperdollinc tot sine*n* knechte*n* sprack
Ghi borghers coemt hier op die wacht
Laet ons den hoop aenschouwen
Al waren si noch drie duysent sterc
den prijs willen wi behouden

8
Een busschieter die daer was
Hi schoot drie cortouwen al op dat pas
Veel snelder dan een duyue
Wistent mijn vader en*de* moeder thuys
Si souden mi helpen trueren

9
Die dit liedeken eerstmael sanck

Een vroom lantsknecht is hi ghenaemt
Hi heuet seer wel ghesonghen
Hi heeft te Munster aen dans gheweest.
den rey is hi ontspronghen

169 Een nyeu liedeken.

1
WY groete*n* mij*n* heer met grooter eer
Van keyenborch verheuen
Sonder yet meer wi groeten hem seer
God laet hem langhe leuen
Van ons geslacht so isser veel
Men canse niet ghetellen
Wat batet dat ict swijch oft heel
Wi zijn bestroeyt met dat tuylsche meel
Wi draghen cappen met bellen

2
Wi zijn al mal tis ons gheual
Wi willent ooc wel weten
Int aertsche dal maecken wi gheschal
Ons wijsheyt is versleten
Wi en kennen groen wit swert noch root
Waer vintmen meerder dwasen |
Onse sotheyt is so groot
Si blijft ons bi tot inder doot
Wi en konnen niet dan rasen

3
Die sommighe gae*n* strijcke*n* men machse kijcken
Si willen ons verachten
Voor ons ghelijcken so willen si wijcken
Si zijn van ons gheslachten
Te botterdam zijn si ghedoopt
Te dixmuyen zijn si gheboren
Waer ghi gaet oft waer ghi loopt
Ghi vinter sotten opghehoopt
Int bont gaen si versmoren

4
Si gaen brageren met bonte cleeren
Si zijn seer opgheblasen
Men moetse eeren ghelijcken heeren
Waer vintmen meerder dwasen
Om datse hebben so grooten goet
doen si al wijse wercken
Watmen met sulcken dwasen doet
Het schijnt al datmense prijsen moet

Dus en canment niet wel merken

170 Een amoreus liedeken.

1
WT liefden siet
Lijde ick verdriet
Ic en macht ooc niet wtspreken
Hoe dat si hiet
diet herte doorschiet
Twelc venus heeft ontsteke*n*
Noyt smert so groot
In desen stoot
Wie soude de*n* cloot genake*n*
Reyn roosken root
Troost mi tis noot
Eer ic den doot sal smaken.

2
Ick ben doorwont
Sijt des oorcont
In tshertsen gro*n*t met liden
Nochtans haer mont
En*de* borstkens ront |
Can mi terstont verblijden
Int swerelts croon
Door haren toon
Spant si de*n* croon der vrouwen
In desen hoon
Haer dienaers loon
Wie soude die scoo*n* betrouwen

3
Liefs woorden soet
Voor ghelt voor goet
Wa*n*t lief bi lief moet bliue*n*.
Noch vintmen goet
dat troosten doet
Twelc liefde doet verdrijue*n*
Mer dees kersou
daer op ick bou
Is bi gee*n* vrou te ghelijcke*n*.
Derf ic den dou
Ick sterf van rou
Schoon liefken trou moet blijcken |

4
Laet hoop mijn
vertrooster zijn
Schoo*n* roosemarij*n* gepresen
soet medecijn
Eer ick verdwijn
So is mijn pijn ghenesen
Mer weyghert zijt
Gheen meerder spijt

Mijn herte dat splijt doort deruen
Vermalendijt
Si vre oft tijt
Ic roepe ic crijt om steruen.

5
Ist haer behaecht
Eer ghi lof draecht
haer si beuraecht met smeeken
Ic hebt ghewaecht
Tsi gode gheclaecht
Dus hoort de maecht eerst spreke*n*
Loppe niet v*er*blint
Al teghen wint

Oock niet en mint met ooghen
Mer wel versint
Eer ghi mint
Eer ghi v vint bedroghen

6
Met oorlof reyn
Siet int gemeyn
Ic blijf alleyn in smerte
Ic prijs dat greyn
In swerelts pleyn
Si blijft alleyn int herte
Si is eerbaer
Haer bruyn oochskens claer
Al sonder maer gheschepen
Een vre van haer
Is duysent iaer
Tblock valt swaer te slepen

171 Een nyeu liedeken.

1
WI meyske*n*s net schoon gheble*n*cket
die gaerne vruecht hantieren
Wi zijn verplet in Venus bruywet
Niemant en wilt ons nv vieren
dat heeft ghedaen
Ons cussen ons lecke*n* o*n*s boerde*n* o*n*s gecke*n*
o*n*s drincke*n* o*n*s clincke*n* o*n*s roepe*n* o*n*s winken |
Het cost ons so menighen traen
Voor cort iolijt een lanc verwijt
Ons vruecht die mach haest vergaen
Ons vruecht die mach haest vergaen

2
Om dat wi eens al binnens beens
Speelden met venus brande
Met luttel gheweens certeyn ic meens
Bleef onsen maechdom te pande
dat heeft ghedaen
Ons cussen ons lecke*n* o*n*s boerde*n* o*n*s gecke*n*
Ons drincke*n* ons clincken ons roepe*n* ons wincken.
Ist nv niet qualijc ghemaect
den buyc is groot dat is den noot
Wi zijn aen een kint gheraect
Wi zijn. etc*etera*.

3
Dan claghe*n* wi snel met groot ghequel
Ons moeder om troost te verweruen
dan antwoort si fel een dubbel vel
Een hoerken sult ghi steruen
dat heeft ghedaen
Ons cussen ons lecken ons boerden. etc*etera*.

Ons drincken / ons schincken. etc*etera*.
Wat wilt ghi claghen mi
dan gaen wi dolen wat batet verholen
Niemant en ontsegghe*n* wi
Niemant. etc*etera*.

4
Dus trede*n* wi voort hoort dit appoort
En*de* crijghen voor ons ghelucken
die pocke*n* aent boort en*de* worde*n* gesmoort
So dat wi danssen op cruycken
dat heeft ghedaen
Ons cussen ons lecken ons boerden
Ons drincken ons clincken. etc*etera*.
dus worden wi cruypel en*de* manck
Ons vrienden ons mage*n* wi luttel behage*n*
dus eyndt ons leuen cranck
Dus etc*etera*.

5
Eens waren wi ient al omme bekent
Tot allen feesten om drucx vernielen
Nv ist gewent wi zijn geschent
En*de* schoeyen metten sielen
dat heeft ghedaen
Ons cussen ons lecken ons boerden |
Ons drincken ons clincken. etc*etera*.
daer crijghen wi menighen waert
Van lande te lande dan clappe*n* ons tande*n*
En*de* menighen couwen haert
En*de* etc*etera*.

6
Dus worden wi lau int werck seer flau
Verleept en*de* afgebraeyen
die tanden grau die lippen blau
dan moeten wi coppelen draeyen
dat heeft ghedaen
Ons cussen ons lecken ons boerden
Ons drincken ons clincken. etc*etera*.
Ghewreuen is onsen struyck
die ma*m*men zijn plat als ee*n* scotel doec nat
Si hangen op onsen buyck
Si han. etc*etera*.

7
Dus sietme*n* ons rijen doort niet bedije*n*.
Om gode al voor die kercken
Ons boelke*n*s daer lije*n* met twee*n* met drie*n*
Si en willen op ons niet mercken
dat heeft ghedaen
Ons cussen ons lecken ons boerden. etc*etera*.

Ons drincken ons schincken
Elck wijst ons met vingheren naer
Pouer dat bijt ons / aermoede smijt ons
Het valt ons veel te swaer
Het valt. etc*etera*.

8
Ons leste huys is met een cruys
Niemant en derfter na haecken
Dan zijn wi confuys tis een abuys
daer leeren wi luysen craecken
dat heeft ghedaen
Ons cussen ons lecken ons boerden
Ons drincken ons clincken. etc*etera*.
Hier toe so comen wi bloot
Vol seren vol schell*en* vol sweere*n* vol bell*en*
daer steruen wi inden noot
Daer. etc*etera*.

9
Princerskens fier ient in bestier
die noch zijn maechdekens reyne
Wacht v voor tvier der liefden hier
En*de* slaept noch vry alleyne
En*de* wacht v doch
Voor cussen voor lecken. etc*etera*.
Voor drincken voor schincken. etc*etera*.
Weest eerbaer in uwen mont
Wiet anders doet ick maect v vroet
Het sal v berouwen terstont.
Het sal. etc*etera*.

172 Een nyeu liedeken.

1
MEt eenen droeuen sanghe
So claghe ick mijnen noot
Het scheyden valt mi stranghe
Al van dat vrouken minyoot
Wt mijnen ooghen saen
Vloeyt so menighen heete*n* traen
Al om die liefste mijn
die nv anders is beraen
En mijn ontrou heeft ghedaen
Och het scheyde doet mi pijn

2
Schoon amoreuse care
Ick en haddes v noyt betrout
Laests spraken wi te gare
Schoone woorden menichfout
Och hoe was ick also bot

En met mi hout ghi v spot
Ia also ic aensie
Laetsts vant ic die doere in slot
Met een andee lief int cot
Waert ghi vrolijck en*de* blije

3
Dus vinde ic mi bedroghen
Quade tonghen hebbeut mi verbeent
Schoon woorde*n* al gelogen.
Spraect ghi en niet en meent
Ia al biden raet
Door qua to*n*ghen quaet
Sijt ghi va*n* mi v*er*ureemt
En*de* oock heel va*n* mi versaet
Hoe coemt dat ghi mi aldus versmaet
Noeyt en heb ick met v geschimt

4
Adieu schoon reyn figuere
Adieu schoon egle*n*tier
Ic en can gerusten niet een vre
Om v reyn violier
Och mocht ick noch eens ontfaen
Eenen soen het waer gedaen
Aen v schoo*n* roode mont
Och mijn lijden saen
Waer dan al geheel ghedaen
Want mijn herteken hebt ghi doorwont |

5
O edel god der minnen
Cupido staet mi bi
Venus discipulinnen
Aen v roep ic ay my
Also ghi mi doet aen schijn
Oock bedroghen sal ick zijn
Ghelijck Salomon seer wijs
En*de* ooc Absalo*m* seer fijn
Wel schoone rosemarijn
Stae ick op een craeckende ijs

6
Adieu adieu princesse
Daer ic sin op hadde gheleyt
Het was mi een droeue lesse
Als ghi mi v trouwe ontseyt
Qua tonghen breken wel een been
En si en genesen gee*n*
Dat heb ic nv v*er*staen
Och adieu wi moete*n* scheen.
God die wil v wel gheleen
En beschermen van alle quaen

173 Een amoreus liedeken.

1
TRibulatie en*de* verdriet
Wat moet mijn herte al lijden
Eylacen schoon lieueken
Is dat niet een groote pijn

Confortatie gheeft mi soete lief
Ic soudet so wel ghelijden
Mer eylacen schoon lieueken
Ten mach anders niet zijn
Ic wijts quade to*n*gen
Veel erger da*n* fenij*n*.
Wa*n*t zijt al benide*n*
waer datter vruecht gesciet
Troost ghi mi niet
so blijf ic int v*er*driet

2
O troost confoort
Na v staet alle mijn verlanghen
O wreede fortuyne
Hoe valdy mi dus fel.
Van die liefste die ic vercoos
En can ic gheenen troost verweruen
Mer eylacen schoon lieueken
Is dat niet groot gequel
Ic wijts quade tonghen. etc.

3
Onghetroost te sine
Waer vintmen meerder pijne
Want rooc en*de* smaec
Die doet al vergae*n*
Wel rieckende roosemarijne |
Gheeft mijn herteken een medecijne
Sal ick soete lieueken
Van v gheene*n* troost ontfaen.
Ic wijts quade tonghen. etc.

4
Oorlof schoon lieueken
Alst anders niet en mach wesen
Ick bedancke mi seere
Van uwer goeder duecht
Ic hope aen god den heere
Ic salt noch also wel ghelijden
Mer doet schoon lieueken
Van alle dat ghi moecht
Want ghi zijt die ghene
die mijn ionc herte verhuecht
En*de* ghi weet schoon lieueken
Wat tussche*n* ons beyde*n* is geschiet
Troost ghi mi niet so blijf ic int verdriet.

174 Een nyeu liedeken.

1
AL ben ic van den scamel ghesellen
Y nochtans so willic vrolic zijn
Van thiene*n* van viere*n* so wil ict stelle*n*
En drincken den hupsen coelen wijn
Hi laet ons drincken en clincken
En laet ons maken den dobbelen haen
Mijn keelken moet wijnken drincken
Al sou mijn voetken baeruoets gaen

2
Wel ete*n* wel drincken d*at* doet mi specken
Verstaghet al mijnen sin
Een potteken drincke*n* een potken lecken
daer staet al mijn leuen in
Hi laet ons drincken en clincken
En laet ons maken den dobbelen haen
Min keelken moet wijnken drincken
Al sou mijn voetken beruoets gaen

3
Met luilic wercken en vromelic broese*n*
Daer hanghet al mijn leuen aen
En wijnken drincken met dobbelen croese*n* |
Dit doen ic altijt waer ick can
Hi laet ons drincken en clincken
En laet ons maken den dobbelen haen
Mijn keelken moet wijnken drincken
Al sou mijn voetken baruoets gaen

4
Sinte noywerc heb ic vercoren
Tot mijnen alder besten patroon
Ic heb hem dapperlijc hulde ghesworen
In leechdom eer ic zijnen persoon
Hi laet ons drincken en clincken
En laet ons maken den dobbelen haen
Mijn keelken moet wijncken drincken
Al sou mijn voetken baruoets gaen

5
Sinte Luyaert heb ic om ghedraghen
En sinte noywerc heerlic gheuiert
Ic hebse ghedient bi nachte bi daghen
Sinte reynuyts heeft mi bestiert
Hi laet ons schincken en clincken
En laet ons maken den dobbelen haen
Mijn keelken moet wijnken drincken

Al sou mijn voetken baruoets gaen

6
Dus ben ic vast te schepe gheseten
Int luysich schip van sinte reynuyts
En metter ghilde mijn daghe*n* versleten
Dus geeft mi elcken toch wat cruyts
Hi laet ons scincken en clincken
En laet ons maken den dobbelen haen
Mijn keelken moet wijncken drincken
Al sou mijn voetken baruoets gaen

7
Oorlof Bacchus prince ghepresen
Ic vaer te platte borsse na mijn hol
Oorlof lieue Prince te desen
Ic drinc so gheerne mijn buycxken vol
Hi laet ons scincken en clincken
En laet ons maken den dobbelen haen
Mijn keelken moet wijnken drincken
Al sou mijn voetken beruoets gaen

175 Een nyeu liedeken

1
AL dat spreect met vlaenschen tonghen
Hoort naer dit vroelijck liet |
Twert tuwer eeren ghesonghen
Wat te Watendamme is gheschiet
Hoe dattet beschermt was voor verdriet
Maer this God diet al voorsiet
Want die vransche valsch van manieren
Waendent branden ende pilgieren

2
Daer was een valsch verrader
een moelenaer bi beschee
Hi sprack tot ons heeren allegader
Dat si ouer twater souden trecken in bree
Alsmen screef duysent. Ccccc. Xl en twee
En dat met eenen valschen ee
Op den auont van onser vrouwe
te half oogst dede hi dees ontrouwe

3
Mijn heere van nyeuwer leecoene
Mijn heere vanden gracht
Om Rumegem bystant te doene
Met schaders Rijssel ambacht
Scheepten ouer twater inder nacht
Maer si laghender met volle macht

want den verrader swoer sonder sparen
datter meer een vaenken knechte*n* en ware*n*

4
Dese fransche met nauwe listen
Si berchden haer in een hout
Ons heeren diet niet en wisten
Volchden haer valsche ghanghe stout
Edel onedel ionck en out
De vransce o*m* rijngdense so menich fout
Si en wisten haer waer solueren
Elck vluchte sonder cesseren

5
Bellambacht met cloecken sinnen
Si hoordent allaerme slaen
Si laghen te wachtendamme binnen
Si lieten haer eten staen
Seer haest sijn si naer twater ghegaen
En riepen keert wi zijn al verraen
Veel knechten sijn huer teghen ghecomen
Die door twater quamen gheswommen

6
Bellambacht niet om verfrayen
Met morsle ghinghen si voort |
En deden dat vaenderlinc blaeyn
Neffens twater op den boort
Al saghen si haer broeders versmoort
Dan al loopende sijn vermoort
Si riepen staet vrome landtskenchten
Laet ons lieuer doot vechten

7
Met bussen ende halue hake
Vielen si seer dapperlick an
En schoten om gheraken
Daer bleeft so menighen fran schen man.
Monsuer de Rues quamer toe als dan
Heel den leghere te lichten began
die twee slanghen met hem brochte
Daermen die fransoysen met gheraeckte

8
Bin dat ons lieden dus schooten
Om Waten te doen bystant
Die fransche namen drye booten
och op eenen anderen cant
En waende*n* so ouer te comen int lant
Dus bleef waten onghebrant

Maer ons lieden dit verstonden
Si maectense water honden

9
Die franchoysen met nijdighen toren
Quamen op dat saysoen
Met borgoensche cruycen voren
datse ons volck niet en soude misdoen
En haelden schapen en coen
Want si kenden haer gheluwe hoen
Met die borgoensche niet en lieten
Noch tparck te behouden met schieten

10
God spare ons keyser machtich
Voor druck ende teghenspoet
Mer allen heeren voordachtich
En al dat hem bystant doet
En beschermen tonnosel bloet
Op dat sy die franchoysen onuroet
Die om verraetschap altijt helden
Huer valsche coopen verghelden

176 Vanden edelen Landtman.

1
ALs ic ae*n*mercke al dat de werelt hout | beuaen
So gaet die landtma*n* ve*r*re te boue*n*
So my dunct naer mijn verstaen
Hy is seer duechdelijc van zeden
Dus moet hi prijs van mi ontfaen
Want nacien landen sloten steden
Voet hi met sine sweetighen leden

2
Den goeden lantma*n* tot ald*er* duecht v*er*hit
So loyael diet wel ontknochte
Hi eert hi delft hi haect hi spit
als menich edel ma*n* leit op zij*n* bedde sochte
Peynst of die lantman niet en wroechte
Wie soude ons dan met trooste lauen
Pausen Coninghen Princen Grauen
Sullen si leuen hi moet beslauen

3
Den goeden lantma*n* van groter werde*n*
Elck doet hem coren ende groten bant
Die mollen comen wter aerden
Si en wachten hoeck middel noch cant
Si wroeten daert hen meest meshant
Blent zijnde makens gheen gheruchte

binne*n* der tijt dat die landtma*n* saeyt of pla*n*t
so rouen coeyen verke*n*s dit wil ic pluchte*n*
en*de* eeten den landtman af zijn vruchten

4
Venus kinderen ic bens orconden
gaen buyten int doncker als een vedere
die eene valt bouen die ander valt onder
dus ligge*n* si des landtmans core*n* ter nedere
natuere die werct elc rect die leden sijn
Die landtman is des cost verbeyder
Nochtans moet hi van als te vreden sijn
Me*n* soudt gepict hebbe*n* het moet gesnede*n* zijn

5
Seyde ic anders ic soude lieghen
het pluct al ae*n*de*n* la*n*dtma*n* dats claer besene*n*
Die voghelen die inden woude vlieghen
Moeten doch biden landtman leuen
Hanen hinnen al die daer aen cleuen
Doen haer beste si scrapen si stecken
sulcke menige leest aren somtijts in plecke*n*
Maer God weet of sise wte*n* schonen trecke*n*

6
Dus laet ons den goeden landtman te | vriene hebben
die voor ons slaeft met herten noyael
da*n* come*n* die pape*n* die*n* willen thiende hebbe*n*
Dan compt die coster om zijn natael
die vier oorden make*n* een schoon verhael.
Als die van weldoen sijn verbeyders
Ick maecht wel weten principael
si en beghere*n* fruyt sleeu noch brae*m*beyere
Si willen hebben ghelt kaes of eyere

7
Alst coren is in tsi vroech of spade
So comen die ruyters of die quade
Segghen herwaert wi moeter eten
den landtman trect men moet wel weten.
Ter moelen wat baet dat ickt hele
Die molenaers hen niet en vergeten
Si nemen redelijcke vanden meele
Paeys is goet God weet hoe veele

8
Den arme*n* landtma*n* heeft menige*n* stoot.
Die woluen fel va*n* cleynen gheruchte
Biten haer lieden beesten doot

Die vossen doen ooc also int pleghen
Al staet die menighe dit voor een cluyte
die wesels suypen die eyeren wte
den armen landtman heeftet al teghen

9
Dus laet ons gode bidden seere
dat hi den landtman in duechden stercke*n*
Christus selue bewijst hem eere
soot daghelicx blijct inder kercken
het lichaem Gods hoe dat ict mercke
Comt vander terwe dats waerhede
Leyt den landtman niet te wercke
Ten bleue staende slot noch stede
God gheue de*n* landtman paeys en*de* vrede
Ende dat eeuich leuen Amen

177 Een nyeu liedeken.

1
BOurgoenschen laet ons vrolick singhen
En*de* maken eene*n* goede*n* moet
Al willen ons die kleefsche dwinghen
En nemen ons lijf en daer toe goet
Wi hebben victalie ende goet gheschut | te vueren
Ghelt en*de* daer toe den coelen wijn
Antwerpen en wilter niet trueren
Maer laet ons altijt vrolijc sijn

2
Ons Borch is met rooskens becranst.
Te wetene wit ende root
Daer menich vorst ende knecht om danst
Wi en hebben van haer gheen noot
Wi willense tsamen verschueren
Met haren verraders fenijn
Borgoenschen en wilter niet. etc.

3
Wi hebben op haer ghebrouwen
Ons spijse die is wel gaer
Met spiesen ende cortouwen
Tantwerpen int openbaer
Tantwerpen op die mueren
Daer zijn die burghers fijn
Edel Antwerpen. etc.

4
Onsen dranck die sal verschalen
En come*n* die ghelderse niet aen boort
Haer roemen sal hen falen
Elck segghet

Schamt v der valscher kueren
Ghi kleefsche aen ghenen rijn
Borgoenschen en. etc.

5
daer ruyters sullen ons verblyden
Hen paerden comen ons goet
Dan sullen wi vroom broeders rijden
Die nv gaen een deel te voet
Ons gheuanghen in corter hueren
Sullen si wesen al doeghet haer pijn
Borgoenschen en. etc.

6
Goet Keysers sullen si leeren
die fransoysen nv ouer al
Seer cleyn tot haerder eeren
Tis haer een groot misual
Dat si haer oyt ghinghen rueren
Teghen den Keyser ons alder medecijn
Borgoenschen en wilt. etc.

7
Marten va*n* Rossum v mach wel v*er*drieten
Dat ghi Antwerpen oyt quaemt so by
En dat ghijt noyt en dorste beschieten
Te rechte machmen v wel segghen fy |
Maer ghi dacht ons te besueren
Met v verraders wel als cokijn
Antwerpen en wilt. etc.

8
Hier mede beueel ick v den heere
Ghi Borgoenschen met herten fier
En*de* doeghet na mijn leere
En*de* drinct den wijn ende bier
Maer altijt wilt bespuere*n*
Die verraders op elck termijn
Borgoenschen en wilt niet trueren
Maer laet ons altijt vrolijck sijn

178 Een nyeu liedeken Vanden Molenaer

1
DAer was een goelijc molenaer
Op zijnder molen dat hi cla*m*
Om datter niet te malen en qua*m*
Daer om was hi so gram
Wat nieus dat hi vernam
Ia ia om datter niet te male*n* en quam
Daer om was hi so gram

2
Smorghens alst was schoon dach
Die molenaer lach al op sijn doer

Met dien qua*m* daer ee*n* vrouke*n*
Met hare*n* sacxke*n* voer

Het hadde so grooten schoer
Ia ia molenaer wildi mi malen
Mijn corenken loopt daer door

3
Molenaer als ghi mi malen wilt
So maelt mijn corenken wel
Steect een steecxken diepere
Het helpt mi also wel
Ten is gheen kinder spel
Ia ia twaer grote scade liept core*n* op velt
Het ghelt so grooten ghelt

4
Snachts ontrent der middernacht
Dat belleken gaf gheluyt
Ay my seyt si molenare
Ghy moeter scheyden wt
Ende nv eest al ghedaen
Ia ia so vriendelijc sprack die molenaer
Dat goelijck meysken aen

5
Al gheeft dat belleken groot gheluyt
Ghi maelt noch veel te groof
Ay my seyde si molenaer |
En scheet daer nyet so of
Het is so goeden stof
Ia ia steect een luttelken diepers
So gheue ic v den lof

6
Soude ic noch langhe malen
mijn steen wort veel te bot
Ick en sout niet weten waer halen
Mijn stof viel veel te cort
Ende hi opt vrouken loech
Ia ia en wilter niet afscheyden
Het is noch veel te vroech

7
Die dit liedeken dichte
Dat was een ruyter fijn
Sijn buydel was so lichte
Te Machelen en mach hi niet sijn
Daer sadt hi inden wijn
Hi heuet van hem seluen ghedicht
Te Machelen bi die liefste zijn

179 Een nyeu liedeken

1
DAer ick lest leedt

Daer vant ick een schoon dierken
Ick sachse ligghen in secreet
Al by een parmentierken
Het is int openbaer
Daer hoerekint daer

2
Hoort wat dat vrouken sprack
Al tot dat parmentierken
Den lesten dye my stack
Die gaf my een colierken
Het was so vryen haer
Daer hoerekint daer
Aldaer mijn liefken daer

3
Den parmentier die sprack
Wildijt mi niet ontsegghen.
Ick sal op uwen koers
Een trypen boort gaen legghen
Hy en wort v niet te swaer
Daer hoerekint daer
Aldaer mijn liefken daer

4
Met eenen trypen boort |
En ben ben ick niet om payen
Maer ick ben gheschuert al voort
Soudijt niet willen naeyen
Dan volghe ick v al naer
Daer hoerekint daer
Aldaer mijn liefken daer

5
Hoort lieuen parmentier
Ick sal v een eyken doppen
Ick heb een gaetken fier
Willet mi doch eens stoppen
Ick sal v tooghen waer
Daer hoerekint daer
Aldaer mijn liefken daer

6
Den ruyter sprack seer fijn
Wilt wat ontrent my troppen
Ick sal op dit termijn
Daer aen stellen twee knoppen
Daer me salt wesen claer
Daer hoerekint daer
Aldaer mijn lief aldaer

7
Wat cnoppe*n* soudent zijn
Segt aen wilt v verbonde*n*
Al waren si noch so fij*n*
Sy en sullend*er* niet aen houde*n*
Daer heb ick vore*n* vaer
Daer hoerekint daer
Aldaer mijn liefken daer

8
Oorlof ghesellen alle
En wilt daer niet op letten
Maer isser yemant malle
Die daer twee cnoppe*n* wil ae*n* sette*n*
Die come noch bat naer
Daer hoerekint daer
Alder mijn liefken daer

180 Een nyen liedeken.

1
DAer ic lest leet
Daer va*n*t ic een io*n*cfrouwe
Ic seyde haer in secreet
Ic vare naer die landouwe
En si volchde mi naer
Daer hoerekint daer
Alder mijn liefken daer

2
Daer icxse vant
Die ouer schoone roose
Ic namse bider hant
Ic custese daer een poose
Het stont varinck claer
Daer hoerekint daer |
Alder mijn liefken daer

3
Teerste ghebet
Dat si aen mi begherde
Mij*n* hooft cleerken net
Lief wachtet vander aerde.
En ic consenteerret haer
daer hoereki*n*t daer
Aldaer mij*n* liefke*n* daer

4
Wat ic haer boot
Het was wel haren wille
Al op haer buycxken bloot
Leydick mij*n* hant al stille
En si loech eenpaer
Daer hoerekint daer
Aldaer mijn liefken daer

5
Hoe vriendelijc hi sprac
Al tot dat dierken schoone
Sijn lancie die si brack
Hi chreech van haer te loone
Wa*n*t te*n* schilde haer niet ee*n* haer
Daer hoerekint daer
Alder mijn liefken daer

6
Wat ic haer gaf
Het was haer al i*n* name*n*
Ic toochde haer mijne*n* staf
Si en wilde haer noch n*iet* scame*n*
Maer si qua*m* altijt bet naer
Daer hoerekint daer
Aldaer mijn liefken daer

7
Wilt dit in da*n*cke ontfae*n*
Al smaectet van den groue*n*
Haer buycxken is op ghegaen
si is beschout met prouen
Het is int openbaer
Daer hoerekint daer
Aldaer mijn liefken daer

181 Een nyeu liedeken

1
DIe ghelders ende die fransoysen
Die sijn daer ombekent
Sy branden ende sy roofden
Op dit Bourgoensche lant
Dwelck ons Keyser was onbekent
Hi was gheuaren al wt zijn lant
Qualijck cost hijt weten
Wat sijn volck hier mocht ghebreken

2
Ons Keyser verhoorde die sprake
Hoe dat wi waren ghequelt
Hi comt sijne leghere doen maken
Voor Cleflant in dat velt
Hy wilt aenschouwen cleyn ende groot
En*de* smijte*n* die cleefsche en*de* geldersche doot |
Ghene pays en sal hen baten
Al sou den Aren sijn leuen om laten

3
Den Aren is stout int vlieghen
Met sijn vedere wijt
Hi sal den lelyen verdrijuen
Die Ghelders bloeme ter spijt
Om dat si op ons draghen haet ende nijt.
Sy meynden wi waren des Keyser quijt
Maer neen godt danck den heere
Hy comet hen den crijch verleeren

4
Waer is den verrader gheuaren
Die lest mael voor Louen was
Het viel hem suer om draghen
Het ransoen datmen hem daer gaf
Van clooten van poyere was een abuys
Hy moest dan lopen totten coninck huys
Om dat Ransioen te draghen
Dat hem die louenaers gauen

5
Het mosten hem wel seer spijten
Den schellem den onverlaet

in sijne breydel bijten
Al om te wreeken sijn quaet
Om dat hi te Lueue*n* niet en binne en quam
Met alle sijn verraders lam
Die hi daer in hadde bescreuen
En Iochendaelders hadde ghegheuen

6
Ghy borgoensche en wilt niet trueren
Schafft weder om eene*n* huepschen moet
Na suere comt tsuete
Al vallet v teghen spoet
Hebdy verloren eenich goet
Verwacht den Keyser met der spoet
En wilt hem blijuen ghetrouwe
Ghi sult winnen die croone van gouwe

7
Maer die dit heeft ghesonghen
Oft diet eerst mael sanck
Hy sprack met vlaemsche tonghen
Gheboren al in Brabant
Van blijschap drinckt hy geerne den wijn.
Lijf en goet is voor den Keyser fijn |
Wi willent met hem waghen
En bi staen tot alle sijn daghen

182 Een nyeu liedeken

1
DIe wachters hoorde ick rijden
Ghi la*n*tsknechte*n* maect v inde weer
Meynaert met sinen lammen leden
Die comt ons voor heynsberch heyr
Hy brengt met hem so menich man
Ghy crijslieden wiltse aenschouwen an
Ende wilt verdienen tprijsen
Na doude lansknechts wijsen

2
So haest als wy vernamen
Ende hoorden des wachters woort
Wy lantsknechten alle te samen
Maecten ons al op die poort
Me*n* sach daer gee*n* crijsknecht trueren
het dochte ons meest geld*er*se boeren
Wy boden haer goeden morghen
Ende schoten daer in sonder sorghen

3
Eenen brief is ons ghecomen

Met een bode al op dat pas
Daer in dat wy vernomen
Dat Meynaert haer ouerste was
O hertoch Willem hooch gheboren man
Is uwen raet an Meynaert van ham
Merten van Rossem en sulcke reden
Si bringhen v om landen en steden

4
Bode keert weder om tzo velden
Dat gheuen wy v voor den besten raet
Segt meynaert dat hi laet zijn schelden
En sien wat in sinen boese*m* gescreuen staet
Hi begheert van ons dese stercke stadt
Schaemt hy hem niet wi weten wel badt
Wilt hy ons crijghen leeren
Den Keyser hebben wy tot een heere

5
Hi begheert een antwoordt schriftelick
Dat dunct ons wesen so vreemden spel
Met spicen cortouwen ende der ghelijck
Hebben wy leeren schrijuen wel
Daer hebben wy mennighen lants|knecht by
Sy schrijuen so dapper met puluer en bly
Wilt hy die brieuen lesen
Van die pocken sullen wy hem ghenesen.

6
Op eenen morghen si ons beleyden
Op eenen saterdach dat dat gheschach
Mer des maendachs moesten sy wederom scheyden
XIX. Vendelijn men vlieghen sach
Si hoorden daer quam so grooten gewelt
Meynaert van ham moeste rumen tvelt
dat deden die borgoensche heeren
Het narren spel wilden sy hen leeren

7
Thof van borgoenien willen wi louen
dat ons heeft ontset met spijse en*de* dranck
nv sitten wy by den cacgel ouen
Nirredom noeye is onsen sanc
Op Meynaerts garde worden ons dye billen bloot
Die Keyser loont ons met penninge*n* root

Wy maken ons cleeder doorsneden
Naer donde lantsknechts seden

8
Die dit liedeken dichten
Dat was een lantsknechts goet
Sijn herte dat sachmen verlichten
Hi isser wel toe ghemoet
Om Heynsberch te houden ende drincken den wijn
Aen Meynaerts garde en wil hy niet meer sijn
Hi laet hem sijn bulle*n* vercoopen
Hi wil blijuen bi skeysers hoopen

183 Een nyeu liedeken

1
EEn meysken leyde een knechtken te voren
Te trouwe*n* naer den Bruycxsen aert
En hi en wilder niet naer hooren
Maer hi deynde al achter waert
Ey ey hi en derf niet comen
Ey ey hi is veruaert

2
Ten eynden soo was hi te vreeden |
Hi souse trouwen onghespaert
En doen beefden hem alle zijn leeden
Hoe hebbe ic mi aldus beswaert
Ia ia hi en derf niet comen
ia ia hi is veruaert

3
Alsmen die bruyloft sou gaen houwen
Ende die vrienden waren vergaert
Het meysken sprac ghi moet mi trouwen
En doen craude hi sinen baert
Ey ey hi en derf niet comen
Ey ey hi is veruaert

4
Die bruyt die is te bedde ghegaen
En sy sprack lief compt heruaert
Doen ghinck hi in een hoeck staen
En hennen toochde sijnen aert
Ia ia hi en derf niet comen
Ia ia hi is veruaert

5
Hennen soude te bedde waert gaen
Hi sey vroubruyt licgt achter waert
Doen worden zijn oochskens allen traen

Sijn herteken was so seer beswaert
Ey ey hi en derf niet comen
Ey ey hi is veruaert

6
Hi en wist niet hoet ontlegghen.
Om dat hi sou sijn ghespaert
Ick bidde v willet die kinderen segghen
Dat sijer me gaen ommostaert
Ia ia hi en derf niet comen
Ia ia hi is veruaert

184 Een nyeu liedeken van die Coninghinne van Enghelant

1
EEn liet met droeuicheden
Sal ick v doen ghewach
Hoe ter werelt is ouerleden
Wilt horen dit beclach
Die Coninghinne ghepresen
Van Enghelant voorwaer
God wil haer ghedachtich wesen
Die ons heeft al ghenesen
Ter werelt van sonden swaer |

2
Hoe mocht ee*n* stenen herte gedoghen
dat den coninc daer dede aenschijn
Thien mijlen wt sinen ooghen
Moeste si altoos van hem sijn
En*de* den coninck ghinck boeleren
Met een ander dit wel onthout
Al door sijn lant passeren
Ende daer bouen wilt dit gronderen
Heeft hijse teenen wijue ghetrout

3
Dit heeft si ter herten ghenomen
Dat haer den coninc hadde ghedaen
Si is in een bisschops hof ghecomen
Ende was met siecten beuaen
Daer heeftse troost vercreghen
Ende wert daer eerlijck onthaelt
Den rouwe is haer ter herte*n* ghesleghen
Si is te bedde gheleghen
En*de* heuet metter doot betaelt

4
Het deerlijck ouerlijden
Sal ick v doen ghewach

Men hoorde noyt tenighen tijden
So deerlijcken beclach
Den bisschop van coleten
die wasser altoos ontrent
Veel worden int secreten
Heeft si hem laten weten
Doen hi haer gaf dat heylighe sacrament.

5
Och adieu wilt v eerlijck draghen
Mijn man mijn heere reyn
Ghi sult mi noch beclaghen
Dat duchtich van v certeyn
God die willet v vergheuen
dat ghi mi hebt ghedaen
Wt uwen ooghen verdreuen
Dat sal mi coosten tleuen
O ghi waert seer qualijck beraen

6
Adieu Carolus mijn neue gepresen
Adieu mijn vrienden ouer al
God wil v ghedachtich wesen
Ende behoeden v voor misual |
Dese werelt moet ic laten
In eenen soberen staet
Op dat ic niet en worde verwaten
O Ihesus coemt mi te baten
Voor god den vader mijn aduocaet

7
Adieu mijn neue rooms coninc ghecore*n*
Domfernandus excellent
Adieu vrou marie edel gheboren
Van vlaenderen ende brabant regent
Adieu coninghinne van vrancrijcke
Doen ghi quaemt met state groot
Al binnen Camerijcke
Ick willich daer oock ghelijcke
En claghen v mijnen noot

8
Dit heeft de Coninghinne van engelant
Int doot bed daer si lach
Met dien heeft sy haer ooghen geloken
In Ianuario den achsten dach
Is si vander werelt ghescheeden
Die Coninghinne van Enghelant

God wil die siele gheleeden
En haer zijn rijcke bereeden
In die eewighe glorie playsant

185 Een nyeu liedeken

1
EYlaes ic arm allendich wijf
moet mijne*n* noot wel druckich clage*n*
Ick heb een man een lecker catijf
Ick moeter vele me verdraghen
Ick cruype sonauwe onder den steert
Dan segt hi Sulc wijf is veel eeren weert

2
Smorghens makic hem goet biere*n* broot
Ghesuyckert wel om sijn versoten
Dan stel ic hem sinen kacksetel ist noot
Met een warm bardeken onder sijn voete*n*
Ick vraghe oft hi yet meer begheert
Dan segt hi Sulc wijf is veel eeren weert

3
Snoenens heeft hi ee*n* hoenke*n* wel gebrae*n*
Dat eet hi varm al vanden spete
dan moet ic om een stoop wijn ooc gaen
En cappers brenghen voor sijn mete |
Ick vraghe oft hi yet meer begeert
dan segt hi. Sulc wijf is veel eeren weert

4
Ick sie hem peerkens inde wijn
Wel ghepoert tot sinen greye
gherooste rammekens moetender zijn
die duerweyct in maluizeye
Ick bray hem castaengekens inden heert.
dan segt hi Sulc wijf is veel eeren weert.

5
Dan comt hem een noenslaepken aen
dat moet twee vren lanc ghedueren
Sijn volcxken weet hi te vinden dan
dan drinct hi me tot den ses vren
Ic en vraghe hem niet wat hi verteert
dan segt hy Sulc wijf is veel eeren weert.

6
Ick decke die tafel ic make goet vier
Ic stelle hem voort wat hi mach dencken
Mach hi gheen wijn ic hale hem bier
Dan doet hi mi een bacxken schincken
Hi en brenget mi niet en ic ontbeert
dan segt hi Sulc wijf is veel eeren weert.

7
Oorlof noch warm ic om zijn ghemack
Sijn bedde daer hi op gaet rusten
daer light hi met sinen palullen slap
Hi vijst hi schijt al waert een peert
dan peynsick Ghi en sijt niet veel eeren weert

186 Een nyeu liedeken

1
GHi chrijslieden alle te samen
Sijt vrolijcken in die weer
die Geldersce moge*n* haer wel scame*n*
dat si ons comen heer
Om hensborch te winne*n* was haer motijf.
Het heeft hen ghecost so menich lijf
En al tot haer verlanghen
Het en conde haer niet wel verganghen

2
Die wachters hoorde ick reden
Ghi lantsknechts maect v in die weer
Meynaert met sinen lammen leden
die comt ons voor Hensborch heer
Hi brengt met hem so menighen man |
Ghi chrijslieden wiltse schouwen an
Ende verdienen prijsen
Nae oude lantsknechten wijsen

3
So haest als wi vernamen
Ende horden des wachters woort
Wi lantsknechten al te samen
Maecten ons al op die poort
Men sach daer gheen crijsknecht troeren.
Het dochte*n* ons meest geldersche boeren
Wi boden haer goeden morghen
Ende schooten daer in sonder sorghen

4
Eenen brief is ons ghecomen
Met eenen bode al op dat pas
daer in dat wi vernamen
dat Meynaert haer ouerste was
Och hertoch Willem hooch ghebore*n* man
Is uwen raet aen Meynert van Ham
Merten van Rossum en sulcke reden
Si brenghen v om landen ende steden

5
Bode keert wederom tzo velden

Dat gheuen wi voor den besten raet
Segt Meynaert dat hi laet zijn schelden
En sien wat in sinen boesem gescreue*n* staet
Hi begheert van ons dese stercke stadt
Schaemt hi hem niet wi weten wel badt
Wilt hi ons crijghen leeren
Een crijch vorst hebbe*n* wi tot eenen heere.

6
Hi begheert een antwoort schriftelick
Dat dunct ons wesen so vreemden spel
Met spiesen en*de* m*et* cortouwe*n* en*de* dier gelic
Hebben wi leeren schriuen wel
Daer hebbe*n* wi menighe*n* lantsknecht by
Si schrijuen so dapper met pulner en bly
Wilt ghi die brieuen lesen
Van die pocken sullen wi hem ghenesen.

7
Op eenen morghen si ons beleyden
Op eenen saterdach dat dat gheschach
Mer tsaemdaechs moste*n* si wed*er* o*m* scheide*n*
xix. venlijn men vlieghen sach
Si hoorden daer quam so groote geuelt |
Meynaert va*n* ham moste ruyme*n* dat velt
Dat deden die Borgoensche heeren
Het narren spel wilden si hen leeren

8
Thof va*n* bourgoengie*n* wille*n* wi louen.
dat ons heeft ontsedt met spijse en dranck
Nv sitten wi bi den cackelouen
Nirredom noey is onsen sanck
Op meynerts gaerde worde*n* o*n*s bille*n* bloet
die Keyser loont ons met pe*n*ninghe*n* root
wi maken ons cleederen doorsneden
Naer oude lants knechten zeden

9
Die dit liedeken dichten
Dat was een lants knecht goet
Sijn hert dat sachmen verlichten
Hi isser wel toe ghemoet
Om hensborch te houde*n* en drincke*n* de*n* wij*n*
Op meynerts gaerde en wilt hi n*iet* meer zij*n*
Hi laet hem sijn brillen vercoopen
Hi wilt blijuen bi tkeysers hoopen

187 Een nyeu liedeken.

1
HOort toe al int ghemeyn
Een leyt met droeuichede
Hoe dat ons Keysers huysvrouwe reyn
Ter werelt es ouergheleden
Sy was seer goet den armen
Ende huer ghemeente int ghetal
Laet ons god bidden ouer al
dat God die siele wil ontfermen

2
Die arme menschen breet ende wijt
die moghen wel druck oorboren
Wa*n*t si hebben als nv ter tijt
Seer veel aen haer verloren
Ende al die ghemeente mede
dat mochtmen wel mercken
Sijt dies wel vroet
Hoe si haer schamel ghemeente bijstont
In spaengien dit is waerhede

3
Nv suldi horen haer beclach
God wil die siele gheleyden
Op die meydach hoort mijn ghewach |
So is si vander werelt ghescheyden
Coninck philips haren sone ghepresen
die was daer altijs in present
Als si ontfinck dat heylighe sacrament
Ende hi moeste altijt bi haer wesen

4
Adieu coninck philips mijn sone goet
Want ic moet henen varen
En*de* alle mijn kinderkens met der spoet
God wil v in duechden sparen
Adieu coninck van Portugale verheuen
Adieu coninck broeder domfernant
Ic moet gaen trecken in een ander landt
Christus wil mijn bewaerder wesen

5
Adieu Karolus keyser wtuercoren
God wil v bewaren ende sint Andries
En helenora mijn suster hooge geboren
Vrou marie god wil v behoede*n* voor meerder verlies
Ic moet de werelt begeue*n*
dus oorlof ghi heeren onghespaert
die hier ten houe sijn vergaert

Wilt toch eendrachtelijck leuen

6
Si riepen al zijt vroom in strijt
Naden hemel sloech si haer ooghen
Sy sprack o ihesus ghebenedijt
Wilt mi v ghenade toghen
Die doot quam huer bestoten
Si sprac o heere God onbeureest
In uwen hande*n* beueel ick mijne*n* gheest
dus heeft si huer ooghen gheloken

7
Al die daer hebben bi ghestaen
die groot metten cleenen
Si weenden daer so menighen traen
Met droeuegher herten ghemeene
In die stadt va*n* Tollete met grote*n* rouwe
daer is si vande*n* werelt ghescheen
God wil die edel siele gheleen
Van onsen genadigen Keysers vrouwe

188 Een nyeu liedeken.

1
HOut al aen laet ons vrolic springe*n*
Ick sal ons singhe*n* een nieu liet
En met genuechte wat voort gaen bringe*n* |
Van dat nv cortelinghe is gheschiet
Al van een vrouwe die quam in rouwe
En moeste lijden groot verdriet

2
Dit vrouken gent seer fray van leden
Tgaet so gheerne moy en fris
En hanneken is so wel te vreden
Mach hi sitten aenden dis
Eten en drincken gheen achterdincken
Van waer dat haer ghecomen is

3
Twee iongers hebben dit vernomen
Elck leyde haer vanden sijnen voort
En begheerden thuerent thuys te comen
En seyden mijn liefste lieueken hoort
Ick sal v gheuen sonder sneuen
Een roy cuers met een trijpen boort

4
Die ander sprack al sonder quelen
Ghi sijt die liefste dien ick weet
Laet mi eens in v craemken spelen
Ick sal v gheuen een nieu hooft cleet
dat vrouken seyde ras sonder beyden

Weest morghen te clocke acht bereet

5
Dat vrouken ras dat ginc zijn gangen.
Haer tweeste boelke*n* die quam daer
Si seyde mijn liefste sonder verlanghen
Coemt morghen ten thienen sonder vaer.
Clopt tuwer bate ick sal v in laten
En acht op mijn man niet een haer

6
Smorghens vroech al voor den daghe
dat vrouken gheliet haer seer cranck
Maer lacen wat haer hanneken vraechde
Twas neent te wercke waert uwen ganck
En laet mi rusten met cleender lusten
die siecte mach vergaen God danck

7
Te clocke acht quam den eersten
En speelde totten thienen zijn spel
Met dien so quam daer ooc den tweesten
En clopte metten rinck seer snel
den vrijer opspranck teghen zijnen danck.
Het is v man en niemant el

8
Dat vrouken was seer haest beraden |
En heeft hem op den solder ghestelt
den anderen ghinc zijn pack ontladen
den eersten was alle zijn vruecht gheuelt
Ras nv met liste in dees kiste
Mijn man coemt ick hebt twaelf ghetelt.

9
Die man qua*m* thuys en mee*n*de gae*n* ete*n*
daer en was niet met allen bereet
Ras heeft hi daer zijn wijf gesmeten
En seyde ghi vuyle hoere wreet
Hi salt betalen rasch sonder falen
dier bouen is den Heere weet

10
Den ruyter va*n* boue*n* sprack met liste
Hi moet gheuen den helft van dien.
Die daer licht al in die kiste.
Hi heeft haer vryne besien
Ic hebber ghelaten thaerden bate
Om haer ghesontheyt adieu wi vlien

11
Oorlof wi nemen int ghemeene
En bidden elck wie dat ghi sijt
oudt ionck groot en cleene
dat ghi v van sulcke meesters beurijt

Die vrouken*n*s bedriege*n* haer mans en liege*n*
En makense hannekens breedt en wijt

189 Een nyeu liedeken

1
HOort alle toe arm ende rijcke
Wat cortelinge is gheschiet
Va*n* eene*n* backer noyt dier gelijcke
Ghi sult horen dat rechte bediet

2
Die vrou begonst de*n* backer te vraghen
Lieue melis mijn reden nv hoort
Ghi sijt out en*de* cranck van daghen
Aldus v seluen niet en verstoort

3
Ghy zijt out qualijck condi backen
Want v leden staen alte stijf
En ghi cont qualijck heffen groote sacken
Sprack dat ouerschoone wijf

4
Och wijf ick weets v so grooten danck
Dat ghi mi den arbeyt aldus verlaet
Hier woont mijn ghebuer heer vranc
Die hem van backen so wel verstaet

5
Melis ghinck in alsoe corter vren |
Daer zijn ghebuere sadt biden viere
Heer vranc ick soude v gaerne hueren
Om uwen wille so come ick hier

6
Vranc ghebuer ghi moet weten
Helpt doch mijn wijf en weest ghestilt
Te backen te budelen en wilt niet vergete*n*
Ghi sult hebben al dat ghi wilt

7
Die knape was cloeck van bedrijue
Hi bacte dat vrouken so wel te pas
Die vrou sprac wi en sullen ooc niet kijue*n*.
Hem docht dat backe*n* grote*n* arbeyt was.

8
Die knape ghinc dat meel begieten
Twee maenden lanc drie oft vier
Ten lesten began he*m* de*n* arbevt te verdriete*n*
En seyde meester ick wil van hier

9
Melis sprac wildi bi mi blijuen

Ic sal v verbetere*n* v huer
Neen ic meester o*m* v ro*n*de schijue*n*
De*n* arbeyt valt mi veel te suer

10
Dat vrouken sprac al om begrepen
Vrancke ick sal v beteren alle v huer

neen ic vrou uwe*n* bactroch te screpen
mij*n* meester en ic hebbens bey ghenoech

11
Meester ic wil gaen soecken auontuer
Ic wil gaen nemen mijnen ganc
Aldus wilt mi betalen mijn huer
die ic v*er*dient heb vier maenden lanck

12
Melis sprac ic en sal v niet betalen
vranc ghi en dient v huer niet wt
ghi en cont v vrouwe niet ghepayen
daer om sidi een arm druyt

13
Al is dit va*n* eenen backer ghesongen
Niemant en sal hem trecken an
Hier voor wacht v venus discipules ionge
die den arbeyt niet ghedoen en can

190 Een nyeu liedeken.

1
HOort menschen hier gheseten
Int borgoensche crijt
die vromelijc drincken en en eeten
en bedreuen iolijt
Om dat ons Keyser nv wort benijt
En*de* so vromelic strijt dies zijn | wy v*er*blijt
Wi dancke*n* al tsame*n* god gebenedijt

2
Menich herteke*n* was int benauwe*n*
Int borgoensche pleyn
Om dat Gelder en Cleefsche landouwe*n*
En die Gulkenaers cleyn
Spraken va*n* o*n*sen Keyser vileyn
En*de* seyden certeyn al tsamen ghemeyn
dat hem die cabbeliauwen hadden in

3
Een herte vernedert van gheeste
In gods toe v*er*laet
Niewers he*m* en maect de meeste
Wert verheuen iaet
Maer die he*m* verheft hoort me*n*schelijc saet
Wert v*er*nedert quaet het blijct ae*n*t misdaet
Vraget Wille*m* va*n* Guilic die geuange*n* gaet

4
Die coeruoorsters sprake*n* te rade
Aen ons Keyserlijck graen
Oft hy Wille*m* niet in genade
Soude willen ontfaen

Ons Keyser en wilde aen sulc vermaen
gheen hant aen slaen hi wilde weten saen
Waer om dat hy de*n* Arent was af gegaen

5
Die coeruoorsters elck ander in stade

Ginge*n* Willem beuroe*n*
En*de* sprake*n* eert is te spade
Hoort hier Cleuenaer coen
trec in Keysers hande*n* op dit saisoe*n*
In der velde*n* groe*n* als geuange*n* baroe*n*
En op diet v rieden wilt v ontschult doen

6
Nv e*n* sal prophecie n*iet* liege*n*
Hoort al hier naer
Alle loosheyt en bedrieghe*n*
Wert nv ope*n*baer
Tis so misselic wiet berocket heeft
En dus heeft gesneeft vry lelie nv beeft
Wi dancke*n* god d*at* o*n*sen Keyser noch leeft

7
Gelder Cleef en Guylic die lande*n*
Recht vry ongespaert
Begere*n* onder ons Keysers handen
Te sijne bewaert
Wilde hyse ontfange*n* als Keyser v*er*maert
Si zijn vol vaert nae den vroemen libaert
Hi wilse met braba*n*t holla*n*t hebbe*n* gepaert

8
O princelijc prince v*er*heuen
Karolus coragieus
Va*n* ws gelijcke*n* en was noit ghescreuen
Noch soe victorieus
Het buycht al voor ons keyser valiant |
Doer gods crachtige ha*n*t de*n* Torcxen tira*n*t
wilt god ons keiser sal besitten sijn lant

191 Een nyeu liedeken.

1
HOort toe ghi slootmakers altesame*n*
al die m*et* vijle*n* slote*n* wilt ontdoe*n*
Ghi sout v ooc met rechte*n* scamen
Dat ghi daer vore*n* maect twee scoen
En sacht al noyt gheen beter spel
dan vijlt mijn slootken tgaet so wel

2
Ee*n* ionge maecht die qua*m* mi clage*n*
Hoe dat haer slot geslote*n* was
En si haddet la*n*ge also gedrage*n*
Wa*n*t si en va*n*t ghee*n* slotel op dat pas
En al ben ic een luttel fel
Comt vijlt mijn slootke*n* tgaet so wel

3
De*n* ruyter stac zij*n* vijle al binne*n* den slote
Hi dede noch naer huere*n* rel

Dat vrouken sprac bened*er* mote
Daer sult ghi blusche*n* mi geswel
Noyt en haddic beter spel
Vijlt mijn slotken tgaet so wel

4
Dat vrouke*n* sprac tege*n* de*n* slotmaker

Ghi moet mij*n* slotke*n* make*n* veij
Ic goeter smout in wel een aker
Mij*n* hooft bedeech mi also keij
Noit e*n* had ic arger spel
Da*n* vijlt mij*n* slotke*n* tgaet so wel

5
Dat vrouke*n* dede huer slote*n* wel so vijle*n*
dat si zij*n* vijle al heel bedarf.
En ooc daer naer in corter wijle*n*
De*n* ruyter van vijlen starf
En noit en had ic sulc gequel
Dan vijlt mijn slooken tgaet so wel

6
Dat slot was eene*n* cleynen tijt ontslote*n*
Maer varinc wast weed*er* toe
Theeft die sloetmaker so v*er*droten
Sy vouder mede wt huere*n* ghoe
Noit e*n* had ic arger vel
da*n* vijlt mij*n* sloetke*n* tgaet so wel |

7
This schande voor de slootmakers
Om d*at* si alle ware*n* moe
Me*n* vint noch spitters en*de* brakers.
Si soude*n*t doen met heete*n* bloe
En segghen noit gee*n* beter spel.
Da*n* vijlt mijn sloetken tgaet so wel

8
Wi bidde*n* elc nemet in da*n*cke.
Mer wil iema*n*t tslootke*n* noch o*n*tdoe*n*
Hi sal wel crijgen een goe bla*n*cke
Om te coope*n* ee*n* paer scoe*n*.
En singt dan noit beter spel.
Da*n* vijlt mijn slootke*n* tgaet so wel.

192 Een nyeu liedeken.

1
HOort toe den hoop met alle*n*.
Wat te Lueuen is ghebuert
zijnt sint Iansmisse is gevallen.
Van een Clercxke*n* on|getruert.
En van een moederlijc meyske*n*.
Si hadden malcander lief.
Al sprack hise menich reysken.
Dat en bluste noch n*iet* haer gerief

2
Hi slachte Vrou Venus knaepen.
Sint Jooris bisschop maecte he*m* nat
Om in haer blanck armke*n*s te slapen.
Hi haer so vriendelijcke badt

Dwelcke si hem consenteerde.
Va*n* vaer en Moer was hi bevreest
Mer tmeysken douders informeerde.
Hoe si ghequelt was van eenen gheest.

3
Screye*n* iancke*n* croege*n* en stenen
sachmen aen dit meyske*n* fier
Och moed*er* waer sal ic henen
noit maecht en leet sulc dan|gier.

Eenen geest sal mi die leden breken
Ten dient niet langher gestilt
Of allеen moet ic tegen hem spreken
Op den voorsolder hi comen wilt

4
De ouders hier af seer verscriecten
Maecten haestich huer bedde beneen.
Op gheen boeuerye si en mickten
mer hebben huer lief dochter gebeen
Willet paciencelic verdragen
Al wat v den geest aendoet
Wi hopen in corten daghen
Sal al zijn pijne zijn geboet

5
Tsauens ontrent den neghen
wort dit meisken seer beureest
Och moerken ic moet sonder beiegen.
Daer bouen gaen spreken den geest.
Den clerc quam ter veynster inne.
Bi zijn liefste moeder naect
Die gheest quel|de zijn liefste minne
Datter die coetse af heet gecraecht

6
De ouders niet seer vast en slipen
haer iammerde tsdochters verdriet
Seer lude si biddende riepen
Liefkint lijdt al wat v geschiet
Geeft goet erue arbeit mede
Al wat hi v beueelt.
Consentert al hem tzijnder vrede
Op dat ghijt niet langher en bequelte

7
Tsnuchtens ginghen vrienden en magen
Met medecijn tot haer bedde vroech
Meysken sey de geest sou mi plaghen
de dic niet altijt zijn geuoech
Tgheslachte weende seere
Tmeisken was van verwe bleec
Och vrienden dat weet onsen here
Hoe dat mi den geest te nacht bestreet

8
Ten baet seyt si hulen | screyen en lollen.
Alleen ic mot die pijn lijen
Siet hoe ic hier ligge geswollen
Door des geest pijnlic bestrijen
Wt die vrienden sonder weder leggen.
Spraker eenen boerdelic onversaecht
Cosijn dorstic ic sout seggen
V dochter mijn nicht en is geen maecht

193 Een amoreus liedeken.

1
HEt was ee*n* aerdt ee*n* aerdich medecij*n*.
Op eene*n* morge*n* stonde.
En daer vant hi va*n*t hi ee*n* vrouke*n* fijn.
Sy had ee*n* so diepe*n* wonde.
Sy vraegde*n* d*at* meesterke*n* op d*at* pas.
Oft hi ee*n* meester vand*er* wonde*n* was.
Sy hadts van done.
Do nee*m*pt v tent en te*n*telt my.
Van goed*er* herte*n* bly
Pijnt v te spoene

2
Hy na*m* d*at* vrou d*at* vrouke*n* bid*er* ha*n*t
als meester gepres*en*
Hi leydese daer aldaer aen eene*n* ca*n*t
Om haer te genese*n*
Sijn bus metter saluen die was daer bereet
En daer me dat hi tege*n*t goelijc vrouken street
dat vrouke*n* riep
salft mi salft mi noch ee*n*s
noch ee*n*s al binne*n*s beens
Oft ick ontsinne.

3
Dat Meesterke*n* gaf en gaf dat vrouken soet
Al vande*n* beste
hy soudese noch eens tenten tenten metter spoet
maer zij*n* te*n*te en woude niet veste*n*
Sij*n* te*n*te die faute gelic ee*n* riet
Va*n* schae*m*te d*at* hi dat vrouke*n* liet
Als die v*er*uaerde
dat vrouke*n* riep hoort mijn | hoort mijn beueel
Maer tentelt my noch wel
Met lacker aerde

4
Prince dat meyske*n* moeste daer vlien
met also groote onteeren
Die busse metter salue*n* was qualijcken versien
Voor sulcke oude seeren
D*at* vrouke*n* riep luy en*de* daer toe fel
Arme*n* duuel leert irst v ambacht wel
Leert eerst cureren
Ghi mocht veel beter eerst gae*n* lappen v schoe*n*
Arm allendighe loen
dan vroukens tempteeren

194 Een nyeu liedeken.

1
HEt was te nacht also soeten nacht
Dat alle die vogele*n* son*ghen
Te fiere*n* nachtegale hief op ee*n* liet en sanck
Met zij*n*de*r* wilde*r* tonghen

2
Dat v*er*hoorde*n* twee gesellekens fij*n*
Twee geselleke*n* van auo*n*tuere*n*
Si name*n* mi mine*n* fiere maghedom
Ick en mochter niet om trueren

3
Si name*n* dat ic veel lieuer hadde
Een vingerlinc root va*n* gouwe
Maer bringhen zij mi d*at* wede*r*omme thuys
En het sal he*n* noch berouwe*n*

4
Het sat ee*n* schipperke*n* al op zij*n* scip
Hi hoorde d*at* vrouke*n* seer clage*n*
Gebreect v bier broot ofte wijn
Dat sal ick v doen halen

5
Mi en gebreect bier broot of wij*n*

Noch geenderhande | dinghen
Ick draech ee*n* kint so cleyne kint
Ick en can die vader niet vinden

6
Draechdi een kint so cleyne kint
Condt ghi die vader niet vinden
So doet dat kindeke*n* alle zij*n* gerief
Die vader sal v beminne*n*
en van uwen cleyne kinde.

7
Nv wil ic gae*n* trecke*n* dat groene wout in
Die fiere nachtegael vraghen
Maer of si alle gesceyden moeten zijn
En dat eens twee liefkens waren

8
Wy ware*n* ghescheide*n* mij*n* soete lief en*de* ick
Het is haer nae so wel berouwe*n*
Wy soude*n* also sae*n* v*er*gadert zij*n*
En woude si my zij*n* getrouwe

9
Goet en getrouwe sal ic v zij*n*
Een fiere gelaet sal ick v schencken
Wanneer ic ligghe inden arm van dijn
Op een ander sal ick dencken

10
Nv radick elcke ionghe maecht
Dat zij haer eerken bat besluyten
Wanneer dat willeken is gedaen |
En dan is die vrientschap wte

195 Een nyeu liedeken.

1
IN Iunius den .xx. dach
den Prince van Araengien te velde men sach
Met menighen vromen lantsheere
de Ghelderse verstoorde sonder verdrach.
Hi behaelden daer oock prijs ende eere

2
Des princen meynen was op dat pas
Hensberch te victalieren ras
Hi de alle monucie bereyden
Wie dat ruyter noch lantsknecht en was
Moeste wten bourgoensen legher scheyden

3
De gelderse quame*n* tege*n* d*er* nacht
En hebbe*n* eene*n* lose*n* alarm gewracht
Met ontre*n*t vijfhond*er*t peerde*n*

Mer de bourgoe*n*se zeer wijs bedacht
Dorstense wel aenueerden

4
Smorghens ontrent dagheraet
Is den Prince getrocken met sinen staet
Met vijfthien hondert peerden
daer ouerste af was my wel verstaet

Graue Wille*m* va*n* Vorstenborch va*n* weerde*n*

5
Als die gelderse dat vernamen
Dat die bourgoense ane quamen
Met die victaille waghens ghepresen
Met dry slachoorden sachmense versame*n*.
Wt hen cuylen quamen sy midts desen

6
De Prince viel die gelders dapper an
Ende haer schade van menighen man
Ten cost die bourgoense niet verdrieten
Veel vanden boeren sachmen als dan
Het bloet ouer die schoenen vlieten

7
Die van hensberch zij*n* ooc wt ghespro*n*ge*n*
En hebben onder den hoop geclongen
Met bussen ende cortouwen
Si hebben die geldersen so bedwonghen
Si en mochtent daer niet langher houwe*n*

8
Die geldersen vernamen dit rumoer
dat daer wert versleghen so menighe*n* boer
Al van die bourgoense knechten
Si riepen gelt gelt dou vertwijfelde loer |
Of wy en willen der ia niet vechten

9
Van gelt en was daer gheen gherucht
Voor de bourgoense hadden sy ducht
In Wassemborch zijn si gheweken
Na Rueremunde namen sy ooc de vlucht
Die bourgoense volchden op haer streken

10
Pauwellioene*n* tenten en Victaille net
Met .xv. groote stucken reyn opgheset
Buspoeyer en daer toe clooten
Hebbe*n* de bourgoe*n*se m*et* beckenele*n* gescept
Ten heeft haer niet Verdroten

11
God en den Heere sint Andries
Die wil bewaren dat gulden Vlies
Voor alle verraderyen
Voor hinder of schade of eenich Verlies
Nv en tot allen tijden

196 Een nyeu liedeken

1
IC heb de werelt seer bemint

Si heeft mi heel van god getoge*n*
Nv heb ick ooc al versint

Hoe mi die werelt heeft bedroge*n*.
O god het is in v vermoghe*n*.
Wilt mi nv o*n*tferme*n* noch
O valsche werel ghi hebt my al geloghe*n*
In v en is niet dan bedroch

2
O werelt ghi sijt toch een partie
Teghens god het is claer beseue*n*
Want nijdicheyt en houerdie
Sijn ter werelt al verheue*n*.
Niema*n*t en soecket dat eewich leue*n*.
Dat mach ic wel segghe*n* noch
O valsche werelt ic heb v wel beseuen
In v en is niet dan bedroch

3
Gulsicheyt en ouerdaet.
En zijn nv ter werelt al gheen sonde*n*
Ouerspel seer fornicaet
Al zijn de ouer al gheuonde*n*
Om gelt om goet ontbintme*n* alle sonde*n*
dat mach ick wel segghe*n* noch
O valsche werelt als ick v wel duergro*n*de
In v en is niet dan bedroch

4
Als ick die werelt wel besie
En bekenne haer ghebreken |
Laet ons dan tot christum vlie*n*
En*de* werelt heel versteke*n*
Aen hem en sal ons niet gebreken
Want hi is der menschen soch
O valsche werelt ick heb v al duerkeke*n*
In v en is niet dan bedroch

5
O Hemelsche vader ghebenedijt
Wilt mi van dit vlees verlaten
dat wi door cristum werden beurijdt
want wi zijn al broossche vaten
De werelt met haren ondersate*n*
Heeft mi nv beuange*n* noch.
O valsche werelt ten mach v al niet bate*n*.
In v en is niet dan bedroch

6
O Vader inder eewicheyt
wilt mi uwe*n* gheest ingheue*n*
De werelt heef mi heel verleet
Si doet mi na de*n* vleessche leue*n*.
Het welc de siele brenct in sneue*n*
Verloren inder hellen croch
O valsche werelt ic heb v claer beseue*n*
In v en is niet dan bededroch

197 Een nyeu liedeken.

1
IN Augusto den tweesten dach
Datme*n* de stadt va*n* Loue*n* belege*n* sach
Al van die fransche knechten
Daer Merten van Rossum sonder v*er*drach
Die lueuenaers woude beuechten

2
Die fransoysen quamen seer stoutelic ae*n*
Si meynden te Lueuen binnen ghaen
Ghelijck een scheper drijft sijn schapen
Sonder slach oft sonder slaen
Meynden de louensce vroukens te slapen

3
Op de veste was menigen stouten clerc
die vroukens waren neerstich int werck
Aen steenen aen reepen aen alle dinghen
Si spraken sijt alle cloec int werck
Wi sullen v ghenoch aen brenghen

4
De fransoysen schoten hen bussen af
die van louen en achten dat niet een caf
Die burghers hielden goe hoede
Al waert dat hen veel volcx beghaf
De schutters waren cloec van moede |

5
Merten van Rossum den onuerlaet
Hi heeft ghesonden eenen abasaet
Al aen die burghers ghetrouwe
Hi eyste met woorden seer abstinaet
Tseuentichduysent crone*n* root va*n* gouwe

6
Daer bouen eyste hi noch een voor al
Van clooten van bussen een groot ghetal
En poeyer met gheheelder ermijen
En dat hi ses weken sonder gheschal
Wt ende in sou moghen rijen

7
Die heeren hebben verstaen dit woort
Die borghers waren seer verstoort
Si en wouden dat niet consenteeren
Si spraken altsamen met een accoort
Wi willense declineren

8
Merten van Rossum hen capiteyn
Hi hiel voor de stadt van Louen ghemeyn
Dat heeft den borghers verdroten
Si riepen comt aen groot ende cleyn
En si hebben inden hoop gheschooten

9
Die fransoysen waren seer veruaert
doort schieten is hen den moet beswaert
achter rugghe sijn si ghetoghen
dus da*n*ct god de zij*n* dienaers heeft bewaert
Want het staet doch al in sijn vermoghen

10
Merte*n* va*n* Rossum was in grooter noot
Want daer bleeffer meer dan iiij.c. doot
dies was hi ghestoort van sinne
Mer in een groote schure verstaget bloot
daer dede hise varen inne

11
Die fransoysen waren seer veruaert
Si hebbent al tsamen verbaert
die dooden metter schueren
die stadt van louen was hen ontuert
dat mochten si wel betrueren

12
Als god zijn dienaers helpen wilt
Teghen hem en helpet tswaert noch schilt
dan alleen in die hant des heeren
dus laet ons tot god keeren als ridder milt
Hi sal hem tonswaert keeren |

13
Die dit liedeken heeft ghedicht
Sijn hert dat was daer toe verlicht
Om elcken te vermonden
Want ghelijc een leeu de cloeckelijck vicht
Sijn die van lueuen beuonden

198 Een nyeu liedeken

1
IC wil gaen om mijn ghewin
En soecken hansken en*de* gille
Ick heb eenen man naer mijnen sin
Hi laet mi doen al dat ick wille
Als ict al besorghe op dit termijn
Dan segt hi. Een vrou van eere*n* suldi zijn

2
Ic loope rincketten aen elcken cant
En ic doe mijn keelken clincken
Ic gheue mijne*n* man eene*n* pe*n*ninc in de ha*n*t.
daer me so gaet hi sitten drincken
Als ic ghelt thuys brenge cust hi mijn
dan segt hi. Een vrou.

3
Ick sitte heel nachten op die banck

Niet achter op der lieden snaer

Ick hebbe eenen man naer mijne*n* danck
Hi draecht mi gans duer vier en water
Als ic hem hou gaeude te bier te wijn
dan segt hi. Een vrou.

4
Al werdick beclapt me*n* vinter meer
daer af en maect mijn man gheen voere
Hi kijft so ruytelic voor mijn eer
En segt mijn wijf en is geen hoere
Ick beloue hem een paer cousen fijn
dan segt hi Een vrou.

5
Hi laet mi nv mijn willeken doen
So langhe als icket al betale
Coop ic nyeu cousen oft trijpen scoen
Hi en vraghet mi niet waer dat ict hale
Al doe ick al dit ten is hem ghee*n* pijn
dan segt hi. Een vrou.

6
Al werdic ghebesicht wat lichter aen
Het en scaedt mi niet een boone
Ick come weder thuys tot mijne*n* man
En ick gheue hem een goude*n* croone |
Als ic hebbe ghehadt een goet ravijn
Dan segt hi. Een vrou van eere*n* suldi zijn

7
Oorlof me*n* vinter noch meer bekent
Van sulcken aerde in allen hoecken
In vlaendre*n* braba*n*t te brugh te gent
die wel tconto orboren laten versoecken
En haer mans wel paye*n* m*et* cluchte*n* fijn
En willen nochta*n*s vrouwe*n* va*n* eere*n* sijn

199 Een nyeu liedeken

1
IC quam noch gister auo*n*t.
Voorwaer ic en liege v n*iet*.
Daer qua*m* ee*n* meiske*n* wter hage*n*.
Si was gecleet gelijc ee*n* pagie
En was dat niet swaer verdriet

2
Pagie wel lieue pagie
Waer is v heer? mi verstaet.
Mijn heer heeft mi verlaten
Dus moet ic dolen lancx der straten
Ick en weet mijns gheenen raet

3
Goede*n* raet sal ic v gheue*n*.

Laet ons gae*n* drincke*n* de*n* wij*n*.
Wa*n*t mi dunct ae*n* v visagie
Ghi en zijt gheens heeren pagie

En ghi sijt een fier maechdelijn

4
Oft ick een maechdelijn ware
Wat leyt daer yemant aen
Laet ons te samen gaen wanderen
Vanden eenen altotten anderen
Wi sullen ghenoechte ontfaen

5
Daer ghinghen si henen sluypen
Ghelijck een hoender dief
Van daer tot achter die vesten
Om vrou venus brant te lesschen
Daer creech hem die pagie lief

6
Pagie wel lieue pagie
Wi twee wi zijn ghemelt
En comt niet meer so laet int doncker
Om te spelen met uwen ioncker
Oft ghi sout verdienen tghelt

7
Maer die dit liedeken dichte
dat was een ionghelinck fijn
Hi heuet so wel ghesonghen
God schende quade nijders tonghen |
Met zijn lieueken inden wijn
Onsuyuere tonghe onsuyueren sin heeft
Want elc vat wt gheeft nae dattet in heeft
Wildi da*n* reynich zij*n* ende cuysch beuonde*n*.
Hebt herte tonghe ende v leet ghebonde*n*

200 Een nyeu liedeken.

1
LOF God en weest verblijt
Al dye Bourgoensche zijt.
Elck schaft nv hupschen moet
Al ist oorloghe en strijt.
Voor ons noyt beter tijt
Comt ons Keyser het edel bloet.
Int lant gelijc hi doet.
Naer dauidts woort hi moet
Wel zijn ghebenedijt.
Die compt om ons profijt
In den name des heeren soet

2
Ons keyser dat edel greyn
Mach wel den aernt certeyn.
Doen in zijn wapen staen
Den edelen aernt reyn
Die sietment int ghemeyn

Bouen alle wolcken gaen
Dan daelt hi neder saen

inder zee rasch onbelaen
Ende daer so haelt hi eyn
visch om sijn ioncxkens cleyn
Den honghere te verslaen

3
Sghelijcx ouer reyset al
Lant water berch ende dal
Ons edel Keyser fijn
En sorghet voor groot en smal
Hoe hi donnosel sal
Beschermen voor ghepijn
Als wi in rusten zijn
Hi en rust in gheen termijn.
Maer waect voor zijn ghetal
Al maect hi cleyn gheschal
Alsoot nv es aenschijn

4
Naer vlaender lant mignoot
Was ons Keyser deuoot
In april den vierden dach
Op vaerde maer den scoot
Die doen den turck hem boot
Belette somen sach
Christus diet al vermach |
Hielp hem in dat beiach
Dat den turck voor hem vloot
Sijn vyanden bleuen doot
Lof god hi wanden slach

5
Als ons Keyser playsant
Die turcken wt sijn lant
Dus hadde ghedaen vlien
Hi heeft in elcken cant
Die frontieren vailliant
In spanien Van als voorsien
Aen zijn kinderen doen te tien
En alle edele tot dien
Nam hi huesschen oorlof want
Hi quam perpiniant
Verstercken van crijschlien

6
Als hijt in spaenghien claer
Ghestelt hadde alle gaer
Den vierden in Meye lest leet
Quam hi om ons weluaer
Te basseloenien daer
Al sijn schepen laghen bereet
Daer ons Keyser in screet.

Met al zijn edele discreet
Dus so quam hi een paer
Met een groote armee naer
Dese nederlanden breet

7
Lof God want hy hem scanck
Goede weeder en voortghanck
Hi is ghearrineert
Te Ienes vry en vranck
Daer elck ter vruecht ontspranc
En seer heeft ghetriumpheert
Elck nv veriubileert
En ghereeschap pretendeert
Naer des Keysers ontfanck
Want hi naer ons verlanck
Comt ons bi onghecesseert

8
Vrou Marie ingenieus
En den Graue van reus.
Van Aranien den princier
Den Graue van Buren vleus
En alle edele coragieus
Wi bedancken in dit quartier
Want zijs Keysers landen hier
Beschermt hebben voor dangier |
Dese tijt periculues
Ons Keyser fortunieus
Sals haer nv bedancken schier.

201 Vanden Landtman

1
LAet ons den landtman louen
Met sanghe ende vruecht
Want hi gaet al te bouen
Om sijn loyale duecht
Landouwen slote*n* steden
Daghelijcx spijst ende voet
Met sijn sweetighe leden
Den edelen landtman doet
Daert al by leuen moet

2
Hertoghen Princen Grauen
Sullen si zijn ghespijst
den landtman moet beslauen
Thes recht datmen hem prijst
Als heeren triumpheren
En schaffen huypschen moet
Men siet hem laboreren
den edelen Landtman goet
Daert al. etc

3
Elck doet den landtman toren
Waer hi sayt ende plant
die mollen blint gheboren
wroeten naert hem mest meshant
die coeyen schapen en swijnen
die comen metter spoet
En doen zijn vrucht verdwijnen
de*n* edele*n* landtman goet
Daert. etc

4
Vrou venus lacke dieren
Die doe*n* he*m* groot gequel
Sijn vruchte*n* niet en viere*n*
Als si ligghen in haer spel
Si stommelen ende si steken
Al varen si verhoet
Sijn coorne deerlijc breken
den edelen landtman goet
Daert. etc.

5
Elck besicht daer zijn clauwen
Hoenders en voghels vry
Men gaeter ter oeste houwen
Hi en isser niet altijs by
Men soude qualick ghelouen |
Hoe menich ontschamel bloet
Trecken en teesen wt zijn schouen
den edelen landtman goet
Daert. etc

6
Dan is hi van die papen
Om zijn thiende ghequelt
die costers staen en gapen
Om eyeren schoouen oft gelt
Susters ende baghijnen
Om hebben elc hen groet
dus laet hi vanden sijnen
den edelen landtman goet
Daert. etc.

7
Mulstooters met haer rijuen
Om kiekens koorne en vlas
Connen wonder bedrijue*n*
Die vier oordene*n* op d*at* pas
Willen hem gods rijcke verleenen
Met huer bedinghe soet
Mer tes hebben dat si meenen
vande*n* landtman goet
Daert. etc.

8

Die iaghers en serganten
die zijn oock geerne verblijt

Want si hem voor terwanten
En boeuen hebben beurijt
Den molenaer vanden mele
Als hi ter molen doet
Schept diepe god weet hoe veele
Vanden edelen landtman goet
Daert. etc

9
Vossen fissauwen fluwijnen
doen zijn hoenders en ganssen stoot
die woluen wreet om schouwen
bijten coeyen en schapen doot
Wesels suypen so si pleghen
Sijn eyrren onghebroet
dus commet hem alle tseghen
den edelen landtman goet
Daert. etc.

10
Christus die tonser vrame
Ter eeren den landtman fijn
Sijn bloet en*de* lichame
Schanc onder broot ende wijn
En als hi was verresen
Quam als een landtman vroet |
Moet in zijn hulpe wesen
Den edele*n* lantman goet
Daert al bi leuen moet.

202 Een nyeu liedeken.

1
MEt eenen drouen sanghe
So claghe ick mijnen noot
Het scheyden valt mi stranghe
Al van dat vrouken minioot
Huyt mij*n* ooghen saen
Vloeyt so menighen heeten traen
Al om die iiefste mijn
die nv anders is beraen
En mijn ontrou heeft ghedaen
Och het scheyden doet mi pijn

2
Schoon amoreuse caer
Ic en haddes v noeyt betrout.
Laets sprake*n* wi te gare
Schoon woorden menichfout
Och hoe was ick also bot
En met mi hout v spot
Iae also ick wel aensie
Laets vant ick die duere int sloot
Met een ander lief in cot

Waert ghy vrolijc ende blye

3
Dus vint ic mi bedroghen
Quade tonghen hebben mi verbeent
Schoon woorden al ghelooghen
Spraect ghi en niet en meent
Iae al bijden raet
Door qua tonghen quaet
Sijt ghy van mi verureemdt
Ende oock heel van mi versaet
Hoe coemt dat ghi my aldus versmaet
Noeyt en heb ic met v beschimt

4
Adieu schoon reyn figuere
Adieu schoon eghelentier
Ick en can gherusten niet een huere
Om v reyn violier
Och mocht ick noch eens ontfaen
Eenen soen het ware ghedaen
Aen v schoon roode mont
Och mijn lijden saen
Waer dan al gheheel ghedaen |
Want mijn herteken hebt ghi doorwont

5
O edel god der mynnen
Cupido staet my by
Venus disciplinne*n*.
Aen v roep ick ay my
Also ghy mi doet aenschijn
Oock bedroghen sal ick zijn.
Ghelijck Salomon seer wijs
Ende oock Absolon seer fijn
Wel schoone roosemarijn
Staen ick op een crakende ijs

6
Adieu adieu princesse
Daer ick sin op hadde gheleyt
Het was mi een droeue lesse
Als ghi mi v trouwe ontseyt
Quade tonghen breken wel een been
En si en ghenesen gheen
Dat heb ick nv verstaen
Och adieu wi moeten scheen
God die wil v wel gheleen
En beschermen van alle quaen

203 Een nyeu liedeken.

1
MArgrietke*n* ghi zijt so huepsch en fier

ghi hebt twee bruyn oochske*n*s die ic gerne aensie
Reyn vrouwelijck dier
Sout ghi niet willen scheyden eer lanck
Inden crijch sal ick v leyde*n* lief ist uwe*n* da*n*c

2
Al inden crijch daer wil ick sijn
men schenct daer die vrome lantsknechten den wijn
Reyn vrouwelijck fijn
al onder die blauwe landouwe voorwaer
daer is gebrec va*n* vrouwe*n* lief had ic v daer

3
Maergrietken wout ghi met mi gaen
Ick sou v leyden al voor Terwaen
Reyn vrouwelijck graen
daer sullen de lantsknechten neuen v staen
Si en sullen v tot gheender noot afgaen.

4
Al voor terwaen daer is groot noot
Men slaeter die vrome lansknechten doot
Cleyn ende groot
Te voet en oock te peerde gaet me
scoo*n* lief rijt uwer verde*n* en laet mi met vre

5
Maergrietken ic waer so gerne bi dy |
Ick bleue v dan mijn leuen bi
Begeerdes op mi
Soe sal ick ghetrouwelijc bi v stae*n*
Wilt ghi mi nv noch ne*m*mermeer nyet af gaen

6
Maergrietken sprack met moede fier
Adieu ick wil vertrecke*n* van hier.
Wt dit rosier.
Sa wil v god gheleyde*n* voorwaer
Dat ghi van mi wilt scheyden lief dat valt mi swaer

7
Maer die dit liedeken dichte
Sijn herteken truerde hem licht
Vry niet en swicht
Quae nijders honden hebbe*n* he*m* int gepijn
Daero*m* dat hi moet deruen dat vrouke*n* fijn

8
Maer die dit liedeken eerstmael sanck
Dat was een ruyter vander banck
Vry en vranck
Maergrietken en mach he*m* ghebuere*n* niet
Daero*m* so lijt zijn herteke*n* so grote*n* verdriet

204 Een nyeu liedeken van Borbon.

1
O God van hemelrijcke
Wat druc is ons gheschiet
die Borgoensche alle gelijcke
God behoede Borbon voort verdriet
Twas so vromen capeteyn
dien hebben wi verloren
Den eedelen heere reyn

2
Menich slach heb ick ghesleghen
Te peerde en oock te voet
Groote victorie heb ick ghecreghen
Ter eeren den keyser soet
Menich leet heb ick den coninc gedaen
daer hi quam al voor pauien
daer en mocht hi mi niet ontgaen

3
Melanen hebbe ick in ghenomen
met menighen crijsch man vry
die Paus hadde dat vernomen
die sandt he*m* groot volck by
Si meende*n* mi wel af te slae*n*.
die Veneetsiane*n* quame*n* mede
Mer ten was haer niet wel vergaen |

4
Heel ytalien heb ick bedwonghen
Ter eeren den keyser fier
Roomen heb ick bespronghen
daer ben ick ghecomen int dangier
Het ghebuerde al inden tweesten slach
daer ben ick oo deerlijcken doorschooten
daert so menich man ansach

5
Och adieu Kaerle lieue neue
Het moet nv ghescheyden zijn
Nv moet ick v begheuen
Want het scheyden doet mi pijn
Ic waende met v te vinne*n* d*at* keylich lant
Nv moet ic ommer steruen
God blijue nv dijn onderstant

6
Adieu ghi edel heeren bouwe
Adieu graef Ioris van sassen goet
Weest toch den Keyser ghetrouwe
dat bidde ick vry edel bloet
adieu vice roy de napels vry
Nv moet ick van v scheyden

Gods barmherticheyt staet mi by

7
Die heeren weenden seere
si hadden groot verdriet
Al om borbon den heere
dat hi so droeflijck schiet
die knechten maecte*n* groot misbaer
Si en wisten wat bedrijuen
dee*n* vra*n*ck sijn ha*n*den da*n*der trac zijn hayr

8
Ons troost hebben wi verloren
En*de* oock ons toeuerlaet
Ick bidde Ihesum wtuercoren
dat hi zijn siele ontfaet
Ghetrouwe*n* dienst heeft hi ghedaen
God sal een ander verwecken
die den keyser nv sal bi staen

9
Wi moghe*n* wel bedrijue*n* rouwe
Om Borbon den capeteyn goet
Ende voor Wassenaer ghetrouwe
Hi heeft oock ghestort zijn bloet
Ter eeren den Keyser dat is waer |
Men mocht gheen getrouwer vinde*n*
dan dese twee int openbaer

205

1
RIick God wie sal ic clagen
Mijnen druck en my verdriet
Hier en is niemant ten daghen
die my oock bystant biet
dies lijdt mijn herte rouwe
En daer toe groote pijn
Lief de ick v ontrouwe
Soe waren die schulden mijn

2
Eens siaers stondick int herte
Van een reyn vrouwelijck graen
Nv lyde ick pijne ende smerte
Om dat ick ben wt ghedaen
Van row mijn ooghen leken
En lyden groot verdriet
Ick sie ick ben versteken
Ken weet die cause niet

3
Niet trouwen lief wilt hooren
Altoos na vrienden raet

Ick en bender niet toe gheboren
Om te comen in sulcken staet
Mijn goeyken is te cleene
Nae duwe reyn maechdelijn fijn
dus leet mijn herteken in weene
Om dat ic om tgoet ballinc moet zijn

4
Och goet ghy doet my quelen
En lyden groote pijn
Ick ben nv een te vele
daer ick willecome plach te zijn
dus gae ick achter lande
Als een man desperaet
Lief dit dunct my wesen schande
Dat dat goet voor liefde gaet

5
Wat dinghe heb ick bedreuen
Teghen v reyn maechdeken soet
dat ghy my wilt begheuen
En worpen onder de voet
Dies moet my therte trueren
Ende lyden pijne groot |
Sou dit noch langher dueren
Ic waer veel lieuer doot

6
Al ben ick dus bedroghen
Met v reyn maechdelijck saet
En valschelijc beloghen
Het compt by uwer daet
Sprack ick te naer v eere
Segt my maechdeken coen
Anders dan duecht ende eere
Als ghy moecht v seluen doen

7
Ten had my niet ghespeten
Al tleet dat ghy my doet
Hadt ghy my niet verweten
dat ick was te cleyn van goet
daer om dat ic sal mincken
Schoon lief die trouwe van dijn
Ick salder noch langhe om dincken
Alst v vergheten sal zijn

8
Oorlof reyn creatuere
Die eens was die lifste mijn

Meyndy dat ick sal trueren
Alst moet ghescheyden zijn
Neen ick bloem verheuen
Van v neem ick den keer
Al hebdy my begheuen
Schoon lief Men vinter meer

206 Een nyeu Liedeken

1
SChoon lief wat macht v baten
Dat ghi my dus persequeert
Op v stont mijn verlaten
Maer lacen ick ben gherefuseert
O amoureusich wesen
En hebdy my niet verleent
Hoe soude my ghenesen
Alst v herteken niet en meent

2
Na blijschap moet ick trueren
Dies zijn mijn oochskens al in traen
Ick ben so vol dolueren
Want ontrou is my ghedaen
Hoe condt ghy lief ghedoghen |
Dat daghelijcx mijn herteken weent
Hoe muechdy vrientschap toghen
Alst v herteken niet en meent

3
Ick mach my seluen wel haten
Dat ick v liefken oyt aensach
Mijn claghen en mach mi niet baten
Want sy die mi te troosten plach
Die doet mijn herte breken
Dat sy op my dus blijft versteent
Hoe cant den mont ghespreken
Alst v herteken niet en meent

4
Waer sal ick nv belenden
Mijn lijden dat is swaer
V liefde wil my schenden
Dat gaet mijn ionghe dom herte naer
dus moet ick druckich leuen
Dat ghy my altoos verbeent
Hoe soudy my troost gheuen
Alst v herteken niet en meent

5
En haddy mi niet eens troost ghegeuen

So en haddic mi niet betrout
Al in v liefde te leuen
Het welcke my nv berout
Want ick v doen niet en kende
So verhert en so versteent
Dat ghi my liefde tooch wtwende
Alst v herteken niet en meent

6
Princesselijcke vrouwe
Waer om sydy aldus ghesint
Dat ghy sedt v betrouwen
Tot een ander die ghi bemint
En laet mi in drucke blijuen
Rijck god hoe ben ick nv verheent
Eylacen ghy condt bedrijuen
Dat v herteken niet en meent

207 Een nyeu liedeken

1
WIe wilt hooren een goet nieu liet
Wat te Haerle*m* in Holla*n*t is gesciet
Tsauonts te neghen vren
Al van twee huepsche ghespelen goet
Voor den reghen souden si cueren |

2
Si cuerde*n* daer voor den reghen was nat
Een goet gheselleken achter die stoppe*n* sat
Hi ghinck hem nederwaert stellen
Hi dochte dat die ghespeelkens goet
Malcanderen wat souden vertellen

3
De eene heeft der ander gheuraecht
Segt mi ghespele sidi noch maecht
Wilt mi die waerheyt wtlegghen
Ist saeck dat mi die reden behaecht
Het mijn sal ick v weder segghen

4
Ghespeel ick hebbe verloren mijn eer
Ghister auont met eenen witten heer
Ten is mi noch niet berouwe*n*
Hi gaf mi acht stuyuers ee*n* grooten meer
Daer cocht ick me twee sayen mouwen

5
Noch quam ick in die turf steech
daer ick noch eenen vechtmes creech
Ick weerde mi dapper van onder
En dat ick daer af geen kint en droech
Dat gheeft mi selue*n* groot wonder

6
Ick quam gegaen hoort mijn vermaen
daer vandick twe huepsche gesellekes stae*n*
Spaceren al in den doelen
Si hebben mi vriendelick wel ontfaen
Si deden mi wel na mijn beuoelen

7
Ghespele mi is alsulcx gheschiet
Ick sal v doen mijn rechte bediet
Ghister auont hoort mijn verclaren
Een goet ghesel datter bi mi sliep
Wi laghen malcanderen alsoo naren

8
Doen hi bi mi gheslapen hadt
En hi mi also vriedelick badt
dats woude ick wesen zijn vrouwe
Vijftich croonen soude hi mi gheuen ras
En daer toe zijnder trouwen

9
Ick nam aldaer zijn trouwe te pant
Ick creghe dat ghelt in mijn hant
Ick en wist van vruechden wat maken
Ick cochte twee doecke*n* vat dit verstant.
En een cuers van root schaerlaken |

10
Die ons dit liedeken heeft ghedicht
Hi hoorde die woorden alsoo licht
die si tot malcanderen spraken
Mocht hi aenschouwen haer aensicht
Hi soude met haer wel kenschap maken

208 Een nyeu liedeken

1
WY moghe*n* wel loue*n* en dancke*n* de*n* tijt
die dees ghenuechte doet bedrijuen
Ick hebbe consent al van mi wijf
Te spelen tot den vijuen
Ick lach daer ouer op beyde mijn knien
doen seyt si de vou gaerde homme de bie*n*.

2
Het snuchtens als ick op gae staen
Ick leyde mijn wijf ten asemente
Ick leytse al in haer camerken
Ick helptse stellen al op haere gente
ic houde de*n* spiegel daer si haer hair ap doet
dan segt si man van eeren weest ghegroet

3
Ick wassche ick backe ic vage den vloer.

Ick doe dat werc al vanden huyse

Ic sette dat kint op mijnen schoot
Dan vraghe ick vanden gruse
Als ick dat doe dan eest al goet
dan segt si man van eeren weest ghegroet

4
Het snuchtens als die clocke achste slaet.
Dan gae ick maken den pottagie
Ick leyde mijn wijf ter kercken waert
Spreect si mi toe ic weer mijnen hoet
dan segt si man van eeren weest ghegroet

5
Ten geeft mi gee*n* wonder al lijde ic druc
Al gae ick al siende met smallen caken
Fortune en biet mi gheen gheluck
Aen tvoore woone*n* en can ic niet geraken
Ick lach daer ouer op beyde mijn knien
Doe*n* seyt si de vou gaerde homme de bien

6
Oorlof prince op dit termijn
Wi moeten floicx van hier scheyden
Ick hebbe een wijf so quaden wijf
Den duyuel die moet haer gheleyden
Segghe ic ia mijn wijf seyt neen |
dan seyt si dieu vou gaerde ho*m*me de bien.

209 Een nyeu liedeken

1
WIe wil hooren een goet nieu liet
dat va*n* twee goey Lijnke*n*s is gesciet
Men singhet voor een cluyte
Sy deden dat haer Vrou Venus riet
Sy ghinghen metten naeyecorf uyte

2
Ick quam ghereden al door een lant
Daer ick twee ionghe vroukens vant
Spelende al op die luyte
Sy ghinghen te samen eenen ghanck
Sy ghinghen metten naeykorf uyte

3
Tot grietkens van brusel sat ic en dranc
Met mijn schoon Lijnken op de banc
Het was een roosken van virtuyte
Wi ghinghen tsamen eenen ghanck
Wi ghinghen metten naeykorf uyte

4
Och naeien is so goeden dinc
Aylacen het brenct veel sorghen in
Dat mijn herteken sluyte

Al zwelt mijn buycxke*n* niet te min
Metten naye korf gae ick uyte

5
Naikorf naikorf reyn maechdelij*n*.
Altoos wilt ghi gedragen zijn.
Bi gildekens metter fluite.
Tsmorgens vroech inden coele*n* wijn.
En*de* tsauonts metten naeiekorf uyte

6
Des morgens als ic laet op stae*n*.
Vroech wil ic ter kercken gaen.
Met mijnd*er* scheeuer tuyte.
Als ic wijwater heb ontfaen
So gaen ick metten naeikorf uyte

7
Ic lach in een prieel geuaen.
Eylacen dat heeft mijn naeye*n* gedae*n*.
Ic hielde mi inde muyte.
Mocht ic op tsheeren straten gaen
Noch ginck ick metten naeikorf uyte

8
Die dit liedeken eerstmael sanc.
Was ee*n* geselleke*n* vander banc.
Hy schoyde gelijc ee*n* guyte.
Hi nam zijn Lijnken metter hant
Hi ginc m*et* haer mette*n* naeicorf uyte

210 Een nyeu liedeken.

1
BOurgoe*n*sche herte*n* wilt v v*er*blijden |
En scaffet eene*n* huebsche*n* moet.
Elck help de*n* keyser vromelijc strije*n*.
Met alle zijn edelen goet.
Wa*n*t hi is come*n* na d*at* ge*n*tse pleyn
En voort al na Antwerpe*n* certeyn.
Comt hi die borgers v*er*cloecke*n*.
Borgoense herte*n* in alle*n* hoecken

2
Hy heeft voor land*er*ci ghelegh*e**n*
Met menighen vromen man.
Al en heeft hijt doen niet gecregh*e**n*.
Daer en leit nv niet veel an.
Landurcy sal noch tzijnen besten zijn.
Elck borgoensman op dit termijn.
Wilt vrolijck iubeleren
Met onsen keyser wilt triumpheren

3
Die fransoysen hebbe*n* daer gelate*n*.

Busse*n* poeyer en*de* clooten goet.
Landerci hebben si v*er*laten.
Met alle dat franse bloet.
Die fra*n*soyse*n* zij*n* come*n* al met gewelt.
Den keyser heeft he*m* in ee*n* slachoorde*n* gestelt.
En heeft die fransoyse*n* v*er*dreuen.
Vele hebbend*er* gelaten haer leue*n*

4
Die fransen meynde int gemeyne.
Dat onsen edele*n* keyser was doot

die trock fra*n*soysen groot en cleyne.
Wordent geware v*er*staget de*n* cloot.
Wa*n*t hise beschiet m*et* puluer en bly.
De*n* fransma*n* moest wijke*n* v*er*staget wel mi.
Met alle zijn ond*er*saten.
Torcke*n* en fra*n*soysen most hi daer late*n*

5
Den dolfijn heeft daer gelaten.
Siluer en daer toe roode gout.
Merte*n* va*n* rossum qua*m* te bate*n*.
Den edele*n* keyser seer stout
De*n* graue va*n* buere*n* stout edel en coen.
Die hielp daer menige*n* fransen man ontdoen
Menige*n* turck va*n* o*n*werde*n*.
Te voet en*de* ooc te perde*n*

6
Die fra*n*soysen hadde*n* haer v*er*mete*n*
In alle so corte*n* stont.
Qualijck hebbe*n* si haer gequete*n*.
Si liepe*n* van daer goet ront
Daerde*n* fransen coninc af heeft bescheit
Hi heeft ons gedae*n* so menich leyt.
Al met die valsche turcke*n*.
Wi en achte*n* zijn poche*n* noch snorcke*n*

7
Den coninc had he*m* vermete*n*
Met alle zijne*n* staet.
Hi meynde ons hebben verbeten.
Maer hi is comen te laet. |
Dies hi keere*n* moet binnen cort termijn
En eere*n* onsen keyser fijn.
Also daer is beschreuen.
Door godlijcke prophete*n* verheuen

8
Loef god al van hier bouen
Gheeft he*m* prijs eer en daer toe danc.
Laet ons den keyser louen
Al nae der propheten sanck
Die gescreue*n* hebbe*n* ouer menighen tijt.
Dat onsen keyser sonder verwijt
Soude triumphere*n* ouer zijn vyanden
Turcken franchoysen brenge*n* ter schande*n*.

211 Een nyeu liedeken

1
DOemen schreef .M.V. hondert
en*de* eenen veertich Iaer.
Doen is den hertooch van Gulic
tot den coninc van Vrancrijc getogen.
En*de* heeft met hem een contract gemaect.

Des Keysers vad*er*s landen.
Tot groote schade*n* ghebracht

2
Dat contract hebbe*n* wi vernomen
dat is worden openbaer.
Ongestraft en salt niet blijuen
dat segghe ick v voorwaer.

Merten van rossem hebben si in Brabant gesant
Dies en wils hem die hertoch niet nemen an
Hy wil hem keeren daer van

3
Wil hem die hertoch dit niet aen trecken
waerom heeft hijt dan gedaen.
Daer om willen wijt den Keyser clagen
hi heeft so menigen stouten man
Op den Keyser willen wi dragen vrien moet
Hi wil de Gulickers straffen.
Aen lijf ende oock aen goet

4
Die hertoch van gulick
is een ionger man
dat hi hem tsegen den keyser wil leggen an.
daerom wil hi noch groote schade haen
Dat voeget onse here God.
Die gulicsche hebben metten vromen keyser
gheschimpt en gespot

5
Wel op ghi gulicker boeren
waer na staet uwen moet.
V schimpen en v spotten
en coemt niet alte goet.
Hout eenen hueschen mont ende een reyne hant.
So muechdy vrijlic wandelen.
Al door des keysers lant

6
O ghi raet van gulic
hebdijs nv niet wel gemaect |
dat ghi uwen heere in ongenaden.
Des keysers hebt gebracht
Dat en werd v toch nymmermeer goet
Ghenade moest hi begheren
ende vallen den Keyser te voet

7
Dat hi genade begeret
dat en is v geen scand
des is allen menschen condich
dat ghi gesondicht hebt.
Tsegen God en dat Roomsche rijc.
Waer mochtmen oyt gheuinden
der Gulicker hoomoet ghelijck

8
Niet wel en sullen si varen
die Lucifers kinder willen zijn
Die hem seluen wil verheffen
vernedert moet hi zijn
dat selue spreect ons heere God
Men sal den keyser eeren

Ende houden met hem gheen spot

9
Nv rade ick edel ende onedel
die in den duytschen landen zijn
dat si den franchoysen niet en betrouwen
Want si des keysers vyanden willen zijn
En*de* dat is nv openbaer

den arent en can hi n*iet* gekeeren
wa*n*t hi vlieget hen veel te hooch

10
Die ons dit liedeke*n* dichte
en*de* eerst gesongen haet.
Hy en derf he*m* niet noemen
va*n* wegen zijnder stadt
Merte*n* va*n* rosse*m* heeft de*n* da*n*s gemaect.
Die moete*n* die Gulikers da*n*sen.
Dach en*de* daer toe nacht.

212 Een amorues iedeken.

1
EEn Venus dierken heb ic wtuercore*n*
Ghee*n* scoond*er* en weet ic nv terstont
Om haer so wil ic nv vruecht orbore*n*
Int aensien va*n* haren lachende*n* mo*n*t.
Haer keelken wit haer borstkens ront
Maken mi vrolic va*n* sinne.
Scoonder en was noyt va*n* moed*er* gebore*n*.
Tis recht d*at* icse beminne

2
Gelijc gout huer hayr is va*n* coluere.
Twe oochske*n*s ter amoruesheit snel.
Twee borstkens ront soet va*n* natuere.
So is mij*n* lieueken dat weet ic wel
Sedich va*n* geeste en*de* niet rebel
Is mijnder herten keyserinne |
Ic en weet ter werelt ghee*n* lieuer creatuere
Tis recht dat icse beminne.

3
Noch heeft si ee*n* hoochmoedighe coragie
En*de* daer toe eene*n* fieren ga*n*c
Int triumpheren bedrijft si ragie.
Ic en hoorde mij dage*n* noit soeter sanc.
Da*n* si en bedrijft met hare*n* voys gecla*n*c.
Het dunct mi puer een Goddinne.
Ghefatsoneert is si als een ymagie
Tis recht dat ickse beminne

4
Ick en can vergeten mijns liefs maniere*n*
Haer vriendelijck wesen haer fiere gelaet
Crijge ic gheenen troost door haer bestiere*n*
So wort mijn herte heel desperaet.
Mocht ic met haer mijn troost mijn toeuerlaet
Soo waer ic blijde van sinne
Vruecht ende solaes soude ic hantieren
Tis recht dat icxse beminne

5

Princesse ient die mij*n* vruecht doet breede*n*
Al mocht ic hebben van goude swaer
Tgewichte va*n* v ic en sal van v niet scheede*n*

Ghi blijft mij*n* liefste wederpaer.
Wa*n*t ae*n* v liefke*n* en weet ic gheene*n* maer.
Da*n* alle vruecht ee*n* gewinne.
V wesen reyn en mach mi n*iet* v*er*leede*n*.
Tis recht d*at* icxse beminne.

213 Een nyeu liedeken.

1
EN ick soude tot minne*n* boele gaen.
Den wech valt my so leyt.
Soo wye den bosse schade seyt
Die doet de*n* grauwe*n* ros ae*n*

2
De*n* sneeu die was gesmolte*n*
daer lieper ee*n* bosselij*n* door
So wie zij*n* lief behoude*n* wil
die stelle zijn lijf daer voer.

3
Ic stont op hooghe*n* berghe*n*
Ic sach een steyne*n* hous
daer rijden alle merghen
drie stoute slumerkens ous. |

4
Die ee*n* dat was een ruyter stout.
Die ander was een boermans soon.
Die derde was ee*n* la*n*tsknecht goet.
Hy woude tbruyn mechdelij*n* hae*n*

5
Mijn moed*er* dede mi vrage*n*
Oft ic de*n* ruyter woude hae*n*
So moeste ic dese*n* somer la*n*c
Sij*n* leersen en spore*n* doe*n* aen

6
Mij*n* moed*er* dede mi vrage*n*
oft ic den keerl woude haen
So moeste ic dese*n* somer la*n*c
M*et* zijne*n* rosse*n* tso velde gae*n*

7
Mij*n* moed*er* dede mi vraghe*n*
oft ic den la*n*tsknecht woude haen.
So moeste ic desen somer la*n*c.
Metter flessche*n* so wijne gaen.

8
Boeren d*at* zijn boere*n*.
Sy drincke*n* so selde*n* de*n* wijn.
So | en doet die vrome la*n*sknecht n*iet*.
Hi schencter so dapperlic in

9
Boer*en* dat zijn boeren
Si drincke*n* so selde*n* den wijn
Si drincke*n* lieuer botermelc
Dan de*n* hueschen coelen wijn

10
Die dit liedeken dichte
dat wasser ee*n* lantsknecht fij*n*
Sijn herte dat verlichte
Tso Heynsberch inden wijn

11
Maer diet eerst heeft ghesonge*n*.
Dat wasser ee*n* Lantsknecht goet.
Hi heeft daer aenden dans geweest.
Met ons Keyser dat edel bloet

214 Een nyeu liedeken

1
EEen wewer hat een meyske*n* lief.
Hi mindese also seere
Hi en vraeghde na haer goeyke*n* n*iet*

Hy mindese om haer eere.
Men cost hem wel ghelouen.
Dat sy goet meysk*en* was
Daer na vant hijt gheloghen.
men seytet op dit pas.

2
Die bruyt had den rou so groot
Als men gaen dansen souwe
Daer quamen twee clappeye*n* geloope*n*.
Die brochte*n* hem inden rouwe
Sy spraken bymer. trouwe.
De bruyt en is gheen maecht
Het mocht noch wel ghebuere*n*
Dat sy de broecke draecht

3
Den bruygom die dit hoorde.
Hi was so seer ghestoort
Hy sprack met haestighe woorde
Hy souse smyten doot
En is dat niet een hoere
Ick trouse voor een maecht
Ick hebt haer van te voren
So menich mael gheuraecht

4
Die vrienden al te samen
Dat maeschap vander bruyt
Begonsten hen te | schamen
Sy liepen ter dueren wt
Van daer zijn sy gheloopen
Sy lieten de bruyt alleen
In eenen kelder ghesloten
Dat aerdich meysken reyn.

5
Den dach die is gheleden
Den auont quam daer aen
Men stelde hem te vreden
Met also menighen man
Blijft doch by v huysurouwe
En wilt daer blijuen by
Si sal v zijn ghetrouwe
Ten sal gheen hoerken zijn

6
Als de brugom dit verhoorde
Hy was so wel ghemoet
Hy sprack met haeste woorde
den raet die dunct my goet
Wilt sy my dat gelouen
Ick sal haer laten wt
Al in mijn camer comen
Soe slaep ick bide bruyt

7
Dat huwelijck wert ghesloten

die bruloft wert ghemaect
Het heeft haer seer verdroten
Si die in den kelder sat
Hi hadse daer in gesloten
Hi lietse wederom wt
Hi dede dat duerken open
doen quam die proper bruyt

8
Wilt v hier af wachten
Ghi meyskens ouer al
Soe en comen daer gheen clachten
Alsmen gaen dansen sal
Segghet cloeckelijck van te voren
dat ghi een meysken zijt
Wat schayt een woort verloren
Om niet sidy doch quijt.

215 Een nyeu liedeken Vande*n* haselaer

1
HOort ghi ghildekens alle
Heere vrouwen ofte knecht
maye Griete Lijse ofte Kalle
Den haselaer es op gherecht
Ghy moet v alle bereeden
En hebt toch gheenen vaer
Alle ghi quade beleeden |
Om te comen inden haselaer

2
Moniken nonnen baghinnen
Ghy lollaerts ghy moet al me
Wilt v totten haselaer pijnen
Al om die beste ste
Hoort ghi een woordeken spreken
Tsteckt v al inden crop
Ghy sullet noch wel wreken
Dus loopt al inden top

3
Coopluden ambachters poorters
Maect v alle bereet
duerwaerders en*de* muylstoters
Den haselaer es so breet
Trompetters fluyters tamboeren
Nv loopt al paer en paer
die ghaeren den elleboghe roeren
Loopt inden haselaer

4
Vrou vuyle ende laudate
Loopt vry te dansse onueruaert
Weest tsauons laet opt strate
Tgaet te vastelauont waert

Laet vry v werck legghen
Weest vrolijck als nv ter tijt
Wilder v yemant toe segghen
Den haselaer es soo wijt

5
Ghesellekens van auontueren
Meyskens maect gheen achterblijf
mach v wat goets gebueren.
Auontuert het achter lijf.
Al willen v ouders kiuen
En achtes niet een haer
Wilt by v boelken blijuen.
Oft loopt inden haselaer

6
Ghy moet v alle ghereeden
die ick niet ghenomen en can
Daer schuylen so veel quaey beleeden
Tusschen wijf ende man
Tsauons zijn wi droncken
Tsmorghens es die keele drooch
Het wijf gaet dan proncken
Den haselaer es soe hooch

7
Als dese ghehoude vrouwen
Tsmorghens vroech op staen
Int wijnshuys machmense schouwen |
Si souden te vleeeschuyse gaen.
Als die ma*n*s dit hebben v*er*nomen.
Sijn wijf drinct den wijn tes claer.
Als die vrouke*n*s thuys dan come*n*.
Den man is inden haselaer

8
Sotten wat mach v gebreken
Sottinne*n* hebt goede*n* moet
Als v die wespen steken
Loopt inden haeselaer metter spoet.
Die gaeren mete*n* lenden wercke*n*
Compt doch metten hoop
Papen ende clercken
Die nooten zijn goeden coop

216 Een nyeu liedeken

1
HEt sou een ghildeken wt vrije*n* gae*n*
daer vant hi die alder liefste staen
Het docht he*m* wesen een schoe*n* aenscouwe*n*
twee trijpen scoen so draecht si aen
En daer toe twee fleweelen mouwen

2

Si sprack ghy sijt mijn wtuercoren
maer ic hebbe vreese va*n* mijne*n* vriende*n* tore*n*
En uwe*n* staet en souts niet wel vermuege*n*
scaerlake*n* coerse*n* te drage*n* naer mij*n* behoort

met fleweele gebort om mijn verhuegen.

3
Ioncfrouken ghi sijt mijn steruen en leue*n*
Bi v es alle druck verdreuen
Bouen alle ander scoone vrouwen
Een sayen faelle sal ic v gheuen
En daer toe twee fleweelen mouwen

4
Ionc Ruyter ghi en sijt mi maer te goet
En rijc genoech dies ben ic vroet
maer ten mach voerwaer alsoe n*iet* wesen
mocht ic mijne*n* wille doe*n* zijt dies wel vroet
Soe waer mijn herteken ghenesen

5
Ioncfrouken en haddijs mi niet versocht
mijn dagen en haddic op v niet ghedocht.
Ic sey v vrienden en soudent n*iet* gedoogen
dat ee*n* brouwers knecht ae*n* v sou zijn ghecnocht
Va*n* buten slans wt hueren ooge*n*

6
Och maechdeken het es wel ghedaen
Naer vrienden danck wilt altijt staen
Ic hope den tijt en sal mi ia niet rouwen.
d*at* icker noch wel vinde*n* sal hoort mij*n* v*er*mae*n* |
die he*m* lijden sullen m*et* halfosetten mouwe*n*

7
Oorlof princesse doet altijt wel
Want houwen en is gheen kinderspel
Maer tes vrij d*at* ghi hu selue*n* wilt v*er*dieren
Noch segic mijne*n* staet en v*er*maech niet wel
Te doen draghen fleweelen colieren

8
Me*n* mach n*iet* meer d*at* nieu liedeken singe*n*
die brouwers knechte*n* soude*n* he*m* gesmeten vinde*n*
Om d*at* zijt wt hem seluen dichten
hier isser nock in stede hoort mijn v*er*maen
dies hem moeyen willen om die alde*r*liefste

217

1
OP een Maendach morghen
Trocken wy crijslieden al
Sonder trueren ofte sorghen
Lancx een water smal.
Daer waenden wy die Fransoysen te slaen
Wi waren met verraders belaen
Si hadden ons binnen der bane
Papegaeyken was synen name

2
Als wi ouer dwater quamen

Wy lansknechten wel ghemoet
dry Vendelijn wy vernamen
Elck in een slachoorden stoet
Op een schutgewerte waren wy geuoert
daer in die walen waren beroert
Wi creghen ghenuchte int schieten
Te Wyle dat die Walen liepen

3
Die Franchoysen als cloecke mannen
Quamen ons cnaphendich aen
meest wt Vlaenderlant ghebannen
Sy meynden ons hebben gheuaen
Si riepen her her Wi toochden den rug
Tot dat wi quamen aen een brugghe
daer vonden Wy ons hooftman staende
Sijn twee vendelijn niet af gaende

4
Met .xx. vendelijn van twee syden
Quamensy als dulle lien.
Om tegen ons te strijden.
Wi mosten voor haer vlien
die Fransche ruyters ontdecten tvelt
daer waren wi met die Fransoysen gequelt |
Si moghen haer wel schamen
dat si .xxx. teghen een quamen

5
Wi weken in corter wylen
Tot aen een water stranck.
Het quartier van eender mijlen
Noch vlogen ons vendelijn blanck
daer toochde elck ruyter wat hi was
Wi schoten die Fransce ouer haer harnas
In dat water sachmer vele ghenesen
Si mosten geherdoopt wesen

6
Och Hertoghe van Vendome
Bistu een onredelick man
dat ghi ons wildet comen
met so vele Vendelijn an
den Arent sal noch die Lelie ontdoen
Al hebdi genoechte voor de noen
Wy comen noch in tyden
Om in Vranckerijck te verblijden

7
Lansknechten wilt v verblijden
Om te trecken in Vranckerike bloot
Van v Hooftman en wilt niet scheyden

Al soudy daer blijuen doot
Met v Hooftman v leuen leen
En aen gheen water van hem scheen
Al gader totten scouweren inne.
Hi volcht v tot sinen brunen kinne

8
Die dit Liedeken dichte
Hy waer gaerne een Lantsknecht
Hi steldet al opt slichten
Te Rumegem int gheuecht
Sinen naem was Hansken sonder ghelt
Daer was hi metten Fransoysen Gequelt
Ick segt v sonder falen
In Vranckerijck sal Hi zijn scade verhalen

218 Een nyeu liedeken

1
WIe wil horen een goet nieu liet
Van dat Thantwerpe*n* nv is gesciet
Al van drij Vroukens reene
Si hadden den cnape vanden huyse so lief.
Si en lieten hem niet slapen alleene

2
Deen dat was die dochter fier.
De tweetste was de camenier.
Die derde machmen | ooc wel noeme*n*.
Het was d*at* schoonste ond*er* ionckwijf.
Een schoone roose bloeme.

3
Die maechden alle waren beducht.
Wa*n*t si alle dry waren beurucht.
En al met cleynen kinde
Deen al totter ander sprack
Den vader sullen wi wel vinden

4
Als vader en moed*er* dat verna*m*.
Si ware*n* alle bey seer gram
Al om des dochters wille
Al sonder die cleyne kinderkens
Sy hadden wel gesweghen stille.

5
Maer smorgens vroech twas scoo*n* dach
Den vader totten cnaep spreke*n* men sach
En al met grammen sinne
Hout daer mijn cnape daer is v ghelt
Ende en comt hier niet meer inne

6
Als die dochter dit heeft aenhoort

Haer herte beswaerde rechteuoort
Si en cost een woort niet spreken
Si sach de liefste ten huyse wt gaen
Haer herteken docht haer breken

7
Die dochter en vergat haer seluen niet
Si dede dat haer die cnape riet.
Si streeck he*m* na m*et* lusten.
Si na*m* he*m* in haren witsen arm.
By v lief wil ic noch eens rusten

8
Maer alst de*n* La*n*deken heeft verhoort
Van herten was hi zeer verstoort
En al om des meesters wille
Hy heeft den cnape by hem ontboden
Oft hy de wewe trouwen wille

9
Heer Landeken hoort na mijn bediet
die wewe die en beghere ick niet
Ken ben daer niet in gehouwen
Maer tis die dochter vanden huyse
Ick soude haer gherne trouwen

10
Die landeken aen hoorde dwoort
Hy was opten cnape so seer gestoort
Om dat hyse niet en wil trouwen
Ende hem leyden op den steen
Daer wil hi hem eewelijck houwen

11
Wacht v ghi meiskens groot en cleyn |
Bewaert altoos v eerke*n* reyn.
Wacht v va*n* groote buicke*n*.
Wanneer d*at* willeke*n* is gedaen.
Dan is die vrienschap wte

219 Een nyeu liedeken

1
WAt segt ghi pocghghers van Cleue*n*
Van Gelder van Gulic me.
Wat hebt ghi toch bedreuen.
Met uwe*n* sterck*en* steen.
Ghi hebt v gantsche geheele macht
Met al v hulpers op ghebracht
Ghy woudet Heynsborch winnen
Maer si wisten wel bat van binnen

2
Hansk*en* va*n* Geld*er* ghy moecht wel zwijge*n*
V pochghen dat en achten wi niet
Ghy waendet Heynsborch te crijghen
Met bedelen int verdriet
Ghi zijt v leuen behouden man
Want die so naerstelijc bedelen can
den cost moet hi verweruen

Hoe soudt ghy connen bederuen

3
Ghy waert so dapper int spreken

Ghi bruyctet soe menich woort
Verhalende onse ghebreken
Dat hebben wi wel ghehoort
Wy en achten v snorcken niet een kaf
Dantworde die v den koeckoeck gaf
Met clappen vander vander keyen
Daer mocht ghi v toe bereyen

4
Die Prins al van Araignen
Heeft dat vernomen saen
Van alle die groote calaignen
Datmen Heynsborch heeft ghedaen
Si hebbent beschote*n* met menighen schoot
En hebbent ghebrocht in spijsens noot
Si meenden het waer ghewonnen
mer ten was niet halfbegonnen

5
Die Prins die wildet beletten
Als een velt heer fier
Al om Heynsborch tontsetten
Heeft hi versamelt schier
Van Ruyter en knechten ee*n* groot gewelt |
En heeftse in een slachoorden ghestelt
En borcht Heynsborch victaille
In spijt des Ghelders rapaille

6
Wat segdy ghy cleefsche knechten
Hoe waerdy also bedacht
Dat ghi niet en dorfte vechten
Doen ghy ons hadt verwacht
Het scheen ghy hadt so grooten moet
ghi en wildet o*n*s ontwijcke*n* niet eene*n* voet
Al waren wi noch thien hoopen
Waer om ghinct ghy dan loopen

7
Des Paeschauonts victory
Hadt v seer sot gemaect
Met een verwaende glory
Waerdi seer qualick geraect
Certeyn ghy haddet al anders ghemeent
Ghi hadt den Hertoch tgheschut ontleent
Ghi en wildet niet betalen
Die Prince moestet weder halen

8
Hertoch van Cleef met uwen steden

En doet gheen verloren pijn
En laet Heynsberch met vreden
Ten mach niet and*er*s zijn.
En*de* legt den Keyser thooft inde schoot
Ghi weet zijn macht is v te groot
Wat condy dan bedrijuen
die minste moet ghi bliuen

4,5 menighen: *m* ondersteboven

220 Een nyeu liedeken

1
WOnder sietmen nv ghebueren
Van onsen Keyser playsant
Men siet hem al omme verschueren
Sijn vyanden in zijn lant
Hi is comen verstaet wel dat
Sijn vyanden die en wisten niet bat
den cabbeliau had hem verbeten
maer hi en heeft ons niet vergeten

2
Binnen diest heeft hi gheleghen
met so menighen vromen man
Na dat hi gelderlant in heeft gecreghen
dat lant van gulic en*de* cleue als dan
die hem nv al onderdanich zijn |
En niet meer en willen wederspanich zijn
mer helpen hem strauen als donbekende.
de torc fransoysen met haerder benden

3
Den prince van araengien als oppervelthеere
der Keyserliker maiesteyt
Verwaert gelderlant met prijs ende eere
Al om zijn vromicheyt
Is een beschermer va*n* dat geldersce lant
ond*er* die bourgoensce is hi seer wel bekant
dat weten al zijn vyanden
Want si zijn nv onder des keysers handen

4
Vier en twintich venlijn geld*er*sce knechte*n*
Sijn corts door liere gepasseert
En wille*n* den keyser gaen helpen vechten.
Xij. hondert peerden onghecesseert
die gaen nv onsen keyser bijstaen
Om den franchoys doen ruymen die bae*n*
met al zijn medeplegers
En verstoren die franche en torcxe legers

5
O Coninck v mach wel gruwen

Vander grooter ouerdaet
Dat ghi met den torck hebt gebrouwen
Het sal v noch worden quaet
Want v gantsce gheheele macht
Sal ten eynde wesen heel to*n*derbracht
Wa*n*t den Enghelsman cloeck va*n* leden
En sal v ooc niet laten met vreden

6
Al hebdy den torck te baten
God heeft bouen al die macht
Ghi sult hem noch moeten verlaten
En ontsien des Keysers cracht
Want hi comt met groten ghewelt
De*n* hertooch van Cleue heeft he*m* bide*n* keyscere gestelt
Met al zijn ondersaten
Comt hi den keyser oock te baten

7
Van diest is ons keyser ghetoghen
In dat Henegoussche lant
Daer die fransoysen ongheloghen
menich schoon dorp hebben verbrant
maer die va*n* bins hebbe*n* de*n* fra*n*sman weer|stae*n*
Si hebbe*n* de*n* dolfijn doe*n* rume*n* de bae*n*
Met alle zijn ondersaten
Sijn opperste capiteyn moest hi daer late*n*.

8
Dus moeten si alle varen
Die teghen de*n* keyser opstaen.
En die hen seluen paren
Om ons te doen ruymen die baen
Laet ons god bidde*n* groot ende cleyn
Voor al de bourgoensce kinderen reyn
Voor onsen keyser ghepresen
Dat hi victorieux mach wesen

221 Een nyeu liedeken

1
DAer staet een clooster in oostenrijc
Het is so wel gheciert
Met siluer ende roode gout
Met grauwen steen doormoeret

2
Daer in so woont een ioncfrou fijn
die mi so wel beuallet
Rijck god mocht ic haer dienaer sijn
Ick soudese met mi voeren

3
Ick voerdese in mijns vaders hof.

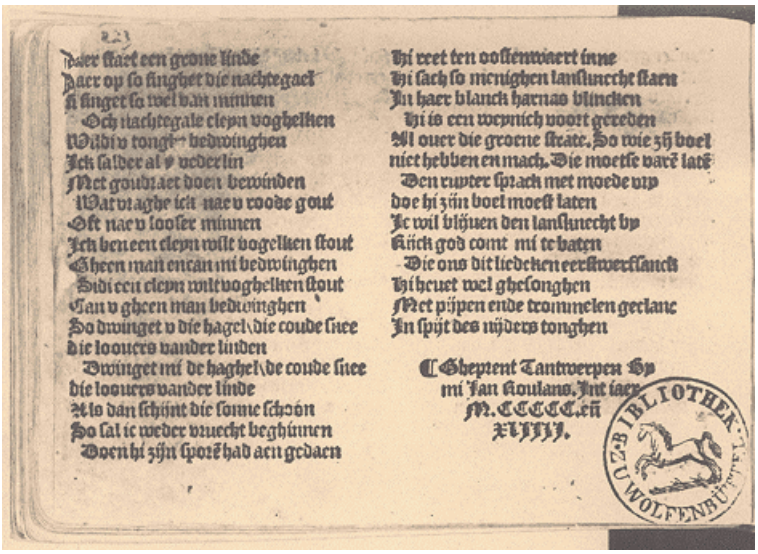
Daer staet een grone linde
Daer op so singhet die nachtegael
si singet so wel van minnen
Och nachtegale cleyn voghelken
Wildi v tonghe bedwinghen
Ick salder al v vederlin
Met goudraet doen bewinden
Wat vraghe ick nae v roode gout
Oft nae v looser minnen
Ick ben een cleyn wilt vogelken stout
Gheen man en can mi bedwinghen
Sidi een cleyn wilt voghelken stout
Can v gheen man bedwinghen
So dwinget v die hagel die coude snee
die loouers vander linden
Dwinget mi de haghel de coude snee
die loouers vander linde
Als dan schijnt die sonne schoon
So sal ic weder vruecht beghinnen
Doen hi zijn spore had aen gedaen
Hi reet ten oostenwaert inne
Hi sach so menighen lansknecht staen
In haer blanck harnas blincken
Hi is een weynich voort gereden
Al ouer die groene strate. So wie zy boet
niet hebben en mach. Die moetse vare laten
Den ruyter sprack met moede vry
doe hi zijn boet moest laten
Ic wil blijuen den lansknecht by
Krijck god comt mi te baten
Die ons dit liedeken eerstwerf sanck
Hi heuet wel ghelonghen
Met pijpen ende trommelen gerlanc
In spijt des nijders tonghen
Ghedruct Tantwerpen By
mi Jan Roulans. Int iaer
M.CCCCC.ein
XLIIII.
BIBLIOTHEK
WOLFENBÜTTEL

folio 128v

Daer staet een grone linde
Daer op so singhet die nachtegael
si singet so wel van minnen

4
Och nachtegale cleyn voghelken
Wildi v tonghe bedwinghen
Ick salder al v vederlin
Met goudraet doen bewinden

5
Wat vraghe ick nae v roode gout
Oft nae v looser minnen
Ick ben een cleyn wilt vogelken stout
Gheen man en can mi bedwinghen

6
Sidi een cleyn wilt voghelken stout
Can v gheen man bedwinghen
So dwinget v die hagel die coude snee
die loouers vander linden

7
Dwinget mi de haghel de coude snee
die loouers vander linde
Als dan schijnt die sonne schoon
So sal ic weder vruecht beghinnen

8
Doen hi zijn spore*n* had aen gedaen |
Hi reet ten oostenwaert inne
Hi sach so menighen lansknecht staen
In haer blanck harnas blincken

9
Hi is een weynich voort gereden
Al ouer die groene strate.

So wie zij*n* boel niet hebben en mach.
Die moetse vare*n* late*n*

10
Den ruyter sprack met moede vry
doe hi zijn boel moest laten
Ic wil blijuen den lansknecht by
Rijck god comt mi te baten

11
Die ons dit liedeken eerstwerf sanck
Hi heuet wel ghesonghen
Met pijpen ende trommelen geclanc
In spijt des nijders tonghen